

İKSV

TİYATRO

17. ULUSLARARASI
İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ

10 MAYIS - 10 HAZİRAN 2010

17th INTERNATIONAL
İSTANBUL THEATRE FESTIVAL
MAY 10 - JUNE 10, 2010

Heyecanımız 38 yıldır bitmedi.

İstanbul festivallerine desteği 38 yıldır sürüyor.

17. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali'nde buluşmak üzere; Eczacıbaşı, neseli festivaller diler.

 Eczacıbaşı

Istanbul
2010

IKSV

TİYATRO

17. ULUSLARARASI
İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ
10 MAYIS - 10 HAZİRAN 2010

17th INTERNATIONAL
İSTANBUL THEATRE FESTIVAL
MAY 10 - JUNE 10, 2010

Programda değişiklik hakkı saklıdır.
The Festival reserves the right to alter the programme.

İstanbul Kültür Sanat Vakfı
17. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali'nin
gerçekleştirilmesine büyük destek sağlayan
TC Kültür ve Turizm Bakanlığı, TC İstanbul Valiliği,
TC İstanbul İl Özel İdaresi,
TC İstanbul İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü,
İstanbul Büyükşehir Belediyesi, TC Beyoğlu Kaymakamlığı,
Beyoğlu Belediyesi ve İstanbul 2010 Avrupa Kültür Başkenti Ajansı'na teşekkür eder.

The İstanbul Foundation for Culture and Arts
would like to thank
the Ministry of Culture and Tourism, Governorship of İstanbul,
İstanbul Special Provincial Administration,
İstanbul Provincial Directorate of Culture and Tourism,
Metropolitan Municipality of İstanbul, Beyoğlu District Office,
Municipality of Beyoğlu and İstanbul 2010 European Capital of Culture Agency
whose contributions have made the 17th International İstanbul Theatre Festival possible.

Festival Sponsorları
Festival Sponsors

AYGAZ **Opel**

T.C.
Kültür ve Turizm Bakanlığı

İKSV
Öncü Sponsor
Leading Sponsor

Taşıyıcı
Carrier

Gösteri Sponsorları
Performance Sponsors

2010 Türkiye'de Japonya Yılı
Japan Year 2010 in Turkey

Gösteri Sponsoru
Performance Sponsor

Değerli işbirliği için teşekkür ederiz.
Acknowledging the kind collaboration of

Ministero degli Affari Esteri

İtalyan Kültür Merkezi
İstanbul

2010 Türkiye'de Japonya Yıl

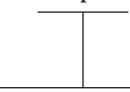

JAPANFOUNDATION

Değerli işbirliği için teşekkür ederiz.
Acknowledging the kind collaboration of

Basın Sponsorları
Press Sponsors

AKSAM

BİR GÜN

Cumhuriyet

HABER TURK

Hürriyet

Milliyet
SABİHA GÜVEN

Radikal

ŞAHİN

star

Taraf

VATAN

Televizyon Sponsorları
TV Sponsors

24

CNN TÜRK

Dijital
Platform
Sponsoru

DIGITURK

Digital
Platform
Sponsor

HABER TURK

NATIONAL GEOGRAPHIC CHANNEL

NTV
ntvmsnbc.com

TRT

Dergi Sponsorları
Magazine Sponsors

Forbes

THE
GUIDE

InStyle
Home

İSTANBUL
LIFE

FANAT

Newsweek

NTV
tarih

TEMPO

TimeOut
Istanbul

çtiyatro

Radyo Sponsorları
Radio Sponsors

“Açık Radyo.”
94.9

voyage

Sinema Yayın, Stratejik Araştırma ve
İnternet Servis Sponsorları
Cinema Media, Strategic Research and
Internet Service Sponsors

GfK

SUPERONLINE

İstanbul Tiyatro Festivali'nin jeneratör desteği

'den.

İstanbul Theatre Festival generator support by AKSA JENERATÖR.

Festival Kampanyası
Festival Campaign

Festivalin iç ve dış donatım çalışmalarındaki destekleri için teşekkür ederiz.
We acknowledge their kind support towards the indoor-outdoor promotion of the Festival.

CLEAR CHANNEL

Yaratıcı Mecralar

İÇİNDEKİLER
TABLE OF CONTENTS

Sunuş 16	Presentation 16
Onur Ödülleri 24	Honorary Awards 24
Program	Programme
Açılış: Hekate'nin Şarkısı 28	Opening: Hekate's Song 28
William Shakespeare'in Titus Andronicus'u. Beş Perdelik Manzum Maganda Faciası Olarak Yeniden Anlatan: Sinan Fişek 32	William Shakespeare's Titus Andronicus. Retold as a Tragedy of Thugs, in Five Acts and in Verse, by Sinan Fişek 32
Cinecittà Aperta / Ruhr Üçlemesi, 2. Bölüm 34	Cinecittà Aperta / Ruhr Trilogy, Part 2 34
Şeytani Komedy: Bir Seri Katilin İtirafları 37	Infernal Comedy: Confessions of a Serial Killer 37
İsmene 40	İsmene 40
Vanya Dayı 43	Uncle Vanya 43
Dava 45	The Trial 45
Hoop Gitti Kafa 47	Condolence 47
Nora/Nurê 48	Nora/Nurê 48
Cadaqués 51	Cadaqués 51
Son Bir Kez 53	One Last Time 53
Ölüleri Gömün 55	Bury the Dead 55
Dünyanın Ortasında Bir Yer 58	A Place at the Centre of the Earth 58
Hava 62	Hava 62
Araken – Bir Arama Hikâyesi 64	Pursuit – Story of a Quest 64
Dans Etmek Ya Da... 65	To Dance or... 65
Kerem Gibi, Nâzım Hikmet'le 35 Yıl 67	Like Kerem, 35 Years with Nâzım Hikmet 67
İslak Hacim 69	Wet Volume 69
İkiye Bölünen Vikont 71	The Cloven Viscount 71
Şehir-ü Evlâd'üz-Ziyaan: Kayıp Çocuklar Şehri 73	The City of Lost Children 73
aHval 75	circUMstances 75
Edebistanbul 77	Literarystanbul 77
Arianna - Sevda Dolu 78	Arianna – The Path of Love 78
Elektra 80	Electra 80
Airswimming 82	Airswimming 82
Mesele 85	Issue 85
Malafa 87	Mandrel 87
Su Yeşili Hikâyesi 89	Seagreen Story 89
Tatil Üçlemesi 90	Holiday Trilogy 90
Marti 93	The Seagull 93
Ruhundan Tramway Geçen Adam 95	The Man Whose Soul is Crashed by the Tram 95
Phaedra'nın Aşkı 96	Phaedra's Love 96
Yanlış Anlama 98	The Misunderstanding 98
Sutra 100	Sutra 100
Troyali Kadınlar 103	The Trojan Women 103
Civa & Ölüm 105	Quick Silver & Dead 105
Fırtına 108	The Tempest 108
Bay Hiç 110	Mr. Nothing 110
Piyano 113	Piano 113
Yoroboshi & Bahar Ayını 115	Yoroboshi & The Rite of Spring 115
Eşikte 117	On the Threshold 117
Damatılmış Kırmızı 119	Sunken Red 119
Nefes 122	Nefes 122
Festival Etkinlikleri 125	Festival Events 125
Sabancı Üniversitesi Etkinlikleri 126	Sabancı University Events 126
Atölye Çalışmaları 127	Workshops 127
Tesekkürler 173	Acknowledgements 173
Gösteri Dizini 174	Performances Index 174
Gösteri Mekânları 175	Venue Addresses 175
İstanbul Kültür Sanat Vakfı 176	İstanbul Foundation for Culture and Arts 176
Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali 178	International İstanbul Theatre Festival 178

BÜLENT ECZACIBAŞI
İKSV Yönetim Kurulu Başkanı
Chairman of İKSV

Avrupa Kültür Başkenti unvanını taşıdığı 2010 yılında İstanbul'un sahneleri, İstanbul Tiyatro Festivali coşkusuya doluyor. Bu yıl festival, tam 18 mekânda 100'e yakın gösterinin gerçekleştirileceği zengin bir şenlik sunuyor; 9 yabancı, 30'u aşkın yerli yapımla, şimdiye kadarki en geniş kapsamlı İstanbul Tiyatro Festivali'ni gerçekleştiriyoruz.

Büyük önem verdigimiz uluslararası niteliği ve Türkiye'nin tiyatro yaşamındaki öncü rolüyle İstanbul Tiyatro Festivali, gösteri sanatları alanında önemli bir misyon yükleniyor. Uluslararası işbirliklerinin yolunu açmak ve yeni toplulukların Türkiye ve dünya sahnelerinde yer bulmalarını, tanınmalarını sağlamak için çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Festival kapsamında gerçekleştirdiğimiz, genç sanatçıları usta oyuncular, yönetmenler ve koreograflarla buluşturan atölye çalışmalarının da çok olumlu sonuçlar doğurduğuna inanıyoruz. 1989 yılından bu yana güçlenerek devam eden festivalimizde bundan sonraki dönemde de özellikle gençlerin festival programına katılımını artırmayı ve uluslararası arenada ortak yapım olanaklarını genişletecek çalışmalara imza atmayı hedefliyoruz. İstanbul Tiyatro Festivali'nin güçlü geleneği ve yeniliklere açık dinamik yapısı, bu yıl olduğu gibi, bundan sonraki festivallerde bizlere yepyeni heyecanlar, coşkular getirecek.

İstanbul Tiyatro Festivali'nde kendinize, çevrenize ve hayatı bakışınızı zenginleştirecek yeniliklerle tanışmanız umidiyle hepinizin ufuk açıcı bir festival diliyorum.

The stages in Istanbul are filled with the enthusiasm and joy of the Istanbul Theatre Festival in 2010, the year during which Istanbul carries the title of the European Capital of Culture. This year, the festival offers a rich feast, in which approximately 100 performances in 18 venues, with 9 foreign and over 30 local productions will take place as part of the most exhaustive Istanbul Theatre Festival to date.

İstanbul Theatre Festival with its international quality, to which we attach great importance, and its leading role in the theatre life of Turkey, carries a significant mission in the field of performing arts. We continue our endeavours in opening paths for international collaborations and introducing the new troupes to the stages in both Turkey and around the world. We believe that the workshops organised during the festival, which bring young artists, master performers, directors, and choreographers together, also yield positive results. We aim especially to increase the youth participation in the festival programme and create works that will extend international collaboration possibilities for the next stage of our festival's history which has been continuing with increasing strength since 1989. The İstanbul Theatre Festival's strong tradition and its dynamic, innovative structure will bring novel excitements and joys in upcoming years as well as this year.

I wish you a festival to expand your horizon, and hope that you encounter novelties that will enrich your perspective on your own self, environment, and life in the International İstanbul Theatre Festival.

PROF. DR. DİKMEN GÜRÜN
Festival Direktörü
Festival Director

© Levent Küla

17. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali başlıyor...

2010 yılının iki özelliği var. Bir yanda, 2000'lerin ilk on yılını geride bıraktık. Rüzgar gibi geçti zaman ve bugünlere geldik açılıkla, savaşlarla, şiddetle, terörle. Ama, yine de hep bir bekleni içindeyiz daha güzel bir dünya için... Öte yanda, bu yıl İstanbul Avrupa Kültür Başkenti oldu. İstanbul zaten bir kültür başkenti değil mi? Dünyanın kültür başkenti...

Tiyatro Festivali olarak, 2010'da biraz daha genişlettik sınırlarımızı. Bu yıl 30 yerli ve 9 yabancı topluluk konuğumuz oluyor. Heyecan verici bir buluşma... Oyunların hemen hepsi, özel gösteriler dışında, İstanbul'da ilk kez perde açacak, seyirciyle ilk kez buluşacak iddialı yapımlar. Zevkli bir maraton bekliyor hepimizi.

Bu yıl, savaşları, şiddeti, sistemi sorguluyoruz... Bu yıl, bireysel ve toplumsal bölünmeleri ele alıyoruz... Bu yıl, Sabahattin Kudret Aksal'ın 90. doğum yılına selam ediyoruz... Bu yıl, Anton Çehov'un doğumunun 150. yılını kutluyoruz... Bu yıl, "Türkiye'de Japonya Yılı"na göndermeler yapıyoruz... Bu yıl, farklı renkleri, çizgileri buluşturuyoruz... Bu yıl, İstanbul'umuza edebiyatçıların penceresinden bakıyoruz...

Bu yıl, tiyatro, şiir, müzik, opera/tiyatro, dans, performans tüm gösterilere bekliyoruz sizleri ve gençlere atölye çalışmalarını kaçırmayın diyoruz.

Bu zengin programı hayata geçirmemizde bizlerle işbirliği yapan tüm tiyatrolarımıza, bizlere destek olan tüm kurum ve kuruluşlara ve de değerli Festival ekibimize teşekkürlerimi sunarken yokluğun her zaman hissedeceğim Şakir Eczacıbaşı'nın şu dizerelerini bir kez daha paylaşmak istiyorum sizlerle:

Her gece yüzlerce ülkede, binlerce perde açan tiyatro...

İnsanlığı, insanlarla, insanlara anlatan tiyatro...

İnsanlar arası sınırları tanımayan tiyatro...

İnsanın iç dünyasının derinliklerini araştıran, insanı insan yapan duyguları açıklayan tiyatro...

İnsanın toplumsal ve siyasal davranışlarını sorgulayan tiyatro...

Bağnazlığa, tutuculuğa, gericiliğe, durgunluğa karşı çıkan tiyatro...

Zaman aşımına uğramayan gerçekleri dile getiren, çağlar üstü tiyatro...

Sözü, düşüncesi, inancı yükselten tiyatro...

İnsanın daha yüksek aşamalara erişeceğini inanan tiyatro...

İnsanlığın en karanlık günlerinde bile perdelerini umuda, barışa, sevgiye açan tiyatro...

İşte (otuzdokuz) oyunu içeren böyle bir şenlik sunuyoruz tiyatroseverlere...

The 17th International İstanbul Theatre Festival begins.

The year 2010 has two peculiarities: On the one hand, we left the first decade of the 21st century behind us. Time passed by and we came to this day with hunger, wars, violence, terror... On the other hand, İstanbul carries the title of European Capital of Culture. In fact, isn't İstanbul already a capital of culture? World's cultural capital...

As the Theatre Festival, we wanted to expand our boundaries some more in 2010. This year, we host 30 local and 9 international companies. An exciting encounter... Almost all the plays, except our special performances, are assertive ones which will open their curtains for the first time in İstanbul to meet the audiences. We are all looking forward to a pleasant marathon...

This year, we question the wars, the violence, the system... This year, we tackle individual and social segmentations... This year, we salute Sabahattin Kudret Aksal in his 90th year of birth... This year, we celebrate the 150th anniversary of Anton Chekhov's birth. This year, we refer to the Japan Year 2010 in Turkey... This year, we bring different colours and trends together... This year, we look at our İstanbul from the perspective of the people of letters.

This year, we are looking forward to meet you at theatre, music, poetry, opera-theatre, dance performances and remind the young artists not to miss the workshops.

While I would like to express my gratitude to all institutions and companies who collaborated with us and supported the realisation of this rich programme, as well as to our precious Festival team, I would like to recall the following lines by Şakir Eczacıbaşı, whose absence I shall ever feel:

A theatre that raises the curtain every night in thousands of theatres in hundreds of countries all around the world...

A theatre in which human beings present fellow human beings with a picture of their humanity...

A theatre that recognises no discrimination between one individual and another...

A theatre that explores the depths of the human psyche and describes feelings that make human beings human...

A theatre that sets out to examine social and political behaviour...

A theatre that opposes all dogmatism, inflexibility, reaction and stagnation...

A theatre that spans centuries, and expresses the truths time can never erode...

A theatre that elevates speech, thought and belief...

A theatre that believes human kind can rise to higher levels...

A theatre that even in humanity's darkest days opens its curtains on hope, peace and love...

That is the sort of feast we present to theatre-lovers.

YAĞIZ EYÜBOĞLU
17. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali Sponsoru
AYGAZ Genel Müdürü
General Manager of AYGAZ
Sponsor of the 17th International İstanbul Theatre Festival

Yarım asırlık iş tecrübemizle ekonomik kalkınmanın sosyal ve kültürel kalkınmadan bağımsız olmadığını biliyor, enerjimizle yaşama değer katmak için çalışıyoruz. Ürün ve hizmetlerini her gün yüz binlerce kişiye ulaştıran bir marka olarak, bireylere doğrudan faydalara sağlayan ve daha güzel bir gelecek hayali için ilham veren projelere destek oluyoruz. Bu bağlamda, yaşadığımız topraklarda kökleri binlerce yıl derinlere inen tiyatro sanatının hayallerimizi zenginleştirme ve yaşam enerjimizi artırma gücünü taşıdığımı inanıyoruz.

İstanbul Kültür Sanat Vakfı'nın düzenlediği Tiyatro Festivali'nin yanı sıra, Koç Üniversitesi Sevgi Gönül Tiyatro Günleri'ne destek veriyor, bizzat tasarlayıp uyguladığımız Aycan Tiyatro Kumpanyası'nın Anadolu turneleriyle tiyatroyu çocukların ve gençlerle yillardır buluşturuyoruz. Bu gibi sosyal sorumluluk çalışmalarımızla, geçmişe sahip çıkmaya ve geleceğe

yatırım yapmaya çalışıyoruz. Kurucumuz Merhum Vehbi Koç'un "Ülkem Varsa Ben de Varım" ve "Toplumdan Aldığını Topluma Vermek" felsefesini her yıl yeni eserlerle yaşıyoruz.

Farklı kültürlerin aynı sahneyi paylaşarak yaratıcılığı nasıl beslediğini gösteren Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali, Asya'dan Avrupa'ya uzanan bir kültür köprüsü gibi, geçmişin değerlerini, çağdaş tiyatronun özgün örnekleriyle geleceğe taşımak için 17. kez perdelerini açarken Festival'e ortak olmanın heyecanını yaşıyoruz.

Emeği geçenlere teşekkür eder, herkese iyi seyirler dileriz.

Sevgi ve saygılarımızla...

We, with half a century of experience at AYGAZ, are aware that economic growth is inseparable from social and cultural development and we endeavor to enrich life through our energy. As a brand offering its products and services to millions of people every day, we support projects that directly provide benefit and inspiration to individuals, to realize the dream of a better future. In this context, we believe in the power of drama –the origins of which date thousands of years back on the lands we live today– enhancing our dreams and leveraging our energy for life.

In addition to the Theatre Festival organised by İstanbul Foundation for Culture and Arts, we have also been supporting Koç University's Sevgi Gönül Theatre Days and bringing theatre and children as well as juniors together for years by means of the Anatolian tours of our Aycan Theater Troupe; totally designed and implemented by AYGAZ. Through such social responsibility projects, we work hard to conserve our past and invest in future. We cherish the philosophy of our founder Mr. Vehbi Koç (R.I.P.): "If My Country Exists, I Exist" and "Give Back to Society" with new art initiatives every year.

As the International İstanbul Theatre Festival –showing how different cultures share the same stage and nourish creativity– opens its curtains for the 17th time to convey values of the past to the future through unique samples of contemporary theatre like a cultural bridge extending from Asia to Europe, we also enjoy the enthusiasm of being a partner of the Festival.

Our gratitude goes to all who have worked hard in this project and we hope everyone will enjoy the show.

With sincere regards...

CÜNEYT AĞCA
17. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali Sponsoru
OPET Petrolculük A.Ş. Genel Müdürü
General Manager of OPET Petrolculük A.Ş.
Sponsor of the 17th International İstanbul Theatre Festival

Her iki yılda bir İstanbul sahnelerine yeni heyecanlar katan, sanatı insana, insanı sanata daha da yaklaştırarak büyük bir tiyatro buluşması yaratan 17. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali'nin dördüncü kez sponsoru olmaktan büyük gurur duyuyoruz.

Tiyatro sanatın en temel dallarından biri... Değişik kültürler din, dil ve ırk gözetmeksızın tiyatro sahnesinde çok daha sıkı bir biçimde bütürleşiyor. Sorunları, sevinçleri, üzünlüğü, arzuları, kısaca insana ait tüm duyguları somutlaştrarak izleyiciye sunuyor. Uluslararası grupların, tiyatrodada yeni arayışların ve deneyimsel oyunlarının sahne alacağı festival, değişik kültürleri ve farklı bakış açılarını tanıtmak için de önemli bir fırsat yaratacak.

OPET, bilinçli bir toplum yaratma hedefi ile gerek sosyal sorumluluk projeleri gerekse sosyal, sanatsal ve kültürel alanlardaki etkinliklerle toplumumuzu zenginleştirmesi için pek çok çalışma yapıyor. İKSV

tarafından artık bir gelenek haline gelen ve büyük bir sanat şölenine dönünen tiyatro festivaline destek olmak, kültür ve sanata verdigimiz değerin de önemli bir göstergesi. Tiyatronun nitelikli örneklerinin izleyiciyle buluşturulduğu bu değerli organizasyonla, sanat severlerin beslenmesine, genç kuşakların kaliteli projelerle tanışmasına fırsat sunuyor olmakta mutluluk duyuyoruz.

"Tiyatro enerji ister, biz de bitmeyen enerjimizle yanınızdayız" derken, bu büyük buluşmayı gerçekleştiren İstanbul Kültür Sanat Vakfı'na teşekkürlerimi sunuyor, festivalin tüm sanat severler için keyifli ve güzel geçmesini diliyorum.

For the fourth time, we are proud to be the sponsor of 17th İstanbul Theatre Festival, which adds excitement to İstanbul stages every two years and creates a major theatre meeting by causing art approach to people and people to art.

Theatre is one of the most fundamental branches of art... Different cultures are integrated in a more inseparable way in the theatre stage regardless of religion, language and race. It objectifies the problems, joys, sorrows, desires, in short, all human feelings and presents them to the audience. The festival, in which various international groups, new searches in theatre and experimental plays will be put to the stage, will create an important opportunity in order to get to know different cultures and perspectives.

With the goal to create public awareness, OPET carries out a significant amount of work for the enrichment of our society with activities in social, artistic and cultural events as well as social responsibility projects. To support the theatre festival that has become a tradition by now and been transformed into a major feast of art by İKSV, is an important sign of the value we give to culture and art. We are happy to create the opportunity for the art lovers get nurtured and the young generations get to know quality projects by this valuable organisation where the quality examples of theatre and the audience are brought together.

While saying "Theatre wants energy, we are by your side with our everlasting energy", I would like to thank İstanbul Foundation for Culture and Arts that has made this great meeting possible and wish the festival will be a time of pleasure and fun for all the art lovers.

ONUR ÖDÜLLERİ
HONORARY AWARDS

EROL KESKİN

1931 doğumlu Erol Keskin, Güzel Sanatlar Akademisi'nde iç mimarlık eğitimi alırken başladığı oyunculuk serüvenine tiyatro ve sinema oyuncusu, belgesel yapımcısı, yönetmen ve senarist olarak devam etti. İki yıl süreyle Genel Sanat Yönetmeni olarak da görev yaptığı İstanbul Şehir Tiyatroları oyunculuğundan emekli olduktan sonra bir süre konuk oyuncu olarak sahneye çıkmaya devam eden usta oyuncu, bir yandan da kurucuları arasında bulunduğu Sahne Araştırmaları Laboratuvarı'nda tiyatronun antropolojisi üzerine çalışmalarını sürdürdü. Keskin, ayrıca Eskişehir Anadolu Üniversitesi, Akademi İstanbul, Müjdat Gezen Sanat Merkezi ve Sadri Alışık Kültür Merkezi'nde verdiği derslerle, tecrübeini paylaşmaya devam etti.

Erol Keskin'in yer aldığı sayısız tiyatro oyunu arasında, *Sarah Bernhardt* (*Yaşam Bir Oyun*), *Ferhat ile Şirin*, *Gilgameş*, *Sali Ziyaretleri*, *Herkes Aynı Bahçede*, *Olianna*, *Oyunlarla Yaşayanlar*, *Eşik*, *Troya*, *Vahşi Batı*, *Bulvar*, *Ayı Masalı*, *Büyük Jüştinyen*, *Fuji-Yama*, *Rus Gelir Aşka*, *Gazete Gazete*, *Modigliani*, *Oppenheimer Olayı*, *Deli İbrahim*, *Antonius ve Kleopatra*, *Kral Lear*, *Şahane Dul*, *Altın Yumruk*, *Antigone ve Kara Ağaçlar Altında* yer alıyor. Sanatçının yönettiği tiyatro oyunlarından bazıları ise *Cengiz Han'ın Bisikleti*, *Yağmur Sıkıntısı*, *Mecbur Adam*, *Halay* (*oyun*), *Montserrat - Bir Umut Uğruna* ve *Mikado'nun Çöpleri*.

Fikret Bey (*Selma Köksal*, 2007), *Herkes Kendi Evinde* (*Semih Kaplanoğlu*, 2001), *Abdülhamit Düşerken* (*Ziya Öztan*, 2002), *Kurtuluş* (*Ziya Öztan*, mini dizi, 1996), *Üç İstanbul* (*Feyzi Tuna*, mini dizi, 1983), *Adak* (*Atif Yılmaz*, 1979), *Hasip ile Nasip* (*Atif Yılmaz*, 1976), *Deli Yusuf* (*Atif Yılmaz*, 1975), *Korkusuz Aşıklar* (*Vedat Türkali*, 1972), *Namus ve Silah* (*Ertem Göreç*, 1971), *Bozuk Düzen* (*Haldun Dormen*, 1966), *Güzel Bir Gün İçin* (*Haldun Dormen*, 1965), *İki Gemi Yanyana* (*Atif Yılmaz*, 1963), *Battı Balık* (*Atif Yılmaz*, 1962), *Aşk ve Yumruk* (*Aram Gülyüz*, 1961) ve *Sensiz Yıllar* (*Aram Gülyüz*, 1960) ise, usta oyuncunun 1960'lardan bu yana gerçekleştirdiği sinema çalışmalarından bazıları.

Sanatçının elli yıldır aşkın tiyatro ve sinema kariyeri boyunca лayık görüldüğü ödüller arasında, *Bozuk Düzen* filmiyle 1966 Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde En

İyi Senaryo Ödülü, *Güzel Bir Gün İçin* filmiyle 1967 Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde En İyi Senaryo Ödülü, *Herkes Kendi Evinde*'yle (2001) 20. Uluslararası İstanbul Film Festivali'nde En İyi Erkek Oyuncu Ödülü ve 23. Siyad Türk Sineması Ödülleri'nde En İyi Erkek Oyuncu Ödülü yer alıyor.

Born in 1931, Erol Keskin continued his acting journey, which he began while studying to be an interior designer in the Academy of Fine Arts, as a theatre and cinema actor, documentary producer, director, and scriptwriter. After retiring from acting in the İstanbul Metropolitan Municipality Theatres, where he also served as General Artistic Director, he carried on as a guest actor for a period, while continuing his work on theatre anthropology in the Stage Research Laboratory. Keskin also continued to share his experience through the seminars and courses he taught in Eskişehir Anadolu University, Akademi İstanbul, Müjdat Gezen Art Centre, and Sadri Alışık Culture Centre.

The countless plays in which he performed include *Sarah Bernhardt* (*Life is a Play*), *Ferhat and Shirin*, *Gilgamesh*, *Tuesday Visits*, *Everyone in the Same Garden*, *Olianna*, *Those who Live with Plays*, *Threshold*, *Troy*, *Wild West*, *Boulevard*, *The Bear Story*, *The Great Justinian*, *Fuji-Yama*, *Russian Comes to Love*, *Newspaper Newspaper*, *Modigliani*, *The Case of Oppenheimer*, *Ibrahim the Crazy*, *Antonius and Cleopatra*, *King Lear*, *Magnificent Widow*, *Golden Fist*, *Antigone*, and *Under the Black Trees*. The plays that the artist directed include *Cenghis Khan's Bicycle*, *Rain Gloom*, *Bound Man*, *Halay (play)*, *Montserrat - For a Hope*, and *Micado's Sticks*. Some of the film works in which the master actor performed since the 1960s include *Mr. Fikret* (*Selma Köksal*, 2007), *Each at His Own Home* (*Semih Kaplanoğlu*, 2001), *While Abdulhamid Falls* (*Ziya Öztan*, 2002), *Independence* (*Ziya Öztan*, mini series, 1996), *Three İstanbuls* (*Feyzi Tuna*, mini series, 1983), *Offering* (*Atif Yılmaz*, 1979), *Hasip and Nasip* (*Atif Yılmaz*, 1976), *Crazy Yusuf* (*Atif Yılmaz*, 1975), *Fearless Lovers* (*Vedat Türkali*, 1972), *Honour and Gun* (*Ertem Göreç*, 1971), *Corrupt Order* (*Haldun Dormen*, 1966), *For a Beautiful Day* (*Haldun Dormen*, 1965), *Two Ships Side by Side* (*Atif Yılmaz*, 1963), *Sunken Fish* (*Atif Yılmaz*, 1962), *Love and Fist* (*Aram Gülyüz*, 1961), *Years Without You* (*Aram Gülyüz*, 1960).

The awards Keskin received in over fifty years of his career in theatre and cinema include the Best Script Award in 1966 Antalya Golden Orange Film Festival with the film *Bozuk Düzen* (*Corrupt Order*), the Best Script Award in 1967 Antalya Golden Orange Film Festival with *Güzel Bir Gün İçin* (*For a Beautiful Day*), the Best Actor Award in the 20th International İstanbul Film Festival with *Herkes Kendi Evinde* (*Each at His Own Home*, 2001), and the Best Actor Award in the 23rd SIYAD Turkish Cinema Awards.

TADASHI SUZUKI

Tadashi Suzuki, SCOT'un (Suzuki Toga Tiyatro Topluluğu) kurucusu ve yönetmenidir. Japonya'nın ilk uluslararası tiyatro festivali (Toga Festivali) sanatçı tarafından düzenlemiştir. Aynı zamanda oyunculuk eğitiminde Suzuki Metodu'nun yaratıcısıdır. Shizuoka Gösteri Sanatları

Merkezi'nin Genel Sanat Yönetmeni (1995-2007) olarak önemli bir rol oynayan sanatçı, aynı zamanda Uluslararası Tiyatro Olimpiyatları Komitesi üyesi, (Japonya, Çin ve Kore ortaklılığında organize edilen) BeSeTo Festivali'nin kurucularından ve tiyatro sanatçlarının ulusal ağlı Japonya Gösteri Sanatları Vakfı'nın Yönetim Kurulu Başkanı'dır. Eserleri arasında *Dramatik Tütküler Üzerine*, *Troyali Kadınlar*, *Diyonisos*, *Kral Lear*, *Cyrano de Bergerac*, *Madame de Sade* ve daha pek çok yapılmış bulunur. Kendi topluluğu bünyesinde yorumladığı oyunların yanında, Amerika'daki dört önemli bölge tiyatrosunun ortak yapımlarıyla gerçekleştirilen *Lear'in Hikâyesi*, Moskova Sanat Tiyatrosu'yla birlikte hayatı gecirdiği *Kral Lear*, Cultural Olympiad ve Düsseldorf Schauspiel Haus ile ortak yapım olan *Oedipus*, Taganka Tiyatrosu'yla gerçekleştirilen *Elektra* gibi uluslararası ortak projelerde yönetmen olarak yer almıştır.

Suzuki yazdığı kitaplarda oyunculuk sanatı üzerine teorilerini ortaya koymustur. Yazlarını topladığı *Rol Yapmanın Yolu* adlı kitabı, Amerika'daki Theatre Communications Group tarafından yayımlandı. Suzuki, oyuncu eğitimi metodunu New York'taki The Juilliard School ve Moskova Sanat Tiyatrosu gibi dünyanın dört bir yanındaki okul ve tiyatrolarda öğretti. Cambridge Üniversitesi Yayınevi, 20. yüzyılın en önemli tiyatro yönetmenleriyle ilgili *Mercekteki Yönetmenler* dizisinin bir cildini "Tadashi Suzuki'nin Tiyatrosu"na ayırdı.

Suzuki, dünyanın onde gelen tiyatro yorumcularından biri olmanın ötesinde, çalışmalarıyla bu alanda yeni kapılar açan bir düşünür ve uygulamalarıyla ses getiren bir icracıdır.

Bir tiyatro grubunun yapısı, tiyatro mekânının yaratılışı ve kullanımı, ve kültürel ve ulusal sınırların evrensel olanı yaratmak üzere努力, Suzuki'nin temel uğraşlarından biridir. Suzuki ünlü mimar Arata Isozaki ile uzun süredir çeşitli projelerde birlikte çalışıyor. Suzuki ve Isozaki,

Japonya, Toga, Mito ve Shizuoka'daki sekiz tiyatronun yapımında yakın bir işbirliği içinde çalışılar. Bu beraberliğin sonunda ortaya tiyatro sanatının ve mimarinin birleşiminden öteye geçen, bir modern sanat eseri olarak bağımsızlığa erişen ve dünya sanatının önemli çevrelerinden büyük ilgi gören binalar ortaya çıktı.

Tadashi Suzuki is the founder and director of the Suzuki Company of Toga (SCOT), the organiser of Japan's first international theatre festival (Toga Festival), and the creator of the Suzuki Method of Actor Training. He played an important role as General Artistic Director at Shizuoka Performing Arts Center (1995–2007), and also serves as a member of International Theatre Olympics Committee, as one of the founders of the BeSeTo Festival (jointly organised by theatre people of Japan, China and Korea), and as Chairman of Board of Directors of Japan Performing Arts Foundation, a nation-wide network of theatre people in Japan.

His works include *On the Dramatic Passions*, *The Trojan Women*, *Dionysus*, *King Lear*, *Cyrano de Bergerac*, *Madame de Sade*, and many others. Besides productions with his own company, he has worked as a director in the international collaborative projects, such as *The Tale of Lear* co-produced and presented by the four leading regional theatres of the US, *King Lear* by Moscow Art Theatre, *Oedipus* co-produced by Cultural Olympiad and Düsseldorf Schauspiel Haus, *ELECTRA* by Taganka Theatre, etc.

Suzuki has articulated his theories in a number of books. A collection of his writings in English, *The Way of Acting* is published by Theatre Communications Group (US). He has taught his system of actor training in schools and theatres throughout the world, including The Juilliard School in New York and Moscow Art Theatre. The Cambridge University Press published "The Theatre of Suzuki Tadashi" as one of the volumes of the *Directors in Perspective* series, based upon leading theatre directors of the 20th century.

Not just one of the world's foremost theatre directors, Suzuki is a seminal thinker and practitioner whose work has a powerful influence on theatre everywhere. Suzuki's concerns include the structure of a theatre group, the creation and use of theatrical space, and the overcoming of cultural and national barriers in the interest of creating work based on that which is universal. Suzuki has been engaged in a long-term collaborative relationship with the celebrated architect Arata Isozaki. Suzuki and Isozaki have collaborated very closely in the creation of the eight theatres in Japan, Toga, Mito and Shizuoka. The result is buildings that transcend merely a combining of the theatrical arts with architecture, but reach a level of independence as a modern art form that has gathered attention from many circles on the leading edge of today's arts world.

PROGRAM
PROGRAMME

TÜRKİYE TURKEY

KRATER YAPIM KRATER PRODUCTIONS

AÇILIŞ GÖSTERİSİ OPENING PERFORMANCE

HEKATE'NİN ŞARKISI**HECATE'S SONG**

Şiirler Poems by WILLIAM SHAKESPEARE

Çevirenler Translated by TALAT S. HALMAN, SABAHTİN EYÜBOĞLU, CAN YÜCEL

Müzik ve Proje Music and Project by SELİM ATAKAN

Yöneten Directed by ENGİN ALKAN

Yapım Production KRATER – ZEYNEP ÖZBATUS ATAKAN

Oyuncular Performers AYÇA VARLIER, EMRE ÇELİK, BANU KUNT, BEGÜM GÜNCELER, BÜLENT TEKAKPINAR

Dekor Tasarımı Stage Design GAMZE KUŞ

Kostüm Tasarımı Costume Design DUYGU TÜRKEKUL

İşık Tasarımı Lighting Design MAHMUT ÖZDEMİR

Proje Koordinatörü Project Coordinator ASLI ATASOY

Yönetmen Yardımcısı Assistant Director VOLCAN KELEŞ

Orkestra Orchestra

SELİM ATAKAN (Şef, Piyano Conductor, Piano)

HAKAN ELBİR (Akordeon Accordion)

ÖZLEM NOYAN (Flüt Flute)

DENİZ DOĞANGÜN (Viyolonsel Violoncello)

SALTUK TUKUR (Bas Bass)

BİLAL NAZLI (Bateri, Perküsyon Drums, Percussion)

Asistanlar Assistants FATİH GENÇKAL, CANSEV ERDEMİR, SUAT YAZICI

Tanıtım Kostümleri Promo Costumes MEHTAP ELAIDI

PROGRAM PROGRAMME

Açılış Müziği Opening Song

Cadıların Şarkısı Song of the Witches

Macbeth, 4. Perde, 1. Sahne Macbeth, Act 4, Scene 1

Çeviren Translated by SABAHTİN EYÜBOĞLU

121. Sone Sonnet 121

"Kötü bilinmektense iyisi mi kötü ol"

"Tis better to be vile than vile esteem'd"

Çeviren Translated by TALAT S. HALMAN

11. Sone Sonnet 11

"Yaşlandıkça, gücün gerilerde kaldıkça"
"As fast as thou shalt wane, so fast thou grow'st"
Çeviren Translated by TALAT S. HALMAN

55. Sone Sonnet 55

"Ne yaldızlı hükümdar anıtları, ne mermer"
"Not marble, nor the gilded monuments"
Çeviren Translated by TALAT S. HALMAN

94. Sone Sonnet 94

"İncitme gücü varken hiç can acıtmayanlar"
"They that have power to hurt and will do none"
Çeviren Translated by TALAT S. HALMAN

57. Sone Sonnet 57

"Kölen olmuşum senin, elden başka ne gelir"
"Being your slave, what should I do but tend"
Çeviren Translated by TALAT S. HALMAN

Açılış Gösterisi Opening Performance

10.05.2010, Pt Mon, 20.30
Cemal Reşit Rey Konser Salonu
Cemal Reşit Rey Concert Hall

28.05.2010, Cu Fri, 20.30
29.05.2010, Ct Sat, 20.30
Caddebostan Kültür Merkezi
Caddebostan Cultural Centre
70' süre; ara yoktur.
Lasts 70'; no intermission.

2. Sone Sonnet 2

"Kırk yılın kişi güzel alını kuşattı mı"
"When forty winters shall beseige thy brow"
Çeviren Translated by TALAT S. HALMAN

95. Sone Sonnet 95

"Bir kemirgen gibi yerken mis kocan gülü"
"How sweet and lovely dost thou make the shame"
Çeviren Translated by TALAT S. HALMAN

10. Sone Sonnet 10

"Yazık! Hem kıyasıyla harcıyorsun kendini"
"For shame deny that thou bear'st love to any"
Çeviren Translated by TALAT S. HALMAN

29. Sone Sonnet 29

"Düşünce insanların ve kaderin gözünden"
"When, in disgrace with fortune and men's eyes"
Çeviren Translated by TALAT S. HALMAN

66. Sone Sonnet 66

"Vazgeçtim bu dünyadan, tek ölüm paklar beni"
"Tired with all these, for restful death I cry"
Çeviren Translated by CAN YÜCEL

Genç Yaşında Bir Avuç Toz

...all lovers must (...) come to dust
Cymbeline, 4. Perde, 2. Sahne *Cymbeline*, Act 4, Scene 2
Çeviren Translated by CAN YÜCEL

129. Sone Sonnet 129

"Açıkan şehvet ruhu yakıp geçer boşuna"
"The expense of spiritin awaste of shame"
Çeviren Translated by TALAT S. HALMAN

121. Sone Sonnet 121

"Kötü bilinmektense iyisi mi, kötü ol"
"Tis better to be vile than vile esteem'd,"
Çeviren Translated by TALAT S. HALMAN / SABAHTİN EYÜBOĞLU

Ophelia'nın Şarkısı Ophelia's Song

Hamlet, 4. Perde, 5. Sahne *Hamlet*, Act 4, Scene 5
Çeviren Translated by SABAHTİN EYÜBOĞLU

Mezarçının Türküsü The Gravedigger's Song

Hamlet, 5. Perde, 1. Sahne *Hamlet*, Act 5, Scene 1
Çeviren Translated by SABAHTİN EYÜBOĞLU

Shakespeare'in *Macbeth* oyununun üzerine gerçekleştirilmiş bir müzikal uyarlama olan *Hekate'nin Şarkısı*, Cadı Hekate ve Macbeth karakterlerinin ekseninde gerçekleşen bir kurguya sahiptir. Selim Atakan tarafından bestelenmiş, büyük çoğunuğu sonelerden oluşan Shakespeare'e ait dizelerin teatral bir izlekle sunulduğu bu müzikal biçim gösterinin en öne çıkan unsurudur.

Macbeth tragedyasında Hekate kimliğinde simgelenen karanlığın, büyülüüğün ve kötülüğün cadı figürleri, *Hekate'nin Şarkısı*'nda bu kez doğdukları Doğu kültürlerinin ortak belleğinde yer alan ana tanrıça kimlikleriyle ele alınmışlardır. Shakespeare'in metnine de kaynaklık eden Cadı Hekate, aslen binlerce yıldır Akdeniz kültür havzasında varlık gösteren ana tanrıça figürünün zamanla kötülük bir büyüğe dönüşmüş formudur. Tanrıça Hekate aynı zamanda Anadolu pagan kültürleri orijinli bir tanrıçadır. Kültü ve miti daha sonra Antik Yunan'a yayılmış, giderek Hristiyanlık düşürse ve inanç sistemlerinin değişimiyle farklılaşıp karanlıkların, sihir ve cinlerin, şeytanla işbirliği yapan cadıların tanrıçası kimliğine bürünmüştür. Bu ilginç değişimde anaerial toplum değerlerinin ataerial değerlere dönüşmesinin payı oldukça açıktır. Bu bağlamda *Hekate'nin Şarkısı* seyircisini insanlığın ortak eril ve dişli karşıtlıkları üzerinden erk ve iktidar kavramlarının binlerce yıllık yolculuğuna tanıklık etmeye çağrımaktadır.

Yönetmenliğini Engin Alkan'ın gerçekleştirdiği; bedensel devinimlerin, dansın, tiyatronun ve müziğin iç içe geçmiş saydam sınırlarında, canlı bir orkestranın eşlik ettiği gösteri, Ayça Varlier, Emre Çelik, Banu Kunt, Begüm Günceler ve Bülent Tekakpinar tarafından sunulmaktadır.

Hecate's Song is a musical adaptation of Shakespeare's *Macbeth* and revolves around the characters of the Witch Hecate and Macbeth. The highlight of the show is the musical form composed by Selim Atakan, in which Shakespeare's lines, mostly from his sonnets, are presented in a theatrical narration.

The witches of darkness, sorcery, and evil symbolized by Hecate, in the tragedy of Macbeth, will, this time, be elaborated within their goddess identity in the common memory of Eastern cultures from which they emerged. The Witch Hecate, also a source for Shakespeare's text, is in fact the goddess figure that existed in the Mediterranean basin for thousands of years and that transformed into a malign sorceress in time.

At the same time, the Goddess Hecate is a goddess originating from the Anatolian pagan culture. Her cult and myth later spread into Ancient Greece and gradually transformed into the goddess of darkness, magic, demons, and witches who cooperate with the devil as the Christian thought and belief systems evolved. This interesting transformation undoubtedly involves the changing of matriarchal cultural values into patriarchal ones. In this context, *Hecate's Song* invites the audience to witness the thousand-year journey of the concepts of power and authority through humanity's

shared masculine and feminine oppositions. Directed by Engin Alkan, the show, which is accompanied by a live orchestra, takes place on the transparent margins in which the body movement, dance, theatre, and music merge, and is presented by Ayça Varlier, Emre Çelik, Banu Kunt, Begüm Günceler and Bülent Tekakpinar.

SELİM ATAKAN

İlkokul ve lise eğitimiyle birlikte İstanbul Belediye Konservatuvarı'nda klasik piyano eğitimini sürdürdü. Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni bitirdi ve patoloji dalında ihtisas yaptı. Müzik kariyeri üniversitedeyken başladı. TRT'de yayınlanan çocukların için televizyon dizisi "Bizim Sokak"ın müzikiğini besteledi ve düzenledi. 1978'de, daha sonra Türkiye'nin en popüler müzik topluluklarından biri olacak "Yeni Türkü"yü kurdu. Topluluk, Türk Folklorik Müziği'yle Batı Müziği'nin bir bileşimini oluşturmaya yöneldi ve pek çok albüm üretti. 1990 yılından bu yana İstanbul Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatroları'nda Müzik Direktörü görevini sürdürmektedir. Banyak tiyatro oyunu, müzikal ve sinema filminin müzikiğini bestelemiştir ve düzenlemiştir.

SELİM ATAKAN

He studied classical music (piano) at İstanbul Municipal Conservatoire along with his primary and secondary education. He graduated from Hacettepe University Medical School and finished his postgraduate training in Histopathology. His musical career began while he was at the university. He composed and arranged music for the children's TV

series "Bizim Sokak" at TRT. In 1978, he formed the group "Yeni Türkü" which became one of Turkey's most popular bands. The band tried to achieve a fusion of Turkish Folk Music and Western Music and has produced many albums since. Atakan has been working as the musical director of İstanbul Municipality Theatres since 1990. He composed and arranged music for many stage plays, musicals and also for feature films.

ENGİN ALKAN

Engin Alkan, 1989 yılında İ.Ü. Devlet Konservatuvarı Tiyatro Bölümünden mezun oldu. 1985'te İstanbul Şehir Tiyatroları'nda çalışmaya başlayan sanatçı çeşitli tiyatro okullarında oyunculuk dersleri verdi. Engin Alkan'ın yönettiği oyunlar arasında Küskün Kahve'nin Türküsü (McCullers), Metro Canavarı (Gür), Kral Ölümü (İonesco), Ben Anadolu (G. Dilmen), Bernarda Alba'nın Evi (F. G. Lorca), İstanbul Efendisi (M. Celal) ve Tarla Kuşyuğu Jülyet (Kishon) yer alıyor. Avni Dilligil Yardımcı Rolde En İyi Erkek Oyuncu Ödülü (Savaş ve Barış, 1996), Afife Tiyatro Ödülü, Yılın En İyi Erkek Müzikal ya da Komedi Oyuncusu Ödülü (Barış, 1999), Altan Erbulak Yılın En Başarılı Oyuncusu Ödülü (Arslana Benzer, 2000), Selim Naşit Özcan Yardımcı Rolde En İyi Erkek Oyuncu Ödülü (Herkes Aynı Bahçede, 2002), İstek Vakfı Yılın En İyi Yönetmeni Ödülü (Kral Ölümü (şü)yor, 2003), Çrağan Lions En Başarılı Erkek Oyuncu Ödülü (Danton'un Ölümü, 2006) ve Bahçelievler Belediyesi Tiyatroyla Bir Ömür Başarı Ödülü (2008) ise Alkan'ın çalışmalarıyla layık görüldüğü ödüllerden bazılardır.

ENGİN ALKAN

Engin Alkan graduated from İstanbul University State Conservatoire, Department of Theatre in 1989. He began working in İstanbul Municipal Theatres in 1985, and has taught acting in several theatre schools since then.

Among the plays Alkan directed are *The Ballad of the Sad Café* (McCullers), *The Subway Monster* (Gür), *Exit the King* (*Le roi se meurt*, Ionesco), *I Anatolia* (G. Dilmen), *The House of Bernarda Alba* (F. G. Lorca), *An İstanbul Gentleman* (M. Celal), and *Oh, Oh, Juliet* (Kishon).

Alkan has been the recipient of several awards, including Avni Dilligil Best Supporting Actor Award (*War and Peace*, 1996), Afife Theatre Award, Best Actor in Musical or Comedy Categories (*Peace*, 1999), Altan Erbulak Best Actor of the Year Award (*Like a Lion*, 2000), Selim Naşit Özcan Best Supporting Actor Award (*Everyone in the Same Garden*, 2002), İstek Foundation Best Director of the Year Award (*Exit the King*, 2003), Çrağan Lions Best Actor Award (*Danton's Death*, 2006), and Bahçelievler Municipality A Lifetime with Theatre Award (2008).

KRATER YAPIM

Krater, Türkiye'de çağdaş sanat alanında özgün ve yaratıcılık içeren projeleri hayata geçirmek için kurulan bir oluşumdur. Sinema dünyasındaki çalışmaları ile tanınan Zeynep Özbatur Atakan tarafından kurulmuştur. Türkiye'den çıkan özgün projelerin tüm dünyada tanınmasını, pazarlanması hedeflemektedir.

KRATER PRODUCTIONS

Krater is an organisation for the actualisation of original and creative projects in the arena of contemporary art in Turkey. Founded by Zeynep Özbatur Atakan, known for her works in the realm of cinema, the company aims the worldwide promotion and marketing of original projects from Turkey.

WILLIAM SHAKESPEARE'İN TITUS ANDRONICUS'U. BEŞ PERDELİK MANZUM MAGANDA FACİASI OLARAK YENİDEN ANLATAN: SİNAN FİŞEK

WILLIAM SHAKESPEARE'S TITUS ANDRONICUS. RETOLD AS A TRAGEDY OF THUGS, IN FIVE ACTS AND IN VERSE, BY SİNAN FİŞEK

Uyarlayan Adapted by SİNAN FİŞEK

Yöneten Directed by İŞİL KASAPOĞLU

Müzik Music ALPER MARAL

Dekor ve Işık Tasarım Stage and Lighting Design CEM YILMAZER

Aksesuar (Kukla)Tasarım Accessories (Puppet) Design KARINA CHERES

Kostüm Tasarım Costume Design TOMRIS KUZU

Yönetmen Asistanları Assistant Directors TANSU BİÇER, GÜLİN KILIÇAY

Oyuncular Performers

Saturninus ASİL BÜYÜKÖZÇELİK

Bassanyus MUSTAFA KIRANTEPE

Titus Andronicus SERKAN KESKİN

Marcus Andronicus NADİR SARIBACAK

Lucius SABAHTİN YAKUT

Quintus EMRE KILIÇOĞLU

Martius ÜMİT İLBAN

Mutius UÇUR SENKERİ

Genç Lucius Young Lucius ÜMİT İLBAN

Publius ÜMİT İLBAN

Emilius MUSTAFA KIRANTEPE

Alarbus MEHMET ŞEKER

Demetrius FATİH DÖNMEZ

Kiron VOLCAN SARIÖZ

Aron SARP AYDINOĞLU

Tamara SEZİN BOZACI

Lavinia ŞEBNEM HASSANISOUGHİ

Köylü Peasant MUSTAFA KIRANTEPE

Bir dadi A nanny BURCU TEKİN

Romali general Titus Andronicus, Gotlarla savaşından büyük bir zaferle geri döner. Döndüğü gün, imparatorluk seçimi yapılacaktır. Esir Gotlardan Tamara'nın büyük oğlu Alarbus kurban edilir ve imparator olarak Saturninus seçilir. Saturninus imparator olur olmaz, Titus'un kızı Lavinia'yla evlenmek ister ama kardeşi Bassanyus Lavinia'yı kaçırır. Saturninus esir Gotların başı Tamara'yla evlenmeye karar verir ve olaylar gelişir. Gotlarla savaşı kazanmak uğruna yirmiikinci oğlunu kaybeden Titus'un gözünün önünde Tamara kölelikten eceliye yükselir ve korkunç bir intikam savaşı başlamış olur. İntikam bulasıçı bir hastalık gibidir. Titus'un oğulları, Saturninus ve ailesi ve Roma'da yaşayan halk da bu savaştan paylarını almadan kurtulamayacaklardır. Sinan Fişek'in ilginç yorumuya Türkçe'ye "Manzum Maganda Faciası" olarak uyarladığı William Shakespeare'in *Titus Andronicus'u* şiddet hakkında. Semaver Kumpanya'nın Sinan Fişek çevirisini sahneleme amacı ise, metni çok daha anlaşılır ve katmanlı olarak ele almış olması.

**11.05.2010, Sa Tue, 20.30
15.05.2010, Ct Sat, 18.30
Semaver Çevre Tiyatrosu
Semaver Çevre Theatre
24.05.2010 Pt Mon 20.00
Sabancı Üniversitesi Gösteri Merkezi
Performing Arts Centre
120' süre; 2 Perde.
Lasts 120'; 2 Acts.**

ŞİDDET FARKSIZLAŞTIRIR!

Kalp krizinde de öyle. Kalp krizi geçirdiğiniz andaki acı, hiçbir şey... (Eğer Ölmediyiseniz...)

Önemli olan ondan sonrası. Tüm yaşamınız...

Acaba ne zaman bir daha gelecek...

Çocuğumu kucakımda taşıırken mi?

Araba ile ailemi taşıırken mi?

Sevişirken mi?

Yoksa tuvalette mi...

Denizde mi...?

Bu düşüncelerin kafada yarattığı acı daha şiddetli...

Fizikselli şiddetten öte, siyasal şiddeti nasıl yaşıyoruz peki...

Bizim Titus ile göstermeye çalıştığımız, siyasal şiddetin doğurduğu sürekli şiddet.

Evet, oyun boyunca 22 insan öldürülüyor. Kan, acı haykırış,

Öğul, ana, baba, arkadaş...

Eeeee...

Sonra?...

Daha sonra?...

Kalp krizi ne ki?

Şiddet ne ki?

Siyaset!!!!!! (ne mi ki?)

While making love?

Or in the bathroom...

In the sea...?

The pain of these thoughts in the brain is more violent...

Beyond the physical violence, how do we live the political violence?

It is the constant violence emerging from the political one that we aim to show with Titus.

Yes, 22 people are murdered during the play. Blood, shrieks,

Son, mother, father, friend...
And then...

What?...

What about later?...

What is a heart attack?

What is violence?

Politics!!!! (what is that?)

İşıl Kasapoğlu

The Roman General Titus Andronicus returns back with a great victory from the war with the Goths. On his return, imperial elections are held. The elder son of the captive Goth Tamara is sacrificed and Saturninus is elected as the emperor. The moment Saturninus becomes the emperor, he wants to marry Titus' daughter Lavinia, but his brother Bassanyus kidnaps her. Saturninus decides to marry the leader of the Goths in captivity, Tamara, and the plot unfolds. In front of Titus' eyes, who lost twenty-two sons to win the war with Goths, Tamara transforms from a slave into a queen, and terrible war of vengeance begins. Vengeance is like a contagious disease. The sons of Titus, Saturninus and his family, and the Roman public will also get their shares of this war.

Adapted with an interesting interpretation into Turkish as "A Tragedy of Thugs in Verse" by Sinan Fişek, William Shakespeare's *Titus Andronicus* is a play about violence. The reason for Semaver Kumpanya's staging of Sinan Fişek's translation is its clear and layered treatment of the text.

VIOLENCE ABOLISHES DIFFERENCES

So in heart attack, too. The pain at the moment of the attack, nothing... (If you're not dead...)

It is the aftermath that is important. Your whole life...

When will it strike again...

When I carry my child in my arms?

When I carry my family in the car?

ALMANYA GERMANY

GOETHE-INSTITUT İSTANBUL sunar
GOETHE-INSTITUT İSTANBUL presents

VOLKSBUHNE AM ROSA-LUXEMBURG-PLATZ

Ortak Yapımcılar Co-produced by VOLKSBUHNE AM ROSA-LUXEMBURG-PLATZ BERLIN, RINGLOKSCHUPPEN MÜLHEIM AN DER RUHR, ROTTERDAMSE SCHOUWBURG, EUROPEAN CULTURAL CAPITAL RUHR.2010 İşbirliğiyle In cooperation with THEATREBÜRO DES KULTURBETRIEBS MÜLHEIM AN DER RUHR

CINECITTÀ APERTA / RUHR ÜÇLEMESİ, 2. BÖLÜM

CINECITTÀ APERTA / RUHR TRILOGY, PART 2

Yazar ve Yöneten Written and Directed by
RENÉ POLLESCH

Dramaturji Dramaturgy AENNE QUIÑONES

Sahne Tasarımı Stage Design BERT NEUMANN

Kostümler Costumes NINA VON MECHOW

Kamera Camera UTE SCHALL, ANDREAS DEINERT

Oyuncular Performers INGA BUSCH, CHRISTINE GROSS, MARTIN LABERENZ, TRYSTAN PÜTTER, CATRIN STRIEBECK

Değerli işbirliğiyle In collaboration with

© Thomas Auerin

Ruhr bölgesinde iş alanlarının yaygın biçimde yok olmasını görmezden gelmek uzun zamandır imkânsız. Almanya'nın başka yerlerinde hâlâ gözardı edilebilen sorular ve sorunlar, bu bölgede açıkça görünür hale geliyor. Yapısal dönüşüm ne anlama geliyor ve bu türden büyük bir toplumsal değişimin sonuçları nelerdir? Hiçbir şeyin kesin olmadığı ve her şeyin risk altında olduğu bu yeni bağlam içerisinde hangi enformel stratejiler geliştiriliyor? Kim içeride ve kim dışarıda, ve bütün bunların kentlerdeki toplumsal ilişkiler bakımından anlamı ne?

Yazar ve yönetmen René Pollesch bu sorularla yüzleşmek için ideal bir ortak. Oylara yönelttiği tartışma yaratılan mizahi ve etkileyici keskinlikteki bakışıyla Pollesch, bütün karmaşıklıkları ve çelişkileriyle iş ve hayatın güncel dünyalarına ışık tutuyor. Mazerete ihtiyaç duymayan, radikal bir pozisyon benimseyen Pollesch, artık parçası olmadığımız ama kendimize anlatmayı sürdürdüğümüz hikâyelere dair farklı bir bakış geliştiriyor. Pollesch'in

12.05.2010, Ça Wed, 20.30
13.05.2010, Pe Thu, 20.30
Haldun Taner Sahnesi
Haldun Taner Stage
80' süre; ara yoktur.
Almanca, Türkçe üstyazılı.
Lasts 80'; no intermission.
German, with Turkish surtitles.

CINECITTÀ APERTA / RUHR ÜÇLEMESİ, 2. BÖLÜM CINECITTÀ APERTA / RUHR TRILOGY, PART 2

tiyatrosu güncel konularla ilgili söz söyleyebilen, benzersiz bir ifade üslubuna sahip. Pollesch, "mutluluğu her zaman başkalarında bulan erkek, beyaz, orta sınıf pozisyonu"nun ötesine geçen bir şeye değerlendirmenin yollarını bulmakla ilgilendi.

Ruhr bölgesindeki terk edilmiş sanayi alanında mıydı, yoksa bu film daha ziyade Roma'daki Cinecittà gibi bir karavan parkında mı geçirdi? Tarih nedir ve insan bedenleriyle ne ölçüde ilişkilidir? Bedenler basitçe tarihte varolurlar mı demeli, yoksa tarihi oluşturan şey tam da onlar mıdır? Ruhr Üçlemesi'nin 2. Bölümü, filmle canlı sahneler arasında bir yerlerdeki yeni bir versiyonla Mülheim'deki açık hava mekânından sahneye taşıyor.

"Ezelden beri Bizim Tarihimize olarak anlatılan Tarih imgesinde bizim kendi varlığımıza dair hiçbir işaret olmadığını düşünmüştüm; Tarih'in benimle hiçbir ilgisi yok. Bu, Darwin; Tarih'in benimle hiçbir ilgisi olmadığı fikri. Darwin bana nereden geldiğimi açıklayabilir ama Tarih'i değil. Sıfır Yılı'ndan Almanya'yı değil. Tam da Rosselini'nin gördüğü gibi, hiçbir çocuk Tarih'in başlangıcından hayatın tadını çıkarmayı öğrenemez. Hayatın tadını çıkarmak güçlerin stratejik bakımdan açık kombinasyonlarının sonucudur, babaların veya annelerin değil. Benim geldiğim yerde annemin varlığının örükten geçirdiği dönüşümü izlemem hiçbir anlama gelmez. Onun başka bir şeye tesadüfen, sürekli bir biçimde dönüşümü izlerim. Bu ölümdür. Bu, kara borsadır. Bu insana bir ölçuk getirmenin kazanımıdır. Bu Tarih değildir, ölüm değildir; şimdi ve buradaki bedendir. Ve, şimdi ve burada, asla duyusal bir biçimde anlaşılmamalıdır."

René Pollesch

RENÉ POLLESCH

Friedberg, Hessen'de, 1962'de doğdu. Gießen'de, Heiner Müller, George Tabori ve John Jesurun gibi ustaların yanında Uygulamalı Tiyatro Bilimi okudu. 1992'den itibaren Frankfurt/Main'deki Theater am Turm'da (TAT) Tom Stromberg'in yönetiminde projeler geliştirdi. 1996'da Londra'daki Royal Court Theatre'dan çalışma bursu kazandı; Harold Pinter ve Caryl Churchill'in seminerlerine katıldı. 1998'den bu yana, Berlin, Leipzig ve Stuttgart'taki şehir tiyatrolarında produksyonlar sahnelemekte. 1999 ve 2000 yıllarında Lucerne Tiyatrosu ve Hamburg'daki Deutsches Schauspielhaus'ta kadrolu yazar ve yönetmen olarak çalıştı. Burada geliştirdiği dizi tiyatro projesi "World Wide Web-Slums 1-10" ile 2001'de Mülheim Dramatistler Ödülü'nü aldı. 2001/2002 sezonundan 2006/2007'ye kadar sanat yönetmenliğini yürüttüğü Berliner Volksbühne'deki Prater, son yillarda çalışma yöntemini geliştirdiği bir çeşit ana üsse dönüştü. Pollesch, Frank Castor'la birlikte, Berlin'deki Volksbühne am Rosa-Luxemburg-Platz'ın en etkili yönetmenlerinden kabul ediliyor. Pollesch 2002'de "Theater heute"nin gerçekleştirdiği

eleştirmen anketinde en iyi Alman dramacı seçildi. Berlin, Stuttgart, Münih, Hamburg, Frankfurt ve Viyana'da oyunlar sahnelemeyi sürdürüyor.

In the Ruhr area it has long been impossible to ignore what it means when jobs disappear on a widespread basis. Questions and issues that can still be overlooked elsewhere in Germany become clearly visible in this area. What does structural change mean and what are the consequences of such a social upheaval? Which informal strategies develop within the new context, when nothing is certain and everything at stake? Who is inside and who is outside, and what does this mean for social relationships within cities?

Author and director René Pollesch is the ideal partner for a confrontation with these questions. With explosive humour and an impressively sharp look at things, Pollesch brings light to the current worlds of work and life, in their full complexity and contradictions. Adopting an unapologetic, radical position, Pollesch develops a different view on the stories that we keep telling ourselves, stories that we are no longer part of. His theatre features a unique way of expression that can actually tell something about current subjects. Pollesch is interested in finding out how to refer to something beyond the "male, white, middle-class position that always finds happiness in others."

Were we at an industrial wasteland in the Ruhr area or is this film set in a trailer park rather like the Cinecittà in Rome? What is history and to what extent does it have to do with human bodies? Do they simply happen in history or are they themselves what history is made of? The Ruhr Trilogy, Part 2 moves from the open air venue in Mülheim to the stage in a new version, one somewhere between film and live scenes.

"I have always reckoned that there is no sign of our own beings in an image of History that is always told as Our History; History has nothing to do with me. That is Darwin. The idea that History has nothing to do with me. Darwin can explain to me where I come from, but not History. Not Germany in the Year Zero. Just like Rossetti saw it, no child can learn to enjoy life from the beginning of History. Enjoying life is the result of strategically open combinations of forces, not fathers or mothers. Where I come from does not mean anything when I watch the transformation of my mother's being as she dies. I watch her becoming something else, by chance, discontinuously. That is death. That is the black market. It is the achievement of bringing a scale to the man. It is not History, it is not death, it is the body here and now. And here and now should never be understood in a sentimental way."

René Pollesch

RENÉ POLLESCH

Born in Friedberg, Hessen, in 1962. He studied Applied Theatre Science in Gießen, under Heiner Müller, George Tabori and John Jesurun among others. From 1992 on, he developed projects at Theater am Turm (TAT) in Frankfurt/Main under the manager Tom Stromberg. In 1996 he received a working scholarship at the Royal Court Theatre London with seminars given by Harold Pinter and Caryl Churchill.

Since 1998, he staged productions at municipal theatres in Berlin, Leipzig and Stuttgart. During 1999 and 2000, he worked as in-house writer and director at Lucerne Theatre, then at the Deutsches Schauspielhaus in Hamburg. His theatre soap project that he developed there, "World Wide Web-Slums 1-10" won the Mülheim Dramatists' Prize in 2001.

From the 2001/2002 season until 2006/2007 Pollesch has been artistic director of the Prater at the Berliner Volksbühne, a sort of home base where in recent years he has constantly been developing his working method. Together with Frank Castorf, Pollesch is considered one of the most influential directors at the Volksbühne am Rosa-Luxemburg-Platz in Berlin.

In 2002 Pollesch was voted the best German dramatist in a critics' survey by "Theater heute". He produces plays in Berlin, Stuttgart, Munich, Hamburg, Frankfurt and Vienna.

AVUSTURYA AUSTRIA

BIR MUSIKKONZEPT VERANSTALTUNGSSERVICE
GMBH VE RONACHER THEATRE, VIYANA PRODÜKSİYONU
A PRODUCTION OF MUSIKKONZEPT
VERANSTALTUNGSSERVICE GMBH IN ASSOCIATION WITH
THE RONACHER THEATRE, VIENNA

**ŞEYTANI KOMEDYA:
BİR SERİ KATİLİN İTİRAFLARI**
**THE INFERNAL COMEDY:
CONFESIONS OF A SERIAL KILLER**

Konzept ve Fikir Concept & Idea **BIRGIT HUTTER**,
MARTIN HASELBÖCK, **MICHAEL STURMINGER**

Yazan Written by **MICHAEL STURMINGER**

Yöneten Directed by **JOHN MALKOVICH**, **MICHAEL STURMINGER**

Müzikal Konzept ve Şef Musical Conception &
Conductor **MARTIN HASELBÖCK**

Kostümler Costumes **BIRGIT HUTTER**

Orkestra Orchestra **WIENER AKADEMIE**

Oyuncular Performers

Jack Unterweger **JOHN MALKOVICH**

Soprano I **LAURA AIKIN** / **BERNARDA BOBRO** / **MARIE ARNET**

Soprano II **ALEKSANDRA ZAMOJSKA** / **LOUISE FRIBO** / **KIRSTEN BLAISE**

Müzik Asistanı Musical Assistant **ISTVAN MATYAS**

Yönetmen Yardımcısı Assistant Director **CHRISTIANE LUTZ**

Tasarım Asistanı Assistant Designer **NINA BALL**

Orkestra Yönetimi Orchestra Management **DORIS SCHMIDL**

© Nathalie Bauer (KHP Ronacher)

Şeytani Komedyası, Barok Orkestra, iki Soprano ve bir aktör için yazılmış bir oyun. Oyun, hüküm giymiş katil, övülen tutuklu şair, affedilmiş ve ünlenmiş yazar ve gazeteci, namlı kadın avcısı ve başlıca rehabilitasyon örneklerinden sayılan, Viyana, Graz, Prag ve Los Angeles'ta giderek artan sayıda fahişenin ölümüyle ilgili gitmekçe daha fazla şüphelenilen, Amerika'ya kaçan, Miami'de tutuklanan, Avusturya'ya nakledilen, suçu bulunan ve nihayetinde on bir cinayetten hüküm giydikten sonra intihar eden *Jack Unterweger'in* gerçek hayat hikayesini anlatıyor. Başlangıçta oyuncuyu (*Jack*) yeni çıkan romanını okurken ve Christoph Willibald von Gluck'un *Don Juan*'ının melodramatik müzikleriyle hatırlara gömülüren izliyoruz. Monologları arasında, bazı sahneler oyuncuya sopranolardan biri arasında geçiyor. Barok müziğin

Sponsor

ENERJİSA

14.05.2010, Cu Fri, 20.30
Lütfi Kırdar Uluslararası Kongre ve
Sergi Sarayı
Lütfi Kırdar Convention &
Exhibition Centre
105' süre; ara yoktur.
Türkçe üstyazılı.
Lasts 105'; no intermission.
With Turkish surtitles.

duygulanım doktrinini takiben, bu sahnelerin ve aryaların her biri, Jack'in kadınlarla çeşitli bağlantılarının birer örneğiyle bağlantılı olarak, Coşku, Nefret, Aşk, Yas, Arzu ve Hayranlık gibi duygusal ifadeleri temsil ediyor. "La scena di Berenice" gibi solo parçaları ve Vivaldi, Handel, Gluck, Haydn ve Mozart'tan parçaları içeren müzikler, hikâyemizin duygusal arkaplanını açığa çıkıyor.

Orkestra C.W. Gluck'un "Don Juan"ının final ciacona'sı "L'Enfer"in (Cehennem) dramatik cehenneme yolculuk müziğini çalarken, sahnede gördükleriniz, üzerinde bir bardak su ve hacimli bir kitabın yepeni kopyalarının durduğu basit bir masadan ibaret. Müzik bittikten sonra, orta yaşlı yakışıklı bir adam beyaz bir takım elbise içinde, gözünde koyu güneş gözlükleriyle sahneye giriyor ve izleyicileri, her iki anlamda da son romanı olan *Şeytani Komedyası*'nın ilk okumasından önce, kısa, etkileyici bir konuşmaya selamlıyor. Özellikle bu denli çekici kadınlara varlıklar için teşekkür ediyor, çünkü bütün bu kitap kadınlara kaptırıldığı kayıp ruhunu akılamaktan başka bir amaçla yazılamazdı; kadınlar ki onun her daim yegâne saplantısı, dünyası, cenneti, perisanlığı ve kaderi oldular. Belki de, diyor ironik bir gülümsemeye, "bunlar ismin Jack yüzündendir; Jack, Johann veya Almancadaki Hans, İspanyolca ve İtalyanca Juan veya Giovanni'dır. Bu çok rastlanan bir isim gibi görünebilir John, ama bu isme sahip olduğunda, kadınlar seni hem sevecek hem de senden nefret edecek, sana yalancı ve sapık diyecekler ama peşini asla bırakmayacaklardır".

Jack okumaya başlamak için oturmadan önce, bu romanı ölümünden sonra yazdığını, ve hüküm giymiş bir katil ve birçok oyuncu ve romanın övgüyle karşılanmış yazarı

olarak bundan önce tek bir açıkçası kelime yazmamış olduğunu altını çiziyor. Hatırladığı kadlarıyla, en ufak dürüstlük bile onu hayatı boyunca bir daha çıkmamak üzere parmaklıkların arkasına gönderebilirdi. Dolayısıyla bu girişin arkasından gelecek akşam, bir yazar ve oyuncu olarak gerçek niteliklerini ilk defa ortaya çıkaracak. Evet, ve unutmadan, diye devam ediyor, sizi iki harika kadınla tanıtmaktan şeref duyuyorum; boğazımı temizlemem gereğinde bazı eski tarz güzel şarkılar söylemek için buradalar. Sahnenin iki yanında beliren ve alkış toplayan, şahane gece kıyafetleri içinde iki inanılmaz

güzellikteki kadını kısaca gösteriyor. Jack alkış yağmurunu birdenbire, o ana kadarki hoş tavlarından sınır bozucu derecede farklı, sert bir hareketle kesiyor. Şaşkına dönen kadınlar sahneyi terk ederken, yine o eski büyülüyci haline dönen Jack, bu iki harika kadının hayatındaki çeşitli kadınları temsil etmek ve okumanın etkisinin altını çizmeye yardımcı olmak üzere orada bulunduklarını açıklıyor...

Michael Sturminger

"Toplumun bu görünürde rehabilitasyon ve topluma kazandırma vakasındaki başarısızlığının yanısıra, oyunda çağdaş cinayet ve klasik müziğin bileşimi, ve Jack Unterweger adındaki bu gizemli insan beni gerçekten etkiledi. Burada en sonunda kötü, ama çok kötü bir adamı oynamaya imkânı buldum, bu da çok hoşuma gidiyor."

John Malkovich

The Infernal Comedy is a stage-play for a Baroque Orchestra, two Sopranos and one actor. It is based on the real-life story of Jack Unterweger, a convicted murderer, acclaimed imprisoned poet, pardoned and celebrated author and journalist, notorious womanizer, and prime example of reintegration, who gradually was suspected of killing a growing number of prostitutes in Vienna, Graz, Prague and Los Angeles, later vanished from Vienna, fled into the US, got arrested in Miami, transferred to Austria, accused and finally committed suicide after being convicted of homicide in eleven cases.

The initial situation shows the actor (Jack) reading from his brand new novel, from where he drifts into his memories, connected to the melodramatic music of Christoph Willibald von Gluck's Don Juan. Between his monologues, several scenes will be performed between the actor (Jack) and one of two opera singers. Following the doctrine of the affections of baroque music, each of these scenes and arias will represent emotional expressions as Joy, Hatred, Love, Grief, Desire and Admiration in connection of one example of Jack's various connections to women, including climactic solo-pieces like "La scena di Berenice" and other pieces by Vivaldi, Handel, Gluck, Haydn and Mozart, which will emerge as emotional background of our story. A simple table with a glass of water and some brand new copies of a voluminous paperback is all you see on the stage, while the orchestra plays the dramatic journey to hell music of the final Ciacona "L'enfer" of C.W. Gluck's "Don Juan". After the music has ended, a handsome man of middle age wearing a white suit and dark sunglasses enters the stage and welcomes the public with a brief, charming speech, to the primary reading of his latest and last novel titled *The Infernal Comedy*. He especially acknowledges the presence of so attractive ladies, because the whole book may only having been written to justify his lost soul to women,

who always have been his only determination, his world, his paradise, his desolation and fate. Maybe, he expresses with an ironic smile, "this had to do with my name Jack, Johann or Hans in German, that in Spanish and Italian translates into Juan or Giovanni. It may seem such a common name, John, but if you wear this name, women will love and hate you, call you a liar and a pervert, but never leave you alone".

Before Jack sits down to start the reading, he highlights the fact that he wrote this novel after his death and that, although he had been a convicted murderer and acclaimed author of several plays and novels, he had never before written a single truthful word. As far as he remembers, the smallest amount of honesty would have banned him behind bars for the rest of his life.

Therefore the following evening will finally reveal his real qualities as writer and performer for the very first time.

Yes and before I forget, he goes on, I will have the pleasure to introduce you to two wonderful ladies, disposed to sing a few nice old fashioned pieces of music, while I will have to clear my throat. He briefly points at the two incredibly beautiful women in wonderful evening dresses, who make their appearances at both sides of the stage and receive a warm applause. Jack suddenly cuts off the ovations with a harsh gesture, irritatingly different from his charming attitude so far. Somehow baffled the ladies leave the stage, as Jack, all his captivating self again, announces, that those two wonderful women will represent several women of his life and therefore help to underline the impact of the reading...

Michael Sturminger

"I am really fascinated by this mysterious person Jack Unterweger –such as the failure of society on this apparent case of social rehabilitation and reintegration as well as the combination of contemporary crime and classical music in this play. Here I finally get the possibility to play a bad, bad guy, which I really like."

John Malkovich

İSMENE

ISMENE

Yazan Written by YANNIS RITSOS

Çeviren Translated by PROF. CEVAT ÇAPAN

Yöneten Directed by PROF. ZELİHA BERKSOY

Oyuncu Performer ALMILA ULUER

Dekor ve Kostüm Tasarımı Stage and Costume Design
BAŞAK ÖZDOĞAN

Müzik Music İLKЕ BORAN

© Gülay Yıldızcan - Altemra Karasu / Halk studio

Ismene, şair Yannis Ritsos'un dramatik üslupla yazdığı ve 1966'da Atina'da başlayıp 1976'da Sisem'de tamamladığı monolog şeklindeki şiiridir. *Ismene*'de yalnızlığa yargılı bir oyun kahramanıyla karşılaşırız. Üstelik bu kahraman Sophokles'in *Antigone* tragedyasından tanıdığımız biridir. Eski bir Yunan söylencesinden yola çıkan Ritsos, burada eski söylencenin olaylarıyla Yunan halkın iç savaş ve onu izleyen yıllarda yaşadığı olaylar arasında ilginç bağlar kurar. Bunu yaparken de hümanist bir anlayışla iktidar, aşk, cinsellik, din, bağlılık, ölüm, özgürlük, erdem gibi konulara eleştirel bir bakış açısıyla yaklaşır. *Ismene*'nin yalnız başına yaşadığı büyük sarayın terk edilmişliği, anılarla zengin, aynı zamanda boğucu havası, geçmiş özlemi, istediği gibi yaşamamış olmasının kırılganlığını okura bir Çehov oyuncunun havası içinde duyurur. Şiirin asıl ilginç yanı ise, *Antigone*'nın başka bir açıdan, daha gündelik, daha sıradan olaylarla ilgili bir açıdan ele alınmasıdır. Ritsos, Sophokles'in tragedyasını bize bir de *Ismene*'nin açısından sergileyerek olayın sahne arkasını göstermek istemiştir. Böylece eski söylence yeni bir boyut kazanmış, çağdaş bir yorumla yeniden canlandırılmıştır. Zaman etkeninin dramatik bir öge olarak bu denli ustaca

15.05.2010, Ct Sat, 20.30
16.05.2010, Pa Sun, 20.30
Üsküdar Stüdyo Sahnesi
Üsküdar Studio Stage
70' süre; ara yoktur.
Lasts 70'; no intermission.

İSMENE ISMENE

kullanılması Ritsos'un şiirine daha çok romanlarda rastlanan bir çözümleme zenginliği kazandırmıştır.

... sığanların tıkkıları duyuluyor yalnız
Yalnız sığanların tıkkıları
Duvarların içinde ve gövdelerimizin üstünde
Daha doğrusu gövdelerimizin de içinde
Hem sonra güzel bir uğraş bu
O derin boşluktaki bu sessiz çöküşü izlemek
İnsanda sınırsızlık, tükenmişlik duygusu yaratır bir
uheş
Sözünü etmekten övünç duyduğumuz
O yüze kavramlar gibi bir şe;
Özgürlik, ölümsüzlük, sonrasızlık ve benzerleri gibi...

... hastalığa, yanlışına, ölmeye karşı önlem.
Hiç düşünmeyez ki;
Soğuklığımızda başlar bizim
Ne de kurtulmanın bir yolu vardır ondan...

... kendilerine özgü bir hak anlayışları vardı
Diyeceğim, ne başkalarının hakkını görürlerdi
Ne de genel haksızlığı
Bu yüzden tipi gittiler, başkalarını da birlikte
sürüklediler...

... yalnız başkalarının gözlerinde görüyordu kendilerini
Orada ne görülebilir ki?
Belki akıllarından geçenleri, ama herhalde gerçekten
Ne olduklarını değil.

... sanırım taşınamayacak kadar
Ağır bir yükür insanları yönetmek ve komut vermek.
Sonunda herkes yönettiği neye onunla yönetilir.
Bu yüzden günbegün daha da zorbalaşır zorbalar
İnsanlar sizden korkmaya, size gereksinme duymaya
başladıklarında
Hiç bilemezsiniz size neler hazırlarlar.

... savaşlar, devrimler, karşı devrimler,
Alanlarda büyük şenlikler ya da ölüler için yakılan
Ateşlerden kalan kül yığınları –ayı küller.
Bazen az önce kahraman diye alkışladıkları kimseleri de
yakarlardı.
Hiçbir anlamı kalmazdı defne yapraklarının.

YANNIS RITSOS (1909-1990)
Yunan şair. Peloponez yarımadasında Monemvasia'da doğdu. Ritsos liseyi bitirdikten sonra, on yedi yaşında Atina'ya gitti. Daha sonra yüksek öğrenimden vazgeçti. 1927-1931 yıllarını verem hastalığı nedeniyle bir sanatoryumda geçirdi. İlk şiirlerini bu dönemde yayımlamaya başladı. 1931'de komünist gruplara katıldı, bu şiirinin doğrultusunu da belirledi; ilk şiirlerinde burjuva karşıtı devrimci sanatçıların çizgisini izledi. *Traktör* (1934, *Traktör*) adlı, Sovyetler Birliği'nde sosyalist düzeni ele aldığı ve teknik temasını da Yunan şiirine

sokan ilk kitabında, nihilizme karşı tavır aldı. *Epitaphios* (*Yazıt-Mezar Yazıtı*, 1936) adlı kitabı Atina'da Zeus tapınağında, faşist junta yönetimi tarafından törenle yakıldı. Şair, solcu siyasetçiler yüzünden Metaksas (Limnos, Agios Evstratios, Makronisos adaları) ve Papadopoulos (Giaros ve Leros adaları) dönemlerinde Ege Adaları'nda sürgün olarak yaşadı. *Ayışığı Sonatı* (1956) kitabıyla Ulusal Şir Ödülü'nü, 1976'da Etna-Taormina Şir Ödülü'nü ve pek çok uluslararası ödül kazandı. Ritsos'un otuzdan fazla kitabı yayımlanmıştır. Şair, 1977 Lenin Uluslararası Barış Ödülü'nü almıştır. İnsanın günlük yaşamındaki durumuna yaklaşımı, nesnelere duyduğu ilgi, ayrıntıları bütün yalınlığıyla yansittığı kısa şiirlerinde içice belirginleşir. Şiirleri 20'ye kadar dile çevrilmiş ve milyonlarca insana ulaşmıştır. Ritsos'un Türkçeye çevrilen eserleri arasında, *Alışkanlıklar* *Da Değdir, Umarsız Penelope, Yaşı Kadınlar ve Deniz, Helena ve Nöbetçi, Boyun Eğmeyen Ülke, Graganda, Erotik, Dikkatli Aristos* (Anlatı/Roman), *Seçme Şiirler, Tüm Şiirleri ve Ölüm Ev* yer alıyor.

Ismene, is a poem by Yannis Ritsos, written in a dramatic style in a monologue form, beginning in Athens in 1966 and ending in Sicily in 1976. In *Ismene* we meet a protagonist doomed to loneliness. Moreover it is a protagonist we know from Sophocles' tragedy *Antigone*. Following an old Greek legend, Ritsos creates interesting links between the events of this legend and the events that followed the civil war in Greece. While forming this association, he also criticizes issues such as power, love, sexuality, religion, loyalty, death, freedom, and wisdom from a humanist perspective. The abandonment of the big palace in which *Ismene* lives alone, its suffocating atmosphere, nostalgia, and hurt from having not lived, as she desired, creates the aura of a Chekhov play. Another interesting feature of the poem is its treatment of *Antigone* from a different, more daily, and ordinary perspective. Ritsos wanted to show the tragedy of Sophocles from back stage through *Ismene*'s perspective. Hence the old legend gained a new dimension and was brought to life with a contemporary interpretation. The skilful use of time element as a dramatic trope enriches the poem with an analytical feature often found in novels.

... only the taps of the rats are heard
Only the taps of the rats
Inside the wall, on our bodies
In fact, inside our bodies, too
Then again it is a beautiful hobby
To watch this silent collapse in that deep emptiness
A hobby that creates infinity and waste in human
Something like those high concepts
That we feel proud to talk about;
Freedom, immortality, lack of posterity and such...

... caution against sickness, illusion, death
We never think;
Coldness starts in ourselves
Nor is there way to escape it...

... they had their own understanding of justice
That I say, they did not see others' rights
Nor the general injustice
And hence got lost, dragging others with them...

... they only saw themselves in others' eyes
What could be seen there?
Maybe what passes through their minds, but perhaps
not
What they really are.

... I guess it is as heavy as impossible to carry
A burden to rule and command people
Ultimately everyone is ruled by whatever they rule with.
Hence the tyrants get more tyrannical day by day
Once people need to fear and need you
You never know what they prepare for you.

...wars, revolutions, counter-revolutions,
Big celebrations in the fields or ash piles
Burnt for the dead—same ashes.
Sometimes they burnt those they hailed as a hero a little
while ago. Laurels did not mean a thing.

YANNIS RITSOS (1909–1990)
Greek poet. Born in Monemvasia at the Peloponnese Peninsula. Ritsos went to Athens after finishing high school at the age of seventeen. He then gave up on higher education. Between 1927 and 1931, suffering from tuberculosis, he stayed in a sanatorium. He published his first poems during this period. He joined communist groups in 1931 and this determined the direction of his poetry; he followed the line of the counter-bourgeois revolutionary artists. He stood opposed to nihilism with his first poem book *Trakter* (*Tractor*, 1934) which introduced the theme of technics to Greek poetry and which depicts the socialist order in the Soviet Union. His book *Epitaphios* (*Epiteths*, 1936) was burned with a celebration at the Zeus temple in Athens by the fascist military order. Because of his leftist political conviction, the poet lived in exile on Aegean Islands during the periods of Metaksas (Limnos, Agios Evstratios, Makronisos Islands) and Papadopoulos (Giaros and Leros Islands). He won the National Poetry Award with his *Moonlight Sonata* (1956), won the Etna-Taormina Poetry Award in 1976, alongside numerous international awards. Ritsos published over thirty books. He won the International Lenin Peace Prize in 1977. His approaches to daily lives of people and his interest in objects are clearly marked in his short poems in which he reflects the details of everyday life in their simplicity. His poems have been

translated into 80 languages and reached millions of people.
Among Ritsos's works which have been translated into Turkish are, *Habits Change Too*, *Indifferent Penelope*, *Old Women and the Sea*, *Helena and the Watchman*, *Unyielding Country*, *Graganda*, *Erotica*, *Cautious Aristos* (Narrative/Novel), *Selected Poems*, *Collected Poems* and *Dead House*.

TÜRKİYE TURKEY

TİYATRO PERA THEATRE PERA

VANYA DAYI UNCLE VANYA

Yazar Written by ANTON CHEKHOV

Çeviren ve Yöneten Translated and Directed by NESRİN KAZANKAYA

Dramaturji Dramaturgy ŞAFAK ERUYAR

Dekor Tasarımı Stage Design BAŞAK ÖZDOĞAN

Kostüm Tasarımı Costume Design FATMA ÖZTÜRK DÖNMEZ

İşık Lighting YÜKSEL AYMAZ

Müzik Yönetmeni Music Director Ezgi KASAPOĞLU

Yönetmen Yardımcısı Assistant Director ZEYNEP ÖZDEN

Nota Yazım Notation EMİL TAN ERTEM

Oyuncular Performers

Vanya LEVEND ÖKTEM

Serebyekov CAN KOLUKISA

Astrov SELÇUK YÖNTEM

Yelena NESRİN KAZANKAYA

Mariya Vasilyevna AYSAN SÜMERCAN

Sonya LINDA ÇANDIR

Telyegin İLKER YİÇEN

Marina ZEYNEP ÖZDEN

Köylüler/Işçiler Peasants/Workers ÖMER İVEDİ, OĞUZ TURGUTGENÇ, VOLKAN AKTAN, ÖZLEM KAYNARCA

"Yaşamım yitip gitti, geçmişim yok, şimdiki zamansa kendi anlamsızlığı içinde öyle korkunç ki! Size olan duygularım, bir çukura düşen güneş işinleri gibi, hiçbir işe yaramadan yok olup gidiyor. Ben de yok olup gidiyorum." (Vanya)

"Sıkıntıdan ölüyorum. Ne yapacağımı da bilmiyorum. Köylülerini eğitmek, hastalarla ilgilenmek ancak idealist romanlarda olur. Gerçek yaşamda durup dururken nasıl gidip de köylülerini eğiteyim, hastaları iyileştireyim?" (Yelena)

1904 yılında, Rusya'nın bir köyündeki 26 odalı eski bir çiftlik evinde, aydın ya da yarı aydın bir grup insan sıkılmaktadır. Herkes yaşamını sorgulamakta, yitirdikleri ve boş harcadıkları geçmişleri için birbirlerini suçlamakta, herkes yanlış kişiye aşık olup yanlış kişiyi sevmekte ya da yanlış kişiden nefret etmektedir. Hemen hemen hiç kimse bir adım ötesini görememekte ya da körleşmeyi seçmektedir. Çehov'un "Köy Yaşamından Sahneler" altbaşlığını taşıyan oyununda, köy yaşamına mahkum bu insanlar monotonluk, umutsuzluk, eylemsizlik, tembellilik ve mutsuzlukla kuşatılmıştır. Çehov'un geçmişlerine sıkışan ve bugünü yaşamakta zorlanan kahramanları, geleceklerine yönelik umutsuz ve umarsız bir bekleyiş içindedirler. Küçük çekişmeler, bireysel çıkarlar ve umutsuz aşklar içinde yaşamlarını boş harcayan bu oyun kişileri, geçiş dönemi Rusya'sının sancılı yıllarının da bir izdüşümüdür. Öte yandan dünya tarihinin en büyük toplumsal dönüm noktasını oluşturan büyük Rus devriminin provası kabul edilen 1905 Ayaklanması'na, "Kanlı Pazar" a bir yıl kalmıştır. Rus işçileri ve köylülerini örgütlenmektedirler.

15.05.2010, Ct Sat, 20.30
16.05.2010, Pa Sun, 15.30
18.05.2010, Sa Tue, 20.30
19.05.2010, Ça Wed, 20.30
Tiyatro Pera Pera Theatre

25.05.2010, Sa Tue, 20.30
Caddebostan Kültür Merkezi
Caddebostan Cultural Centre
140' süre; 2 Perde.
Lasts 140'; 2 Acts.

Sponsor

22 Ocak 1905 günü, yaşam koşullarının düzeltilmesi için Çar'a dilekçe vermek isteyen halkın üstüne ateş açılmış, binlerce kişi öldürülmüş, Petersburg sokakları kan içinde kalmıştır. Kanlı Pazar, yeni bir düzene, tarihin ilk sosyalist devletinin kuruluşuna giden yola ilk taşı döşeyecektir. Anton Pavloviç Çehov'un 1896 yılında yazdığı *Vanya Dayı*, ilk kez 26 Ekim 1899 tarihinde Moskova Sanat Tiyatrosu'nda, Doktor Astrov rolünü de oynayan Stanislavski tarafından sahnenelenir. Oyun ilk geceden itibaren büyük bir başarı kazanır. Hastalığı nedeniyle Yalta'da yaşayan Çehov, daha sonraları karısı olacak oyuncu Olga Knipper'e yazdığı 30 Ekim 1899 tarihli mektubunda şöyle der: "Prömiyerden sonra bütün gece telefon başındaydım. Bu ilk kez oluyor, şöhretim uyumamı engelledi. İnsan nerede kazanıp nerede kaybedeceğini bilemiyor. Bu oyuna hiç de büyük umutlar bağlamamışım." Maksim Gorki de Çehov'a şöyle yazar: "Harika, müthiş bir iş! İşte bu yeni drama sanatı! Halkın boş kafalarına inen bir çekiç bul!"

Tiyatro Pera'daki sahneleriñiñ oyun iki günde geçer. Sonbahar başlamak üzeredir, Ağustos'un son günleri... Yaz sicağıñın izlerini taşıyan, hafiften serinlemeye başlamış bir sabah vakti, *pianissimo* başlayan birinci perde günü takip eder ve aniden patlayan, firtınaya dönüñen yağmurla bir *Nocturno* gibi, gece sona erer. Ertesi gün sıcak bir öğle vakti evde yaşanan firtinaya *allegretto* başlayan ikinci perde, her şeyin başladığı hale dönüñüğü, tipki eskisi gibi ama aslında artık hiçbir şeyin eskisi gibi olamayacağı, sakin inen bir geceyle, gene *pianissimo* sona erer. Gerisinde gizli ve büyük patlamalar taşıyan, pastoral bir senfonidir *Vanya Dayı*.

Nesrin Kazankaya
Tiyatro Pera Sanat Yönetmeni

"My life has been irretrievably lost, I have no past, the present is awful because it's so meaningless! My feeling for you is just wasted like a ray of sunlight falling into a well –and I am wasted too." (*Vanya*)

"I'm dying of boredom. I don't know what to do. It's only in idealistic novels that people teach and doctor the peasants. How am I suddenly to start teaching and doctoring them for no earthly reason?" (*Yelena*)

In 1904, in a Russian village, in an old 26-room farmhouse, an intellectual (or pseudo intellectual) group of people are finding life to be quite dull. They keep questioning their own lives, accusing one another for their lost, fruitless pasts. Virtually none of them is able to see one step ahead; and some choose not to see. These characters in Anton Pavlovich Chekhov's play, with its subtitle "Scenes from the Country Life", are surrounded by monotony, hopelessness, inertia, laziness and misery. The characters, trapped in their pasts and failing to live the present, are in a state of waiting, without hope or concern for their future. Wasting their lives with their

insignificant quarrels, selfishness and hopeless loves, these people are a reflection of Russia in its transitional period.

On the other hand, there is but a year left until the rebellion of 1905, "Bloody Sunday", which is considered to be a "rehearsal" for the Russian Revolution. The Russian villagers and the workers are starting to unite. On January 22, 1905, shots were fired upon citizens who had wanted to deliver a petition to the Czar. Thousands were killed, blood was shed on the streets of St. Petersburg. Bloody Sunday would be the stepping stone that lead to a new regime: the first socialist nation in history.

Uncle Vanya, written by Anton Pavlovich Chekhov in 1896, premiered on October 26, 1899, at the Moscow Art Theater, directed by Constantin Stanislavski who also played the role of Doctor Astrov. The play was critically very well received from the first performance on. Chekhov, who at the time was living in Yalta because of his health condition, wrote in a letter dated October 30, 1899 to his soon-to-be wife Olga Knipper: "On the night of the premiere, phone calls kept me awake all night. For the first time in my life, my fame has kept me from sleeping. One cannot predict when he will succeed and when he will fail. I didn't have any big hopes for this play at all." Maxim Gorki says in a letter to Chekhov: "Brilliant! An exceptional work of art. Behold, the new frontier of Drama! Like a hammer to the head of the empty minded public."

In the Theatre Pera interpretation, the play takes place over the course of two days. It is the beginning of autumn, the last days of August. The first act starts *pianissimo*, on a day that has traces of the summer heat but is starting to cool down. The act ends with an explosion of a night, a *Nocturne*, like rain turning into a storm. The next day, a hot summer noon opens the second act which starts *allegretto*. Then it transforms into a *pianissimo* night again, in which everything seems to revert to the way it was, but in reality nothing will ever be the same again.

With its hidden and potentially big outbursts, *Uncle Vanya* is a pastoral symphony.

Nesrin Kazankaya
Theatre Pera, Artistic Director

ALMANYA GERMANY

ŞAKIR ECZACIBAŞI'NIN ANISINA
IN MEMORY OF ŞAKIR ECZACIBAŞI

GOETHE-INSTITUT İSTANBUL sunar
GOETHE-INSTITUT İSTANBUL presents

MÜNCHNER KAMMERSPIELE

DAVA THE TRIAL

Yazan Written by FRANZ KAFKA

Sahne Tasarımı ve Yöneten Stage Design and Directed by ANDREAS KRIEGENBURG

Dramaturji Dramaturgy MATTHIAS GÜNTHER

Kostüm Tasarımı Costume Design ANDREA SCHRAAD

İşık Lighting BJÖRN GERUM

Oyuncular Performers

WALTER HESS, LENA LAUZEMIS, SYLVANA KRAPPATSCHE, OLIVER MALLISON, BERND MOSS, ANNETTE PAULMANN, KATHARINA SCHUBERT, EDMUND TELGENKÄMPER

© Arno Declar

Kiralık bir evde yaşayan bekâr banka memuru Joseph K., 30. yaþlığında hayatını değiştirecek bir sürprizle karşılaşır: Gizemli bir kurumun çalışanları tarafından sabah tutuklanır. Durumu hakkında sorular soran Joseph K. ilk başta yalnızca suçun etkilediği ve yalnızca kanunu temel olarak karar veren anonim bir mahkemeden haberdar olur. Ama hangi kanun? Ve söylediklerine göre Joseph K., hiçbir suç işlememiş olmasına rağmen prensipte suçludur. Joseph K.'nın hayatına ve işine hiçbir şey olmamış gibi devam etmesine izin verilir. Önce isteksizce ve her şeyin büyük bir şakadan ibaret olduğunu düşündürerek bu komedyi katılırlar. Daha başına ne geldiğini anlayamadan, kendini bir sistemin, belki de sonu belli olmayan bir komplonun içinde bulur. "Bu insanlar da kim? Ne hakkında konuşuyorlar? Hangi otoriteye hizmet ediyorlar?" Joseph K. kanunun hüküm sürdüğü bir yerde yaşamıyor muydu? Barışın hüküm sürdüğü, belirgin kurallar olan bir yer? Onun özel odasını istila etmeye çüret eden kim? Oysa ki, her şeyi boşvermeye, sadece başına gelince en kötüye inanmaya ve geleceğe dair planlar yapmamaya almıştı.

Bundan sonra Joseph K. kendisini fiziksel ve zihinsel testler için ifşa eder ve umutsuz bir emelle hareket eden kaderine sarılır. İki genç kadın ve iyi bağlantıları olan garip yaşı adamlar ona davası için yardım ediyormuş gibi görünürler. Ne var ki, bazı arkadaşlar düşmanı gereksiz kilar. Franz Kafka'nın ilk romanı olan *Dava*, 1914 ve 1915 yılları arasında yazılmış ve ilk olarak 1925 yılında basılmıştır. Bitmemiş bir fragman olarak kalmıştır.

ANDREAS KRIEGENBURG

Andreas Kriegenburg 1963'te Magdeburg'da doğdu. 1980'de liseden sonra maket marangozluğu eğitimi devam etti. 1982-1984 yıllarında Magdeburg Tiyatrosu'nda teknisyenlik ve marangozlu¤ yaptı. 1984'te

16.05.2010, Pa Sun, 20.30
17.05.2010, Pt Mon, 20.30
Harbiye Muhsin Ertu¤ul Sahnesi
Harbiye Muhsin Ertu¤ul Stage
180' süren; 2 perde.
Almanca, Türkçe üstyazılı.
Lasts 180'; 2 acts.
German, with Turkish surtitles.

Sponsor

Değerli işbirliğiyle In collaboration with

© Amo Decair

Zittau'daki Gerhard Hauptmann Tiyatrosu'nda yönetmen yardımcısı oldu, ve ilk yönetmenliğini aynı sene Yevgeny Schwartz'ın *Kırmızı Başlıklı Kız* eseriyle yaptı. 1987–1991 arasında Frankfurt/Oder'deki Kleist Tiyatrosu'nda yönetmen yardımcısı ve 1991'de yönetmen oldu.

1991 yılında yönetmen olarak Rosa Luxemburg Platz'daki Berlin Volksbühne'ye geçti ve orada Büchner'in *Woyzeck'i* ile büyük başarı elde etti. Basel, Bonn ve Hanover gibi şehirlerde konuk yapımlar gerçekleştirdi. 1994–1999 arası Hanover'daki Niedersächsisches Devlet Tiyatrosu'nda Ulrich Khuon'un altında yönetmenlik olarak konuk yönetmenlik yaptı. 1997'de Münih'te Bayiera Tiyatro Ödülü'nü kazandı.

1991–2001 arası Viyana'da Klaus Bachler'in yönettiği Burgtheatre Zurich'te yönetmen oldu. 2001/2002 sezonunda Kriegenburg, Ulrich Khuon'u takiben halen kademli yönetmen olduğu Thalia Tiyatrosu'na geçti.

Düzenli olarak Münchner Kammerspiele'de konuk yapımlar gerçekleştirmektedir. Berlin Theatertreffen'e davet edilen Çehov'un *Üç Kızkardeş'i* ve Dea Loher'in *Land ohne Worte / Berliner Geschichte* isimli eseri en son yapımları arasında.

On his 30th birthday Joseph K., a bank clerk, unmarried and living in a lodging house experiences a surprise which will change his life: Employees of a mysterious authority arrest him in the morning. Asking about the circumstances Joseph K. firstly is only told about an anonymous court which is attracted by guilt and which

judges on the base of the law. But –which law? And Joseph K., they say, in principle is guilty although he committed no crime. He is allowed to continue his life and work in freedom as usual. Reluctant first, and at the same time convinced that everything is just a bad joke he joins this comedy, before he realizes, however, what is happening to him is that he finds himself in a system, or maybe in a conspiracy with uncertain end. Who are these people? What are they talking about? Which authority do they belong to? Wasn't K. living in a state under the rule of law? With peace everywhere, with straight laws? Who dared to invade his private room? He always used to take everything easy, to believe in the worst only when it already had happened, and not to make any provisions for the future.

From now on Joseph K. exposes himself to physical and psychic examinations and twines in his destiny –which seems to be a hopeless aim. A couple of young women and odd elderly men with good connections pretend to give him a helping hand for his trial. Having certain friends, however, you don't need enemies anymore. *The Trial*, the first novel by Franz Kafka, was written between 1914 and 1915 and was published for the first time in 1925. It remains being a fragment.

ANDREAS KRIEGENBURG

Andreas Kriegenburg was born in Magdeburg in 1963. He continued senior school until 1980, which was followed by his training as a model carpenter. Between 1982 and 1984, he worked as a technician and carpenter at Magdeburg Theatre. In 1984 he moved to the Gerhard Hauptmann Theatre in Zittau as an assistant director, where he made his directorial debut in the same year with Yevgeny Schwartz's *Little Red Riding Hood*. Between 1987 and 1991, he served as assistant director, then director at the Kleist Theatre in Frankfurt/Oder.

In 1991 he moved to the Berlin Volksbühne am Rosa Luxemburg Platz as a staff director, where he enjoyed a great success from the very start with Büchner's *Woyzeck*. He realised guest productions in Basel, Bonn and Hanover, among other towns. Between the years 1994 and 1999, he worked as staff director under Ulrich Khuon at the Niedersächsisches Staatstheatre Hanover and regular guest director at the Bayerisches Staatsschauspiel Munich. In Munich he was awarded the Bavarian Theatre Prize in 1997.

Between 1999 and 2001, Kriegenburg was the in-house director at Vienna's Burgtheatre Zurich under the management of Klaus Bachler. In the 2001/2002 season Kriegenburg followed Ulrich Khuon to

Hamburg's Thalia Theatre where he has been senior director ever since. As a guest he is regularly producing at Münchner Kammerspiele. Among his most recent productions are Chekhov's *Three Sisters* (invited to the Berlin Theatertreffen) and *Land ohne Worte / Berliner Geschichte* by Dea Loher.

TÜRKİYE TURKEY

KREK TIYATRO TOPLULUĞU
KREK THEATRE COMPANY

HOOP GİTTİ KAFA

CONDOLENCE

Yazar ve Yöneten Written and Directed by
BERKUN OYA

İşık Lighting CEM YILMAZER

Oyuncular Performers BARTU KÜÇÜKÇAĞLAYAN,
ONUR ÜNSAL

Şu anda ve burada. İki adam, iki kafa. Birinin kafası burada, öbürünün gitti kafa. Krek Tiyatro Topluluğu yeni oyunlarıyla bilincin ayarını kurcıyor. Açı bir haber. Zor bir görev. Tehlikeli bir oyun. İki adam, iki kafa, birinin kafası burada, öbürünün hoop gitti kafa... değil mi... ne acayip değil mi... kimbilir sen ne diyorsun, ama ben takıldım ya oraya... hoop gitti benim kafa... değil mi... hoop ne desen onu duuyorum ben... yani onu duuyorum yani... duymak istedigimi duuyorum... yani onu duymak istemiyorum da, onu taktim ya kafaya, korkuyorum yani, onu diyeceksin diye... öldü falan... hoop hemen onu duuyorum... anladın değil mi... sen ne desen, ben onu duuyorum... anladın değil mi... sen kimbilir ne diyorsun, (histerik bir kahkaha) çok iyi yaa... sen kimbilir ne diyorsun...

Here and now. Two guys, two heads. One's head is here, the other's is gone. Krek Theatre Company tampers with the tuning of consciousness with Berkun Oya's new play. A sad news. A challenging task. A dangerous game. Two guys, two heads, one's head is here, condolences for the other...

isn't it... isn't it a bit weird... who knows what you would say, but I am hanging there as it is... whoops my head is gone... isn't it... whooops what you're saying is what I'm hearing... I mean I'm hearing that... I'm hearing what I want to hear... I mean I don't want to hear that but I set my mind on that, you know, so I'm afraid, you will say it... dead or whatever... whoop I hear it... see what I mean... whatever you say, I hear that... got it?... who knows what you're saying, (a hysterical laughter) it's great man... who knows what you're saying...

17.05.2010, Pt Mon, 19.00, 20.30
18.05.2010, Sa Tue, 19.00, 20.30
Garajistanbul
30' süre; ara yoktur.
Lasts 30'; no intermission.

TÜRKİYE TURKEY

TİYATRO BOYALI Kuş THEATRE PAINTED BIRD

NORA/NURË

Yazar Written by HENRIK IBSEN

Türkçeye Çeviren ve Dramaturji Translated into Turkish and Dramaturgy by FERİDE ERALP, JALE KARABEKİR

Kürtçeye Çeviren Translated into Kurdish by AYDIN ORAK

Yöneten Directed by JALE KARABEKİR

Reji Asistanları Assistant Directors AYDIN ORAK, FERİDE ERALP

Müzik Music MURAT HASARI

Kostüm ve Mask Tasarımı Costume and Mask Design KÜBRA ERİŞİR

Oyuncular Performers ŞENGÜL ÖZDEMİR, BERİVAN AYAZ, AYDIN ORAK, REMZİ PAMUKÇU, İSMAIL YILDIZ

Nora: Bir Bebek Evi, Norveçli oyun yazarı Henrik Ibsen'in 1876 yılında yazdığı bir oyun. Hem o dönemde Norveç'te yeni yeni ortaya çıkan feminist hareket, hem de daha sonrasında gelişen uluslararası feminist hareket için bu oyun çok önemli bir yer tutmuştur. Çünkü bir kadınınbabası ve kocası için, özellikle dönemin burjuva toplumunda, bir "oyuncak bebek" olmakta öteye gidermediği gerçeği ifşa edilmiş ve Nora'nın o "bebek evi"ni terk etmesi, kadının özgürlüşmesinin simgesi olmuştur. Oyunda, aile denilen kurumun aslında nasıl bir "vitrin" olarak kurulduğu ve kadının da bu vitrini güzellestirmekten öte bir anlamının olmadığı gözler önüne serilir. Tüm oyun boyunca hep evin içinde, bu vitrinin bir parçası olarak bulunan Nora'nın sonunda kapayı çarpıp çıkması, çocukların ve kocasını terk ederek "önce kendisine karşı olan görevlerini yerine getirmeye" gitmesi şüphesiz bir devrim niteliğindedir.

Oyunda Nora Helmer, hasta kocası Torvald Helmer'i iyileştirmek için İtalya'ya gidilmesi gerektiğini öğrenince borç alır; ancak bir erkeğin izni, imzası olmadan bir kadın borç alamamaktadır. Paranın kontrolü asla bir kadının elinde olamaz çünkü... O sırada çok hasta olan babasını üzmemek için Nora ona söylemeden babasının imzasını taklit eder; kocasının sağlığını düzeltmek için Nils Krogstad isimli bir avukattan borç alır; bu borcu da kocasına belli etmeden, hep kendi harcamalarından kısrak, çalışarak, fedakârlıklar yaparak yavaş yavaş geri ödemektedir. Ancak Nora ciddi bir suç olan imza sahteciliği yapmıştır ve bunun farkına varan Krogstad, tam o sırada Torvald'ın yeni müdür olmuş olduğu bankada işten çıkarılmak üzere dir. Krogstad, eline geçen fırsatı değerlendirek Nora'yı kocasını kendisini işaret etkarmamaya ikna etmesi için tehdit eder. Aksi takdirde işlediği suçu açık edecektir. Nora, kocasının gerçeği öğrenir öğrenmez göğsünü karısına siper edeceğini, onu cezadan, utançtan koruyacağından emindir. Ya da

18.05.2010, Sa Tue, 20.30
Haldun Taner Sahnesi
Haldun Taner Stage
70' süre; ara yoktur.
Kürtçe, Türkçe üstyazılı.
Lasts 70'; no intermission.
Kurdish, with Turkish surtitles.

NORA/NURË

acaba emin midir? Kocası onun için "onurunu feda etmeye" pek de hazır değildir gerçeke; halbuki Nora için durum farklıdır... Gerçeklerin açığa çıkması ve kocasının tavrı Nora'yı bir uyanışa iter; bir "tarla kuşu", "bülbül", "kanarya" olmaktan öteye gidememiştir hayatı ve bunu uğruna yaptığı adam hiç de beklediği gibi birisi değildir. Kapıyi çarparak bu "oyun"u terk eder. Nora'nın ayması, dönemin feminist hareketinden beslenmiş ve onu beslemiş, Avrupa'dan Çin'e, Japonya'ya kadar seyirciyi hareketlendirmiştir. Günümüzde hâlâ aynı iktidar ilişkileri, aynı "oyuncak bebek" hali ve kendini babası ve kocasının istekleri dışında bir alanda tanımlamama durumu kadınlar için sürmektedir. Belki koşullar tamamen aynı değildir ama kadın, her nerede olursa olsun, hâlâ ikinci sınıf vatandaş olmaya mahkum olduğu dünyamızda daha Nora'nın söyleyecek çok sözü, çarpacak çok kapısı vardır. Nora'nın hikâyесini, Şemdin, Karapete Xaco ve Şakiro gibi dengbejlerin seslendirdiği ve Kürtçede bir klasik olmuş olan "Saliho ve Nurë'nin hikâyesi"nde de bulduk... Saliho, Nurë'nin amcasının oğlu (pismam) ve sevdigidir, Diyarbekir'de zindana düşer. Nurë onu kurtarmak için savcılara, hakimlerle konuşur, Cumhuriyet'e dileğeçler yazar ancak hiçbir çözüm bulamaz. Altınlarını satıp hakime rüşvetler verir ve eninde sonunda Saliho'yu hapisten kurtarmayı başarır. Saliho'nun çıkar çıkmaz yaptığı ilk iş Ulu Cami'nin önünde Nurë'yi öldürmektir, çünkü kendi dedidine göre "Nurë kadın başına erkek toplumuna girmiştir". Orada iş nedir? "Ezê te bikujim çima ku tu li ber hukumatê geryay!" der Saliho; yani "ben seni öldürceğim, çünkü hükümetin önünde geziniyorsun." "Saliho derna ji zindan derdikeve te Nûrë dikûjê. Çima kû nava mîranda geryayê û çuyê li dû hukumete geryaye." Demek istenen sudur: "Salih hapisten çıktığında Nure'yi öldürmeye gelir. Çünkü erkeklerin arasında gezdin, gittin hükümetin önüne." Yani, ana sorun Nurë'nin Saliho'nun namusuna laf getirmesi, "erkek işi"ne karışmasıdır...

Ibsen'in Nora'sının yaptığı da aslında bundan farklı değildir. Para ve borç alma gibi işlere karışır karışmaz girdiği alan "erkeğin alanı", yaptığı da "erkek işi" olurur. Torvald'ı kurtarmak için borç alıp sahte imza atmak zorunda kalır ve bu Torvald'ın "onurunu" kirletir. Torvald Nora'ya bağırırken: "Hiçbir erkek bir kadın için onurunu feda edemez" der, aynı Saliho gibi...

Nora ise:

"Yüzlerce kadın bunu her gün yapıyor ama" der. Borç alarak, çalışıp didinerek, yalanlar söyleyerek, kendi rahatından kocası için feragat ederken hiçbir şey yokmuş gibi davranışarak yaptığı tam da budur, aynı Nurë gibi... Nora/Nurë. Biri Latince "Eleonora"dan, diğeri Arapça olan "Nur"dan gelse de ikisinin de anlamı aynıdır: "Işık". Nora/Nurë. Biri Norveçli diğeri Kürt'tür ama ikisinin de hikâyesi aynıdır: Kadınlığın hikâyesidir onlardan dinlediğimiz. Ve aslında, ne düşünülürse düşünülsün, "coğrafî" uzaklıklarına rağmen bu hikâyenin özü pek de değişmez...

Bizim yaptığımız bu iki ismi aynı hikâyede, iki hikâyeyi aynı dilde buluşturmak, birisini diğerinin diliyle anlatmaktadır...

Nora: A Doll's House is a play written by the Norwegian playwright Henrik Ibsen in 1876. This play has been significant not only in the feminist movement emerging in Norway at the time, but also in the international feminist movements that emerged later. The play reveals how a woman is nothing but a "doll" for her father and her husband in especially the bourgeois society of the time, and Nora's departure from that "dollhouse" has become a symbol for women's emancipation. The play shows how the institution known as family is built as a "display" and how a woman is only an embellishment of that display. Nora's final departure, who has acted as a part of that display throughout the play, is certainly a kind of revolution in which she leaves her husband and children "in order to fulfill her responsibilities for her own self". Upon learning that her husband Torvald Helmer needs to go to Italy to get better, Nora Helmer borrows money. However a woman cannot borrow money without her husband's signature. A woman can never control money... Nora forges her father's signature without telling him, as he is sick at the time, and borrows money from a lawyer, Nils Krogstad. She is paying off her debt gradually by cutting from her expenses, working, and by several other sacrifices. However, she has committed a serious crime by forging signature and Krogstad, who finds out about this, is about to get fired from the bank where Nora's husband recently became a

manager. Krogstad takes this opportunity to blackmail Nora into persuading her husband to not fire him. Otherwise, he will reveal her crime. Nora is certain that when her husband finds out about this, he will protect her from punishment and save her from embarrassment. Or is she certain? Her husband is not really ready to “sacrifice his honour” to protect her; yet it is altogether a different case for Nora... The revelation of truth and her husband's attitude awakens Nora; she has always been a “bird”, “nightingale”, “canary” in her life, for a guy whom she doesn't really know. She leaves this “play” by slamming the door. Nora's awakening feeds on the feminist movement at the time while contributing to it and moved audiences from Europe to China, to Japan. The same power relations, same “doll” state, and boundaries defined by fathers and husbands still exist for women today. Perhaps the conditions are not exactly the same, but Nora still has a lot to say, and a lot of doors to slam in our world where women are still second-class citizens.

We found Nora's story in a Kurdish classic, “Story of Saliho and Nurê” vocalised by dengbejs such as Şemdin, Karapete Xaco and Şakiro... Saliho is Nurê's cousin (pismam) and her lover, he is imprisoned in Diyarbekir. In order to save him, Nurê speaks to attorneys, judges, writes petitions to the Republic, yet cannot find any solution. She sells her gold to bribe judges and finally rescues Saliho from prison. The first thing that Saliho does upon being released from prison is to kill Nurê, because, in his words, “Nurê entered the society of men as a woman”. What was she doing there? “Ezê te bikujim çima ku tu li ber hukumatê geryayî”, says Saliho; meaning “I will kill you because you are strolling in front of the government.” “Saliho dema ji zindan derdikeve te Nurê dikujê. Çima kû nava mîranda geryayê û çuyê li dù hukumete geryaye”, or “Salih comes to murder Nurê after being released from prison. Because she walked among men, went to the government”. In other words, the real problem is Nurê's shaming of Saliho, and interfering with “men's business”...

This is not at all different from what Ibsen's Nora does. The moment she interferes with money, and borrowing, she enters the “space of men”, and does “men's business”. She borrows money and forges signature to save Torvald, and this “dishonours” Torvald. Torvald yells at Nora:

“No men could sacrifice his honour for a woman,” just like Saliho...

And Nora replies:

“But hundreds of women do it everyday.”

Just like Nurê, this is precisely what she does by borrowing, working, lying, and giving up her own life while acting like there's nothing wrong...

Nora/Nurê. One derives from Latin “Eleonora”, and the other Arabic “Nur”, but both mean the same: “Light”.

Nora/Nurê. One is Norwegian and the other is Kurdish,

but their stories are the same: it is the story of womanhood we hear from them. And no matter what one might think, the core of this story does not change despite the “geographical” distance... We are bringing these two names in the same story, uniting two stories in the same language, telling one with other's language...

TÜRKİYE TURKEY

BİR GENÇ GÜLÂN Projesi
A PROJECT BY GENÇ GÜLÂN

CADAQUÉS

Kavram ve Yöneten Concept and Directed by GENÇ GÜLÂN

İşki Tasarımı Lighting Design AREK NiŞANYAN

Ses Tasarımı Sound Design JOHN PLENCE

Şan Singing PELİNSU ÖZNAL, HARUN ATEŞ

Video GENÇ GÜLÂN, ATIL DEMİR, EGE BERENSEL VE ANKARA FILM FESTİVALİ ATÖLYE ÇALIŞMASI (ANKARA FILM FESTIVAL WORKSHOP)

Proje Asistanları Project Assistants ALİS HATİPOĞLU, PINAR ATANSAY, PIRİL GÜNDÜZ

Teknik Technique TUNCAY KURT

Oyuncular Performers GÖKÇE AKYILDIZ, NEŞE MENGÜLOĞLU, PINAR ÖZNAL, ÖZGÜN ÇOBAN, MUSTAFA ÇOLAKOĞLU, FATİH SARI, KORHAN OKAY

Hareket Movement ASLI YURTTUT, ALPER AKÇAY

Cadaqués, Güney İspanya'daki küçük bir sahil kasabası. Marcel Duchamp, John Cage, René Magritte ve Salvador Dalí'nin ziyaretleri kasabaya ün katmış. Birçok gerçeküstü sanatçının yazlarını geçirdikleri Cadaqués'in isminin oyun ile doğrudan bir bağlantı yok. Kasabayı hiç görmemiş olan Genco Gülan, yine buraya hiç gitmemiş insanlar ile beraber bir anlatı oluştururken özel ismi bir ütopya olarak kurgular. Cadaqués, gerçek insanların gerçek hikâyeler üzerine kurulur. Sunumda anlatı, anlatım, anlatıcı ilişkileri sorgulanır. Gösteri Mahin Sadri'nin *Kuzeye Yolculuk* ve Yesim Özsoy Gülan'ın *Playback* isimli oyunlarına referansta bulunur. Format olarak da bir belgesel tiyatroya da video performans içinde kendine yer bulmaya çalışır.

Gösteri için gerçek insanlardan, kayıtlı ve kayıtsız, gerçek mahrem hikâyeler toplanır. Minimal yapıda kurmaca olan sadece gerçeküstü atmosferdir. Oyuncular çok kanallı bir videonun önünde dururlar: Kulaklarındaki kulaklıktan videonun sesini duyarak görüntüleri seslendirir ve ifade ederler.

Proje için Genco Gülan tanıtıdiği kişilerden gerçek hikâyeler toplar. Hikâyeleri olabildiğince doğrudan aktarmaya çalışır. Ekran ve sahnedeği karakterler bazen çıkışır bazen çelişir. Gizli tema olan ölüm bize bazen bir siyasi cinayet olarak anlatılır bazen de cana kıyma hikâyesi. Ağır dram, gerçek kişilerden, yine gerçek kurtuluş, hayatı dönüş hikâyeleri ile desteklenir. Uçak düşer, yolcu kendisini tarlanın ortasında bulur, yürümeye başlar, hemen cep telefonu ile evi arar. Giriş, gelişme ve sonuç bölümü olmayan gösteride arka arkaya eklenmiş on küsur kısa hikâyeden bölümler aktarılır. Vokal ile desteklenen, requiem tadındaki gösteri başlı başına bir hikâye aktarım denemesidir. Gülan, *Cadaqués'i* düşünürken Umberto Eco'nun *Anlatı Ormanlarında Altı Gezinti* ismindeki kitabında bahsettiği ormanda yolunu arar. Bulduğu patikalarda ilerlerken arkasına ekmek kırıntıları bırakır...

18.05.2010, Sa Tue, 20.30

19.05.2010, Ça Wed, 15.30

Salon

110' sürer; 2 Perde.

Lasts 110'; 2 Acts.

Ayakta Standing

Cadaqués is a small coastal town in the Southern Spain.

The visits of Marcel Duchamp, John Cage, Réne Magritte and Salvador Dali brought fame to this town. Cadaqués, where many surrealist artists spent their summers, does not relate directly to the play. Genco Gülan, who has not seen the town, fictionalises this proper name as an utopia while constructing a narrative with others, who also have not seen the town.

Cadaqués is built on real stories from real people. The presentation questions the relationship between narrative, narration, and narrator. The show refers to Mahin Sadri's play *Travel to North* and Yeşim Özsoy Gülan's play *Playback*. As a form it situates itself within documentary theatre or video performance.

Truly private stories are collected, either recorded or not, from real people for the show. The only fictive element in this minimal construction is its surreal atmosphere. Actors stand in front of a video with many channels. They hear the sound of the video through their earphones and vocalise the images.

For the project, Genco Gülan collects real stories from people he meets. He tries to convey the stories as directly as possible. The characters on stage and on screen sometimes intersect and sometimes contradict with each other. The secret theme of death is sometimes told as a political murder, and sometimes as sacrificing life. The heavy drama is supported by true deliverance and coming back to life stories from real people. The plane crashes, the passenger finds himself in the middle of a field, starts walking, and calls home with his cell phone. Ten odd short stories added one after another are delivered in this show that does not have an introduction, development, or conclusion. The show, which is reminiscent of a requiem supported with vocals, is an experiment in story narration in its own right. While thinking of *Cadaqués*, Gülan seeks his way in the forest depicted in Umberto Eco's *Six Walks in the Fictional Woods*. As he is walking through the paths he finds, he leaves bread crumbs behind...

Genco Gülan, Yeşim Özsoy Gülan'a teşekkür eder.
Genco Gülan would like to thank Yeşim Özsoy Gülan.

TÜRKİYE TURKEY

TİYATRO OYUNEVİ

SON BİR KEZ ONE LAST TIME

Yöneten Directed by MAHİR GÜNSİRAY

Sahne Tasarımı Stage Design CLAUDE LEON

Dramaturji Dramaturgy ŞÂMİL YILMAZ

Yazarlar Writers

ASLI ERDOĞAN, BEJAN MATOR, BELİZ GÜÇBİLMEZ, ECE TEMELKURAN, MURAT UYURKULAK, ŞÂMİL YILMAZ, ÜMİT KIVANÇ

Yönetmenler Directors BEDİR BEDİR, EZGI YENTÜRK, FIRAT AYGÜN, NALAN KURUÇİM, NILAY ERDÖNMEZ, SERHAT EREKİNCİ

Yillardır hayalini kurduğumuz bir çalışmaya nihayet gerçekleştirdiyoruz. Önce, Wajdi Mouawad'ın yazdığı "Bir çocuğun –şartlar farklı olsaydı şair olabilirdi ama bombacı oldu– kısa bir süre önce ölen annesine yazdığı aşk mektubu" metni bu yıl yapacağımız oyunun temasını oluşturdu: Genç bir insanın bir şey olmak isteyip de başka bir şey olması ve bunu bize –belki de son bir kez– temsil etmesi. 1996 yılında sahnelediğimiz Jean Genet'in *Hizmetçiler* oyunundan bu yana takip ettiğimiz "temsil" kavramı, hem gerçek yaşamda hem de peşini bırakmadığımız "hakiki" oyunculuğun araştırıldığı tiyatromuzda, hangi oyunu oynarsak oynayalım unutmadığımız temel anlayışlardan biriydi. Bu kez düşündüğümüz sahneleme tam da bunun üzerinde idi. Bu doğrultuda, yazarlardan birer monolog yazmalarını istedik; bu metinleri de, bugüne dekin yönetmen olmak istemiş ama henüz bu hayalini tam da gerçekleştirememiş genç yönetmen adaylarına teslim etti. Parçalar halinde çalışılan bölümlerdeki figürler, Aslı Erdoğan'ın *Taş Bina ve Diğerleri* adlı kitabında sözü geçen "taş bina insanları"nın ruhuna çok uygundu. Böylece, tüm bu parçaları birbirine yakınlaştırabilecek ortak bir nokta da bulunmuştu. Geriye, şimdi bu yazı yazarken henüz nasıl biteceğini benim de bilmemişim bu oyunu sahnelemek kaldı. Önceden tasarlamamanın, süreç içinde yaratmanın, oyuncunun metinle olan ilişkisinde bir yazar/oyuncu olabilmesinin doğurduğu bu muhteşem risk, belki de ancak yaşayan tiyatronun olanakları içinde olabilir. Darısı herkesin başına.

Son Bir Kez'de, yalnız ve saf bir "temsil"in sergilenesmesine çalışıyoruz. Yalandan, yutturmacadan uzak, çırlıçıplak... kendini temsil ederken... bazen çaresiz, bazen güçlü, kararlı... hep düş kurarak; düşü çağırarak bir kez daha. Anlatmaktan başka bir şey yapamamanın sıkışmışlığı içinde, patlamamak, patlatmamak için kendini zor tutarak. Kimi zaman hayatındaki arzularını gerçekleştirmek

18.05.2010, Sa Tue, 20.30

19.05.2010, Çà Wed, 20.30

Üsküdar Tekel Sahnesi

Üsküdar Tekel Stage

80' sürü; ara yoktur.

Lasts 80'; no intermission.

üzere çabaladığına, kimi zaman insan gibi gönlünde yaşamaktan nasıl alıkonduğunu, kimi zaman çaresizlik ve sıkışmışlık içinde ölmeye ve öldürme planları içinde, kimi zaman en sevdigi varlığı "etinden et koparır" gibi gönderirken uzaklara, kimi zaman kelimelerin imkânsız olduğu, kalbin sınırlarının çizildiği yerde "tamamlanmayı" aradığına tanık oluyoruz.

Oyunumuzda yer alan karakterlerin, olmak isteyip de olamadıkları ile bu hesaplaşmaları, belki ancak son bir kez "temsil" e dönüştüğünde bedenlerini ve ruhlarını görünürlükle kabilecek; ve böylece onları biraz anlamaya ihtimalimiz doğabilecek.

We are finally realising a work we have been dreaming of creating for years. Firstly, Wajdi Mouawad's text "A child's –if the conditions were different he could have been a poet but he became a bomber– love letter to her mother who recently died" created the central theme of this play: a young person's desire to be something but ending up as something else and his –perhaps last– representation of it. Since we staged Jean Genet's *The Maids* in 1996, the concept of "representation" has been, among others, the essential issue that we kept in mind both in real life and in our theatre seeking for "sincerity" in acting. This time, from the very beginning, our main idea was precisely based on this. We asked the authors to write a monologue and delivered these texts to the young director candidates who could not yet fulfill their dreams of becoming directors. The figures in these parts on which we work piecemeal, correspond appropriately to "people of stone building" mentioned in Aslı Erdoğan's *Stone Building and The Others*. Hence we found a common element to bring all parts together. All is left is to stage this performance which I do not know how will end up as I am writing this. The magnificent risk emerging from not to design the staging beforehand, but creating within a process, and the prospect of an actor becoming an author/actor through the relationship with the text is made possible perhaps only by the existing theatre. Hoping that everyone experiences this.

In *One Last Time*, we attempt at a simple and pure exhibition of "representation". Away from lies, illusions,

naked... while representing oneself... sometimes desperate, sometimes strong and determined... always dreaming; calling the dream once again. Within the confinement in doing nothing but telling, trying hard not to explode. We witness the quest for "completion" at the point where the limits of the heart are drawn, sometimes in the struggle to make dreams come true, sometimes in how one is prevented from living as desired, sometimes in dying and murder plans within imprisonment and desperation, sometimes while the most loved one is sent away as if "torn from flesh", sometimes when the words are impossible. Perhaps when the characters' settling accounts with what they could not become turns into "representation" one last time, their souls and bodies will be visible; and hence a possibility of understanding them a little will emerge.

TÜRKİYE TURKEY

İSTANBUL DEVLET TİYATROSU
İSTANBUL STATE THEATRE

ÖLÜLERİ GÖMÜN

BURY THE DEAD

Yazar Written by IRWIN SHAW

Çeviren Translated by COŞKUN BÜKTEL

Yöneten Directed by ŞAKIR GÜRZUMAR

Dramaturji Dramaturgy SELEN KORAD BİRKİYE

Dekor Tasarımı Stage Design BEHLÜLDANE TOR

Kostüm Tasarımı Costume Design NALAN ALAYLI

Işık Lighting YAKUP ÇARTIK

Müzik Music CENK TAŞKAN

Oyuncular Performers

1. General 1st General MUSA UZUNLAR

2. General 2nd General DÜNDAR MÜFTÜOĞLU

Yüzbaşı Captain CİVAN CANOVA

Çavuş Sergeant ÖMER HÜSNÜ TURAT

1. Piyade 1st Infantryman ALİ FUAT ÇİMEN

2. Piyade 2nd Infantryman CENGİZ DANER

Muhabir/Rahip Reporter/Priest ALİ ERSİN YENAR

Doktor Medic ERDAL BİLİNGEN

3. Piyade 3rd Infantryman M. ALP SUNAOĞLU

Er Driscoll Private Driscoll DİREÑ DEDEOĞLU

Er Morgan Private Morgan MURAT BARİŞ KAVRUKKOCA

Er Levy Private Levy SERHAN SÜSLER

Er Webster Private Webster CENK DEMİREL

Er Schelling Private Schelling CAN BAYCAN

Er Dean Private Dean BURAK ALTAY

Joan Burke YASEMIN ATASU

Bess Schelling KEIKO BELİR YARAR ALTAY

Martha Webster Gözde OKUR

Julia Blake FULYA CEYLAN AKSÜTLÜ

Katherine Driscoll DUYGU EREN TOSYA

Elizabeth Dean BERRİN ARISOY AKHASANOĞLU

Haham Rabbi EDİZ BAYSAL

Editör Editor EKREM TUNA ÖZTUNC

Yazıcı Scrivener ALPER SAYLIK

Tanık Piyadeler Witnessing Privates CAN GÜVENÇ,

GÖKHAN TÜRKAL

Fahişeler Prostitutes BENGİ HEVAL ÖZ, EBRU KAYMAKÇI,

SEDA ÇAVDAR

Çocuk Kid CANSU DAĞDELEN

Gazeteci Journalist YASEMIN YALÇINKAYA

1. İşadamı 1st Businessman AHMET TAŞDEMİR

2. İşadamı 2nd Businessman BİROL ENGELER

Piyadeler Infantrymen BURAK YILDIZ, MEHMET ONUR

BÜYÜKTOPUÇU, SERKAN ÖZCAN, ALPER SAYLIK, FATİH

KOŞKAN, ALPARSLAN ATAMAN, ÇAĞRI ASLAN, GÖKHAN

TÜRKAL, CAN GÜVENÇ

Yönetmen Yardımcıları Assistant Directors EZGI YENTÜRK, MÜGE TAŞPINAR, BENGİ HEVAL ÖZ

Sahne Amiri Stage Manager CEM KENAR

Aksesuar Sorumlusu Accessories Keeper TUNCAY KUYAŞ

19.05.2010, Çar. Wed, 20.30

20.05.2010, Per. Thu, 20.30

21.05.2010, Cum. Fri, 20.20

İstanbul Devlet Tiyatrosu

Cevahir Sahnesi

İstanbul State Theatre Cevahir Stage

100' süren; ara yoktur.

Lasts 100'; no intermission.

Değerli işbirliğiyle In collaboration with

Düşünür ve yazarlar kadar sıradan insanın da kafasını en çok kurcalayan düşüncelerden biri, "insanın özü nedir?" ya da Büchner'in Danton'un ağzından sordurduğu "icimizdeki bu orospuluk eden, yalan dolan kıvırın, çalan çırpan, ötekilerin canına kıyan şey nedir?" sorusudur. Ne yazık ki 21. yüzyıldan baktığımızda buna vereceğimiz yanıt olsa olsa, "Homo homini lupus!" tur, yani "insan insanın kurdudur". İnsan ne kadar uysalasırsa uygarlaşın içindeki şiddet, hırs ve sahiplenme arzusunu denetleyememektedir. Geçmişimiz ilerleme ve güzelliklerden belki de daha çok, utanç verici, en canavar mahluğun bile aklına gelmeyecek vakalar silsilesidir.

İnsanlık tarihi boyunca değişmeyen olgulardan birisi olarak kalan bu durum, geçtiğimiz yüzyilda da en kanlı sonuçlarını vermiştir. İki dünya savaşları, bölgesel savaşlar, iç savaşlar... kaybolan çocukların, bir daha kurulamayacak düşler, yarılmış işler, yaralanan organlar ve daha da kötüsü travma geçiren, sakatlanan ruhlar, yok olup giden sivil ya da asker milyonlarca ölü beden... Her biri ölmenden önce pek çok potansiyele, düşse, yaratıcılığa, kötülük ya da iyilik kapasitesine sahip, ama artık tüm olasılıklarını tüketmiş ölüler... Sadece hayatı kalmak, her ne şart altında olursa olsun yaşamayı seçmek, içinde sonsuz olasılığı taşıyan aktif bir duruma tekabül eder. Oysa ölmek, hem de kendi seçimin dolayısıyla değil de, bir paylaşım savaşının piyonu olarak ölmek insan olmakla ne derece bağıdaşabilir? Haklı savaş var mıdır? Sonuçta savaşların altında yatan ana düşünce "kısıtlı kaynaklar" yeniden dağıtılmamasını amaçlayan, dengeleri tekrar temize çeken paylaşım stratejileri değil midir? Bırakan dünya savaşlarını, hemen yanımızda devam eden Irak Savaşı ve savaşın bitiminden sonra her gün ölen ortalama yüzler kişilik bilanço, biraz ötede demokrasi kurmak adına müdahele edilen Afganistan ve hiç bitmeyen bir inanç ve güç kavgası, Afrika'da aynı ülkeyi paylaşan, aynı havayı soluyan insanların komşularını inançları ya da etnik kökenleri yüzünden palalarla kesmeleri, yine aynı sebepten Gazze'de tecrit edilen ve bir hapis hayatı yaşayan siviller ve mücadeleyi masum insanları öldürmeye bulan intihar bombacıları... Bu sadece bir medeniyetler çatışması teziyle açıklanabilir mi? Bu insanlar inandıkları şeyler adına ölüyorlar. Peki gerçek aslında bu mu? İnandırılıyor muyuz, inanmak zorunda mı bırakılıyoruz, ya da "haklı" davamızı gerçekten inanıyor muyuz? İnsan ne için ölmeli? Ve belki de en önemli: "Bir insanın hayatından daha önemli ne olabilir?"

İlk kez New York'ta 1936 yılında sahnelenen, tanınmış Amerikan yazarı Irwin Shaw'un bu savaş karşıtı oyunu pek çok soruya günde getirmektedir: Dünyanın her tarafında sürüp giden savaşların birinde vurulan askerler gömülüyemi reddederek mezarlarından kalksalar ve savaşa durdurmayı kalkışalar neler olurdu? Ordu, hükümet, silah tüccarları, politikacılar, iş adamları, din adamları, medya ve sıradan insanlar bu alışılmadık ve inanılmaz güç isyana nasıl tepki verirlerdi? Ya kocalarını, sevgililerini, babalarını ve oğullarını kaybedenler ne

hissederlerdi? Birkaç kişinin direnişi gerçekten bir şeyler değiştirmeye yeter mi?

Tüm bunlar ancak "gerçekten savaşsız bir dünyayı istiyor muyuz?" sorusuna samimi bir yanıt aranarak yanıtlanabilir. Süper Güç hakimiyetinin, bölgesel savaş ihtimallerinin, iç savaşların her an gölgесini hissettīiği bir coğrafyada yaşayan bizler için *Ölülerı Gömün* gündemimizin tam da eksenine oturan ürkütücü, düşündürücü ve kışkırtıcı bir oyun. Ama, aynı zamanda, tüm bu karanlık atmosfer içinde bireyin gücüne inanmayı sürdürmen bir umut vaadi.

Şakir Gürzumar
Yönetmen

One of the thoughts that occupy the minds of thinkers, writers as well as ordinary people the most, is the question "what is the essence of human?" or as Büchner asks through Danton "what is it that prostitutes, lies, steals, and murders in us?" Unfortunately, the only answer we can provide in the 21st century is "Homo homini lupus!" or in other words, human is a wolf to other humans. No matter how civilized humans become, they still cannot control the inner violence, ambition, and passion to possess. Our past is a succession of embarrassing events unthinkable to even monsters, rather than a genealogy of progress and beauty.

As an unchanging fact of human history, this state of affairs had its bloodiest consequences in the last century. Two world wars, regional wars, civil wars... lost children, dreams that cannot be built again, unfinished business, wounded organs, and even worse, the traumatized, crippled souls, demolished dead bodies of civilians or soldiers... The dead who had great potential, capacity to dream, create, do good or evil, but who now exhausted all possibilities. Merely staying alive, choosing to live under any circumstance corresponds to an active state carrying endless possibilities. On the other hand, how could dying, and not because of a personal choice, but as a pawn in a war of partition be compatible with being human? Is there such a thing as just war? After all, are wars not grounded on the strategic thoughts of redistributing the "scarce resources" and rebuilding the balances? The world wars aside, Iraq War that continues right at our doorstep, and the cost of hundreds of deaths daily after the end of the war, a little farther away, Afghanistan which is subjected to intervention in the name of building democracy and an unending struggle of faith and power, people cutting others who share the same country in Africa and breathe the same air with sabres because of their beliefs or ethnicities, or secluded civilians who live an imprisoned life in Gaza, and suicide bombers that combat by killing innocent people. Could all this be explained by a clash of civilisations thesis? These people die for what they believe. But is it the truth? Are we being convinced or forced to believe, or do we really

believe in our "just" war? For what should one die? And perhaps more importantly, "what could be more important than a life of a person?"

This anti-war play written by the renowned American author Irwin Shaw, was first staged in New York in 1936 and brings up many questions: What if the soldiers who died in wars all around the world were to deny being buried and rose from their graves to stop the war? How would military, government, arm dealers, politicians, businessmen, clergy, media, and ordinary people react? How would those who lost their husbands, loved ones, fathers, and sons feel? Could the resistance of a few be enough to change things?

All these can be answered with a sincere response to the question "do we really want a world without wars?" For those of us, who live in a geography shadowed by the hegemony of super power, risk of regional wars, and civil war, *Bury the Dead* is a frightening and thought-provoking play, which situates itself right at the heart of our agenda. Yet, there is still the promise of hope, which believes in the power of individual amidst this dark atmosphere.

Şakir Gürzumar
Director

TÜRKİYE TURKEY

İSTANBUL ŞEHİR TİYATROLARI
İSTANBUL MUNICIPAL THEATRES

DÜNYANIN ORTASINDA BİR YER

A PLACE AT THE CENTRE OF THE EARTH

Written by ÖZEN YULA

Sahne ve İşık Tasarımı ve Yöneten Stage and Lighting Design and Directed by M. NURULLAH TUNCER

Dramaturji Dramaturgy DILEK TEKİTAŞ

Kostüm Tasarımı Costume Design DUYGU TÜRKEKUL

Müzik Music CAN ATILLA

Koreografi Choreography GJERG PREVAZI

Efekt Tasarımı Effect Design ERSİN AŞAR

Oyuncular Performers

Ahmet Esra RONABAR

Emre Bey Mr. Emre HÜSEYİN KÖROĞLU

Usta Master Workman ERASLAN SAĞLAM

Rana MELAHAT ABBASOVA

Sena Ezci SÜMER YOLCU

Melek Angel İREM ARSLAN AYDIN

Yaşlı Kadın Elderly Woman TOMRIS İNCER

Irgat Kadınlar Korosu Labourer Women Chorus

BURCU ÇOBAN

Ezgim KILINÇ

NURDAN KALINAĞA

PELIN BUDAK

PINAR AYGÜN

ÜMRAN İNCEOĞLU

YONCA İNAL EĞİLMEZBAŞ

Yönetmen Yardımcısı Assistant Director AHMET HÜN

Asistanlar Assistants NURSELİ TIRIŞCAN, SELİM CAN YALÇIN

Sahne Uygulama Stage Realisation SIRRI TOPRAKTEPE

Kostüm Uygulama Costume Realisation MELISA

YAĞMUR HABORA, SİBEL EMRE

Değerli işbirliğiyle In collaboration with

20.05.2010, Pe Thu, 20.30
21.05.2010, Cu Fri, 20.30
Harbiye Muhsin Ertuğrul Sahnesi
Harbiye Muhsin Ertuğrul Stage
70' süre; ara yoktur.
Lasts 70'; no intermission.

DÜNYANIN ORTASINDA BİR YER A PLACE AT THE CENTRE OF THE EARTH

Dünyanın Ortasındakilere...

İlk göz ağrısındaydım bu oyun. İlk gençlikti. Hayatı tanıtmaya çalışıyordum. Hayatın asla tanınmayacak bir durum olduğunu bilmiyordum. Hayat, öğrenilebilecek bir "zaman birimi", dolu dolu yaşanacak bir "yer" gibi geliyordu.

Ankara, kendisini kapayan, sevgisini saklayan, kurşun bir kentti. Koyu renk kıyafetlerimizle, seksenlerden artarakan bir kente hayal kuruyorduk. O kentin sularında, başka insanların hayatlarıyla gizmeye başlamıştım. İnsanlar şiir diliinden konuşup anlıyorlardı birbirlerini. Benden uzaktılar. Sadece onların hayatlarında olup bitene tanıklık edecek birini arıyorlardı. Bu defa beni bulmuşlardı.

Derken Dünyanın Ortasında Bir Yer çıktı ortaya. Defalarca yeniden yazdım. Ona çok emek verdim. Sırf bu nedenle adanmıştır.

Bu bir aks kadar uçucu, bir yalan kadar acıticı bütün kadınlara; bir oyun kadar zalmış, bir tebessüm kadar ölümcül bütünü adamlara adanmıştır.

Bu bütün yalancı yazarlara, bütün şakacı yönetmenlere, bütün yanın oyunculara, hayatı ezgi kılan bütün müzisyenlere, bütün ana karnından hercai kızlara ve ana karnından kayıp çocuklara adanmıştır.

Bu size, bana, hayatı, aşka, tutkuya, acıya ve hepsinin ötesinde intikama dairdir. Bu, ritüelin, emeğin, ezişimlerin, aşka aşk kadınlarla erkeklerin oyunudur. Sustum, dinledim, baktım, şirdeki sahne gitmiş; yerine sahnedeki şiir gelmiş. Çok iyi bir ekip tarafından üzerine kafa yorulmuş, çok emek verilmiş bir oyun karızımdaki. Bilinmedik bir yerde iki adamla, orayı yaşanır kılan kadınların hikayesi.

Dairim, adanmışım, gezginim.

Hâlâ salıncakları ve kutsal kitapları seviyorum, hâlâ mucizelere inanıyorum. Çünkü hâlâ dünyanın ortasında bir yerde tutsağım. Şimdierde İstanbul diyorlar buraya. Bir zamanlar Güneydoğu'yu o yer, sonra İç Anadolu oldu. Artık hiçbir yer. Belki de bundandır hayatın yitirilmiş bir zaman olması, bir yokluk yeri olması. Kim bilir? Özen Yula

Aradığın Neyse Seni Bekleyen O'dur

Yönetmenlere ayrılan bu sayfayı çoğulukla gereksiz bulmuşumdur. Yazılanlar çoğulukla bir savunmadan öteye geçmez. Zaten her şey "ortada" değil midir? Çünkü sanat, hayatımızın en büyük "delil"idir. Artık savunacak bir şeyiniz olmamalıdır. Önünüzde kocaman bir ayna vardır. Herkes gibi yönetmen de o aynanın içindedir. Biz dünyanın ortasında bir yerdeyiz.

Ateşle beslenen ve "kanın kani çektiği" yerkürede biz "akşamın içinden geçen kuş sürülerini, kadının içinden geçen düğ sürülerini" seçtik. Düşlerini seçen kadına eşlik etme önermesiyle kurduk oyunumuzu. Başka bir dünyanın söylecesini, başka türlü bir dünyanın özlemiyle oynuyoruz.

Kanımızın çekildiği bugünlerde kendi söylecesini kuran ve izini süren kuş sürülerinin özlemiyle,
İyi seyirler!..

M. Nurullah Tuncer

ÖZEN YULA

1965 yılında Eskişehir'de doğan yazar, Hacettepe Üniversitesi İktisat Bölümü'nden mezun olduktan sonra, yüksek lisansını Ankara Üniversitesi DTCF Tiyatro Bölümü'nde yaptı. Aynı bölümde doktora yeterliliği alıktan sonra tez aşamasında doktorayı bıraktı. 1993'ten bu yana 5 cilt halinde toplu oyunları ve hikâyeler, roman ve deneme tarzında 8 ayrı kitabı yayımlanmıştır.

Oyunları İngilizce, Almanca, Fransızca, İtalyanca, Fince, Lehçe, Bulgarca, Boşnakça, Japonca ve Arapçaya çevrilmiştir. İngiltere, Almanya, Avusturya, Hollanda, Bosna, Kıbrıs, Mısır, Japonya'da farklı turnelerle gösterilmiştir. Yazdıklarıyla iki kez Afife Hale Ödüllü, İsmet Küntay Ödüllü, Cevdet Kudret Edebiyat Ödüllü ve Haldun Taner Öyü Ödüllü'nü almıştır.

New York, Berlin, Frankfurt, Paris, Avignon, ASTİ, Trento, Floransa, Malmö, Lund, Zenica, Winterthur kentlerinde oyunlarının okuma tiyatroları ya da prodüksyonları gerçekleştirilmiştir. Oyunları Türkiye genelinde Devlet ve Şehir Tiyatrolarında, üniversitelerde tiyatrolarda ve özel tiyatrolarda oynanmaktadır.

Ayrıca yazar ve yönetmen olarak oyunları Almanya'daki sonuncu Bonn Bienali, Viyana'da "Kontext: Europa" Festivalı, İstanbul Uluslararası Tiyatro Festivali, Japonya'da Toga Bahar Festivali, Kahire'de Deneyel Tiyatro Festivalı, Amsterdam'da Geleneksel Türk-Hollanda Tiyatro Buluşması gibi çeşitli festivallerde gösterilmiştir.

Oyunları üzerine yurt içinde ve dışında üniversitelerde tezler hazırlanmıştır. *Yakındıguna'da Emanet* ve *Yakındıguna'da İhanet* adlı oyunları School of the Art Institute of Chicago'da, Yazarlık Bölümü'nde müfredatta okutulmaktadır.

Wiesbaden Tiyatro Bienali'nin Türkiye sorumlusu olan yazar, şu anda Cleveland Foundation'ın ortaya koyduğu "Creative Fusion" programının ilk konuğu olarak Cleveland State University'de ders veriyor ve yazdığı *Codename: EXILE* (Kod Adı: SÜRGÜN) adlı oyunu yönetiyor.

M. NURULLAH TUNCER

Mimar Sinan Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Tiyatro Dekor Kostüm Ana Sanat Dalı'nda lisans ve yüksek lisans eğitimi tamamladı. 1985-2002 yılları arasında Mimar Sinan Üniversitesi, Sahne ve Görüntü Sanatları Bölümü'nde Öğretim Görevlisi olarak çalıştı. 1985 yılından bu yana İstanbul Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatroları sanatçısı olarak görev yapmaktadır. 100'e yakın oyunda dekor, kostüm ve ışık tasarımcısı olarak çalıştı. 1987'den bu yana yağlıboya resim çalışmalarını yapan sanatçı, 1990 ve 1996 yıllarında İstanbul'da iki sergi açmıştır.

Sahne tasarımini yaptığı oyunlar arasında, *Siyah Kalem* (İlhami Emin-Jordan Plevnəş/Vlado Cvetanovski, Üsküp Türk Tiyatrosu, 2009); *Tartuffe* (Molière/Rahim Burhan, Kosova Devlet Tiyatrosu, 2008); *Kale* (Meşa Selimović/Nebojša Bradić, Kruschevo Tiyatrosu/Belgrad Dram Tiyatrosu, 2008); *La Bohème* (Giamo Puccini/Sulejman Kupusović, Saraybosna Devlet Opera ve Tiyatrosu, 2007) ve *Şen Dul* (Franz Lehar/Stephanie Jamnický, Hırvatistan Devlet Tiyatrosu ve Operası, 2007) yer almaktadır. Tuncer'in yönettiği oynlardan bazıları ise, *İntiharin Genel Provası* (Dušan Kovačević, İstanbul Şehir Tiyatroları, 2009), *Derviş ve Ölüm* (Meşa Selimović, Kocaeli Şehir Tiyatroları, 2009), *Dünyanın Ortasında Bir Yer* (Özen Yula, Bosna Devlet Tiyatrosu, Zenica, 2008), *Titanik Orkestrası* (Hristo Boytçev, Qatar Tiyatro Grubu, 2007), *Düdüklüde Kıymalı Bamya* (Memet Baydur, Bosna Devlet Tiyatrosu, Zenica, 2006) ve *Manken'dır* (Daha Al Rahbi, Suriye Devlet Tiyatrosu, 2006). Sanatçı, ulusal ve uluslararası tiyatro ödüllerine sahiptir. Yönettiği oyunlar birçok uluslararası tiyatro festivallerine katılmıştır.

To Those at the Centre of the Earth...

This play was a first love. It was the early youth. I was trying to know life. I didn't know then that life was an incomprehensible whole. Life seemed like a "unit of time", a "place" to live in full.

Ankara was a leaden city that enclosed itself and concealed its affection. We were dreaming in a city left over from the eighties in our dark coloured clothes. I started travelling in the lives of others, on the waters of that city. People understood each other in a language of poetry. They were far away for me. They only needed someone to witness their lives. This time they found me.

Then came *A Place at the Centre of the Earth*. I have re-written it countless times. I laboured on it. This is the only reason why it's dedicated.

It is dedicated to women as volatile as love and as hurting as a lie; to men as cruel as a play and as fatal as a smile.

It is dedicated to all lying writers, all congenial directors, all fiery actors, all musicians who turn life into a melody, born-fickle girls, and born-lost children.

It is about you, me, life, love, passion, pain, and above

all vengeance. This is a play of rituals, labour, the oppressed, and women and men in love with love. I closed my mouth, listened, watched; stage in poetry is replaced by the poetry in stage. We are facing a play thought out by a great team, and laboured on greatly. It is about two men in an unknown place, and women who make that place habitable. I am connected, I am dedicated, I am a wanderer.

I still love swings and holy books, I still believe in miracles. Because I am a prisoner somewhere at the centre of the earth. They now call it İstanbul. Once it was Southeast, then it became Central Anatolia. Now it's nowhere. Maybe that's why life is a lost time, a place of nothingness. Who knows?

Özen Yula

Whatever You're Looking for is That Which is Waiting for You

I often find this page reserved for directors a bit unnecessary. What is written usually does not go beyond a defense. Isn't everything "out there" anyway? Because art is the greatest "proof" of our lives. You should not have anything left to defend. There is a big mirror in front of us. Like everyone else, the director is also in that mirror.

We are somewhere at the centre of the earth. On this earth fed by fire and where "blood draws blood," we chose "bird flocks passing through night, and dream flocks passing through woman." We formed our play with the premise of accompanying the woman who followed her dreams. We perform with the longing for a narrative of a different world, a different kind of world. On these days when our blood runs cold, with longing for bird flocks that build their own narratives and pursue them,

Enjoy!..

M. Nurullah Tuncer

ÖZEN YULA

Born in 1965 in Eskişehir, the author graduated from the Department of Economics of Hacettepe University and finished his M.A. at the Department of Theatre at Ankara University's Faculty of Language History Geography. After completing his Ph.D requirements he left the PhD programme of the same department, at the dissertation stage. Since 1993, he published 5 volumes of collected plays, and 8 separate books of stories, novels, and essays.

His plays have been translated to English, German, French, Italian, Finnish, Polish, Bulgarian, Bosnian, Japanese, and Arabic and were staged in different tours in Britain, Germany, Austria, the Netherlands, Bosnia, Cyprus, Egypt, and Japan. His works have been awarded with the Afife Jale Award twice, and received İsmet Küntay Award, Cevdet Kudret Literature Award, and Halidun Taner Story Award. His plays were read and their productions staged in New York, Berlin, Frankfurt,

Paris, Avignon, ASTİ, Trento, Florence, Malmö, Lund, Zenica, and Winterthur. His plays are staged throughout Turkey within State and Municipality Theatres, university stages, as well as private theatres. His plays as a playwright and director have been shown during various festivals such as, the last Bonn Biennial in Germany, "Kontext: Europa" Festival in Vienna, the International İstanbul Theatre Festival, the Toga Spring Festival in Japan, the Experimental Theatre Festival in Cairo, and the Traditional Turkish-Netherlands Theatre Encounter in Amsterdam.

Dissertations on his plays were written in universities in Turkey and abroad. His plays *Custody at Near East* and *Deception at Near East* are adopted by the curriculum of the department of Writing at the School of the Art Institute of Chicago.

The author, who is now the representative of Turkey, for the Wiesbaden Theatre Festival, is currently teaching as the first guest of the "Creative Fusion" program organised by Cleveland Foundation at the Cleveland State University, and directs his play titled *Codename: EXILE*.

M. NURULLAH TUNCER

Tuncer completed his undergraduate and graduate studies at the department of Theatre Décor Costume Arts Department of the Fine Arts Faculty of Mimar Sinan University. Worked as a faculty member in the department of Stage and Visual Arts at Mimar Sinan University between 1985 and 2002. Since 1985, he works as an artist at the İstanbul Metropolitan Municipality Theatres. He worked in approximately 100 plays as a set, costume, and lighting designer. He practices oil painting since 1987, and has realised two exhibitions in İstanbul in 1990 and 1996.

Among Tuncer's stage designs are *Black Pen* (İlhami Emin-Jordan Plevnəş/Vlado Cvetanovski, Skopje Turkish Theatre, 2009), *Tartuffe* (Molière/Rahim Burhan, Kosovo State Theatre, 2008), *Castle* (Mesa Selimovic/Nebojsa Bradic, Kruschevo Theatre/Belgrade Dram Theatre, 2008), *La Bohème* (Giamo Puccini/Sulejman Kupusović, Sarajevo State Opera and Theatre, 2007) and *The Merry Widow* (Franz Lehar/Stephanie Jamnický, Croatia State Theatre and Opera, 2006).

The plays Tuncer directed include *General Rehearsal of Suicide* (Dusan Kovacevic, İstanbul Metropolitan Theatres, 2009), *Death and the Dervish* (Mesa Selimovic, Kocaeli Municipality Theatres, 2009), *A Place at the Centre of the Earth* (Özen Yula, Bosnia State Theatre Zenica, 2008), *Titanic Orchestra* (Hristo Boytçev, Qatar Theatre Collective, 2007), *Okra in Pressure Cooker* (Memet Baydur, Bosnia State Theatre, Zenica, 2006) and *Model* (Daha Al Rahbi, Syria State Theatre, 2006). The artist has received numerous national and international theatre awards. The plays he directed have participated in many international theatre festivals.

HAVA

Yönetim, Koreografi, Performans Direction,
Choreography, Performance **AYŞE ORHON**

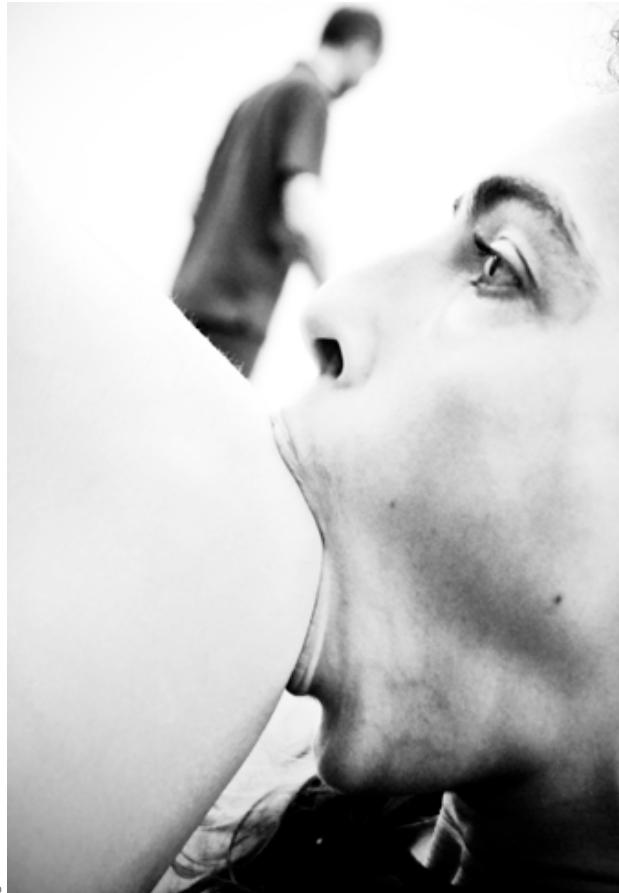
Ses, Müzik, Performans Sound, Music, Performance
AHMET ALTINEL

Sanatsal Asistanlık Artistic Assistance **AHMET ALTINEL**,
AYŞE DRAZ

Işık Tasarımı Lighting Design **JIV WAGNER**

Kostüm Costume **NİLÜFER KARACA**

Ses Mühendisi Sound Engineer **BURAK TAMER**

© Bam Münster

hava, sesin şekil alışını, şeklin “ses alışını” anlatan bir deneme. Safiye Ayla'nın 1928'de kayıt edilen “Yârin bu kadar çevri gelir miydi hayâle” isimli Bayatî gazeli oyuncun saklı omurgasını oluşturuyor. Aslında gazel, edebî bir biçim olmasının yanında, müzikte bir beyitin seçilmiş bir makamda doğaçlama olarak icra edilmesidir. Fakat *hava*'da bu gazel Safiye Ayla'nın bir bestesiyimi gibi, sanki tekrar edilebilir bir şarkımı gibi kullanılıyor. Şarkı oyunda bir müzik içrasında çok ses ve hareketin ilişkisini, biçimlerinin birbirlerini nasıl etkilediğini ve hem ses hem de hareketin taşıyıcısı olan havanın kullanımını gözlelemek için bir zemin oluşturuyor. Ayşe Orhon'un ses/müzik/hareket performansı ve Ahmet Altinel'in eşlik kaygısı gütmeyeş, kendi başına bir ses/müzik/mekân performansı ile *hava*, sese, müziğe, harekete, nefese başka bir algıyla bakanmamızı yardımcı olabilir mi? Bu bir görünmezde görünürlük kılma, elle tutulmazı elle tutma çabası.

20.05.2010, Pe Thu, 20.30

21.05.2010, Cu Fri, 18.30

Üsküdar Tekel Sahnesi

Üsküdar Tekel Stage

45' süre; ara yoktur.

Lasts 45'; no intermission.

HAVA**AYŞE ORHON**

1976'da doğan Ayşe Orhon profesyonel olarak müzik (arp) ve sporla (senkronize yüzme) ilgilendi. Eğitimine dans alanında devam etti ve Arnhem ve Düsseldorf'taki DansAkademie/EDDC'den 2001'de performans ve koreografi dalında mezun oldu. 2002'den itibaren Aydın Teker'in, 2004'ten itibaren de Fransa'da Emmanuelle Huynh'in projelerinde yer aldı. Dansçı ve koreograf olarak İstanbul'da yaşamakta ve aynı zamanda görsel sanatçı Gülsün Orhon'la birlikte çalışmalar yapmaktadır. 2004'te kurulan ÇATI Çağdaş Dans Sanatçıları Derneği'nin ve 2007'de kurulan AMBER Beden İşlemsel Sanatlar Derneği'nin kurucularındandır. Lisanslı Pilates eğitmenidir. Solo performansı *Tekrar Edebilir misin?* (2007) Viyana'da 8:tension-Impulstanz Festivalı tarafından ödüllendirilmiştir ve son solo/duo performansı *hava*, Berlin'deki Tanz im August Festivali'nde ilk gösterimini gerçekleştirmiştir (2009).

AHMET ALTINEL

Ahmet Altinel 1971'de İstanbul'da doğdu. Müzik öğrenimini İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı keman Bölümü'nde, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Kompozisyon Bölümü'nde ve Almanya'da Detmold Musikhochschule Viyola Bölümü'nde yaptı. Viyolacı olarak çeşitli orkestralarda çalmasının yanında Türkiye ve yurtdışında birçok solo ve oda müziği konserinde de yer aldı. Besteleri Türkiye, Almanya, Avusturya ve ABD'de konser ve festivallerde seslendirildi. Orkestra için yazdığı “Les Sources de la Nuit” adlı müziği 2008 yılında Berlin'de European Musiksommer yarışma bölümünde, birincilik ödülü olan European Composer Prize'ı kazandı. Altinel hala MSGSÜ Devlet Konservatuvarı Kompozisyon Bölümü'nde öğretim görevlisidir. Aynı zamanda Diskant çağdaş müzik topluluğunun üyesidir.

hava focuses to see how sound finds shape and how shape finds its sound. Recorded on 1928, Safiye Ayla's Bayatî gazel (“Yârin bu kadar çevri gelir miydi hayâle”) is the hidden motive of the performance. “Gazel”, a form of literary writing is also a form of music in Turkish Classical Music. A sung improvisational form is used as a composition, as if it can be repeated. More than a musical performance, *hava* explores the interrelation between voice/sound and movement, how their forms affect each other and study the use of air as the carrier of sound as well as of movement. With the participation of Ahmet Altinel to this process, a new musical component being present in this context, we witness another action to co-exist in space; without having any concern to look for an interrelation but hence creating a new reading. This is an attempt to make visible what is invisible.

AYŞE ORHON

Born in 1976, Ayşe Orhon was professionally involved in music (harp) and sports (synchronised swimming). She continued her education on dance and graduated from DansAkademie/EDDC, The Art Academy Arnhem and Düsseldorf in June 2001. She started working with Aydın Teker in 2002 and also with Emmanuelle Huynh in France in 2004. She is working in İstanbul as a dancer and choreographer, and also collaborates with the visual artist Gülsün Orhon. Ayşe Orhon is among the founders of ÇATI Contemporary Dance Artists Association (2004) where she has been teaching since 1997. She is also among the founders of AMBER - Association for Process-based Arts (2007). Orhon is a licensed Pilates teacher. Her solo performance *Can You Repeat?* (2007) was awarded at 8:tension-Impulstanz Festival in Vienna in 2008. The solo/duo performance *hava* was premiered in Tanz im August Festival in Berlin (2009).

AHMET ALTINEL

Born in İstanbul in 1971, Ahmet Altinel studied violin in İstanbul University Conservatory, composition at Mimar Sinan Fine Arts University and viola in Detmold Musikhochschule, Germany. As a viola soloist, chamber musician and orchestral player, he made several concerts in Turkey and abroad. His compositions have been played in major concert halls of İstanbul, Germany, Austria and USA. In 2008 he won the European Composer Award in European Music Summer in Berlin. He teaches currently at Mimar Sinan Fine Arts University Conservatory Composition Department. Also he is a founding member İstanbul based contemporary music ensemble, Diskant.

Ayşe Orhon, Hatice Kocaman*, Gülsün Orhon, Aslı Mertan, Bülent Aksoy, Marko Zivadinovic, Gurur Ertem, Gültekin Orhon, ÇATI (Çağdaş Dans Sanatçıları Derneği), CNDC Angers, Garajistanbul, Sundance-Kubbe ve Dancentrum'a teşekkür eder.
Bu proje, Uzès danse CDC, TanzWerkstatt Berlin ve O Espaço do Tempo tarafından geliştirilen LOOPING projesi ve Avrupa Birliği Kültür Komisyonu tarafından desteklenmiştir.

Ayşe Orhon would like to thank Hatice Kocaman*, Gülsün Orhon, Aslı Mertan, Bülent Aksoy, Marko Zivadinovic, Gurur Ertem, Gültekin Orhon, ÇATI (Contemporary Dance Association), CNDC Angers, Garajistanbul, Sundance-Kubbe and Dancentrum. This project was created with the support of LOOPING, a project developed by Uzès danse CDC, with the partnership of TanzWerkstatt Berlin and O Espaço do Tempo, with the support of the Culture Program of the European Union.

ARARKEN – BİR ARAMA HİKÂYESİ PURSUIT – STORY OF A QUEST

Konsept Concept MİHRAN TOMASYAN

Yaratıcı Ekip Creative Team ASLI ÖZTÜRK, DUYGU GÜNGÖR, MARAL CERANOĞLU, NADİR SARIBACAK, EZGI KAPLAN, CEM YILMAZER

Çıplak Ayaklar Kumpanyası, alternatif bakış açlarını barındırın dansçıların kurdüğü bir proje topluluğudur. Oluşumundan bu yana dansta farklı arayışlar ve farklı ifade biçimleri üzerine çalışmıştır. Topluluk, son beş yıl içinde *Kelimeler*, *Mirror*, *Davet*, *Mehmet Barış Seviyor*, *Faili Meçhul* ve *Engin-Ar* gibi pek çok yapıt üretmiş ve Türkiye'de çağdaş dans alanının farklı bir soluğu olmayı hedeflemiştir. *Ararken*, insanın kendisini bulması, keşfetmesi, içindekilerle yüzleşmesi, bilmediği, belki de korktuğu taraflarıyla yanyana gelmesi üzerine, bir "ev gösterisi". Dansçıların kazaların peşinden gittiği bu gösteriyi, izleyici de yolculuk eder gibi takip ediyor. Bu arayış hikâyesi biraz Orhan Pamuk'un, biraz da *Kayıp Otoban*'nın izinden gidiyor.

Çıplak Ayaklar Company is a project group founded by dancers with alternative viewpoints. Ever since its foundation, the company has been working on different methods and new ways of expression in dancing. It has produced many performances such as *Words*, *Mirror*, *L'invitation*, *Mehmet Loves Peace* and *Engin-Ar* within the past five years, aiming to be a new breath in the field of contemporary dance in Turkey.
Pursuit is a "home performance" on one's exploration of himself, facing his internal desires, and perhaps the most feared aspects of his being. The performance, in which dancers follow accidents, follows the viewer itself as if travelling. This story of a quest follows the traces of Orhan Pamuk and *Lost Highway*.

20.05.2010, Pe Thu, 20.30

21.05.2010, Cu Fri, 20.30

22.05.2010, Ct Sat, 18.30

Çıplak Ayaklar Sahnesi

Çıplak Ayaklar Stage

60' süre; ara yoktur.

Lasts 60'; no intermission.

DANS ETMEK YA DA... TO DANCE OR...

Metin, Yönetim, Performans Text, Direction and Performance AYRİN ERSÖZ

Dansçı Dancer BENGİ SEVİM

Müzik Tasarım Musical Design EVRİM DEMİREL

Işık Tasarımı Lighting Design AYŞE SEDEF AYTER

Video ve Grafik Tasarım Video and Graphic Design GÜRBÜZ ÇÖMLEKÇİOĞLU, GÜLFEM ERDOĞAN

Kendine çıkış yolu arayan yaşılanmış erkek dansçı doğuştan yetenekli bir çocuk ile karşılaşır. Onu yanına alarak yetiştirir ve kısa sürede İstanbul'un benzersiz ustalıkta en ünlü dansçısı yapar. Fakat bu dansçının, erkek dansçı (köçek) kimliğinin altında gizlediği bir kusurcuğu vardır. Aralarında bir sır olarak özenle saklanan bu kusurun açığa çıkması onları ölümcul bir yolculuğa sürükler. İstanbul'da 2010 yılında yaşanan bir dansçı, 17. yüzyıl İstanbul'unun "olaganüstü" toplumsal ve siyasal kargaşa ortamında gerçekten yaşamış olan bu dansçının bir kenarda unutulmuş metinlerdeki öyküsünden yola çıkarak bir performans gerçekleştirmek ister. Dans, hareket, anlatı ve temsil olanaklarını kullanarak, üç yüz yıl önce usta meddahın yaptığı gibi onu kendi sesiyle duyurabilmenin, kendi bedeniyle, kendi yüzüyle görünür kılabilmenin, öyküyü asıl kaynağındaki söze ve bedene iade etmenin sınırlarında dolaşır. Meddah meraklısı olduğu belirtilen Edirneli Ekmekçizade Üveys Çelebi'nin 1711 yılında Edirne'de Aynalı Kahvehane'de dönemin ünlü meddahlarından Burnaz Ali'den dinlediklerini kaydettiği defterden Reşad Ekrem Koçu'nun romanlaştırarak naklettiği Köçek İbo'nun (Güllü) yaşamını konu edinen bu öykü, performansının zihinde meraklısı kıskırtan birçok soruya yol açar. 17. yüzyıl İstanbul'unda seyirlik dansların cinsler arasına ördüğü aşılımız duvarların işaretlerini kadınlar için kutsallaştırılmış olan kentsel mekânda bulmak olanaklı midir? İç ve dış yüzeyleri cinsiyetle işaretlenmiş görünmez bir duvarın, kentin görünür duvarlarını tamamlayarak dansı ortadan ikiye bölmesinin sırrı, kentsel mekânın bölümüm düzeniyle kent estetiği arasındaki gizli bağlantısını saklanmış olabilir mi? Belki de "Güzel İstanbul" mitini, "İstanbul Büyüsü"nü çözmek –ve belki yıkmak– için gömülü bilgilerin, karşı-mitlerin fisiltalarına daha fazla kulak vermek gerekmektedir.

21.05.2010, Cu Fri, 20.30

22.05.2010, Ct Sat, 15.30

Salon

47' süre; ara yoktur.

Lasts 47'; no intermission.

An old male dancer, who seeks a way out, meets a gifted boy. He takes him as his protégé and makes him the most famous and skilled dancer of İstanbul in a short time. But this dancer has a hidden secret behind his identity as a male dancer (köçek). The revelation of this secret that they kept so diligently, leads them to a fatal journey. A dancer who lives in İstanbul in 2010 wants to prepare a performance based on the real life story of this dancer who lived in the “extraordinary” social and political chaos of the 17th century İstanbul. Through using dance, movement, narrative, and representational means, she treads on the margins of returning the story back to its original source in word and body with her own voice, body, and face, just like the storyteller (meddah) from three hundred years ago.

This story, novelised by Reşad Ekrem Koçu, recorded from the story of famous storyteller Burnaz Ali told at Aynalı Kahvehane in Edirne, by a storytelling enthusiast called Edirneli Ekmekçizade Üveys Çelebi in 1711, depicts the life of Köçek İbo (Güllü) and provokes many questions in the mind of the performer. Is it possible to find the traces of the uncrossable walls built by dance spectacles between genders in the urban space of the 17th century İstanbul? Could the secret of the division of dance in two, through completing the visible walls of the city by this invisible wall marked by gender on the inside and outside, be hidden in the connection between the partitioning order of the urban space and city aesthetics? Maybe one needs to listen to the whispers of hidden knowledge and counter-myths to resolve –and perhaps deconstruct– the myth of “Beautiful İstanbul” and the “Mystery of İstanbul”.

TÜRKİYE TURKEY

DOSTLAR TIYATROSU DOSTLAR THEATRE

**KEREM GİBİ, NÂZIM HİKMET'LE 35 YIL
LIKE KEREM, 35 YEARS WITH
NÂZIM HİKMET**

Uyarlayan, Yöneten ve Oynayan Adapted, Directed and
Performed by GENCO ERKAL

Müzik Music FAZIL SAY

Giysi Tasarımı Costume Design ÖZLEM KAYA

Film Yapımı Film Production NURDAN ARCA AJANS 21

Her sezon yeni oyunlarıyla gündemi etkileyen, bu sezon 200. kez sahnelenen *Sivas '93* belgesel oyunu ile Madımak Otel'de yaşananları hatırlatan, *Marx'in Dönüşü* oyunu ile kapitalist sistemin kriz dönemini sorgulayan Genco Erkal, *KEREM GİBİ, Nâzim Hikmet'le 35 Yıl* oyunu ile tiyatro sahnesinde Nâzım Hikmet'in şiir dünyasından izlenimleri; ozanın yaşamı, şiirleri ve görüntüleri aracılığıyla anlatıyor.

Genco Erkal, belgesel-tiyatro ve şiir buluşturarak, seyircileri Nâzım Hikmet'in şiir dünyasında bir gezintiye çıkarıyor...

Genco Erkal'ın yönetip oynayacağı, Nâzım Hikmet'in şiirlerinden oluşan tek kişilik oyunda, Nâzım Hikmet'in gençlik yılları, mahkumiyeti, hapishane yılları, açlık grevi, zorunlu sürgünluğu, vatan hasreti, tüm dünyayı kucaklayan insan sevgisi, dünya barışı için mücadeleşi, Kurtuluş Savaşı izlenimleri, kısaca 20. yüzyılın dünya ölçüsünde en büyük ozanlarından birinin yaşamı belgesel bir filmle bütünlüğe şairsel bir destana dönüşüyor.

Oyun aynı zamanda 1975 yılında, ülkemizde ilk şiir-tiyatro deneyimini gerçekleştiren Genco Erkal'ın Nâzım Hikmet'le 35 yıllık yolculuğuna da tanıklık ediyor. 1975 yılında Nâzım Hikmet'in *Kerem Gibi* oyununu uyarlayan Genco Erkal'ın, Nâzım Hikmet'le geçen 35 yıllık serüveninden etkinlik görüntüleri de yer alıyor.

Genco Erkal'ın tiyatrodada *Kerem Gibi*yle başlayan Nâzım çalışmalarları, 1981'de *Her Gün Yeni Baştan* ve 1990'da *Merhaba* ile sürdürdü. Daha sonra Mehmet Ulusoy'la birlikte gerçekleştirdiği *Sevdali Bulut* ve Genco Erkal'ın 17 yıldır sürekli oynadığı –bir Dostlar Tiyatrosu klasiği olan– *İnsanlarım* adlı oyunlar geldi. Arada İstanbul Tiyatro Festivali'nde Nâzım'ın 100. doğum yılı için sahnelediği *Nazım'a Armağan* yer aldı.

Genco Erkal'ın Nâzım Hikmet çalışmaları, sadece Türkiye'de değil, New York'tan Sydney'e, Toronto'dan Selanik'e, Berlin'e ve Paris'e uzandi. Türkçe dışında

21.05.2010, Cu Fri, 20.30

22.05.2010, Ct Sat, 20.30

Muammer Karaca Tiyatrosu

Muammer Karaca Theatre

80' süre; ara yoktur.

Türkçe, İngilizce üstyzili.

Lasts 80'; no intermission.

Turkish, English surtitles.

Fransızca ve İngilizce olarak sürdürdü. Nâzım Hikmet'in dizeleri ve Fazıl Say'ın müziği ile yaşam bulan Nâzım Hikmet Oratoryosu'nda, Genco Erkal şirleri anlatıcı olarak seslendirdi.

KEREM GİBİ: Nâzım Hikmet'le 35 Yıl baştan sona belgesel bir film eşliğinde oynanıyor. Nâzım Hikmet'in hayatı, fotoğrafları ve film görüntüleriyle sahneye taşıyor. Selanik'ten Moskova'ya uzanan yaşamı ve memleket özlemi Nâzım'ın kendi dizeleriyle Genco Erkal tarafından tiyatro seyircisine aktarılıyor.

Genco Erkal, who influences the agenda with his new plays each season; who reminded audiences of the Madimak Hotel event with his documentary play *Sivas '93* (staged for the 200th time this season); who questions the crisis stage of capitalism with his play *The Return of Marx*, is now depicting Nâzım Hikmet's impressions of the world of poetry through his life, his poems and his images in his play *LIKE KEREM: 35 Years with Nâzım Hikmet*.

Genco Erkal brings documentary-theatre and poetry together to take the audience on a journey in the poetry world of Nâzım Hikmet, one of the greatest poets of the 20th century, into a poetic epic accompanied by a documentary film, composed of Nâzım Hikmet's poems, his youth, imprisonment, hunger strike, forced exile, longing for his home, love of humanity that encompassed the whole world, struggle for world peace, impressions of the Independence War.

The play also testifies to 35 years of Nâzım Hikmet journey of Genco Erkal, who performed the first poetry-theatre experience in Turkey in 1975. There are also images from events of this journey of 35 years by Genco Erkal, who adapted Nâzım Hikmet's play *Like Kerem* in 1975.

Genco Erkal, who started his Nâzım works in theatre with *Like Kerem*, continued with *Her Gün Yeni Baştan* (*Everyday New Again*) in 1981 and *Merhaba* (*Hello*) in 1990. Then came *Sevdalı Bulut* (*Cloud in Love*)

developed with Mehmet Ulusoy, and *İnsanlarım* (*My People*), the Dostlar Theatre classic, which Genco Erkal has been staging for 17 years. Meanwhile he staged *Nâzım'a Armağan* (*Gift to Nâzım*) for the occasion of Nâzım's 100th birthday in İstanbul Theatre Festival. Genco Erkal's works on Nâzım Hikmet extended from Turkey to New York, Sydney, Toronto, Thessaloniki, Berlin, and Paris; and to French and English languages other than Turkish. In Nâzım Hikmet Libretto, animated by Nâzım Hikmet's lines and Fazıl Say's music, Genco Erkal performed the poems as narrator. *LIKE KEREM: 35 Years with Nâzım Hikmet* is staged accompanied by a documentary film. Nâzım Hikmet's life is brought to stage through photographs and images from the film. Genco Erkal communicates the poet's life extending from Thessaloniki to Moscow and his longing for his country to the audience with Nâzım's own lines.

TÜRKİYE TURKEY

REM DANS PROJE TOPLULUĞU
REM DANS PROJECT COMPANY

ISLAK HACİM WET VOLUME

Konsept ve Koreografi Concept and Choreography
TUĞÇE TUNA

Performans Performance
RemDans Proje Topluluğu ve Misafir Sanatçılar
RemDans Project Company and Guest Artists
ÇİÇDEM AGAS, ERDİNÇ ANAZ, ASLİ BOSTANCI, İLKEM ULUGÜN, HARUN KOCABIÇAK, TUĞÇE TUNA, DİCLE DOĞAN, BÜŞRA FIRIDİN, UMUT SÜREL, ORÇUN OKURGAN

Müzik Music VAHİT TUNA, MAX RICHTER (alıntı extract)

Video TUĞÇE TUNA

İşık Tasarımı Lighting Design AYŞE AYTER

Daha önceki Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivallerine *Makine Beden*, *Düşünme Fobisi*, *Vertigo/0.4* eserleriyle katılan ve alanında yeni anlayışları cesurca ortaya koyan RemDans Proje Topluluğu, 17. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali'ne konsept ve koreografisi Tuğçe Tuna'ya ait olan yeni bir disiplinlerarası dış mekân projesi ile katılıyor.

İslak Hacim, bir "alanda" içinde su bulunan hacime deniyor. Tuğçe Tuna, hem mimari alanı hem de bedenin kendisini "islak hacim" olarak ele alıyor ve mutluluk, hizmet, utanç, tutku, istek, şıurma, korku gibi duygular içerisinde, insanın o an karşısındaki durumunu ele alarak çalışmalarını geliştiriyor.

"...Hayatımda duyduğum en yoğun koridor. Yerlere, kırılan duvarlardaki özgürlüğe, algılamadığım korkuya ve utandığım kötülüğe, asılı kalmış masumiyete bakıyorum, ayağının altından, genizinden, kalbimden çıkan sesleri dinliyorum. Anılar, kullanılmış yastıklar, musluklar, havadaki hayaller bedenimden içeri girip akımı ele geçirmeye çalışıyor. Duvarlar, çerçeveler, bedenimde donmuş su gibi yerlerde camlar... Anı hareket etsem içten içi beni kesecek içimdeki su... Yürüdüklçe ben onlar beni seyrediyor... Ne oldu da hayatı böyle oldu? İçinden geçip her şeyi anladığım alandan, nefes

22.05.2010, Ct Sat, 19.00
23.05.2010, Pa Sun, 19.00
Bayrampaşa Eski Cezaevi
Bayrampaşa Prison
50' süre; ara yoktur.
Lasts 50'; no intermission.

aldiğım, gülümsemiğim bir boşluğa geldim... İşte başlangıç noktası burası..."

Tuğçe Tuna, Bayrampaşa Eski Cezaevi, 2010

REM DANS PROJE TOPLULUĞU

"Uyku süresinin son evresi olan REM, rüya görülen esas uyku evresidir. Beynin temizlenmesi anlamına da gelen, REM'in eksikliği, düşünce, hafıza ve algılama bozukluklarına yol açabiliyor."

RemDans Proje Topluluğu 2001 yılında dansçı, koreograf ve eğitmen Tuğçe Tuna tarafından kuruldu ve bir disiplinlerarası çağdaş dans-performans proje topluluğu olarak yoluna devam etmeyecektir.

2009'da RemDans Stüdyo'yu oluşturan Tuna, projelerinin hayatı geçmesinde gereksinim duyduğu tüm yaratıcılık ve araştırma disiplinlerine, dış mekân kullanımları gibi farklı sunum şekillerine ve bu projeleri sunacak her türlü "beden, fikir, mekân" yaklaşımına açık olmayı tercih ediyor ve bedeni "yaşanılan, kişisinin kendi politikasını sürdürdüğü alan" olarak değerlendirmeyecektir.

RemDans Project Company, which had previously staged *Machine Body*, *Thinking Phobia*, *Vertigo/o.4* in previous International İstanbul Theatre Festivals and which has courageously expressed new perspectives of the discipline, participates in the 17th International İstanbul Theatre Festival with an interdisciplinary outdoor project, conceptualised and choreographed by Tuğçe Tuna.

Wet Volume refers to the volume in "space" filled with water. Tuğçe Tuna takes both the architectural space and the body as "wet volume" and elaborates on human's emotional states, such as happiness, servitude, shame, passion, desire, surprise, and fear.

"... It was the densest corridor I felt in my life. I look at the floors, freedom in broken walls, fear that I cannot perceive, and evil I am ashamed of, I listen to the voices coming from beneath my feet, my throat, my heart. Memories, used pillows, faucets, dreams in the air try to enter into my body and take over my mind. Walls, frames, glasses on the floor as if frozen in my body... If I move too quickly, the water inside me will cut me too... As I walk, they watch me... What happened to make life as such? From the space I pass through, I arrived at an emptiness in which I breathe, smile... This here is the starting point..."

Tuğçe Tuna, Old Bayrampaşa Penitentiary, 2010

REM DANS PROJECT COMPANY

"The last stage of sleep is REM, the real sleeping stage when one dreams. The scarcity of REM, which also means clarifying of the brain, can lead to cognitive, memory, and perception disorders." RemDans Project Company was founded by the dancer, choreographer, and instructor Tuğçe Tuna in 2001, and continues as an interdisciplinary contemporary dance-performance group.

Tuna formed the RemDans Studio in 2009, and prefers different representational forms required by the enactment of her projects, such as the outdoor space use, research disciplines, and prefers to stay open to all types of "body, idea, space" perspectives while considering the body as "the space in which one lives and practices her own politics".

TÜRKİYE TURKEY

ALTIDAN SONRA TİYATRO
THEATRE AFTER SIX

İKİYE BÖLÜNEN (VİKONT)

THE CLOVEN (VISCOUNT)

Yazar Written by İTAO CALVINO

Çeviren Translated by REKİN TEKSOY

Uyarlayan ve Yöneten Adapted and Directed by Yiğit SERTDEMİR

Dekor, Kostüm, Makyaj Stage Design, Costume, Makeup GAMZE KUŞ

Hareket Düzeni Movement Design ÖZGÜR TANIK

İşık Lighting MAHMUT ÖZDEMİR

Ses Tasarım Sound Design ERHAN YÜRÜK, ONUR KAHRAMAN

Müzik Music ONUR KAHRAMAN

Yönetmen Yardımcısı Assistant Director Doğa UÇUREL

Asistan Assistant ARZU KOÇ

Koordinasyon Coordination NILGÜN KURT

Oyuncular Performers ASLİ CAN KORTAN, EBRU GÖZDAŞOĞLU, ERASLAN SAÇLAM, ERKAN KORTAN, GÜLHAN KADİM, İHSAN DEHMEN, İSMAIL SAĞIR, MURAT KAPU, ONUR KAHRAMAN, ONUR TUNA, ÖZGÜR TANIK, SEDA YÜRÜK, SEYFİ EROL, YAMAN ÖMER ERZURUMLU, Yiğit SERTDEMİR

Ve And

TOMRİS İNCER

İkiye Bölünен (Vikont), sonsuz hayal gücü ve derin dil yetisi ile okurunu her zaman şaşırtmayan, yarattığı dünyaya çekmeyi ve sarsmayı başarıran İtalyan yazar İtalo Calvino'nun "Atalarımız Üçlemesi"nin ilk kitabı.

Yazarın 1952 yılında aslında oyun olsun diye yazmaya başladığı roman, savaşta bir gülle tarafından bedeni ikiye bölünən Vikont'un tuhaf hikâyесini anlatıyor. Bedeninin bir yarısında "iyi" diğer yarısında "kötü" kişiliğin üç noktalarını yaşayan Vikont'un, yaşadığı topraklara döndüğünde özellikle çevresiyle arasında olanlar üzerinden insan doğasını, iyi ile kötü arasındaki süresiz savaşa ve aslında aralarında sanıldığı kadar büyük bir fark olmadığını işlerken, tüm bunların "savaş sonrası" yaşanıyor olması da başka bir izleği öňümüze getiriyor. Oyunlaştırma ve sahneleme arayışı da, bu izlek doğrultusunda, "savaş" sonrası yaşanan ve "bireysel" görünen bölümme üzerinden bir toplumun nasıl ikiye bölünebileceği ve bu bölünmenin nasıl sonuçları olabileceğine üzerine. Romanın içinde de varolan "masalsı gerçeklik" duygusu, yazarın hayal gücünün olanaklarına yaklaşmaya çalışarak ve günümüze dair olan "bölünme kavramını" da araştırarak sahnede kendine yer buluyor. Ses, makyaj, beden gibi aktarım araçlarını kullanıp oluşturulan ortak dile aktarımı gerçekleştiren "koro"ya, anlatıcı formundaki "günümüz" insanı da dahil oluyor. Böylece, romandaki "insanın kendisiyle çarpışması" fikri, beraberinde "hayal ve gerçeğin çarpışması"nı da oluşturuyor.

The Cloven (Viscount) is the first book of "Our Ancestors" trilogy by the Italian author Italo Calvino, who does not cease to surprise, shake, and captivate readers in his fictional world with his boundless imagination and through the depth of his linguistic skills.

The novel intended as a play by the author who started writing it in 1952, depicts the absurd story of the Viscount whose body is divided into two by a cannon during war. In one half of his body, the Viscount lives the "good", and in the other the "evil" in extremes. Through the story of the events that he experiences upon returning to his home, the work deals with the eternal war between good and evil and the lack of difference between them, while the narrative takes place "after war".

The adaptation into a play and staging develops this narrative in elaborating on how a society could be divided into two and its consequences through this seemingly "individual" division after "war". The feeling

23.05.2010, Pa Sun, 20.30

24.05.2010, Pt Mon, 20.30

25.05.2010, Sa Tue, 20.30

Kumbaracıoğlu

90' süre; ara yoktur.

Lasts 90'; no intermission.

of "fairy tale-like realism" of the novel finds its place on stage by reaching out to the possibilities of the author's imagination and by exploring the contemporary "concept of division". The "contemporary" individual as the narrator joins the "chorus", which transmits the common language formed by tools such as sound, makeup, and body. Hence, the idea of "self-conflict" in the novel, also composes the "conflict between dream and reality".

Altıdan Sonra Tiyatro, kuruluş amacını, sanat ve bilimin ortasındaki köprüde, yaşadığı çağ ve topluma iletceklelerini sanatsal bir senteze dönüştürmek ve yazdığı özgün eserlerde, üyesi olduğu kuşağın gözüyle geleceği tiyatro eliyle biçimlendirmek olarak belirliyor. Her geçen sene ile birlikte attığı adımlarla, bu amaç doğrultusunda yol almaya çabalıyor. Topluluk, amatör tiyatronun samimiyetiyle profesyonel tiyatronun teknigini aynı potada eritebilmek adına taviz vermeden çalışmalarına devam ediyor.

Theatre After Six determines its founding principle as turning the message it conveys to the age and the society which it is a part of, into an aesthetic synthesis, and shaping the future from the perspective of the generation it belongs through theatre, on the bridge between art and science. They are trying to move toward that aim with new steps every year. The company, uncompromisingly keeps on working in favor of merging the candour of amateurism and the technique of professional theatre.

TÜRKİYE TURKEY

[LABORATUAR]

ŞEHR'Ü EVLÂD'ÜZ-ZİYAN: KAYIP ÇOCUKLAR ŞEHİRİ THE CITY OF LOST CHILDREN

Tasarlayan ve Yöneten Designed and Directed by ŞAFAK UYSAL

Özgün Metin Original Text by BELİZ GÜÇBİLMEZ

Kavramsal Çerçeve ve Dramaturji Conceptual Framework and Dramaturgy [LABORATUAR]

Yaratıcı ve Sahneleyenler Creators and Performers CANBERK YILDIZ, ÇAĞLA GÜLOL, EREN GÜLBEGİ, FULYA TEKİN, GÜNEŞ ÖZKAL, ŞAMİL TAŞKIN, BONNIE & CLYDE

Ses ve Görüntü Tasarımı Sound and Visual Design Doğuş BİTECİK

Kostüm Tasarımı Costume Design BAHAR KORÇAN

Dekor Uygulama Stage Implementation ALFA BETA MAKİNE

"Bazen bu şehir bir yağmur bulutuna girer. Her gün aynı saatte. Baharda. Kırk gün..." *ŞEHR'Ü EVLÂD'ÜZ-ZİYAN* {SEZ}, içinde yaşadığımız zamanlara dair, uyur uyanık birbirine karışan rüyalar, kâbuslar ve gerçekler hakkında bir oyun. 1980'lerin iklimi ve sonrasında yetişen bir kuşağın Ankara deneyimlerinden yola çıkan bir oyun bu. Tüm hikâyeler gibi tam göbeğinden başlayan bir şehir hikâyesi. Bir gün bir şeylerin olduğu ve bir daha hiçbir şeyin aynı olmadığı, gecikmiş bir belgesel fantezi. Bir düş... "Bir telafi çabasının hikâyesi bu. 80'lerde çocuk olmuş, ama sadece '80 sonrası hatırlayan birilerinin hikâyesi bu. Her şeyden sonra bir Ankara hikâyesi işte bu..." Sonuna kadar kurgusal ama bir o kadar gerçek bir şehir efsanesi {SEZ}'inkisi. Hiç atılmadığından değil ama hiç nakşolmadığından yitip giden adımların dolaştığı bir şehir. Buraların bile en tanık sokaklarda kaybolup durduğu bir şehir. Anımsanamaz bir geçmiş ile tasarlanamaz bir gelecek arasında asılı duran bir "şimdiler" şehri... İşte, her güne "yeniden" başlayan bu şehrin kuytusunda bir yererde, zamanın elini ayagını çektiği bir bardayız. Uykuları gelsin diye içen, içtikçe birbirine sokulan, hep lüzumsuz şeylerden konuşan bir adam ve bir kadınlayız. "Uyuyanların fotoğraflarıyla ölülerin fotoğraflarını nasıl ayırsınız birbirinden? Biz uyuyorlar sanmıştık, yalnız değiliz sanmıştık... Meğer..." Her eserinde farklı ifade araçlarının birbirini aşındırdığı deneyel bir sahne dili arayışını sürdürün [laboratuar], minyatür sanatı, radyo tiyatrosu, stop-motion animasyon gibi kaynaklardan esinlendiği bu yeni çalışmasında da dans ve tiyatro, ses ve imge, metin ve hareket, icracı ve teknisyen gibi ikililer arasındaki ilişkisi sorguluyor.

"Sometimes this city enters into a rain cloud. Everyday, at the same hour. In spring. Forty days..." *ŞEHR'Ü EVLÂD'ÜZ-ZİYAN* {SEZ} is a play about the times we live in, about waking and sleeping dreams that mix, about nightmares, and realities. It is a play that sets off

23.05.2010, Pa Sun, 18.30

24.05.2010, Pt Mon, 20.30

Üsküdar Tekel Sahnesi

Üsküdar Tekel Stage

90' süre; ara yoktur.

Lasts 90'; no intermission.

from Ankara experiences of a generation that grew in the climate and aftermath of 1980s. Like all the stories, it begins right at the heart of the city. It is a belated documentary fantasy about a day when something happens and nothing is the same anymore. A dream... “It is the story of an effort for compensation. It is the story of those who were children during 80s, but can only remember after 80s. Behind all else, it is an Ankara story...” Fictional to its core, yet {SEZ} is a true urban legend. It is a city, in which steps that walk around get lost, not because they are not taken, but because they are not engraved. It is a city, in which even the most familiar gets lost. It is a city of “nows” that hangs between an unrecollectable past, and an unconceivable future... Here we are on the margins of the city, which wakes up “again” everyday, at a bar, where time has retreated. We are with a man and a woman who drink to fall asleep, and who cuddle up as they drink, and who chatter on. “How do you distinguish the photographs of the dead from the asleep? We thought they were asleep, we thought we were not alone... But...” [laboratuar] continues its search for an experimental stage language that erodes different means of expression in all its works. In this new work, [laboratuar] is inspired by sources such as miniature, radio plays, stop-motion animation, and challenges the relationship between dualities such as sound and image, text and action, practitioner and technician.

TÜRKİYE TURKEY

HAREKET ATÖLYESİ THE MOVEMENT ATELIER

aHHval

(Ahval: Haller, Vaziyetler, Oluşlar)

cirCUMstances

(conditions, situations, formations)

Tasarlayan, Dramaturji ve Sahneleyen Concept,
Dramaturgy and Performance HAREKET ATÖLYESİ
THE MOVEMENT ATELIER

Sanat Yönetimi Art Direction ZEYNEP GÜNSÜR

Hareket Yönetimi Movement Direction DENİZ OLÇAY
YAMANUS, ECE ULUTAN

İşık Tasarımı Lighting Design ALEV TOPAL

Ses Tasarımı Sound Design TOLGA YÜCEİL

Kostüm Tasarımı Costume Design DENİZ OLÇAY
YAMANUS, LEYLA OKAN

Teknik Technical Assistance ARDA İPEK

Hareket Atölyesi Movement Atelier DENİZ OLÇAY
YAMANUS, DİZEM KAFTAN, ECE ULUTAN, GİZEM
SOYSALDI, GÜLSUAREN, KAAN YÜCEİL, LEYLA OKAN,
NILGÜN GÜNSÜR, ÖZDEN ÇETİN, SİBEL GÜNSÜR,
ZEYNEP GÜNSÜR (DENİZ BORO POLAT, GAMZE İNECELİ,
MERAL ERDOĞAN)

Referanslar

Hareket Atölyesi Hafızası / Sözlü Tarih, Tanıl Bora /
Türkiye'nin Linç Rejimi, H.E. Adıvar / *Mor Salkımlı Ev*,
Tezer Özlü / *Çocukluğun Soğuk Geçeleri*, Feroz Ahmed /
Bir Kimlik Peşinde Türkiye / Zeynep Sayın / *İmgenin Pornografisi*, Metin Erksan / *Sevmek Zamanı* (1965, film)
References
Memory of Movement Atelier artists / Oral History,
Tanıl Bora / *Lynch Regime of Turkey*, H.E. Adıvar /
House with Wisteria, Tezer Özlü / *Cold Nights of Childhood*, Feroz Ahmed / *Turkey after an Identity*,
Zeynep Sayın / *Pornography of the Image*, Metin Erksan /
Time of Love (1965, film)

Müzikler Musics Ceviz Oynamaya Geldim / Müzeyyen
Senar, Home Comings / Erkan Oğur, Akşam Oldu
Hüzünlendim Ben Yine, Kara Tren, You Are My Sunshine,
Çarliston, Bayram Gecesi, Gel Güzelim Çamlıca'ya,
Osman Paşa Türküsü, Hatırla Sevgili, Ağlama Değmez
Hayat, Uyu Demeye Geldim, Havuzbaşı, Sevdim bir
Genç Kadını, Je ne veux pas travailler, Buruk Aci

© Hâsim Polat

Lastik atladığımız, yakan-top oynadığımız ve deniz kabuğundan kolyeler yapıp sattığımız yıllar oldu. Üniversitelerde “idam cezasını” tartıştığımız müzakereler yaptık. Bayramlarda yeni kıyafetleri heyecanla bekledik, yerli malı haftasında süt içtiğim, fener alaylarına katıldık. Büyürken, memelere kapak kapatıldı. Sokaklarda karartmalar oldu, benzin istasyonlarında kuyrukta bekledik, “bu işyerinde grev var” cümleleriyle okumayı sökenlerimiz vardı. Lale İşkembeci'sinin önünde silahlar patladı. Elektrikli radyoları açıp, biraz ısınmasını bekledik. Telgrafın tellerine kuşlar kondu. Eteklerin içine jüpönler giyildi. Çok hızlı çekirdek yendi. Komşu teyzeler adlarının Nebahat, Müzeyyen veya Münevver olduğu yıllar oldu. Sürekli kompozisyon yazdık. Sinek telleri ile karasinekler avlandı. Bağıra çağrıra “All You Need is Love” ve daha edepli “Akşam Oldu Hüzünlendim Ben Yine” söyledi... (Bir zamanlar oldu, bir zamanlar olmadı. Engelli iğneler ve muntazam yaralar belirdi. Muhtelif yalanlar söylendi, multelif oyular oynandı)

Hamış: Bu çalışma, tarihin sivil ve kişisel bir noktadan yeniden yazımı ile ilgilidir. Tarih dediğimizde bir önceki saatte de içeren “geçmiş an”; sivil ve kişisel nokta dediğimizde de otonom algı ve direnişi dahil ettiğimiz bir oyun oynama biçimini kastediyoruz. Sanınız böyle. Aslında bazı noktalar hâlâ muğlak. Hatta allak bullak.

Years of jumping rope, playing dodge ball and selling hand-made necklaces made out of seashells. Debating the death penalty in the universities while impatiently awaiting our new “bayram” clothes. Nurturing ourselves only with domestic products, and participating in torchlight festivities. Trying to shape our breasts with teacups. Voluntary dim outs, waiting on huge lines for gas. Some learned to read with the words: “Strike Here”. As gun shots were fired in front of the local Soup-Shops, we turned on our electric-radios and

23.05.2010, Pa Sun, 18.30

24.05.2010, Pt Mon, 20.30

Garajistanbul

75' süre; ara yoktur.

Türkçe, İngilizce üstyzili.

Lasts 75'; no intermission.

Turkish, with English surtitles.

waited for them to warm up. Birds rested on telegraph lines. We wore hoop skirts and crazily munched sun flower seeds. We had neighbors with classic names like Nebahat, Müzeyyen or Münevver. We continuously wrote compositions and hunted flies with plastic gadgets. We screamed "All You Need is Love" while properly humming "As Night Falls Sorrow Becomes Me Again" according to tune...

(Certain times happened, certain times didn't. Disabled needles were stuck and impeccable scars appeared. Certain lies were told, certain games were played.) Postscriptum: In this work, history is re-written from a civil and personal angle. "History" containing the hour before and when joining autonomy and resistance with the civil and personal angles, a certain style of playing is the result. At least, we think so. Some angles are still blurry. Actually topsy-turvy.

© Hacim Rojat

TÜRKİYE TURKEY

İSTANBUL ŞEHİR TİYATROLARI
İSTANBUL MUNICIPAL THEATRES

EDEBİSTANBUL ROMAN VE ÖYKÜLERDE İSTANBUL LITERARYSTANBUL İSTANBUL IN NOVELS AND STORIES

Yöneten Directed By AYŞENİL ŞAMLİOĞLU

Dramaturji Dramaturgy TARİK GÜNERSEL
BAŞKANLIĞINDA ŞEHİR TİYATROLARI DRAMATURJİ EKİBİ
MUNICIPAL THEATRES DRAMATURGY TEAM LEAD BY
TARİK GÜNERSEL

Okuyanlar Readers ALİYE UZUNATAĞAN, JÜLİDE KURAL,
HİKMET KÖRMÜKÇÜ, NERGİS ÇORAKÇI, SEVİNÇ ERBULAK,
ŞEBNEM KÖSTEM

Teknik Technical Assistance ÇİZDÜŞÜM, FEYZA ZEYBEK

Piyano Piano SELİM ATAKAN

Kostüm Costume NİHAL KAPLANGI

Yazarlar ve Eserler Authors and Works
HALİD ZİYA UŞAKLIGİL *Aşk-i Memnu* romanından
From the novel *The Forbidden Love*
YAKUP KADİR KARAOSMANOĞLU *Kiralık Konak*
romanından From the novel *Mansion for Rent*
NAHİD SİRİ ÖRİK *Yıldız Olmak Kolay mı!* romanından
From the novel *Is it Easy to Become a Star?*

SAIT FAİK ABASIYANIK "Havuz Başı" öyküsü The story
"By the Pool"
SABAHATTİN ALİ *İçimizdeki Şeytan* romanından From the
novel *The Evil in Us*

ZİYA OSMAN SABA *Mesut İnsanlar Fotoğrafhanesi*'nden
"Bıraktığım İstanbul" From *Happy People Photography*
House, "The İstanbul I Left"

HALDUN TANER *Sanço'nun Sabah Yürüyüşü* kitabından
"Piliç Makinası" From *Sancho's Morning Walk*, "Chicken
Machine"

ADALET AĞAOĞLU *Fikrimin İnce Güllü* romanından From
the novel *The Fine Rose of My Mind*
FÜRUZAN PARASIZ *Yatılı* kitabından "Haraç Öyküsü" From
the story collection *Free Room and Board*, "The Extortion
Story"

Değerli işbirliğiyle In collaboration with

İNCİ ARAL *Sadakat* romanından From the novel *Fidelity*
BUKET UZUNER *Benim Adım İstanbul* anlatısından From
the narrative *My Name is İstanbul*
MARIO LEVI *Bir İstanbul Masalı* romanından From the
novel *An İstanbul Tale*

İstanbul dünyanın herhangi bir kenti değil; bir dünya
kentidir...
Tarihin, mitolojinin, bilimin, siyasetin ve sanatın yeniden
biçimlendiği şehirler şehri.
Ve o şehir ki ressamlara, şairlere, oyunculara,
fotoğrafçılara, bestecilere ilham kaynağı oldu.
Ayşenil Şamlioğlu, İstanbul Şehir Tiyatrosu
dramaturglarıyla beraber hazırladığı "Edebîstanbul"
projesinde "şehirden geçen öyküler" e yer veriyor.
Bu kente aşık edebiyatçıların, şairlerin kaleminden çıkan
ve yedi tepeden esinlenenlere derlenmiş "İstanbul'un
yazılı güzellikleri" yeni bir "okuma"yla seyirciye
sunuluyor.

İstanbul is not just any city of the world; it is a world
city...

It is the city of cities, where history, mythology, science,
politics and art are redefined.

And that city was a source of inspiration for the
painters, poets, actors, photographers, composers.
Ayşenil Şamlioğlu's project "Literarystanbul", organised
in collaboration with the dramaturges of the İstanbul
Municipal Theatre, includes "stories that pass from the
city".

"The written beauty of İstanbul" from the pens of
authors and poets in love with this city and inspired by
its seven hills will be presented to the audience with a
new "reading".

24.05.2010, Pt Mon, 19.00

25.05.2010, Sa Tue, 19.00

26.05.2010, Ça Wed, 19.00

Salon

60' sürer; ara yoktur.

Lasts 60'; no intermission.

TÜRKİYE-İTALYA TURKEY-ITALY

TİYATRO DAFNE & COMPAGNA
TEATRALE ALTRARTE DI ROMA**ARIANNA - SEVDA YOLU****ARIANNA - THE PATH OF LOVE****ARIANNA - LA VIA DELL'AMORE**

Written by PIERRE LOUYS

Türkçeye Çeviren Translated into Turkish by NÜKHET İPEKÇİ İZET, SALIH ECER

Italyancaya Çeviren Translated into Italian by GIANLUCA PEZZINO

Yöneten Directed by MEMÈ PERLINI

Sahne Tasarımı Stage Design GÜREL YONTAN

Kostüm Tasarımı Costume Design ALESSANDRA MONTAGNA

Müzik Music EDDY MATTEI

İşık Lighting KAZIM ÖZTÜRK

Fotoğraflar Photography DAVIDE MARCESINI, NESRİN KADIOĞLU

Oyuncular Performers JOLE ROSA, FILİZ KUTLAR

"Umut, elde etmekten daha tatlı
Pişmanlık ise umuttan daha tatlı."

Pierre Louÿs

Şiir, müzikler ve mekân dramaturjisini içeren, ışığın gücüyle biçimlendirilmiş bir sanatlar bütünü.
Aşk yollarında en güçlü rüzgarları yarıştıran, aşk firtinalarındaki kopuşları, acıyi anlatan hüzünlü, mitolojik aşk efsanesi.
Akdeniz melteminin, efsaneyi şire dönüştüren o sevdalı dokunuşun okşadığı Arianna öyküsünü iki Diyonisos varlığının sesi, Jole Rosa ve Filiz Kutlar yorumlayacaklar ve rüzgârdan daha hızla koşturacaklar onu sevdanın yollarında.
Genç kahramanlarla dolu bir kumsaldaki izdüşümleri... İki Arianna, karanlık ve aydınlığın birlilikliğini izliyoruz, güneş ve gece gibi...
Zamanın kayganlığı, durdurulamayan hayaller, bir düş gibi belli belirsizlik içinde geçen hayat ve hayat ile ölümün ebedi birlikliği olan aşk.
Parmaklar arasından kum gibi akan efsane: zamanın kum saatı düşleri durduramıyor. Ve her şey uçup kaçıyor, akıp gidiyor düşlerin maddesi gibi.
Yaşam ve ölümün sarışın dolaş olduğu sonsuz sevdanın öyküsüdür bu...
Girit prensesi Arianna ilk görüşte aşık olduğu Theseus'a bir yumak iplik vererek labirentten kurtulmasını sağlar. Ülkesini ve ailesini terk ederek birlikte kaçtıkları Naxos adasında onun tarafından terk edilen Arianna'ya Tanrı Diyonisos başka bir yol gösterecektir.
Arianna - Sevda Yolu'nu İtalya'nın en önemli yönetmenlerinden Memè Perlini sahneye koyuyor; oyun, 17. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali'ndeki prömiyerinden sonra Roma'da ve Le Cinque Terre'de sahnelenecek.

26.05.2010, Ça Wed, 20.30
27.05.2010, Pe Thu, 20.30
Üsküdar Tekel Sahnesi
Üsküdar Tekel Stage
75' süre; ara yoktur.
Türkçe, İtalyanca.
Lasts 75'; no intermission.
Italian, Turkish.

"Hope is sweeter than having
And remorse is sweeter than hope."
Pierre Louÿs

A totality of arts composed of poetry, music, and space dramaturgy, all shaped by the power of light.

A sad, mythological love story that puts the strongest winds to test in the way to love, and depicts the ruptures in the love storms, and the pain.

Two voices of Dionysus, Jole Rose and Filiz Kutlar, will interpret the story of Arianna, caressed by the Mediterranean breeze and touched by love, turning legend into poetry, and will run faster than the wind on the road to love.

The projections on a beach filled with young heroes... Two Ariannas, the union of dark and light, like the sun and the night...

Slipperiness of time, unstoppable dreams, life that passes in a dream-like ambiguity, and love as the eternal union of life and death.

The legend that slips through the fingers like sand: the hourglass of time cannot stop the dream. And everything flies away, flows like the material of dreams. This is the story of eternal love where life and death are locked in a close embrace...

Arianna, the princess of Crete, gives a ball of thread to Theseus, whom she falls in love with at first sight, to help him escape from the Labyrinth. Arianna deserts her country and her family and escapes with Theseus to the island of Naxos. When Arianna is abandoned by Theseus, the God Dionysus shows her another way.

Arianna - The Path of Love is staged by one of Italy's most acclaimed theatre directors, Memè Perlini. After its premiere at the 17th International İstanbul Theatre Festival, the play will be performed in Rome and at Le Cinque Terre.

Tiyatro Dafne ve Compagnia Teatrale Altrarte di Roma, sponsorları Parco Nazionale delle Cinque Terre, Türk Hava Yolları, Anadolu Kültür ve Yıldız Gemi'ye değerli katkıları için teşekkür eder.

Theatre Dafne and Compagnia Teatrale Altrarte di Roma would like to thank their sponsors Parco Nazionale delle Cinque Terre, Turkish Airlines, Anadolu Kültür and Yıldız Gemi for their kind contribution.

JAPONYA JAPAN

2010 TÜRKİYE'DE JAPONYA YILI
JAPAN YEAR 2010 IN TURKEY

SCOT (SUZUKI COMPANY OF TOGA)

ELEKTRA

ELECTRA

Yazan Written by EURIPIDES, HOGO VON
HOFMANNSTHAL

Tasarlayan ve Yöneten Designed and Directed by
TADASHI SUZUKI

Müzik, Beste ve İcra Music Composed and Played by
MIDORI TAKADA

Kostüm Tasarımı Costume Design ORIE HORIUCHI

Resim Painting TAKAKO TOMURA

Oyuncular Performers

Clytemnestra CHIEKO NAITO
Elektra Electra YOO JEONG BYUN
Chrysothemis MIN SEON KIM

Tekerlekli İşkemledeki Adamlar Wheelchair-men

SUNG WON LEE

MASAHIRO KATO

DAISUKE UETA

YASUHIRO FUJIMOTO

HARUO ISHIKAWA

Bütün dünya bir hastane ve bütün erkekler ve kadınlar bu hastanenin sakınları –bu, her zaman tiatro çalışmalarının itici gücü olmuş inancındır. Başka bir deyişle, tiyatroyu, tiatro yazarının gözlemlerini ve kavrayışını insanları hastalar olarak görerek kristalize ettiği bir ifade biçimini olarak görürüm. Bazı tiatro yazarları doğal olarak buna karşı çıkabilir, ama benim iddiam o ki bütün büyük tiatro oyunları kendilerini böyle yorumlara uygun hale getirirler. Bu yüzden bazı tiatro eserlerim hastanelerde geber –daha doğrusu, akıl hastanelerinde.

Elektra da istisna değil. Oyunumun ailesiyle hiçbir bağı kalmamış kadın kahramanı, yalnızlık ve tam bir suskuluk içinde, bir hastanede yaşıyor. İstediği tek şey buna sebep olan kişiden, kendisini terk eden annesinden intikam almak. Bu istek artık karanlık bir fantezi, çok daha büyük bir tutku halini almış, çünkü intikam almasının hiçbir yolu yok. Oyunum bu fanteziyi hem görsel hem işitsel olarak geleneksel Japon tiyatrosunun bazı tekniklerini kullanan bir tarzla sunmaya çalışıyor. *Elektra*'nın Antik Yunan tiatro yazarları tarafından tarif edilmiş izdiraplarıyla neden böyle bir çerçeveye içinde uğraşıyorsun, diye sorulabilir. Çünkü inanıyorum ki bir hastanın hastanede manevi yoksulluk yüzünden çektiği acılar –içinde kisılıp kaldığı durum– bütün devirlerde, milletlerde ve geleneklerde bulunan ortak, evrensel bir gerçek. Bu açıdan bakıldığında, Argos prensesi *Elektra*'nın kaderi belli bir kültüre has değil. Hiçbir insanın, hangi çağda ya da ülkede yaşamış olursa olsun, benzeri vahşilik ve çıldırtıcılıktır bir hayat yaşama tehlikesinden muaf olmadığını vurgulama arzum, yönetmenlik üslubumun böyle olmasını gerektirdi. Eğer, dediğim gibi, bütün erkekler ve kadınlar bir hastanedeki hastalarda, mantıken aynı zamanda doktor

26.05.2010, Ça Wed, 20.30
27.05.2010, Pe Thu, 20.30
Harbiye Muhsin Ertuğrul Sahnesi
Harbiye Muhsin Ertuğrul Stage
70' süre; ara yoktur.
Türkçe üstyazılı.
Lasts 70', no intermission.
With Turkish surtitles.

Sponsor

SONY

Değerli işbirliğiyle In collaboration with

2010
2010 Türkiye de Japonya Yılı

EU
JAPAN
fest

ELEKTRA ELECTRA

ve hemşireler de olduğu ya da bir iyileşme umidinin varolduğu da düşünülebilir. Gelgelelim, benim bakış açımdan, bu böyle değil. Hemşireler de hastalar kadar hastadır belki. Hastayı iyi etmekle mükellef doktorlarsa belki zaten yokturlar bile. Durum buyusa, diyebilirsiniz, hastalarla hasta olmayanlar arasında hiçbir fark yok. Aynen öyle. Tek bildiğimiz, doktor ya da hemşirelerin yardımcı olmasa bile, insan en azından hasta olup olmadığından şüphe edebilir, şüphe etmeye devam edebilir. Bence büyük sanatçılar, bu anlamda her zaman büyük "şüphe ediciler" olmuşlardır: eserleri, nasıl birer "şüphe edici" olup çıktıklarının kamuya açık belgelerinden başka bir şey değildir.

Dünya, hatta yeryüzünün tamamı bir hastane olduğunda, iyileşmek için hiçbir ümit olmayı bilir. Ama yine de, netice vermeyecek naflı bir çaba bile olsa, ne türden ruhsal hastalıkların içine kisılıp kaldığımızı sorgulamanın, günümüz dünyasında yaratıcılar olarak yaşayan sanatçıların sorumluluğu olduğuna inanıyorum.
Tadashi Suzuki

All the world is a hospital and all men and women are inmates of that hospital –this is the belief which has always been a driving force behind my theatre creations.

In other words, I regard drama as a form of expression in which a dramatist has crystallised his observations, his understanding, of human beings as patients. Some dramatists may naturally object to this but I do contend that all great plays lend themselves to such interpretations. Hence some of my works in theatre have been set in hospitals –in fact, mental hospitals. *Electra* is no exception. Deprived of all familial ties, the heroine of my play lives in solitude, totally speechless, in a hospital. All she aspires for is revenge on the one who is the cause of this, her mother who abandoned her. The aspiration has now become a dark fantasy, all the more passionate because of the sheer impossibility of the revenge. My work attempts to present this fantasy in a style which makes use, both visually and auditorily, of certain techniques of traditional Japanese theatre. Why this framework, it might be asked, to deal with *Electra*'s sufferings as described by Ancient Greek dramatists? Because I believe that the agonies of

spiritual destitution which a patient undergoes in a hospital –the situation in which he/she is inescapably trapped– are a universal fact common to all times, races, and customs. Seen in this perspective, the fate of *Electra*, the princess of Argos, is not simply culture-specific. My directorial device has been necessitated by the urge I feel to emphasise that no human creature, in any age or in any country, is immune from the risk of living a similar atrocious and maddening life.

If, as I say, all men and women are patients in a hospital, it may seem logical to think that there are doctors and nurses as well or that there are hopes for recovery. From my point of view, however, that is not so. It is possible that the nurses are just as ill as the patients. As for doctors who are supposedly responsible for healing, they may not even exist. If so, you may say, there will be no distinguishing between patients and non-patients. Exactly. The only thing is that, even without help from doctors and nurses, a human being can at least doubt, and continue to doubt, whether he or she is ill or not. I suppose that great artists have always been great "doubters" in this sense: their works are nothing but their public records of how they have become "doubters".

When the world or even the whole earth is a hospital, there may not be any hope for recovery. However, I believe that even if it might end in vain efforts, the investigation into what sort of mental diseases we are trapped in is the responsibility of the artists who live as creators in the contemporary world.
Tadashi Suzuki

AIRSWIMMING

Yazar Written by CHARLOTTE JONES

Yöneten Directed by NATASHA PRYCE

Yönetmen Yardımcısı Assistant Director HANNAH GRAHAM

Dekor ve Kostüm Tasarımı Set and Costume Design AL TURNER

Dekor ve Kostüm Tasarımı Yardımcısı Set and Costume Design Assistant TACISER SEVİNÇ

Işık Tasarımı Lighting Design MATTHEW GEORGE O'LEARY

Koreograf Choreographer HAKAN REDJEP

Müzik Direktörü Music Director SARAH LLEWELLYN

Müzik Direktörü Yardımcısı Assistant Music Director FAITH ELLIOTT

Çeviri Translation SEÇİL HONEYWILL

Fotoğraflar Photography SEUN SHOTE

Sanat Çalışması Art Work GUI SEIZ

Oyuncular Performers

Persephone/Porph ESİN ALPOGAN HARVEY
Dora/ Dorph LARA AGAR STOBY

Airswimming, ödüllü İngiliz yazar Charlotte Jones'un ilk oyunu ve Kasım 2009'da Londra'da Lara Agar Stoby ve Esin Alpogan Harvey tarafından kurulmuş olan Soft G Productions'ın sahneye koyduğu ilk oyundur.

Her ikisi de LAMDA'da (London Academy of Music and Dramatic Arts) eğitim görmüş oyuncular olan Esin ve Lara, Charlotte Jones'un görünüşte eğlendiren, aslında sosyal eşitsizliğin yol açtığı tefafisi imkânsız zararı ve bunun iki kadın üzerindeki etkilerini ele alan düşündürücü oyunu konusunda tutkulular.

Gerçek bir hikâyeeye dayanan oyun, 1920'lerde İngiltere'de bir akıl hastanesine kapatılan ve orada 50 yıl tutulan, orta sınıfı mensup iki genç kadının olağanüstü hikâyesini anlatmaktadır. Tecrit edilmiş bir banyo, sapsarı bir peruk, Doris Day'in müziği ve garip bir senkronize yüzme stil... Oyunda "ahlaki aptallar" Dora ve Persephone, ortak savaşmlarından ve hayal güçlerini, aklarını ve ruhlarını özgür kılmaktaki yeteneklerinden güç alan; başta gerçekleşmesi pek de olası görünmeyen bir dostluk oluştururlar. *Airswimming*, mizah, merhamet, zengin hayal gücü ile dolu ve insanın potansiyeline inanan

28.05.2010, Cu Fri, 20.30

29.05.2010, Ct Sat, 15.30

Garajistanbul

90' sürer; ara yoktur.

İngilizce, Türkçe üstyazılı.

Lasts 90'; no intermission.

English, with Turkish surtitles.

AIRSWIMMING

etkileyici bir oyun.

Jones'un işsizlik ve kadınlar için tatminkâr rollerin yokluğundan dolayı düş kırıklığına uğradığı bir dönemde ve tutunmaya çalışan bir oyuncu iken yazdığı bu oyun, ironik olarak kendisinin oyunculuk kariyerinin de sonunu getirmiş oldu. *Airswimming*'in 1997 yılında Londra'da Battersea Arts Centre'da sahneye konmasını takiben, Jones bir oyun yazarı olarak tanınmaya başladı ve hemen akabinde Simon Russell Beale, Diana Rigg ve Marcia Warren'in başrolünde oynadıkları *Humble Boy*'un 2001 yılında National Theatre'da sahnelenmesinden sonra, şöhrete ulaştı. Jones artık İngiltere'nin en heyecan verici ve ünlü çağdaş oyun yazarlarından birisi. Soft G Productions kendi başlangıcının da benzer bir başarıın habercisi olmasını diliyor.

Jones'un bir oyunu ilk defa Türkiye'de sahneleniyor; İstanbul'un Avrupa Kültür Başkenti unvanını taşıdığı 2010 yılı içinde yeni bir sanatsal ve kültürel diyalogun başlatılması için heyecan verici bir fırsat bu. Dünya üzerindeki kadın-erkek eşitliğinin sadece ve sadece ileriye doğru gidebileceğinin düşünüldüğü bir ortamda, Lara ve Esin bu projeye ilgili kendi miraslarını göz önüne aldıklarında özellikle heyecan duyuyorlar. Cumhuriyet döneminin yetiştirdiği ilk kadın neslinin kızları olarak, her ikisi de içinde doğmuş oldukları özgürlükler için şükran duyuyor ve toplumun tarihi çok da eskilere gitmeyen kadın-erkek eşitliği karşısında kayıtsız kalamayacağına inanıyorlar. İki genç Türk kadın sanatçı olarak, Soft G Productions'ın kurucuları bu konuları ulusal ve uluslararası izleyicilerin dikkatine sunmanın bir görev olduğunu düşünüyorlar.

LARA AGAR STOBY (yapımcı, oyuncu)

New York'ta doğan Lara, Londra ve Cenevre'de yetişti. Columbia Üniversitesi'nden lisansını aldıktan sonra, mesleki eğitimini Londra'da LAMDA'da tamamladı. Oyuncu olarak İngiltere'deki başarılı oyuncular arasında *Who Wants To Be The Disco King?* (Edinburgh Fringe), *Tartuffe* (Arcola Theatre) ve *Trelawney of the Wells* (Finborough Theatre), ABD'de ise *What Mommy Told Me* (Manhattan Theatre Source), *A Dream Play* (Dalliance Theatre Company) and *The 'A' Word* (Off Broadway) sayılabilir. Lara, Londra'da Theatre 503'te Amerikan ve İngiliz çağdaş yazarları tarafından kaleme alınan ve yeni bir siyasi hiciv türünü yansitan oyunlar sahneleyen Common Air Theatre Company'de 2004'ten 2006'ya kadar sahne aldı. *Airswimming*, Lara'nın henüz kurulmuş olan Soft G Productions'ın ortağı ve yapımcısı olarak ilk oyunudur.

ESİN ALPOGAN HARVEY (yapımcı, oyuncu)

Ankara'da doğan Esin, İsviçre, Hollanda, Yunanistan ve Türkiye'de yetisti; eğitimini bir ülkelerde Fransız okullarında aldı. 1997'de Ankara'da Lycée Charles De Gaulle'ü bitirdi. Lise son sınıftayken Lir Müzik ve Sahne Sanatları Okulu'nda Rüştü Asyalı ile çalıştı. Amerika'da Massachusetts Üniversitesi'nde tiyatro ve iletişim okudu.

1999 yılında öğrenci değişim programı çerçevesinde bir seneligi Londra'daki Goldsmiths College'a geldi. 2001'de üniversiteden mezuniyetinin ardından Londra'ya döndü. 2002 de LAMDA'nın (London Academy of Music and Dramatic Arts) 8 haftalık Shakespeare atölyesine katıldıktan sonra lisansüstü eğitimi için seçme sınavlarına girdi ve kazandı. 2004'te mezun oldu. O zamandan beri Londra'da profesyonel bir oyuncu olarak çalışmakta olup *The Recognition of Sakuntala* (Union Theatre), *Heroes* (National Theatre), *Not The Love I Cry For* (Arcola Theatre) ve *Macbeth* (Theatre Technis) rol aldığı oyular arasındadır. Son olarak Courtyard Theatre'da *Who Will Carry The Word?* oyununda Françoise rolünü üstlendi. *Airswimming*, Esin'in henüz kurulmuş olan Soft G Productions'ın ortağı ve yapımcısı olarak ilk oyunudur.

NATASHA PRYCE (yönetmen)

Natasha, *Raft of Medusa*, *Medea* ve *Come and Go* gibi oyuları yönettiği Middlesex Üniversitesi tiyatro bölümünden mezundur. Kendisi şimdi Robertspryce & Co tiyatrosunun yönetici olup Charlotte Delbo'nun *Who Will Carry The Word?* isimli oyununu yönetti ve yapımcılığını üstlendi.

Natasha halen Bryony Lavery'nin *Two Marias'* üzerinde çalışmaktadır. Yönetmen yardımcı olarak *Much Ado About Nothing* (Pleasance Theatre), Howard Brenton'ın *Weapons of Happiness* (Finborough Theatre) ve Donizetti'nin *La Fille du Regiment* (Holland Park Opera) oyunlarında görev aldı.

Airswimming was the first play written by award-winning British playwright Charlotte Jones and will be the first play produced by Soft G Productions, founded by Lara Agar Stoby and Esin Alpogan Harvey in London, in November 2009. Both LAMDA-trained actresses, Esin and Lara are very passionate about Jones' stunning debut, a seemingly light-hearted yet evidently disquieting examination of the irreparable damage caused by social inequality and its impact on two women. Based on a true account, *Airswimming* charts the remarkable story of two young middle-class women incarcerated in a mental institution during the 1920s and not released until 50 years later. A bathroom, one peroxide wig, the music of Doris Day and a curious form of synchronised swimming... Dora and Persephone, "moral imbeciles", form an unlikely friendship born out of their common struggle and their ability to use their imaginations to free their minds and souls. It is a play filled with humour, compassion, and highlights the power of the human spirit to overcome adversity.

Written as a career platform for herself at a time when Jones was a struggling actress, frustrated by the lack of work and lack of satisfactory roles for women, it ironically marked the end of her acting career.

Following *Airswimming*'s debut at Battersea Arts Centre

in London in 1997, Jones began to be recognised for her writing and soon after shot to fame in 2001 after her play *Humble Boy* was staged at the National Theatre with Simon Russell Beale, Diana Rigg and Marcia Warren in the lead roles. Jones has since gone on to become one of Britain's most exciting and reputed contemporary playwrights. Soft G Productions hope that their debut will mark the start of a similar vein of success!

This will be the first time Jones' work will be staged in Turkey, a most exciting opportunity for a new artistic and cultural dialogue to be initiated, given İstanbul's appointment as this year's European Capital of Culture. At a time when gender equality across the world should only ever be seen to be moving forward, Lara and Esin are particularly passionate about this project as they consider their own cultural heritage. Both daughters of a Turkish generation of women born of a progressive time in the country's history, they continue to be grateful for the freedoms with which they themselves were born, and understand that society cannot rest complacent in the face of such recently acquired gender equality. As young Turkish female artists, the founders of Soft G Productions believe it their duty to bring these issues to the attention of both the national and international audience.

LARA AGAR STOBY (Co-producer, actor)

Lara was born in New York, raised in London and Geneva, college-educated at Columbia University, and completed her professional training at the London Academy of Music and Dramatic Arts. As an actress, her UK credits include *Who Wants To Be The Disco King?* (Edinburgh Fringe), *Tartuffe* (Arcola Theatre) and the title role in *Trelawney of the Wells* (Finborough Theatre). US credits include *What Mommy Told Me* (Manhattan Theatre Source), *A Dream Play* (Dalliance Theater Company) and *The 'A' Word* (Off Broadway). From 2004 until 2006 she was a member of The Common Air Theatre Company, who throughout their residency at Theatre 503 in London, produced new political satire written by American and British contemporary playwrights. Most recently she took a sabbatical in İstanbul, her mother's hometown, in order to learn more about her heritage. She is fluent in English and French, speaks Italian and is learning Turkish... *Airswimming* marks her debut as a producer, as co-partner of recently formed Soft G Productions.

ESIN ALPOGAN HARVEY (Co-producer, actor)

Esin was born in Ankara and grew up in Switzerland, Holland, Greece and Turkey. Following her graduation from Lycée Charles De Gaulle in Ankara, she enrolled at the University of Massachusetts in Amherst where she did a double major in Theatre and Communication, and also spent a year on exchange at Goldsmiths College in London. Esin moved to London in order to train at the

London Academy of Music and Dramatic Art where she first took part in the eight-week "Shakespeare & His Contemporaries" workshop and then completed the two-year postgraduate training in acting. She has since been living and working as a professional actress in London. Her theatre credits include *The Recognition of Sakuntala* (Union Theatre), *Heroes* (National Theatre), *Not The Love I Cry For* (Arcola Theatre) and *Macbeth* (Theatro Technis). She most recently completed a run playing Françoise in *Who Will Carry The Word* at the Courtyard Theatre. She is fluent in Turkish, English and French and speaks Greek and Spanish. *Airswimming* marks her debut as a producer, as co-partner of recently formed Soft G Productions.

NATALSA PRYCE (Director)

Natalsa was born to a Maltese mother and English father and raised in the United Kingdom. She successfully completed her degree in theatre at Middlesex University where her directing credits include *The Raft of Medusa* and *Medea*. She is now the director of the theatre company Robertsprye & Co for which she directed and produced *Who Will Carry The Word* by Charlotte Delbo. She has also assistant directed Donizetti's *La Fille Du Regime* at Holland Park Opera, and Howard Brenton's *Weapons of Happiness*. She is currently working on *Two Marias* by Bryony Lavery with Robertsprye & Co.

TÜRKİYE TURKEY

PROSPERO DANS TOPLULUĞU / TALİN BÜYÜKKÜRKÇİYAN

MESELE

ISSUE

Koreografi Choreography TALİN BÜYÜKKÜRKÇİYAN

Yaratıcı Dansçı ve Oyuncular Creative Dancers and Performers BURAK AKYOL, TALİN BÜYÜKKÜRKÇİYAN, TÜLIN ÖZEN, ESSA YURTTUT

Özgün Müzik Original Music ALPER MARAL

İşık Tasarım Lighting Design YÜKSEL AYMAZ

Video ETHEM ÖZGÜVEN

Kostüm Tasarım Costume Design ELIF KESKINKILIÇ

"Aristoteles, 'insan nasıl oluyor da bile bile yanlış yapıyor?' sorusunu sorar ve bu soruyu yanıtلامadan önce bilgili olmanın ne aralama geldiğini çözümler. Ona göre, bilgili olmak iki anlama gelmektedir. Birincisi, bilgili olmayı ama bu bilgiyi spesifik durumlarda kullanmamayı ya da uygulamamayı ifade eder. İkincisi, hem bilgili olmayı hem de bu bilgiyi tek tek durumlarda kullanmayı ve uygulamayı kapsar. Bu ayrim bir şeyin yanlış olduğunu bilipli de bu bilgisinin bilinciinde olmayan ile bilgisi zihinde bilişli olarak mevcut olan arasındaki ayrima karşılık gelmektedir."

Bir şeyi dışarıdan görmek ile onun içine bakmak arasında fark vardır. Amaç da bir şeylerin içine bakabilmek, o şey hakkında mümkün olduğunda çok bilgi elde etmek, bu bilgisi erdemli ve doğru kullanabilmektir. *Mesele*'de gündelik ve toplumsal yaşamımızı soru işaretleriyle ve çözümsüz gibi görünen sorunlarla doldurmuş olmamız üzerinden meselelerin dans ve tiyatro diliyle çoğu zaman absürd ama hiç bekleyemediğimiz bir anda gerçeğin yansaması olarak acımasızca ortaya serildiğine tanık oluruz.

Heidegger "Biz dili konuşmuyoruz, dil bizi konuşuyor", der. Dil dünyamızı, zamanı algılayışımızı, kimliğimizi, insan ilişkilerimizi, aşk ve şiddeti şekillendirir. Foucault ise artık insan, yazar, vs. yok der; yapıbozumsa dilin özerk, içe dönük oyununda mümkün olan birçok anlamın dansından söz eder.

Prospero Dans Topluluğu, 2007 yılında İstanbul Dans Festivali zamanında *Tepetaklak* gösterisinin çalışmaları sırasında kuruldu. Prag/Festival New Europe ve Bonn Bienali'nde temsil edilen *Tepetaklak* gösterisi dört defa sahne çağrısı alıp seyircinin büyük beğenisi topladı. Topluluk sonraki yıllarda 16. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali'nde *Tersi-Düz*'ü ve idans Festivali'nde *Mekanizmalar*'ı festival seyircisine sundu. 17. İstanbul Tiyatro Festivali'nde sahnelenenek olan *Mesele* ilk defa

28.05.2010, Cu Fri, 20.30

29.05.2010, Ct Sat, 18.30

Kumbaracıço

50' süre; ara yoktur.

Türkçe, İngilizce üstyzazılı.

Lasts 50'; no intermission.

Turkish, with English surtitles.

topluluğun tiyatro, dans ve performanslarda kullandığı yöntemlerin bir arada kullanıldığı bir gösteri olacak. ...asıl amacımız olan “mutluluk”, yerini bu mutluluğa ulaşmak için uğraşmamız gereken “meselelere” bıraktı...

“Aristoteles asks how human beings do wrong consciously, and before answering this question, he resolves what it means to have knowledge. For him having knowledge means two things. The first expresses knowing but not using or applying this knowledge in specific cases. The second involves both having knowledge and using and applying it in specific cases. This distinction corresponds to knowing something is wrong yet not being conscious of it, and having knowledge consciously.”

To see something from outside, and to look into it are different acts. The purpose is to look inside things, acquire as much information as possible and use that information wisely and correctly. In *Issue* we witness the truth cruelly reflected through the question marks and seemingly unsolvable problems that fill our daily and social lives, in almost always an absurd but an unexpected moment in the language of dance and theatre.

Heidegger says “It is not we who speak language but language which speaks us”. It structures our world, it structures our sense of time, of identity, of human relations, of love, of violence. When Foucault brilliantly says there is no more man, there is no more author, etc., and when deconstruction speaks of language as an autonomous, inward turning game as a dance around an infinity of possible meanings.

Prospero Dance Collective is formed during the practice for the show *Upside-Down* in İstanbul Dance Festival in 2007. The audience loved *Upside-Down* presented in Prag/Festival New Europe and in Bonn Biennial and called the collective back on stage for four times. The collective presented *Inside Out* in the 16th International İstanbul Theatre Festival and *Mechanisms* in iDans Festival. *Issue*, to be staged in the 17th İstanbul Theatre Festival, is the first show in which the collective uses theatre, dance, and performance methods in conjunction.

...our real purpose “happiness”, left its place to the “issues” we have to struggle with to attain that happiness...

MALAFА**MANDREL**

Yazar ve Oyunlaştırın Written and Adapted for the Stage by HAKAN GÜNDAY

Yöneten Directed by MURAT DALTABAN

Oyuncular Performers BERRAK KUŞ, CEMİL BÜYÜKDÖĞERLİ, EMEL ÇÖLGEÇEN, ELVİN AYDOĞDU, İBRAHİM SELİM, UÇUR BİLGİN, MERT CAN SEVİMLİ, ONUR ÖZTAY, PINAR TÖRE, RIZA KOCAOĞLU, TUÇRUL TÜLEK

Müzik Music UYGUR Yiçit

İşık Tasarımı Lighting Design KEMAL Yiçitcan

İşık Operatörü Lighting Operator ALAZ KÖYmen

Afiş Tasarımı Poster Design EMRE ÇIKINOĞLU

Yönetmen Yardımcısı Assistant Director PINAR TÖRE

Proje Ekibi Project Team NURCIHAN YÜCEL, SEDA YILDIZ, SEDEF ALPMAN, BARIŞ GÖNENEN

Yönetici Ekip Managing Team AYŞEGÜL BEYAZDAĞ, NECLA KOCA

İngilizceye Çeviren Translation into English PINAR TÖRE

Malafа, satmanın ve satın almanın öyküsüdür. Satmak için kendilerinden vazgeçenlerin, satın almak için kendilerini kaybedenlerin öyküsü. İnsanların değil, ancak paranın yolculuğu olan turizmin öyküsü.

Tezgâhtarların sattıkça, sattıkları mallara dönüşmeleriyle ilgili.

Turistlerin satın aldırsa, nefret ettikleri iş hayatlarından intikam almalarıyla ilgili.

Malafа, her şeye inanmak için valizini toplamış olanla, her şeye inandırmak için yatağından kalkanın karşılaşması.

Topaz adındaki dev kuyumcuda mücevherler küçük bir ayrıntı.

Önemli olan, içine her şeyin dahil olduğu “tatil” adındaki zaman diliminde, turisti şehev, şiddet ve eğlenceye boğmak.

28.05.2010, Cu Fri, 20.30

29.05.2010, Ct Sat, 15.30

30.05.2010, Pa Sun, 18.30

Salon

105' sürer; ara yoktur.

Türkçe, İngilizce üstyzili.

Lasts 105'; no intermission.

Turkish, with English surtitles.

Önemli olan, gerçek hayatla turistin arasına, altından bir duvar örmek.

Önemli olan ne varsa unutmak isteyen turiste, bir tezgâhin ardından, hayatının gösterisini sunmak.

Sonra da bütün bunların bedelini ödemek için yanında para yoksa taksit yapmak.

Satmak, daima satmak.

Sattıkça delirmek.

Delirdikçe de satın almak.

Mandrel is the story of selling and buying.

The story of those who give up on themselves to sell, and who lose themselves to buy.

Not the story of humans, but of tourism that is the travel of money.

It's about clerks who turn into commodities they sell. It's about tourists who take revenge from the work they hate by buying.

Mandrel is the encounter between those who pack to believe in everything, and those who get up from bed to make others believe in everything.

A small detail at a giant jewellery shop called Topaz.

What is important is to suffocate the tourist with lust, violence, and fun in that all inclusive time zone called "holiday."

What is important is to build a golden wall between real life and the tourist.

What is important is to put on show for the tourist who wants to forget all from behind the counter.

And then to make installments if there isn't enough cash to pay for its worth.

To sell, always to sell.

To turn mad while selling.

To buy while turning mad.

Dot, Bilsar'ın Austin Reed markasına *Malafà* oyununa verdiği değerli destek için teşekkür eder.

Dot would like to thank Bilsar's Austin Reed label for their generous support in *Mandrel*.

TÜRKİYE-DANIŞMARKA TURKEY-DENMARK

SU YEŞİLİ HİKÂYESİ**SEAGREEN STORY**

Yazar ve Oynayan Written and Performed by
HAZAL SELÇUK

Yöneten Directed by ELSE MARIE LAUKVIK

Müzik Music TIMUR SELÇUK, MÜNİR NURETTİN SELÇUK

Şiirler Poems by AYSEL GÜREL, FARUK NAFİZ ÇAMLIBEL,
FEDERICO GARCIA LORCA, ŞEHİME ERTON, HAZAL
SELÇUK

Dekor, Kostüm Stage, Costume JALE GÜNER, SUSANNE
MICHNO

Video HAKAN OZGAN

Konuşanlar Speakers NEZİH YAŞLI BAKIM VE HUZUREVİ
SAKİNLERİ (YEŞİLBAHAR VE MODA ŞUBESİ) NEZİH
NURSING AND RETIREMENT HOME DWELLERS
(YEŞİLBAHAR AND MODA BRANCH)

Fotoğraflar Photography SELDA SALMAN ACAR, YAVUZ
DRAMAN, TOMMY BAY

Su Yeşili Hikâyesi kalbini hissedemeyen ve hayatında çok büyük bir değişiklik yapmak isteyen Zeynep'in kalbine yaptığı yolculuğu ve yüreğinde karşılaştığı beklenmedik manzaraları anlatıyor. Anneannesinden mutluluğun ve hayatın anlamını öğrenmeye çalışan Zeynep'e, Hazal Selçuk'un "Su Yeşili" CD çalışmasından Timur Selçuk ve Münir Nurettin Selçuk'un şarkıları eşlik ediyor. Oyun, şarkı, hareket ve metnin iç içe geçtiği tek kişilik bir gösteri.

Seagreen Story tells the story of Zeynep, an isolated woman who can not feel her heart anymore. Zeynep wants to make a major change in her life. The play is a nonlinear journey where she walks through the unexpected and unknown landscape of her heart.

Trying to learn the meaning of happiness and life from her grandmother, Zeynep's journey is accompanied with songs by Timur Selçuk and Münir Nurettin Selçuk, from Hazal Selçuk's CD recording titled "Seagreen". The play is a soloshow where singing, movement and text intertwine.

29.05.2010, Ct Sat, 20.30

30.05.2010, Pa Sun, 15.30

Üsküdar Stüdyo Sahnesi

Üsküdar Studio Stage

50' süre; ara yoktur.

Lasts 50'; no intermission.

İTALYA ITALY

İTALYA DİŞİŞLERİ BAKANLIĞI VE
İTALYAN KÜLTÜR MERKEZİ işbirliğiyle
In collaboration with ITALIAN MINISTRY FOR
FOREIGN AFFAIRS AND ITALIAN CULTURAL INSTITUTE

TEATRI UNITI & PICCOLO TEATRO DI MILANO -
TEATRO D'EUROPA

TATİL ÜÇLEMESİ HOLIDAY TRILOGY

Yazan Written by CARLO GOLDONI

Uyarlayan ve Yöneten Adapted and Directed by TONI
SERVILLO

Sahne Tasarımı Set Design CARLO SALA

Kostümler Costumes ORTENSIA DE FRANCESCO

Işık Lighting PASQUALE MARI

Işık Uygulama Lighting Realised by LUCIO SABATINO

Ses Sound DAGHI RONDANINI

Yönetmen Yardımcısı Assistant Director COSTANZA
BOCCARDI

Oyuncular Performers

Leonardo ANDREA RENZI

Paolino FRANCESCO PAGLINO

Cocco ROCCO GIORDANO

Vittoria EVA CAMBIALE

Ferdinando TONI SERVILLO

Filippo PAOLO GRAZIOSI

Guglielmo TOMMASO RAGNO

Giacinta ANNA DELLA ROSA

Brigida CHIARA BAFFI

Fulgenzio GIGIO MORRA

Berto ALESSANDRO ERRICO

Sabina BETTI PEDRAZZI

Costanza MARIELLA LO SARDO

Rosina GIULIA PICA

Tognino MARCO D'AMORE

Değerli İşbirliğiyle In collaboration with

Ministero degli Affari Esteri

© Fabio Esposito

İkinci Yönetmen Yardımcısı Second Assistant Director

TOMMASO PITTA

Sahne Tasarımı Asistanı Assistant Set Designer

ELISABETTA PAJORO

Kostüm Tasarımı Asistanları Assistant Costume
Designers LAURIANNE SCIMEMI, VALENTINA PASCARELLA

Sahne Amiri Stage Manager DAGHI RONDANINI

Işık Operatörü Light Board Operator LUCIO SABATINO

Baş Makinist Chief Machinist SALVATORE BELLOCCHIO

Aksesuar Sorumlusu Props Master ALESSANDRO ERRICO

Teknik Yönetmen Technical Director LELLO

BECHIMANZI

Piccolo Teatro Tur Yöneticisi Piccolo Teatro Tour

Manager ANNALISA ROSSINI

**29.05.2010, Ct Sat, 20.30
30.05.2010, Pa Sun, 20.30**
Harbiye Muhsin Ertuğrul Sahnesi
Harbiye Muhsin Ertuğrul Stage
175' süren; 2 Perde.
İtalyanca, Türkçe üstyazılı.
Lasts 175'; 2 Acts.
Italian, with Turkish subtitles.

Sayıfiyeye Gidiş

Birinci metin, üst sınıftan iki ailenin tatil için Livorno'dan Montenero'ya gidişleri hakkında. Filippo'yla kız Giacinta ve Leonardo'yla kızkardeşi Vittoria bavullarını hazırlamakta, evlerinden ayrılmak üzeredirler. Vittoria'nın, modaya uygun yeni elbiselerini, *mariage*'ını diken terziyle işi henüz bitmiş değildir. Vittoria, ağabeyi Leonardo'nun nişanlısı olan ve biraz rekabet ettiği Giacinta'nın da benzeri bir elbise giyeceğini ısıtmıştır ve kötü bir izlenim bırakmak istemektedir. Leonardo Giacinta'nın arabasıyla gitmek istemektedir, ama Filippo –kötü bir niyeti olmadan– kızın öteki talibi Guglielmo'yu da tatilde kendilerine eşlik etmesi ve onların arabasına binmesi için davet etmiştir. Buna çok öfkelenen Leonardo, Vittoria tam o kadar arzuladığı *mariage*'na kavuşmuşken, gitmekten vazgeçer... Filippo'nun bir dostu, yaşılı ve bilge Fulgenzio, aileleri barıştırmak için araya girdiği gibi, Filippo'dan Leonardo için Giacinta'yı ister. Giacinta da evlenmeye kabul eder. Sonunda sayıfiyeye doğru hareket ederler. Gruba Ferdinando isiminde, o ev senin bu ev benim gezen, şehirdeki en iyi ailelerin misafirperverliklerini sisiştimal eden, sonra da herkesin ve her şeyin arkasından konuşan bir otlaklıçı da katılır. Ayrıca Leonardo ve Vittoria'nın uşağı Paolino ve Giacinta'nın hizmetçisi Brigida da gruptadır.

Sayıfiyede Maceralar

Sayıfiyede hayat, masraftan kaçınılmadan hazırlanan öğle ve akşam yemekleri arasında, büyük paraların döndüğü iskambil oyunlarıyla geçmektedir. Brigida ve Paolino birbirlerini basit ve saf bir aşıkla severken, daha yeni Leonardo'yla evlenmeye kabul etmiş olan Giacinta, Guglielmo'ya duyduğu tutkuyla içinin kavrulduğunu fark eder. Leonardo şüphelenir ve rakibiyle nişanlığını bahçede beraberlerken yakalar. Giacinta takdire şayan hazır cevapıyla her şeyi inkâr eder ve Guglielmo'nun o sırada kendisinden Leonardo'yla arasına girmesini istedğini, çünkü Vittoria'ya evlenme teklif etme niyetinde olduğunu söyler. Giacinta'nın yaşı ve dul halası ve Filippo'nun ablası Sabina, Ferdinando'ya aşık olmuştur. Bunu hissedeen otlaklıçı, evlenme sözü karşılığında Sabina'dan kendisine maddi yardımda bulunmasını ister. Böylece kendisine iş kurabilecektir... Kahramanlarımıza karşılaşırıldığında ekonomik imkânları daha kısıtlı olan Costanza'yla yeğeni Rosina da sayıfiyede yaşamaktadır. Yeğeninin evde kalmasından korkan Costanza, Rosina'yı doktor olmak için uğraşan yarım aaklı Tognino'yla flört etmesi için teşvik eder. Fulgenzio'dan gelen bir mektupla amcası Bernardino'nun anı ölümünden haberdar olan Leonardo, tatilini yanında kesip şehrde dönmek zorunda kalır. Bu sefer yanında, artık Vittoria'yla resmen nişanlanmış olan Guglielmo vardır. Guglielmo'yu Giacinta'dan uzaklaştırarak, varlığından şüphelendiği ilişkinin sona ereceğini umut etmektedir.

Sayıfiyeden Dönüş

Livorno'ya döndüğünde, Leonardo karşısında borçlu olduğu bütün alacaklarını bulur. Hem Leonardo'nun iyiliğini düşünen hem de Filippo'nun çıkarlarını gözettmeye çalışan Fulgenzio, Leonardo'yu alacaklarına kaba davranışlığı için azarlar. Artık Leonardo'nun ne yapıp edip Giacinta'yla evlenmesi gerekmektedir: Leonardo'nun girdiği mali çökmezin tek çözümü Giacinta'nın getireceği drahomadır çünkü. Brigida Giacinta'dan Paolina'yla evlenme iznini koparır. Guglielmo'dan Giacinta'ya gelen gizli bir mektup hem genç adamın aşk ilanını tazeler hem de Giacinta'nın yeniden kafasını karıştırır. Ama bir kere Leonardo'ya bağıllık sözü vermiştir; geri adım atmak münasebetsizlik olacaktır. Ama olur da, fazla yüksek hayat standartı dolayısıyla Filippo iflas eder ve kızının drahoması için para veremeyecik duruma gelirse, iş değişecektir. Fulgenzio Filippo'ya Cenova'daki işlerinin bazlarını idaresini Leonardo'yla Giacinta'ya bırakmasını önerir: Böylelikle Fulgenzio bir taşla iki kuş vuracak, hem Giacinta'nın drahoması ve Leonardo'nun borçları için para bulmuş, hem de Giacinta'yi Guglielmo'dan uzaklaşmış olacaktır. Yaşı Sabina'dan ayrılmış olan Ferdinando, Costanza ve Tognino'yla gizlice evlenmiş olan Rosina da tatilden dönmüşlerdir. Sabina Ferdinando'ya istediği maddi yardım karşılığında tekrar biraraya gelmeleri için yalvardığı bir mektup yazar. Giacinta'yla Leonardo'nun evlilik kararı verilmiş ve Fulgenzio Leonardo'nun bütün borçlarını ödeme işini üstlenmiştir, dolayısıyla artık Guglielmo'yla Vittoria'nın evliliğini halletemek de mümkünür. Her şey ayarlanmış gibi görülmektedir, ama belki de en iyi şekilde değil...

TONI SERVILLO

Yönetmen ve oyuncu Tony Servillo, 1959'da Afragola'da (Napoli) doğdu. 1977'de Caserta Tiyatro Stüdyosu'nu kurdu ve burada pek çoy oyunun hem yönetmenliğini hem de oyunculuğunu yaptı. 1986'da Falso Movimento isimli grupla beraber çalışmaya başladı. 1987'de Teatro Uniti'nin kurucuları arasında yer aldı. 1999'dan bu yana müzikal tiyatro gösterileri de yöneten Servillo, Mozart'tan Figaro'nun Düğünü'nü, Mussorgski'den Boris Godunov'u, Richard Strauss'tan Naxos'lu Ariadne'yi, Beethoven'dan Fidelio'yu ve Aix-en-Provence Festivali için Rossini'den Algiers'deki İtalyan Kadın'ı yönetti.

Paolo Sorrentino'nun 2004 Cannes Film Festivali'nde yarışan ikinci filmi Aşkın Sonuçları'ndaki rolüyle Nastro d'Argento ve David di Donatello ödüllerine layık görüldü. Matteo Garrone'nin Gomorra ve Paolo Sorrentino'nun Il Divo isimli filmlerinde başrol oynadı. 2008 Cannes Film Festivali'nde Gomorra Büyük Ödül'ü, Il Divo da jüri Ödülü'nü kazandı. Servillo, bu iki filmdeki rolleriley 2008 yılında En İyi Erkek Oyuncu dalında Avrupa Film Ödülü'ne layık görüldü.

Off to the Country

The first text talks about the departure of two upper-class families from Livorno for the holidays in Montenero. Filippo with his daughter Giacinta and Leonardo with his sister Vittoria are packing up and closing down the respective houses. Vittoria is occupied with the tailor who is finishing for her a new fashionable dress, the *mariage*. The girl heard that Giacinta, her brother Leonardo's fiancée for whom Vittoria feels a certain rivalry, will have a very similar dress and she doesn't want to make a bad impression. Leonardo would like to travel on Giacinta's coach, but Filippo, unintentionally, has invited Guglielmo, other pretender of the girl, to join them during the holiday and to take place with them on their coach. This makes Leonardo very angry, so that he doesn't want to leave anymore, just when Vittoria has obtained her so craved *mariage*... The old man and wise Fulgenzio, a friend of Filippo, intervenes to bring peace between the families and also asks Filippo Giacinta's hand, for Leonardo. Giacinta gives her approval for the wedding. Finally they leave. The group has been joined also by Ferdinando, a scrounger who goes from a house to the other, searching for hospitality in the best families of the city, except for speaking badly of everyone and everything afterwards. Paolino, Leonardo and Vittoria's servant, and Brigida, Giacinta's maidservant, also make part of the company.

Adventures in the Country

The life in the country passes by between suppers and dinners, prepared with no expense worries, and card games where big amounts of money are played. While Brigida and Paolino love each other in a simple and genuine way, Giacinta, right now when she has just given her word for marrying Leonardo, finds out to be eaten up by passion for Guglielmo. Leonardo is suspicious and he catches his rival alone with his fiancée in the garden. Giacinta, thanks to her distinguishing ready wit, denies everything and affirms, instead, that she was being asked by Guglielmo to intercede with Leonardo, since he has the intention of asking Vittoria's hand. Sabina, Giacinta's old widow aunt and Filippo's sister, has fallen in love with Ferdinando. The scrounger, smelling the affair, asks Sabina a donation, in exchange for a promise of marriage. So that he will be able to start a certain activity... Even Costanza and Rosina, aunt and niece, fellow-citizens with lower economic possibilities compared to the group of protagonists, reside in the country. Fearing her niece might remain spinster, Costanza encourages Rosina to flirt with Tognino, a half stupid boy who is studying to become a doctor. A letter from Fulgenzio, that informs him of his uncle Bernardino's imminent death, forces Leonardo to interrupt the vacation to get back to the city, accompanied at this point by Guglielmo, now officially

engaged to Vittoria. He hopes that in this way, taking Guglielmo far from Giacinta, the affair he suspects about won't continue.

Back from the Country

Back in Livorno, Leonardo finds to attend him all the creditors he didn't pay before the departure. Fulgenzio, who has at heart the young man's fate as much as he tries to take care of Filippo's interests, tells off him for treating those persons rudely. Now more than ever is necessary that Leonardo marries Giacinta: only her dowry will heal Leonardo's financial disaster. Brigida obtains from Giacinta the permission to marry Paolino. A clandestine letter from Guglielmo to Giacinta renews the young man's love offers and throws Giacinta back into confusion. But the commitment with Leonardo is taken; good manners order not to step back. Except that even Filippo is gone broke, because of a too high standard of lifestyle, and he no longer has the money for his daughter's dowry. He is suggested by Fulgenzio to leave to Leonardo and Giacinta the administration of some activities he has in the city of Genoa: in this way Fulgenzio obtains the double result of finding the money for Giacinta's dowry and Leonardo's finances, and even of finding the way of getting away, Giacinta from Guglielmo. Even Ferdinando, who has broken up with old Sabina, Costanza and Rosina, who is now secretly married to Tognino, have returned from the holiday. But Sabina sends a letter to Ferdinando begging him to get back together in exchange for that donation. Giacinta and Leonardo's wedding being decided and once Fulgenzio has taken the commitment of paying all of Leonardo's debts, it's now possible to fix even Guglielmo and Vittoria's wedding. Everything is settled, but maybe not in the best of the ways...

TONI SERVILLO

Director and actor Tony Servillo was born in Afragola (Naples) in 1959. In 1977 he founded the Teatro Studio of Caserta, with which he directed and performed in many plays. In 1986 he started a collaboration with the group Falso Movimento, and in 1987 he participated in the foundation of Teatri Uniti. From 1999 on he has also been directing musical theatre performances. He directed *The Marriage of Figaro* by Mozart, *Boris Godunov* by Mussorgskij, *Ariadne of Naxos* by Richard Strauss, *Fidelio* by Beethoven and *The Italian Woman in Algiers* by Rossini for the Aix-en-Provence Festival. For *The Consequences of Love* (2004), Paolo Sorrentino's second movie, that competed during the 2004 Cannes Film Festival, he received the Nastro d'Argento and the David di Donatello prizes. He is protagonist in the movies *Gomorra* by Matteo Garrone and *Il Divo* by Paolo Sorrentino. *Gomorra* had the Grand Prix, *Il Divo* had the Jury Prize at the 2008 Cannes Film Festival. In 2008 Servillo won European Film Award Best Actor Prize for *Il Divo* and *Gomorra*.

TÜRKİYE TURKEY

TİYATRO OYUNBAZ THEATRE OYUNBAZ

**MARTİ
THE SEAGULL**

Yazan Written by ANTON ÇEHKOV

Compiled from the Translations by ATAOL BEHRAMOĞLU (TEMEL METİN MAIN TEXT), BEHÇET NECATİGİL, MEHMET ÖZGÜL Çevirilerinden Derlenmiştir

Yöneten Directed by ABDULLAH CABALUZ

İrina Nikolayevna Evrim ŞAHİNTÜRK, İMRA DİNÇER

Konstantin Gavriloviç Treplev ORKUN YEŞİM

Piotr Nikoleyeviç Sorin GÜRAY DİNÇOL

Nina Mihaylovna Zareçnaya İPEK TÜRKAN

İlya Afanasyeviç Şamrayev TOLGA ŞENGÜL

Polina Andreyevna SİBEL ULUSOY

Mâşa Aslıhan AZERİ

Boris Alekseyeviç Trigorin TUNA ÖZTUNCU

Yevgeni Sergeyeviç Dorn ONUR YILDIRIM

Semyon Semyonoviç Medvedenko A. SINAN ÇEBECİGİL

Yakov / Sahne İşçisi Yakov / Stage Worker GÜVEN

SOYDAN, CAN ŞAHİN

Hizmetçi / Sahne İşçisi Servant / Stage Worker PINAR AKKUZU

Yönetmen Yardımcısı Assistant Director ORKUN YEŞİM

Reji Asistanı Assistant to the Director PINAR AKKUZU

Sahne Amiri Stage Manager ONUR YILDIRIM

Işık ve Ses Lighting and Sound ALİ ULVI COŞKUNER,
ARDA DOĞAN, EVREN PALABIYIK

Efekt Effects CAN ŞAHİN

Grafik Tasarım Graphic Design A. SINAN ÇEBECİGİL

Dekor, Kostüm, Makyaj Stage Design, Costume, Makeup
OYUNBAZ

Ticari kayıdan uzak, söyleyecek sözü olan, tiyatroya gönüllü insanların emeğiyle yaşayan bir grup olmaya çalışan Oyunbaz, 150. doğum yılını kutladığımız Anton Çehov'un anısına, yazarın unutulmaz oyunlarından *Martı'yı* sahneliyor.

Yıkılmaya yüz tutmuş Çarlık Rusya'sının son dem勒inde, kentleşme ve sanayileşmenin dayattığı değişim bunalıma sürüklendiği aydınlar ve küçük burjuva sınıfı. Çehov'un "öfkelenerek ve acıyarak bakıyorum" dediği oyun kişileri işte bu sınıfı ait, düşmüş toprak soylularıdır. Eylemsizlik içinde uyurgezer gibi yaşayan bu insanların diyalogları yaşamak, bir şeyler yapmak karşısında duyulan güçlüğü, can sıkıntısının etrafında dolanır durur. Ruhları Konstantin Treplev'in vurdugu martı kadar ölü olan bu insanlar, o zavallı martı kadar şanslı değildirler, çünkü onlar ne yaşırlar, ne de ölüdürler.

Maksim Gorki'ye göre "Yaşamdaki küçük olguların, öneksiz görünen küçük şeýlerin trajik doğasını hiç kimse Çehov kadar açık anlatmamış, onun kadar derinlemesine

30.05.2010, Pa Sun, 15.30

31.05.2010, Pt Mon, 20.30

Haldun Taner Sahnesi

Haldun Taner Stage

150' süre; 2 Perde.

Lasts 150'; 2 Acts.

sezmemiştir. Ve daha önce hiçbir yazar, orta sınıf yaşantısının donuk kaosu içinde, utançlı ve acımasız olan her şeyi böylesine acımasız ve asılina uygun bir tablo halinde gözler önüne sermemiştir”.

19. yüzyılın sonlarında feudalizmin temelleri sarsılırken Çehov tarafından sezilen bu insanlık durumu bugün devasa bürokratik örgütlenmeler, çokuluslu şirketler ve medya tarafından yönlendirilen bir toplum karşısında giderek yalnızlaşan ve güçsüzleşen günümüz insanların tipik kişilik yapısının bir özelliği olarak her an, her yerde görülebilmektedir. İmaj takıntısı, yüzeysellik, güçe tapınma, tüketim ve mülkiyet hırsı, yabancılılaşma, yalnızlık, anlamsızlık, tatminsızlık, başarı hırsı, açgözlük, şöhret hayranlığı, ideal eksikliği, rekabet, mistisizm tutkusunu, yaşılmaktan, hastalanmaktan ve ölümden duyulan korku gibi çağdaş kültürün özellikleri olarak tanımlanabilecek durumlar Çehov karakterlerinin iç dünyalarının gürümüze izdüşümüdür adeta.

21. yüzyıl insanları olarak Çehov'un sözlerini überimize alınmamız yadrigacılı olmaya gerek: “Havalaların güzel olacağı, ürünlerin daha çok olacağı, güzel bir aşk serüveni yaşayacağımız umuduyla, daha zengin olmak, ya da emniyet müdürüğine atanmak umuduyla yaşamaya alışğız; ama akıllanmak umuduyla yaşayan kimseye rastlamadım hiç. Yeni Çarın yönetiminde her şey daha güzel olacak deriz, iki yüz yıl sonra daha güzel olacak deriz, ama kimse bu güzel günlerin yanından başlaması için çaba harcamaz. Yaşam, bütünden, giderek daha karmaşık hale geliyor, kendi keyfince ilerliyor, ve insanlar giderek daha akılsız hale geliyor, yaşamdan soyutlanan insanların sayısı her geçen gün artıyor.”

Oyunbaz, *Marti*'yı sahnelerken, yakalanmak istenen atmosfere uygun, minimal bir dekor kullanıyor ve ortaya tamamen sade bir sahnede, çok belirgin nesneler ve kostümlerle yaratılmış bir sahne plastiği çıkıyor. Taşınan issızlığını, oyun karakterlerinin “ölü ruhları”的 boşluğunu yansıtırken, gerçekçi göstergelerden ziyade, çağrıtmaya yönelik nesnelere başvurulan bu dekor, oyuncunun her perdesinin dünyasını en doğru şekilde yansıtmayı amaçlıyor. Oyunda Türk Sanat Müziği, bir yandan ortamı destekleyen bir fon müziği, bir yandan da trajik olanın aynı zamanda komik de olabildiği anları gösterme işlevini üstleniyor. Bu müziğin kullanımıyla, Çehov karakterlerinin ve bugünün orta sınıfının dünyası arasındaki kesişim sahneye aktarılıyor.

Oyunbaz, formed by the labour of theatre lovers who have things to say and who do not have commercial aims, is staging the unforgettable play of Anton Chekhov, *The Seagull*, on the 150th anniversary of the playwright's birth.

The intellectuals depressed from the changes brought by urbanization and industrialisation and petty bourgeois, on the last breaths of collapsing Tzarist Russia: The characters of the play, whom Chekhov “watches with rage and pity,” belong to this class of

fallen land-owning nobility. The dialogues of these people who live in a passive sleep-walking state revolve around the inability to act and the state of boredom. Their souls are as dead as the seagull that Konstantin Treplev shot, yet they are not as lucky for they are neither living nor dead.

According to Maxim Gorky, “Nobody has depicted the tragic nature of the little facts and seemingly insignificant little things of life as clear as Chekhov nor perceived them as deep as him. And no author has revealed the frozen chaos of the middle class life, and its shameful and pitiful existence this cruelly and realistically before.”

The human condition that Chekhov observed as the foundations of feudalism which were shaking at the end of the 19th century, can still be found in the typical characteristics of the weak and isolated contemporary individual, guided by the gigantic bureaucratic organisations, multinational corporations, and media. The features of the contemporary culture such as obsession with the image, superficiality, worshipping power, ambition for consumption and property, alienation, isolation, meaninglessness, dissatisfaction, ambition to succeed, greed, admiration of fame, lack of ideals, competition, passion for mysticism, fear of aging and death are projections of the inner world of Chekhov's characters to our present day.

It should not be regarded as odd to identify with the following words of Chekhov as the people of the 21st century: “We are used to live with the hope of a better weather, abundance of products, a beautiful love story, more wealth, or an appointment to the police department; but I have never encountered a person who lives with the hope of getting smarter. We say that under the new Tzar's reign everything will be better, everything will be beautiful in two hundred years, but no one makes an effort to commence these beautiful days tomorrow. Life is getting more complicated in its totality, it proceeds as it pleases, and people are becoming more stupid as the numbers of those isolated from life increase.”

While staging *The Seagull*, Oyunbaz is using a minimal décor to create the intended atmosphere, a stage plastics composed of distinct objects and costumes on a simple stage emerge. The solitariness of the country reflects the emptiness of “dead souls” and rather than using realist signs the set makes use of objects of reference to represent the world of each act of the play as accurately as possible. In the play, the Classical Turkish Music supports the setting while revealing the comedy within tragedy. Through the use of this music, the intersection between Chekhov's characters and today's middle class life is brought to stage.

TÜRKİYE TURKEY

SES-1885 ORTAOYUNCULAR

RUHUNDAN TRAMVAY GEÇEN ADAM THE MAN WHOSE SOUL IS CRASHED BY THE TRAM

Written by KARL VALENTIN,
FERHAN ŞENSOY

Yöneten Directed by FERHAN ŞENSOY

Müzik Music by GRUP GÜNDÖĞARKEN

Kostüm, Dekor Costume, Stage Design FERHAN ŞENSOY

İşık, Efekt Lighting, Effects HÜSEYİN ULAŞ

Fotoğraf Photography CENGİZ TÜNAY

“Gibi yapanlar” “Pretenders”

FERHAN ŞENSOY, ERKAN ÜÇÜNCÜ, ALİ ÇATALBAŞ, ORHAN ERTÜRK, ÖZKAN AKSU, ELİF DURDU, EBRA SOYUERDEN, NESLİHAN ÇAKİNER, BEĞÜM ALPASLAN, TOLGA KİLİK, YAVUZHAN DOĞAN, ORKUN AKYILDIZ
Ve And

GRUP GÜNDÖĞARKEN

Kuruluşunun 30. yılında, Ortaoyuncular, “çok sesli” bir tiyatro olarak, yıllardır güldürün Ferhanca örneklerini sunuyorlar. “Nedir yani güldürü?” diye soruyor Ferhan Şensoy: “Aristofanes'in oyularından Hollywood sululuklarına dek her şey giyiyor bu güldürü sandığının içine.” Bu açıdan bakıldığından, “soğuk mizah kralı” olarak ün yapan ve savaş dönemi Almanya'sını bu tür güclü skeçleriyle resimlemiş Karl Valentin Ferhan Şensoy'un benimsediği ustalar arasında yerini alıyor. Karl Valentin'in skeçleri ile kendi skeçlerini, sözlerini örererek ortaya koyduğu oyunda dingilleyerek ilerleyen tramvay ülke yaşamakta olanlardan, yaşanacaklardan huzursuz bir ruhun simgesidir sanki. Grup Gündoğarken müzikleri ve şarkıları ile zamanlar arasında köprüler kurarken, Ortaoyuncular “Hitlerengiz Almanya”daki durum saptamasının ötesinde “başka bir coğrafaya” doğru uzanır...

On the 30th anniversary of foundation, Ortaoyuncular presents the à la Ferhan type of comedy as a “multi-vocalist” theatre. Ferhan Şensoy asks “What is comedy?” and responds: “Everything from Aristophanes' plays to Hollywood impertinences enter into the box of comedy”. Viewed from this perspective, Karl Valentin, known as the “king of cold humour”, who depicted the wartime Germany with powerful skits, is among the masters Ferhan Şensoy adopts. This play in which he weaves Karl Valentin's skits and words with his own, the tram that moves in the play becomes a symbol for the soul that is anxious of the state of affairs and the future of the country. Ortaoyuncular builds a bridge between epochs through the music and songs of Grup Gündoğarken, and reaches out to “another geography” beyond the observations on the “Hitlerious Germany...”

30.05.2010, Pa Sun, 18.30
31.05.2010, Pt Mon, 20.30
Ses Tiyatrosu Ses Theatre
135' süre; 2 Perde.
Lasts 135'; 2 Acts.

PHAEDRA'NIN AŞKI**PHAEDRA'S LOVE**

Written by SARAH KANE

Çeviren Translated by CAN ÇINAR

Yöneten Directed by SERDAR SAATMAN

Oyuncular Performers YARKIN ÜNSAL, SEVCAN YAMAN, ÖZGE BOZKURT, EYLÜL İDİMAN, BAHADIR YÜKSEKŞAN, ŞENAY BOZOKLAR, EMİNE YURDASEV, ALEV KOÇER, VOLKAN AVŞAR, TUĞÇE TOPRAK, SERDAR SAATMAN, ZERRİN ÖNCÜ, DENİZ SİLAHÇI, KUNTER AŞKIN

Sahne Tasarımı Stage Design TUĞBA ÖZTAN

İşık ve Ses Kumanda Lighting and Sound Control PINAR ÖNAL

Tiyatro Oyun Kutusu 2003 yılında Serdar Saatman tarafından kuruldu. Oyun Kutusu, her zaman farklı bir tiyatro anlayışını savunurken; tiyatronun dünya, dünyanın da tiyatro olduğuna ve dünyanın sanatla daha iyi bir yer olacağına inanır. Tiyatronun farklı biçimlerini, yeni alanlarını denemeyi her zaman ilke edinen topluluk, bu farklılığı oyun seçimleri ve sahneleme biçimleriyle yansıtma çalışmaktadır.

Tiyatro Oyun Kutusu, faaliyete başladığı günden bugüne kadar çok çeşitli alanlarda ürün vermek için çalışmıştır. Günümüze kadar ve halen çocuk oyunları, gençlik oyunları, denyesel tiyatro oyunları sahneyerek, modern tiyatro hareketlerinin yeni metinlerine can vermektedir. Tiyatro Oyun Kutusu, çalışmalarında belirli bir hedefi amaçlamıştır: Modern, çağ'a uygun oyunlarla, seyircinin beğeni seviyesini ve algısını en üst düzeyde tutmak. Tüm oyun kişileri kendi onarılmaz yalnızlıklarında, kokuşmuş bir sarayda yaşamaktadır. Hippolytus, vurdumduymaz, umursamazdır. Soyluluğu ve her şeyi elde edebilmişliği onu hiçliğe götürür. Kralice Phaedra, tutkuya düşnen karıslıksız aşık bunaltıcı yalnızlığını yaşamaktadır. Aklinı yitirmek üzeredir. Yok oluşa gidecek süreçte ne yapacağını bilemez. Verdiği kararlar onun için ve ülke için bir yıkıma sebebiyet verecektir. Strophe, saraydaki konumunu korumak için kraliyet ailesi erkeklerinin kölesi olmaktan kaçınmaz. Aynı zamanda Phaedra'yı çıkarları doğrultusunda yönlendirmek ister. Rahibe, büyük bir görev üstlenmiştir. Hippolytus'u yanına çekerek ülkenin düzenini korumak isteyecektir; fakat yaşamında ilk kez gördüğü bir erkeğin karşısında kendinden ödünlər vererek adeta tanışmasını değiştirecektir. Theseus, kıskançlıktan çıldırmıştır. Uzun süre görmediği karısını cezalandırmak için geri gelecektir.

31.05.2010, Pt Mon, 20.30

01.06.2010, Sa Tue, 20.30

Kumbaracıçο

75' süren; ara yoktur.

Lasts 75'; no intermission.

18 yaşın üstündeki izleyiciler için uygundur.

Not suitable for viewers under 18.

Karanlık bir sarayın entrikalarla, hırs, kıskançlık, aşk ve vahşetle örülu duvarları arasında geçen *Phaedra'nın Aşkı*, gerilimli atmosferinin yanı sıra Türkiye'de az rastlanan "In Yer Face" hareketinin örneklerindendir.

Tiyatro Oyun Kutusu (Theatre Play Box) was founded in 2003 by Serdar Saatman. The company always supports a new conception of theatre while believing that theatre is the world and the world is theatre; that the world can become a better place through art. Theatre Play Box has adopted the principle of experimenting with different forms of theatre and its new fields, and strives to reflect this difference through the choice of plays and forms of staging.

Theatre Play Box worked to produce plays in many different fields since its foundation. It has staged children's plays, youth plays, experimental plays and brought life to the new texts of the modern theatre movements. Theatre Play Box has a specific goal in all its works: To be modern and contemporary while keeping the audience appreciation and perception as high as possible.

All the characters of the play live in a rotten palace in their irreparable loneliness. Hippolytus is indifferent and callous. His nobility and acquirement of everything will lead him to nothingness. Queen Phaedra lives the suffocating loneliness of her unrequited love which turns to passion. She is about to lose her mind. She doesn't know what to do in this process toward destruction. Her decisions will cause the downfall of her own self and her country. Strophe does not hesitate to become a slave to the male royalty to protect her position in the palace. She also wants to influence Phaedra for her own benefit. The priestess has undertaken a big duty. She will try to protect the order in the country by getting Hippolytus to her side. However, she will almost switch her god by compromising herself for a man whom she sees for the first time. Theseus is crazy with jealousy. He will come back to punish his wife whom he did not see for a long time.

Phaedra's Love is set in a tense atmosphere woven by intrigue, jealousy, love, and violence within a dark palace and is also an example of the "In Yer Face" movement rarely staged in Turkey.

TÜRKİYE TURKEY

BİR ÇETİN SARIKARTAL PROJESİ
A PROJECT BY ÇETİN SARIKARTAL**YANLIŞ ANLAMA****THE MISUNDERSTANDING**

Yazan Written by ALBERT CAMUS

Çeviri Translation by ÇETİN SARIKARTAL, ŞEBNEM HASSANISOUGHİ, EMİNE SARIKARTAL

Dramaturji ve Yöneten Dramaturgy and Directed by ÇETİN SARIKARTAL

Sahne ve Kostüm Tasarımı Stage and Costume Design ZEKİYE SARIKARTAL

İşik Tasarımı Lighting Design İRFAN VARLI

Müzik ve Ses Tasarımı Music and Sound Design ZEYNEP SARIKARTAL, MELİH BORA, NOYAN COŞARER

("Gaip Arabesk" – Ender Akay, Kedi Müzik)

Oyuncular Performers

Meryem/Maria NERGİS ÖZTÜRK

Can/Jan BARIŞ YILDIZ

Ana/Anne SARA MERİC CİNBARCI

Adsız/Martha Unnamed/Martha SERPİL GÖRAL

Çırak/Uşak Apprentice/Servant ONUR ÖZAYDIN

Ek Metin Supplementary Text by AYŞE BAYRAMOĞLU

Yönetmen Yardımcısı Assistant Director ÖZGÜL AKINCI

Görsel İletişim Tasarımı Visual Communication Design ALP AYTEKİN

Kostüm Uygulama Costume Realisation ZUHAL DERVİŞOĞULLARI

Anne ve kızı Martha, soğuk ve kasvetli bir Avrupa ülkesinde motel işletmektedirler. Martha'nın deniz kıyısında sıcak bir ülkeye göçme hayalini gerçekleştirmek üzere, motelde kalmaya gelen yalnız ve zengin müşterileri öldürüp, paralarını almaktadırlar. Evin oğlu Jan yirmi yıl önce evi terk ederek deniz kıyısında bir ülkede yaşamaya başlamıştır. Babasının öldüğünü öğrenince, annesi ve küçük bir çocukken bırakıldığı kızkardeşi Martha'ya karşı duyduğu sorumlulukla karısı Maria ile birlikte memleketine döner. Kimliğini belirtmeden, herhangi bir müsteri gibi, motele kalmaya gelir. Anne-kız Jan'ı da öldürürler. Öldürügü müsterinin oğlu olduğunu öğrendiğinde anne büyük bir vicdan azabı ile intihar eder. Martha annesinin kendisini terk etmiş olmasını kabullenmez, isyan eder ve intihar etmek üzere sahneyi terk ettiğinde sahnede kocasını merak edip motele gelen Maria kalır. Albert Camus'nün *Yanlış Anlama* adlı oyunu, II. Dünya Savaşı henüz sürmekteyken, modern insanın yaşamı bir varoluş krizi olarak yaşamaya mahkum edilişini, bir motelin içine sıkışık kalmış bir anne-kızın psikolojileri aracılığıyla canlı bir biçimde betimler. Böylece koşullarda insan iradesinin tek yönelimi, modern krizi akut bir devreye eriştirerek ölmek için bir nedene kavuşmaktadır. İnsanların fırlatılıp atılmış oldukları hissettiğleri yaşamalarını anlamlandırmaları olanaksızdır. Mممكün olan tek şey, kişinin kendi ölümü için bir neden bulmasıdır. İnsan, ancak kendi ölümü aracılığıyla bir iradeye sahip olduğunu hissedebilecektir. *Yanlış Anlama*, edebiyat ve tiyatro çevreleri tarafından Camus'nün modern tragedya arayışının göstergesi olarak yorumlanmıştır. Gerçekten de, oyunda gerek olay örgüsü, gerekse karakterlerin işlenışı, aksiyonu herbir oyun kişi için trajik sona doğru tırmadıracak şekilde işlenmiştir.

31.05.2010, Pt Mon, 20.30
01.06.2010, Sa Tue, 20.30
Üsküdar Tekel Sahnesi
Üsküdar Tekel Stage
80' süre; ara yoktur.
Lasts 80'; no intermission.

Ancak *Yanlış Anlama'yı* günümüz koşullarında sahneye koymak için, oyunu günümüz seyircisine yeniden sunmayı anlamlı ve ilginç kılacak şekilde metni yeniden yorumlamak gereklidir. Batılı modern yaşamın krizi, oyunun yazıldığı dönemde hissedildiği gibi akut bir krizden, bugün deneyimlenmeye olan daha düşük yoğunluklu bir postmodern krize dönüşmüştür. Öte yandan, bu kronik kriz küresel bir nitelik kazanmış, oyunda bir başka dünya olarak hayal edilen deniz kıyısındaki sıcak ülke de artık krizden nasibini almıştır. Üstelik, oyunda hayal edilenin tersine, o sıcak fakat giderek yoksullaşan diyarlardan Batılı merkezlere doğru bir göç dalgası gerçekleşmiştir. Oyunda sözü edilen sıcak ülkelerden birinde yaşayan, melez, arabesk bir alt-kültüre ait olan ve kendilerine "Grup İstirap" diyen bir grup insan inatla Camus'yu ve onun "soğuk insanları"nı anlamak ister. Herbiri kurcalamak istemediği bir geçmişe sahip olan grup elemanları (Meryem [Maria], Can [Jan], Ana [Anne], Çırak [İhtiyaç] ve Adsız [Martha]), tuhaf bir yakınlık hissederek oynadıkları karakterleri anlamayı/yaşamayı kendilerine iş edinirler. Seyircinin karşı karşıya kalacağı oyun, Grup İstirap'ın *Yanlış Anlama* ile bu karşılaşma süreci olacaktır. Albert Camus ile kendinden geçmek isteyen bir ekiple intihar ve varoluş üzerine yazılmış güçlü bir metnin karakterleri arasındaki temas, izleyici üzerinde baskı oluşturacak şekilde temsil edilecektir.

Martha and her mother manage a motel in a cold and gloomy European country. In order to make Martha's dream of migrating to a warm country by the sea come true, they kill lonely and rich guests who come to stay at the motel and steal their money. The son of the family, Jan, has left the house twenty years ago and is living in a country by the sea. When Jan finds out that his father is dead, he returns back to his home country with his wife Maria, out of responsibility for his mother and his sister Martha, whom he abandoned when she was just a little kid. He comes to the motel anonymously just like any other guest. The mother and daughter kill Jan. Once the mother finds out that the guest she killed is her son, she commits suicide with a guilty conscience. Martha cannot accept her mother's departure and she revolts. As she leaves the stage to commit suicide, Maria is left on stage where she came in search of her husband. *The Misunderstanding* by Albert Camus, lively depicts the modern individual's imprisonment in life as an existential crisis through the psychologies of the mother and daughter who are stuck in a motel during the Second World War. In such conditions the only orientation of the human will is toward finding a reason to die by evolving the modern crisis into its acute stage. It is impossible for humans to make sense of the lives into what they feel as if they were thrown. The individual can feel that she owns a free will only through her own death. Literary and theatre circles interpreted *The Misunderstanding* as a sign of Camus' search for modern tragedy. Indeed, the plot, and the

character development are elaborated in a way to escalate toward the tragic end.

However, it is necessary to reinterpret the text in order to stage it in contemporary conditions and to make it meaningful and interesting for the contemporary audience. The crisis of the Western modern life, as an acute crisis felt during the time it was written, is turned into a low intensity postmodern crisis experienced today. On the other hand, this chronic crisis now attains a global quality, and the country by the sea imagined as another world in the play has also received its share of the crisis. Moreover, contrary to what is imagined in the play, that warm yet impoverishing land witnessed mass migration to centers of the West.

In the play, a group of people who call themselves "Group Agony", who live in one of those warm countries mentioned in the play, and who belong to a hybrid, arabesque subculture, want obstinately to understand Camus and his "cold people." The members of the group (Meryem [Maria], Can [Jan], Ana [Mother], Çırak [Old Man] and Unnamed [Martha]), each of whom has a past better left alone, feel a strange closeness and take it upon themselves to understand/live the characters they perform. The audience will witness the process of Group Agony's encounter with *The Misunderstanding*. The contact between the team who want to lose themselves in Albert Camus and the characters of this strong text about suicide and existence, will be represented in a way that will dominate the audience.

İNGİLTERE UNITED KINGDOM

SIDI LARBI CHERKAOUI / SADLER'S WELLS LONDON

Ortak Yapımcılar Co-produced with ATHENS FESTIVAL, FESTIVAL DE BARCELONA GREC, GRAND THÉÂTRE DE LUXEMBOURG, LA MONNAIE BRUSSELS, FESTIVAL D'AVIGNON, FONDAZIONE MUSICA PER ROMA AND SHAOLIN CULTURAL COMMUNICATIONS COMPANY

SUTRA

Yönetmen ve Koreografi Direction & Choreography SIDI LARBI CHERKAOUI

Görsel Yaratım ve Tasarım Visual Creation and Design ANTONY GORMLEY

Müzik Music SZYMON BRZÓSKA

Performansçılar Performers ALI BEN LOTFI THABET, SHI YANBO, SHI YANCHUANG, SHI YANCHEN, SHI YANCI, SHI YANDONG, SHI YANHAI, SHI YANHAO, SHI YANJIAO, SHI YANJIE, SHI YANLI, SHI YANNAN, SHI YANQUN, SHI YANTAO, SHI YANTING, SHI YANWEN, SHI YANXING, SHI YANYONG, SHI YANYUAN, SHI YANZHI, SHI YANZHU

Müzisyenler Musicians

Piyano Piano SZYMON BRZÓSKA

Keman Violin ALIES SLUITER & OLGA WOJCIECHOWSKA

Çello Cello LAURA ANSTEE

Perküsyon Percussion COORDT LINKE

Koreograf Yardımcısı Assistant Choreographer ALI BEN LOTFI THABET

Diğer Koreograf Yardımcıları Additional Choreographic Assistants DAMIEN FOURNIER & DAMIEN JALET

Dramaturji Danışmanları Dramaturgical Advice LOU COPE & AN-MARIE LAMBERTS

Teknik Yönetim Technical Direction ALASTAIR WILSON, PUSH4

İşık Danışmanı Lighting Consultant ADAM CARRÉE

Produksiyon Amiri Production Manager ANDY DOWNIE

Topluluuk Sahne Amiri Company Stage Manager GEMMA TONGE

Teknik Amir Technical Manager SIMON YOUNG

Ses Mühendisi Sound Engineer JON BEATTIE

Gardrop Wardrobe LEILA RANSLEY & REBECCA GOLDSTONE

Rahipler Topluluğu Yöneticisi ve Çevirmeni Monks Company Manager & Interpreter LI JING

02.06.2010, Ça Wed, 20.30
03.06.2010, Pe Thu, 20.30
Harbiye Muhsin Ertuğrul Sahnesi
Harbiye Muhsin Ertuğrul Stage
70' süre; ara yoktur.
Lasts 70'; no intermission.

SUTRA

Ünlü Felemenk/Maroken koreograf Sidi Larbi Cherkaoui, Budist Shaolin keşşelerinin hüner, güç ve ruhaniyetlerinden esinlenen yepyeni bir dans çalışması sunuyor. Cherkaoui bu çalışmasında çarpıcı ve sürekli değişen bir sahne ortamı yaratmak üzere yerleştirilmiş 21 ahşap kutudan oluşan bir tasarım gerçekleştiren Turner ödüllü sanatçı Antony Gormley ile birlikte çalıştı. Polonyalı besteci Szymon Brzóska ise, piyano ve vurmalı ve yaylı sazlar için, canlı çalınacak çok güzel ve yepyeni bir beste yaptı.

Sutra'da sahneye çıkan 17 rahip, MS 495 yılında Hindistan kökenli rahipler tarafından kurulmuş olan, Çin'in Henan eyaletinin Dengfeng şehri yakınlarındaki Shaolin Tapınağı'ndan geldiler. 1983 yılında danıştáy Shaolin Tapınağı'ni en önemli ulusal Budist Tapınağı olarak kabul etti. Tapınak'taki rahipler, Kung-Fu ve Tai Chi gibi savaş sanatlarının ayrılmaz bir parçasını oluşturduğu sıkı bir Budist doktrine riayet ediyorlar. Sidi Larbi, Çin'deki Shaolin Tapınağı'ni ziyaret ederek ve Shaolin rahipleriyle beraber aylarca çalışarak, Shaolin geleneğinin ardında yatan felsefe ve inancı, bu geleneğin Kung-Fu'yla olan ilişkisini ve günümüzde yerlestiği konumu keşfetmeye ömrü boyunca duyduğu ilginin peşinden gidiyor.

SIDI LARBI CHERKAOUI

Yönetmen, Koreograf ve Dansçı

Sidi Larbi Cherkaoui'nin koreograf olarak ilk çalışması, 1999'da Andrew Wale'in "çağdaş müzikal"i *Anonim Topluluk* ile oldu. O zamandan bu yana on beşten fazla koreografik eser hazırladı ve aralarında Fringe First Ödülü, Edinburgh'da Total Theatre Ödülü, Londra'da Barclays Theatre Ödülü, Belgrad BITEF Festivali'nde Özel Ödül, Monte Carlo'da Gelecek Vaat Eden Koreograf dalında Nijinski Ödülü, Almanya'da Movimentos Ödülü ve Avustralya'da Helpmann Ödülü'nün (2007) de bulunduğu çok sayıda ödülü layık görüldü. Ağustos 2008'de, Ballet Tanz tarafından 2007-2008 sezonundaki çalışmaları –*Myth*, *Apocrifu*, *Origine* ve *Sutra*– dolayısıyla Yılın Koreografi seçildi. Alfred Toepfer Vakfı da, 2009 Kairos Ödülü'ne sanatsal felsefesi ve kültürel diyalog arayışı dolayısıyla Cherkaoui'yi layık göründü.

Cherkaoui ilk dönem çalışmalarını –*Rien de rien* (2000), *Foi* (2003), *Tempus Fugit* (2004)– Belçikalı kolektif Les Ballet C. de la B.'nin çekirdek kadrosundakilerden biri olarak yapmış olmakla beraber, sanatsal vizyonunu genişletip pekiştiren başka projelere de imza attı. *Ook* (2000), Turnhout'taki Theater Stap ve koreograf Nienke Reehorst tarafından zihinsel engelli oyuncularla düzenlenen bir atölye çalışmasının sonucunda ortaya çıktı; *D'avant* (2002) uzun süreli sanatsal partneri Damien Jalet ve Sasha Waltz & Guests topluluğunun dansçı-sarkıcılarıyla karşılaşmasından, *Zero Degrees* (2005) ise kendisi gibi koreograf olan dostu Akram Khan'la ortak çalışmasından doğdu.

Londra'daki Sadler's Wells'ten (*Sutra*, 2008) Brüksel'deki Théâtre de la Monnaie'ye (*Apocrifu*, 2007), Danimarka

Kraliyet Balesi'nden (*L'homme du bois*, 2007) Stockholm'deki Ballets Cullberg'e (*End*, 2006) ve Monte Carlo Ballets'ten (*Mea culpa*, 2006 ve *In memoriam*, 2004) Cenevre'deki Grand Théâtre'a (*Loin*, 2005) kadar pek çok tiyatro, opera tiyatrosu ve bale topluluğuyla çalıştı. Cherkaoui 2006 yılından beri, *Myth* (2007) ve *Origine*'i (2008) sahneye koymuş olan, Antwerp'teki Het Toneelhuis Tiyatrosu'na bağlı olarak çalışıyor. Bundan sonra beraber çalışacağı topluluk olan Eastman da aynı liman şehrine demir atacak ve ilk oyunu *Babel*'ı 2010'da sahneyecek.

Celebrated Flemish/Moroccan choreographer Sidi Larbi Cherkaoui presents a brand new dance work inspired by the skill, strength and spirituality of Buddhist Shaolin monks. He has collaborated closely with Turner Prize winning artist Antony Gormley, who has created a design consisting of 21 wooden boxes which are repositioned to create a striking, ever changing on-stage environment. Polish composer Szymon Brzóska has created a beautiful brand new score for piano, percussion and strings which is played live. The 17 Monks performing in *Sutra* are directly from the original Shaolin Temple, situated near Dengfeng City in the Henan Province of China and established in 495 AD by monks originating from India. In 1983 the State

Council defined the Shaolin Temple as the key national Buddhist Temple. They follow a strict Buddhist doctrine, of which Kung-Fu & Tai Chi martial arts are an integral part of their daily regime. By visiting the Shaolin Temple in China, and working with the Shaolin Monks over several months, Sidi Larbi follows a life-long interest of exploring the philosophy and faith behind the Shaolin tradition, its relationship with Kung-Fu, and its position within a contemporary context.

SIDI LARBI CHERKAOUI

Director, Choreographer and Dancer

Sidi Larbi Cherkaoui's debut as a choreographer was in 1999 with Andrew Wale's "contemporary musical" *Anonymous Society*. Since then, he has made more than fifteen full-fledged choreographic pieces and picked up a slew of awards including the Fringe First Award, the Total Theatre Award in Edinburgh, the Barclays Theatre Award in London, the Special Prize at the BITEF Festival in Belgrade, the Most Promising Choreographer Prize at the Nijinski Awards in Monte Carlo, the Movimentos Award in Germany, and the Helpmann Award from Australia in 2007. In August 2008, Ballet Tanz awarded him the title of Choreographer of the Year for his work across the 2007-2008 season: *Myth*, *Apocrifu*, *Origine* and *Sutra*. The Alfred Toepfer Stiftung has awarded its 2009 Kairos Prize to him in recognition of his artistic philosophy and his quest for cultural dialogue. While Cherkaoui's initial pieces were made as a core member of the Belgian collective Les Ballets C. de la B. – *Rien de rien* (2000), *Foi* (2003), *Tempus Fugit* (2004) – he also undertook parallel projects that both expanded and consolidated his artistic vision. *Ook* (2000) was born from a workshop for mentally disabled actors held by Theater Stap in Turnhout with choreographer Nienke Reehorst; *D'avant* (2002) from an encounter with long-standing artistic partner Damien Jalet and dancer-singers of the Sasha Waltz & Guests company, and *Zero Degrees* (2005) with friend and fellow-choreographer Akram Khan.

He has worked with a variety of theatres, opera houses and ballet companies, ranging from Sadler's Wells in London (*Sutra*, 2008), Théâtre de la Monnaie in Brussels (*Apocrifu*, 2007), the Royal Danish Ballet (*L'homme du bois*, 2007), Ballets Cullberg in Stockholm (*End*, 2006), Monte Carlo Ballets (*Mea culpa*, 2006, and *In memoriam*, 2004) and the Grand Théâtre in Geneva (*Loin*, 2005). But Cherkaoui's base since 2006 has been in Antwerp, where he is associate artist at Het Toneelhuis, the theatre that produced *Myth* (2007) and *Origine* (2008). Eastman, his future company, will throw anchor in the same port city, with the making of its first piece *Babel* in 2010.

Sidi Larbi Cherkaoui'nin ortak sanatçısı olduğu Het Toneelhuis, Antwerp'in desteğiyle.
With the support of Het Toneelhuis, Antwerp, where Sidi Larbi Cherkaoui is an Associate Artist.

TÜRKİYE-YUNANİSTAN TURKEY-GREECE

OYUNCULAR TİYATRO GRUBU

TROYALI KADINLAR THE TROJAN WOMEN

Yazan Written by EURIPIDES

Çeviren Translated by YILMAZ ONAY

Süpervizör Supervisor GEORGE BALLIS

Yöneten Directed by SELMA KÖKSAL

Yardımcı Yönetmen Assistant Director AYŞE BURCU EREN

Sanat Yönetmeni Art Director SERDAR YILMAZ

Müzik Tasarım Musical Design İLKER GÖRGÜLÜ

Kostüm Tasarım Costume Design MELİS BİNAY

Dans ve Koreografi Dance and Choreography İPEK DEĞER

Ses ve Hareket Tasarım Sound and Movement Design AYŞE BURCU EREN

Oyuncular Performers GÜLSÜM SOYDAN, ESİN TAŞÇI, BAHAR SARAH, SEFA ZENGİN, ZAFER YILMAZ, UMUR SEVİM, HÜLYA AYDIN, NÜKHET AKKAYA, HÜLYA ÇABUK, SERAP ÖZCAN, ASUMAN ÇAKIR, DEMET ULUS, ÖZLEM ARIKAN, SERPİL AKKAYA, HATİCE SABAH, SELMA KÖKSAL, AYŞE BURCU EREN, NESLİ MERİÇ SANİOĞLU

Euripides'in ölümsüz tragedayı *Troyalı Kadınlar*, Türkiye-Yunanistan ortak yapımı olarak, Oyuncular Tiyatro Grubu tarafından, Yılmaz Onay'ın çevirisiyle sahneleniyor. Süpervizörlüğünü George Ballis'in üstlendiği oyunu Selma Köksal yönetiyor.

MÖ 415 yılında Atina ile Sparta'yı karşı karşıya getiren ve on yıl süren Peloponnesos Savaşı ortamında yazılmış olan oyun, günümüz dünya düzeniyle örtüşmesinin yanında, savaş karşıtı teması ve kadınlarıyla da önemli bir tragedya.

Troya kentinin düşmesiyle oğullarını, kocalarını, sevgililerini, sevgilerini, umutlarını, inançlarını kaybeden, her şeyleri ellerinden alınan, esir düşen Troyalı kadınların acıları, ağrıları, Tanrılarla isyanları anlatılıyor oyunda.

Tipki asılarda önce yazılmış bu oyunda olduğu gibi, yakın geçmişte iki büyük dünya savaşı yaşanan evren, şimdilerde de savaşla, açılıyla, ölümle boğuşuyor. Troya'da yaşanan yıkım ve acı, bugün emperyalist ülkelerin bombaları, uçakları, tanklarıyla Irak'ta, Afganistan'da, Filistin'de yaşatılıyor...

Ne yazık ki bu sömürü düzeni, kana susamışlık sürdürükçe bu acılar da sürecek.

Troya Kadınları'nın çığlıkları, ağrıları gelecekte de aynı şiddetle duyulacak, kulakları dağlayacak.

The timeless tragedy of Euripides, *The Trojan Women* is presented as a joint production of Turkey and Greece, by the Oyuncular Theatre Group, with Yılmaz Onay's translation. Supervised by George Ballis, the play is directed by Selma Köksal.

The Trojan Women had been written in 415 BC, during the Peloponnesian war between Athens and Sparta, which lasted for ten years. Aside from overlapping with our contemporary world order, it is an important tragedy with its anti-war themes and women.

The play depicts the pains and elegies of Trojan women,

03.06.2010, Pe Thu, 20.30

04.06.2010, Cu Fri, 20.30

Üsküdar Tekel Sahnesi

Üsküdar Tekel Stage

75' sürer; ara yoktur.

Lasts 75'; no intermission.

who lose their sons, husbands, lovers, loves, hopes, and faith, who lose everything and become captives, and who insurrect against Gods.

Similar to this play written centuries ago, the universe that experienced two great world wars, is now struggling with war, hunger, and death.

The destruction and pain that Troy suffered is re-enacted through the bombs, airplanes, tanks of the imperialist countries in Iraq, Afghanistan, Palestine... Unfortunately, this pain will continue as long as this system of exploitation and blood thirst continues.

The screams of the Trojan women and their elegies will be heard with the same intensity and will continue to scorch the ears.

JAPONYA JAPAN

2010 TÜRKİYE'DE JAPONYA YILI JAPAN YEAR 2010 IN TURKEY

KO & EDGE Co.

CIVA
QUICK SILVER
ÖLÜ 1 DEAD 1

CIVA QUICK SILVER

Koreografi ve Dans Choreography and Dance Ko MUROBUSHI

ÖLÜ 1 DEAD 1

Koreografi ve Yöneten Choreography and Directed by
Ko MUROBUSHI

Dansçılar Dancers DAIJI MEGURO, YUKIO SUZUKI, TEITA IWABUCHI

四二

Ko Murobushi, en tanınmış Butoh sanatçlarından biri ve Butoh'un bir türünün kurucusu Tatsumi Hijikata'nın görüş ve düşüncesinin en önde gelen mirasçısı olarak biliniyor.

Murobushi, Hijikata'nın Butoh'u ile 1968'de karşılaştı ve ertesi yıl Asbestos Stüdyosu'nda Hijikata'yla beraber Butoh çalışmalarına başladı. Bir Yamabushi dağ keşifi olmak için iki sene eğitim gördükten sonra toplum hayatına geri döndü ve Ushio Amagatsu, Akaji Maro, vs. ile birlikte 1972 yılında "Daidakuradan" isimli Butoh grubunu kurdu. 1974'te Carlotta Ikeda ile beraber kadın Butoh grubu "Ariadone"yi, 1976'da erkek Butoh grubu "Sebi"yi kurdu.

1978 yılında Ariadone ve Sebi'yle Paris'te *Le Dernier Eden – Porte de l'au-delà*'yı sahneye koydu ve büyük başarı kazandı. Avrupalı seyircinin Butoh'la ilk karşılaşması da bu oldu. O zamandan beri Murobushi'nin performansları bütün dünyada uluslararası festivallerde yer alıyor.

Murobushi ayrıca Angers (Fransa), Viyana ve dünyanın pek çok başka yerinde çok sayıda atölye çalışması düzenledi, sayısız dans öğrencisini eğitti.

2003 yılında, üç genç ve yetenekli dansçıyla beraber "Ko & Edge Co." isimli topluluğu kurdu; aralarında ABD, Kanada ve Almanya'nın bulunduğu çok sayıda ülkede başarılı turneler yapan *Güzel Mavi Gökyüzü* ve *Ölü* gibi gösteriler sundu.

CIVA (Ko Murobushi'nin Solo Performansı)

Aynanın arkasındaki sırlar
Şekilsiz bir şekil, ne korku bilen ne de hazır,
Büyük kalıbında kendinden geçişin.
Aynanın arkasındaki sırlar
Patlayıp gücünü kaybetmiş cıva gibi,
Meçhulü oradan buradan istila eden serseri bir hayat.

Sponsor

SONY

Değerli işbirliğiyle In collaboration with

04.06.2010, Cu Fri, 20.30
05.06.2010, Ct Sat, 20.30
Garajistanbul

Aynanın arkasındaki sırlar!
Ateşini söndürmüştür, gücünü sonuna kadar harcamış cıva gibi,
Meçhulü oradan buradan istila eden, şeılsiz bir şekil.

Bir anın dönüşümü... boşu boşuna.
Gözünü kirpmak zahmetle... takatsizce.
Ko Murobushi

Murobushi, *Civa*'yı ilk defa *Kenar*'ın devamı olarak, henüz bitmemiş bir çalışma halinde, Kasım 2005'te BankART NYK antreposundaki Kazuo-Ohno Festivali'nde sundu. Tamamlandıgında çalışma Tokyo, Azabu'daki die Pratze'de prömiyerini yaptı. Butoh'u duygulu bir şekilde sunmasıyla –ki bu da sadece Murobushi tarafından gerçekleştirilebilirdi zaten– çalışma komitesindeki eleştirmenlerden büyük övgü topladı. 2006 Haziran'ının sonunda Murobushi, Venedik Bienali Dans Festivali tarafından *Civa*'nı sunmak üzere Venedik'e davet edildi. Festivalin en ön sıradaki görsel faaliyeti olarak duyurulan eser, yine komiteden büyük övgü topladı.

ÖLÜ 1
Ko & Edge Co.

"Tepe üstü dans edin" demişti Nietzsche.
Bir gün Meguro omuzlarının üstünde durup bacaklarını ileri geri sallamaya başladilar. "Cesetler dans ediyor" dedim.
Dans olmayan hiçbir şey olmadığı doğrusa eğer, o zaman dans olmayan bir dans olmalı. Dans olanla dans olmayan arasında yaşayan bir dans var ve o dans değil. Varolan, şimdide kadar karşılaşılmış harekettir.
Hareketin mucizesidir, bir rüya gibi kırılgan ve uçucu...
Ko Murobushi

"Baş aşağı toprağa gömülü grotesk bir ceset" mi, yoksa "bir Adamotu, yani toprağın içinden tersine çıkan zehirli insansı bitki" mi? Aşırı bir discipline maruz kalmış, vücutları hayatla dolup taşan bu genç adamlar, sanki hiçbir işe yaramaz aptallarmış gibi önce ayakta duruyor, sonra devriliyorlar. Esasında, bu Tatsumi Hijikata'nın Butoh'un tarifi olan meşhur deyişinin somutlaşması: "Can havlıyle ayağa kalkan ceset." (Keisuke Sakurai, Şubat 2007)

Ko Murobushi is one of the best known Butoh artists, and is recognised as a leading inheritor of the original vision of Tatsumi Hijikata who founded a genre of Butoh.

Murobushi encountered Hijikata's Butoh in 1968, and started studying Butoh with him at the Asbestos Studio next year. After being trained to become a Yamabushi mountain monk for two years, he came back into society and founded the Butoh group "Daidakuradan" in 1972, together with Ushio Amagatsu, Akaji Maro, etc. In 1974, he founded a female Butoh group called "Ariadone" with Carlotta Ikeda, and, in 1976, he founded a similar male Butoh group, "Sebi". In 1978, he performed *Le Dernier Eden – Porte de l'autel* in Paris, with Ariadone and Sebi, and achieved great success. This became the first opportunity that the European audiences encountered Butoh. Since then, his performance has been extensively presented in international festivals all over the world.

He has also conducted numerous workshops all over the world, including Angers (France), Vienna, etc. And has taught uncountable number of dance students. In 2003, he founded a unit called "Ko & Edge Co." with three young and talented dancers, and has presented *Handsome Blue Sky* and *Dead* among others, which made successful tours in many countries including the US, Canada, and Germany.

QUICK SILVER (Ko Murobushi Solo Performance)

Quick silver!
A shapeless shape, knowing neither fear nor joy,
That grows within a mold of ecstasy.
Quick silver!

Like mercury that has exploded its strength away,
A wandering life that invades the unknown in multiple directions.

Quick silver!
Like mercury that has killed its fire, used its strength to the last drop,
A shapeless shape that invades the unknown in multiple directions.

The metamorphosis of a moment... in vain.
Blinking weakly... feebly.
Ko Murobushi

Murobushi first presented *Quick Silver* for his follow-up to *Edge*, in November 2005 as a work-in-progress at the Kazuo-Ohno-Festival in the BankART NYK warehouse. Upon completion, the piece premiered at die Pratze in Azabu, Tokyo. The piece garnered strong reviews from critics across the board for its soulful presentation of Butoh, as only could be done by Murobushi. In late June of 2006, Murobushi was invited to present *Quick Silver* at the Venice Biennale Dance Festival in Italy.

Advertised as the headlining visual-act for the Festival, the piece once again won strong praise across the board.

DEAD 1
Ko & Edge Co.

It was Nietzsche who said "Dance while standing on your head".

One day Meguro stood on their shoulders and waved their legs back and forth. "Corpses are dancing," I said. If it is true that there is nothing that is not dance, then there must be a dance that is not dance. There is a dance that lives between what is and isn't dance, but it is not dance.

What exists is movement as yet encountered.
It is a miracle of movement, fragile and fleeting as a dream...

Ko Murobushi

"A grotesque corpse stuck in ground head first", or is it "a Mandragora, a poisonous humanoid plant, growing backwards out of the soil"? These young men, disciplined to an extreme, their bodies overflowing with life, are made to stand straight then fall down as if they are completely useless idiots. Truly, this is a realisation of Tatsumi Hijikata's famous quote that defines Butoh: "The corpse that desperately stood up". (Keisuke Sakurai, February 2007)

FİRTINA**THE TEMPEST**

Written by WILLIAM SHAKESPEARE

Türkçe Söyleyen Retold in Turkish by CAN YÜCEL

Yöneten Directed by SERDAR BİLİŞ

Müzik Music ÇİĞDEM ERKEN

Koreografi Choreography CANDAŞ BAŞ

Dekor ve Işık Tasarımı Stage and Lighting Design CEM YILMAZER

Kostüm Tasarımı Costume Design ÜMİT ÜNAL

Dramaturji Dramaturgy PINAR YILMAZ, NAGİHAN GÜRKAN

Video Tasarımı Video Design SERKAN ARSLAN

Müzik Asistanları Musical Assistants BURÇAK ÇÖLLÜ, AYÇA DAŞTAN

Dekor Asistanı Stage Assistant ASLI ERSÜZER

Dekor Uygulama Stage Application ZEKİ İLYAS KIZILIŞIK

Oyuncular Performers DERYA ALABORA, TÜLAY GÜNAL, CANAN ERGÜDER

Orkestra Orchestra AYÇA DAŞTAN, BURÇAK ÇÖLLÜ, BURÇAK DEMİR, ESRA BERKMAN

FİRTINA THE TEMPEST

The play is set in a magical island where old Duke of Milan, the magician Prospero and his daughter Miranda live. Prospero has been living on this island for 12 years because of his brother Antonio, who took over his throne; and shares the island with a fairy named Ariel whom he saves from captivity in the hollow of a tree and violent and formless Caliban. The treason Prospero brought to his island by magic along with his brother, with a tempest, will reposition his future alongside his past.

Director Serdar Biliş restructures this magical last play of Shakespeare in pattern to be represented by three women. The play reproduces *The Tempest's* double layered illusionistic structure within the breaking point of past and future.

The triangular structure of the play constituted by a prism of Prospero, Ariel, and Caliban, guides the efforts to watch this distant island once again. The play is a spiral in which Prospero, who tries to find a balance between the witch Caliban and air-born Ariel; and questions forgiveness and ability to say farewell.

Oyun alanı, Milano'nun eski Dukası olan sihirbaz

Prospero ve kızı Miranda'nın yaşadığı sihirli bir adadır. Prospero, tahtını elinden alan kardeşi Antonio yüzünden 12 yıldır bu adada bulunmakta, adayı, bir ağaç kovuğunda esirken kurtardığı Ariel ve vahşi ve şeksiz Caliban ile paylaşmaktadır. Prospero'nun sihir gücünü kullanarak kardeşiyle birlikte bir fırtınayla kendi adasına getirdiği ihanet, geçmişiyile birlikte geleceğini de yeniden konumlandıracaktır.

Yönetmen Serdar Biliş, Shakespeare'in bu büyülü son oyununu üç kadın oyuncu tarafından temsil edilecek bir dokuda yeniden örüyor. Oyun, *Fırtına*'nın çift katlı illüzyonik yapısını, geçmişin ve geleceğin kırılma anında yeniden üretiyor.

Oyunun, Prospero, Ariel ve Caliban prizmasından oluşan üçgen yapısı, bu uzak adayı yeniden görme çabasına kılavuzluk ediyor. Cadıdan olma Caliban ve özü hava olan Ariel arasında dengeler arayan Prospero'nun affedilmeyi ve veda edebilmeyi sorguladığı bir sarmal.

04.06.2010, Cu Fri, 20.30

05.06.2010, Ct Sat, 15.30

06.06.2010, Pa Sun, 18.30

Talimhane Tiyatrosu

Talimhane Theatre

80' süre; ara yoktur.

Lasts 80'; no intermission.

BAY HİÇ
MR. NOTHING

Yazar Written by SABAHATTİN KUDRET AKSAL

Yöneten Directed by KEREM AYAN

Oyuncular Performers ÜLKÜ DURU, İSTAR GÖKSEVEN

Kostüm Costume NAHİDE BÜYÜKKAYMAKÇI

İşık Lighting ENVER BAŞAR

Asistan Assistant ASLİ DENİZ GÜNDEZ

"Bilirim diyordu içinden, bilirim...
kişiyi istedığını vermezler."
Gülten Akın

Yalnızlığımız tek sığnağımız, hayal dünyamız tek mutlu olduğumuz yer midir? Umutlarını koruyabilmek için hayatı hiç karışmamak mı gereklidir? Dünyanın kaosu içinde sakince dirlenebileceğimiz, bizi örselenmeyecek, ufalamayacak bir an yok mudur? Bilmeye can attığımız, kıyısında bir ömrü geçirebileceğimizi düşündüğümüz, bıkmadan usanmadan peşinde koştuğumuz insanlar neden tanıştığımızda tüm yaldızlarını dökerler?

"Sandığımız" ile "gerçek" arasında niçin bu denli büyük ve acıticı bir fark olur? Ve tüm hikâyelerin sonunda neden kişi kendini alıp gitmek ve koyu bir karanlığa dönmek zorunda kalır?

Bay Hiç, tüm bu soruların ve daha fazlasının etrafında dönen, hayatın açmazlarını, ayıksı bireyin bitimsiz yalnızlığını, düşle gerçeğin çakışmazlığını anlatan bir oyun.

Oyun, Erkek'in Kadın'ın evine gelmesiyle başlar. Küçük, bahçeye bakan, gösterisiz bir evdir kadıninkı. Hayatı gibi... Yalnız yaşayan, sıradan düşleri olan –ki Erkek bunu çok sonra anlayacaktır–, rensiz bir geçmiş olan, basit bir kadınır evin sahibi. Erkek, Kadın'ınevinin ışığını iki yıl boyunca seyrettiğini söyler ve pencereden kendi evini gösterir. Erkeğin evi, şehrın tepelerinin birinde, karanlıklar içinde, soluk bir ışıklır. Hayatı gibi... Hiçbir yeri yurt edinememiş, kendini büyük bir yalnızlığı kilitlemiştir, karanlığı ikinci bir deri gibi kuşanmış –ki

06.06.2010, Pa Sun, 20.30
07.06.2010, Pt Mon, 20.30
Üsküdar Tekel Sahnesi
Üsküdar Tekel Stage
70' süre; ara yoktur.
Lasts 70'; no intermission.

kiyafetinin de tamamen koyu renklerden seçilmiş olması bu durumun bir göstergesidir– heyecanlarını ve mutlu olma ihtimallerini tüketmiş, yaralı bir adamdır. Canı çok yanmasa, her şeyin sonuna geldiğini düşünmese kadının evine gelmeye cesaret edemeyecek bir adamdır. Kadın şaşkınlık ve hafif bir korkuya karşılaşır adamın gelişini. İki yıl boyunca izlenmiş olmak onu bir parça kızırsa da gururunu okşar. Karanlıkların içinden ansızın gelen, şair gibi konuşan bu gizemli hayranın varlığına bir türlü inanmaz. Çünkü hayatın Kadın için de renkli vaatleri yoktur. Kadın da kendi küçük yalnızlığı içine kilitlenmiş, yaşamın issız kıyılara itilmiş ve artık gelecek günlerin hiçbir şey getirmeyeceğini hissetmiştir. Adamın hayranlığına olan direnci bundandır. Uzaklardan iki yıl boyunca her gece işığının izlenmiş olması inanılmayacak kadar güzeldir. Ve bu denli güzel şeyler kadının hanesine yazılarmaz. Sıradan bir hayatın bilgisi, böylesine sürprizli bir gelişmeyi içermemektedir. Bu yüzden adamın evindeki varlığını başka nedenlere bağlar.

Gazetede gördüğü bir vampir haberinden yola çıkararak adamı haberde tarif edilen vampir olmakla suçlar. Oysa gazetedeki tarife adam arasında hiçbir benzerlik yoktur. Kendisini soyymaya geldiğini düşünür, masanın üzerinde bulunan bileziğini çaldığını iddia ederek ariza çıkarır. Oysa bilezik masanın üzerindeyidir. Sonra eski kocasının onu takip ettirdiğini ve adamın eski kocasının ajani olduğunu söyler. Oysa Erkek eski kocayı tanıtmamaktadır. Kadın'ın Erkek'e saldırmak için ortaya attığı iddiaların hiçbirini sağlam temellere dayanmaz. Çünkü kadının aklı içten içe bu birdenbire ortaya çıkıp hayatımı işitiveren mutluluk ihtimaline kapalıdır.

Her ne kadar hayattaki her şeyin birdenbire olduğuna inansa da mutluluk ondan çok uzaktır ve "tesadüf" şimdide deşin sihirli parmağını ona değdirmemiştir. "Neden kendisi? Neden şimdii?" soruları kadının histerilerini kıskırtır. Çünkü adamın varlığı, sevgisinin bu kadar yaklaşmış olması, hayranlık duyulacak biri olmak "gerçek" olamaz. Hayatın yalnızlığa mahkum ettiği insanlar için tahiye yoktur. Tüm sanrılarından kurtulup Erkek'in varlığını kabul ettiğinde talepleri başlar.

Evlenmek, beraber yaşamak, tatillerde çıkmak, arkadaş toplantılarına katılmak, bildik mutluluk formüllerine sıkılmak ya da adam her nasıl istiyorsa öyle olmak, yeter ki adamlı beraber olmak, yeter ki ansızın hayatın ortasında görünüveren bu ihtimali kaçırmamak... Adamın "hayalleri" ıskambilinden evler gibi dağılmıştır kadının "gerçekliği" karşısında. İki yıl boyunca karanlığının tek çaresi olarak gördüğü evin ışığı sönmüş, büyük yalnızlığının çaresi olarak uzaklardan duyumsadığı kadının kokusunu artık midesini bulandırmaya başlamıştır. İki yıl boyunca kadının safliğına, kusursuzluğuna, kendisi gibi som bir yalnızlığa sahip olduğuna öylesine inanmıştır ki, karşısındaki kadının gerçekliğileyi hesaplaşamaz. Kadının eski kocaya gizli bağlılığı, yalnızlığından kaçmaya çalışması, yersiz korkuları, sıradan, çok kullanılmış yöntemlerle mutluluk arayışı tüm imgesini yıkmıştır. Her gece ışığı gözetlenen, türlü

hayalleri besleyen ev şimdî kaçılması gereken bir tuzaktır. Belki de dünya insanların mutlu olabilecekleri bir yer değildir. Kişi yalnızlığından çıkmayı asla düşünmemeli, umudunu yitirmemek için yalnızlığını terk etmemelidir. Hayatın sert yüzüyle bozguna uğramamış hayaller yaşamaya devam eder, umutlar korunmuş olur.

Karanlıktan bir çıkış yoktur. Karanlıktan çıkmayı, birine sıkılmayı dileyerek korunaklı kulesinden ayrılanı hayal kırıklıkları beklemektedir. Dünya vasatın egemen olduğu, sıradan insanlar, sıradan yaşımlar, sıradan hayaller, sıradan korkularla donatılmış, derin ve incelikli olanı dışarıda bırakan bir yapının adıdır. Oyun insan ilişkilerinin giderek azaldığı, varolan ilişkilerin bildik, sıkıcı argümanlarla yürüdüğü, aynı zamanda bu kaos içinde yalnız bırakılmış bireyin çıldırmanın eşliğinde yalnız, mutsuz günlerle hayatını geçirdiği, her çıkış ihtimalinin kapalı olduğu bir dünyayı işaret eder. Tüm başarısız denemelerden, beyhude mutluluk arayışından yorgun düşen modern çağın bireyi, kendini gönüllü olarak, belki biraz da çaresizlikten, sıra köşke, som yalnızlığa hapseder.

Oyun, içine düşülen yalnızlık girdabını, uyumsuzluğun şırrı halini, ruhun karanlıktı kalan yanlarını yalnız bir ıslupla, küçük ama incelikli ve vurucu cümlelerle anlatır. Oyun, sakin atmosferi içinde zaman zaman yükselen ve düşen rahatsız edici bir ritme, merak unsuruyla beslenen hüznülü bir tada sahiptir. Oyunun bitiminde seyirci, ayrı ayrı nedenlerle, Kadın'ı ve Erkek'i kıvrandıran güncel dertleri derinden hissedeecek, kendi kendisiyle başbaşa olduğunun bilinciyle salondan çıkışacaktır.

"I know he said from inside, I know... they don't give what one wants"
Gülten Akın

Is our loneliness our only shelter, and is our dream world the only source of happiness? Should we have never mixed in life in order to keep our hopes alive? Is there a moment within the chaos of the world in which we could rest and which does not hamper or crumble us? Why do all the people we desire to know, with whom we think we could live a whole life, and whom we pursue relentlessly, shed off their gloss once we meet them? Why is the difference between what "we think" and "reality" so big and painful? And why does the individual have to retreat into a thick darkness at the end of all stories?

Mr. Nothing is a play that revolves around these questions and more, and depicts the impasses of life, endless loneliness of the separated individual, and the conflict of dream and reality.

The play begins with the Man arriving at the Woman's home. The Woman's house is a small, simple house that overlooks a garden. Just like her life... The owner of the house is a simple Woman with a lackluster past, who lives alone, and who, as the Man will understand later, has ordinary dreams. The Man tells the Woman

that he's been watching the light of her apartment for two years and shows his own apartment from the window. The Man's house is on top of one of the hills of the town, and is a dim light in darkness. Just like his life... He is a wounded man who could not settle anywhere, locked himself in a great loneliness, adopted darkness as a second skin –as signified by his choice of dark coloured-clothes– exhausted his chances of excitement and happiness. If he was not really hurting and if he did not think that he came to the end, he could never have dared to come to the Woman's house.

The Woman is surprised and a little frightened by his arrival. Even though she is angry a little, having been watched for two years flatters her. She cannot believe the existence of this mysterious admirer who arrives suddenly and who speaks like a poet. Because life does not have colourful offerings for the Woman either. She is also locked in her little loneliness and feels that future days will not bring anything to her life pushed to the margins. This is the reason for her resistance against the Man's admiration. Her light being watched from the distant for two years is too beautiful to believe. And such beautiful things do not happen to the Woman. Her ordinary life experience does not contain such a surprising turn. This is why she attributes the existence of the man at her house to other reasons.

She accuses the Man of being a vampire described in the newspaper. However, there is no similarity between the description and the Man. She thinks he is there to rob her and she creates an ordeal by claiming that he stole her bracelet on the table. Yet, the bracelet is there on the table. Then she tells him that she is being pursued by her ex-husband, and the Man is an agent for him. However, the Man does not know the ex-husband. None of the reasons for her accusations are based on solid grounds. Because her mind is essentially closed to this sudden possibility of happiness that shines on her life.

Although she believes that everything in life happens suddenly, the happiness is far from her and "coincidences" never touch her magically. The questions "why her? why now?" provoke her hysteria. Because the existence of the Man, the closeness of love, being someone admired cannot be "real." There is no discharge for those life imprisons to loneliness. When she rids herself off her hallucinations and accepts the existence of the Man, she begins her demands. To get married, live together, go on vacations, participate in friend meetings, take shelter in the known formulas of happiness or to become whatever the Man wants as long as she is with her, as long as she holds on to this possibility emerging right at the centre of her life...

The Man's dreams disintegrate as a house made up of deck of cards at the face of her "reality." The light he thought of as the only cure for his darkness for two years, now goes out and the odour of the Woman which he smelled from distance as the cure for his loneliness

now nauseates him. He believed in the Woman's purity, perfectness, and her massive loneliness similar to his own so much for two years that now, he cannot handle her reality. The Woman's secret attachment to her ex-husband, attempts to run away from her loneliness, unnecessary fears, search for happiness in an ordinary and exhausted way shatters his image of her. The house whose light he spied on every night, which fed all kinds of dreams now becomes a trap to escape.

Perhaps the world is not a place where humans can be happy. The individual should never think of exiting loneliness and should never abandon it in order to keep hope alive. This way the hopes would remain and dreams could live without being crushed by the harsh reality of life. There is no way out of darkness. Disappointment awaits those who leave the sheltered tower hoping to escape darkness and take comfort in another. The world is just another name for the structure where the mediocre reigns, where the deep and subtle are left outside by the ordinary people, ordinary lives, ordinary dreams, and ordinary fears. The play points to a world where all chances of escape are sealed off, in which all human relations decline and those that still exist continue with known, boring arguments, and where the individual suffers unhappy days on the verge of madness. The modern individual who gets tired from the futile search for happiness, willingly, and perhaps desperately, chooses imprisonment in an ivory tower, in massive loneliness. The play depicts the spiral of loneliness, the poetic state of dissonance, and the dark side of the soul in simple yet subtle and striking sentences. The play has a disturbing rhythm which rises and falls in its calm atmosphere, and has a melancholic taste which is supported by the element of curiosity. At the end of the play, the audience, each with their own reasons, will leave the theatre with the consciousness of loneliness and with the deep feeling of contemporary problems from which the Woman and the Man suffer.

Kerem Ayan ve Ülkü Duru, Yapı Kredi Yayınları'na değerli katkıları için teşekkür eder.
Kerem Ayan and Ülkü Duru would like to thank Yapı Kredi Publications for their kind contribution.

TÜRKİYE TURKEY

TALİMHANE TİYATROSU – AKBANK SANAT
TALİMHANE THEATRE – AKBANK SANAT

PIYANO

PIANO

Yazar Written by TREVOR GRIFFITHS

Çeviren Translated by FİLİZ OFLUOĞLU

Yöneten Directed by MEHMET ERGEN

Oyuncular Performers BEKİR ÇİÇEKDEMİR, CÜNEYT TÜREL, DENİZ CELİLOĞLU, ESRA BEZEN BİLGİN, GÜLİZ GENÇOĞLU, HAKAN SİLAHSIZOĞLU, LALE MANSUR, MEHMET BİRKİYE, MURAT GARİPAĞAOĞLU, MURAT KARASU, SERHAT TUTUMLUE, SÜKAN KAHRAMAN, TUNCAY AKPINAR

Anton Çehov'un 150. doğum günü için hazırlanan *Piyano*, yazarın henüz 21 yaşındayken yazdığı ilk ve bitmemiş oyunu *Platonov'dan* ve *Adabashyan* ve *Mikhalkov'un Mekanik Bir Piyano İçin Bitmemiş Parça* adlı filminden esinleniyor. Eserde ayrıca Çehov'un kısa hikâyeleri "Üç Yıl", "Köylüler" ve "Yaşamam" dan da etkiler görülmüyor. Aşk üçgenleri, sadakat ve sosyal sınıfların sınırları, orta sınıfların orta yaş krizleri ve çaresizlikleri ve bize her şeyin olası olduğunu hatırlatan uşaklar ve köylüler... Talimhane Tiyatrosu, yurtdışında sahnelenmiş çağdaş metinlerin Türkiye prömiyerlerine, Türkiye'nin farklı şehirlerinden tiyatrolara, ulusal düzeydeki dans ve tiyatro festivallerine ev sahipliği yapıyor. Genç, yerli oyun yazarlarının ilk oyunlarının seyirciyle tanışması, dünya çapında ünlü, klasikleşmiş yazarların Türkiye'de daha önce sahnelenmemiş oyunlarının sahnelenmesi, hedeflerinin başında gelmektedir. Talimhane Tiyatrosu Londra'daki Arcola Theatre ile ortak çalışmakta ve her iki kurumun sanat yönetmenliğini Mehmet Ergen yapmaktadır.

07.06.2010, Pt Mon, 20.30
08.06.2010, Sa Tue, 20.30
09.06.2010, Ça Wed, 20.30
Talimhane Tiyatrosu
Talimhane Theatre
120' süre; ara yoktur.
Lasts 120'; no intermission.

Staged in celebration of Anton Chekhov's 150th year of birth, *Piano* is inspired by Chekhov's first and unfinished play *Platonov* and Adabashyan and Mikhalkov's film titled *Unfinished Piece for Mechanical Piano*. Influences from Chekhov's short stories "Three Years", "Peasant" and "My Life" can also be traced in the play.

Love triangles, the boundaries of fidelity and social classes, middle age crises of middle classes and their despair, and servants and peasants who remind us that everything is possible...

Talimhane Theatre hosts the Turkey premieres of contemporary texts that have been staged abroad, theatre from various cities of Turkey and national dance and theatre festivals.

Introducing the first plays of young local playwrights, staging previously unstaged plays by internationally renowned classical authors are among the company's aims as well.

Talimhane Theatre has been collaborating with Arcola Theatre, London and the artistic director of both institutions is Mehmet Ergen.

JAPONYA JAPAN

2010 TÜRKİYE'DE JAPONYA YILI
JAPAN YEAR 2010 IN TURKEY

NEW NATIONAL THEATRE

YOROBOSHI & BAHAR AYINI

YOROBOSHI & THE RITE OF SPRING

Yoroboshi

Koreografi ve Yöneten Choreography and Directed by MORIJAMA KAIJI
Ortak Koreografi Co-Choreography KAGAYA KAORI
Dans Dance MORIYAMA KAIJI, KAGAYA KAORI, TSUMURA REIJIRO
Müzik Music KASAMATSU YASUHIRO
Flüt Flute KINOWAKI DOGEN
İşık Lighting SUGIURA HIROYUKI
Kostümler Costumes INOUE TERUAKI

Bahar Ayini The Rite of Spring

Yönetmen ve Sahne Tasarımı Direction and Set Design HIRAYAMA MOTOKO
Koreografi ve Dans Choreography and Dance HIRAYAMA MOTOKO, YANAGIMOTO MASAHIRO
Müzikal Süprizyon Musical Supervision KASAMATSU YASUHIRO
Piyanı Piano TSUCHIDA EISUKE, SHINODA MASANOBU
İşık Lighting OGASAWARA JUN
Sanat Eseri Artwork WATANABE KOICHI ("Bir Dünyada" adlı eserinden from the work "On An Earth")

© Shikama Taishi

Yoroboshi, Shimomura Kanzan'ın aynı isimli *nihonga*'ından (geleneksel Japon resmi) esinlenen bir performans.

Bahar gelmiştir. Havayı Japon kayısılarının kokusu sarmıştır. Âmâ Yoroboshi ilk defa aşık olmanın heyecanını yaşamaktadır. Kasamatsu Yasuhiro'nun melodisi güzel bir romansın ıstırab verici sonuna kadar geçen zamanın aksına renk katar. Moriyama Kaiji genç Yoroboshi'yi, Kagaya Kaori ise Kayısı Perisi'ni canlandırıyor. Tsumura Reiijiyo, Yoroboshi'nin Jissokan'ı (bir Budist eğitim yolu) simbolize eden babasını canlandırıyor.

Bahar Ayini, canlı piyano müziği eşliğinde gerçekleştirilen bir düet. Daha önceki gösterilerde New National Theatre'in geniş sahnesinin tamamını kullanarak dansın heyecan verici dünyasını açığa çıkarıyordu.

Gösteri, Nijinsky'nin orijinal *Bahar Ayini*'ni icra eden Hirayama Motoko'nun nadide bir yaratımı.

Bahar Ayini'nın karmaşık ritimleri, çoxsesiliği ve akortsuzluklarıyla cazibeli müziği, duyularımızı canlandırıyor ve bizi bir ses sarmalının içine çekiyor. New National Theatre'da Kasım 2008'de gerçekleştirilen performansta, Hirayama Motoko, Yanagimoto Masahiro'yla birlikte bu parçayı, dans iletişimini en temel ve minimal biçimde olan düet şeklinde icra etmek gibi güç bir işe girdi.

Dans, "Bir Dünyada" adlı çizimi çağrıştıran bir dekorda, sahne önü alanında gerçekleştirildi. Dans edişleri tutkuluk ve zaman zaman nefes kesiciydi. Dansçıların arkasına, yükseltilmiş bir platforma yerleştirilmiş iki piyano, dansçıların üzerinden bakar gibiydi. İki piyanist Stravinsky'nin *Bahar Ayini*'nın dört elli versiyonunu çalışıyor ve izleyicileri bir derin duygular girdabına sürüklüyorlardı. Hirayama Motoko, *Bahar Ayini* yapımındaki başarısıyla, 2008'de Eğitim Bakanlığı'nın verdiği Yeni Sanatçılars Ödülü'ne layık görüldü.

Sponsor

SONY

Değerli işbirliğiyle In collaboration with

2010
2010 Türkiye'de Japonya Yılı

EU JAPAN fest

08.06.2010, Sa Tue, 20.30
CRR Konser Salonu
CRR Concert Hall
90' süren; 2 Perde..
Lasts 90', 2 Acts.

Yoroboshi is a piece inspired by Shimomura Kanzan's nihonga (Japanese style painting) by the same name. It is springtime in the inlet. The scent of Japanese apricots lingers in the air. Blind Yoroboshi revels in the joy of being in love for the first time. The melody of Kasamatsu Yasuhiro adds colour to the flow of time from the beginning of a beautiful romance until its maddening end. Moriyama Kaiji portrays young Yoroboshi and Kagaya Kaori, the Apricot Nymph. Tsumura Reijiro portrays Yoroboshi's father, the symbol of Jissokan (a form of Buddhist training).

© Shikama Takashi

The Rite of Spring is a duet performed with live piano music, which unfolds a thrilling world of dance using the full space of the vast stage of the New National Theatre.

A precious creation by Hirayama Motoko, who has performed the original *The Rite of Spring* by Nijinsky. The seductive music of *The Rite of Spring*, with its complex rhythms, polyphonies and discords, awakens our senses and draws us into a spiral of sounds. For the November 2008 performance at the New National Theatre, Hirayama Motoko together with Yanagimoto Masahiro, successfully embarked on the difficult task of performing this piece as a duet; the most basic and minimal form of dance communication. The dance was performed on a set suggestive of the drawing work "On An Earth", which was laid on the forestage of the vast theater. The dancing was ardent, breathtaking at times. Behind the dancers, 2 pianos were placed on a raised platform, as if looking over them. The 2 pianists played a four-hand version of Stravinsky's *The Rite of Spring*, drawing the audience into a swirl of profound emotions.

Hirayama Motoko was awarded the 2008 Minister of Education Award for New Artists for the success of her production of *The Rite of Spring*.

FRANSA FRANCE

EŞİKTE MİZANSENLİ VE MÜZİKLİ OKUMA TİYATROSU

ON THE THRESHOLD SUR LE SEUIL READING THEATRE WITH A STAGE DIRECTION

Yazar ve Yöneten Written and Directed by
SEDEF ECER

Fransızcadan Çevirenler Translated from French by
SEDEF ECER, İZZEDİN ÇALIŞLAR

Proje Danışmanları Project Consultants LOUISE LOUBRIEU (Fransa France), SEMA MAĞARA, İZZEDİN ÇALIŞLAR (Türkiye Turkey)

Müzik Music THOMAS BELLORINI, FRÉDÉRIQUE MATHIEU, CÉLINE BOTHOREL

Oyuncular Performers SERRA YILMAZ, TİLBE SARAN ARIANE BROUSSE, SEMA MAĞARA, FRÉDÉRIQUE MATHIEU, CLÉMENCE BARBIER, LIVIA ARDITI

Konuk Sanatçı Guest Cast ALİ POYRAZOĞLU

Türkçe Altyazı Turkish Subtitles **SEDEF ECER, İZZEDİN ÇALIŞLAR**

Sedef Ecer'in Fransızca olarak yazdığı *Eşikte* (*Sur le seuil*) adlı oyun, Fransa'da sahnelerinden sonra, Fransız Kültür Merkezi ve 17. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali'nin konuğu oluyor. 2008 yılında Fransa Ulusal Tiyatro Merkezi'nin teşvik ödülüyle Akdeniz Yazarlar Buluşması birincilik ödülünü kazanan *Eşikte*, Jacques Baillon'un övgü dolu önsözüyle Amandine Yaynevi tarafından kitap olarak yayımlandı, Lehçe ve Türkçeye çevrildi, İbranice ve Farsça çevirileriyle radyo adaptasyonu sürüyor. *Eşikte*, Fransa'da eğitim programlarına da girdi: Créteil ve Paris 8 Üniversiteleri Tiyatro Bölümülerinde incelemeli, Jacques Brel Lisesi son sınıf öğrencileri mezuniyet notlarını piyesin analiziyle aldılar.

Oyun, birbirileyle görünürde ilişkisi olmayan 25 karakterin, sınırlarda, geçiş noktalarında, kapı aralığında, kısacası hayatın eşiklerinde sıkışık kaldıkları anları, mizahi ve şiirsel bir dille anlatıyor.

Eşikte'nin ilk versiyonu, La Courneuve ve Fécamp sahnelerinde Türkiye'den Serra Yılmaz ve Tilbe Saran, Fransa'dan Ariane Brousse, Frédérique Mathieu ve Camille Voitellier'nin katılımıyla sahnelerindi. Oyun, ayrıca farklı topluluklar tarafından Cannes Alexandre III Tiyatrosu, Centquatre, Maison des auteurs, Cenevre Orangerie Tiyatrosu, Théâtre 13, Maison des Metallos, Théâtre de la Pépinière sahnelerinde de okuma tiyatrosu olarak sunuldu; Comédie Française'in efsanevi oyuncusu Madeleine Marion ile Véronique Nordey, Natalie Royer gibi önemli Fransız aktrisler bu okumalara katıldılar. *Eşikte*, yeni bir ekiple ve yazarın mizansenıyla tekrar sahneye çıkmaya hazırlanıyor.

08.06.2010, Sa Tue, 19.00

09.06.2010, Çe Wed, 19.00

Fransız Kültür Merkezi

Institut Français d'Istanbul

80' süre; ara yoktur.

Fransızca; Türkçe üstyazılı.

Lasts 80'; no intermission.

French; with Turkish surtitles.

Written by Sedef Ecer in French, *On the Threshold* (Sur le seuil) is being hosted by French Cultural Institute and 17th International İstanbul Theatre Festival after it has been staged in France. Recognised by French National Theatre Centre's "Incentive Award" and by Mediterranean Writers' Encounter as the winner, *On the Threshold* was published by Amandier Publishing House with Jacques Baillon's complimentary preface. The play has been translated into Polish and Turkish; radio adaptations into Hebrew and Persian are being prepared.

On the Threshold has been analysed in Theatre Departments of Créteil and Paris 8 Universities, senior students of Jacques Brel High School got their baccalaureate's degree by analysing the play.

The play is about 25 –supposedly total strangers– characters' moments that are stuck in between the borders, ajars, passing lines, briefly the edges of life in a humourous and poetic way.

The first version of *On the Threshold* has been staged on La Courneuve and Fécamp Theatres with Turkish actresses Serra Yılmaz and Tilbe Saran along with French actors Ariane Brousse, Frédérique Mathieu and Camille Voitellier. The play has also been staged by different companies in Cannes Alexandre III Theatre, Centquatre, Maison des Auteurs, Geneva Orangerie Theatre, Théâtre 13, Maison des Metallos, Théâtre de la Pépinière as a reading play which are accompanied by Madeleine Marion, the legendary actor of Comédie Française, Véronique Nordey, Natalie Royer.

Now, *On the Threshold* is ready to meet the audience with a new cast and a new stage direction from the part of the writer, Sedef Ecer.

Eşítke ekibi, oyuncun 17. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali kapsamında sahnenemesini mümkün kılan katkıları için Fransız Kültür Merkezi ve Yapı Kredi Sigorta'ya teşekkür eder.

Eşítke ekibi, Dikmen Gürün, Leman Yılmaz, Ekim Öztürk, Suna Mağara, Gözde Oral, Banu ve Sinan Ecer'e özel teşekkürlerini sunar.

The team of *On the Threshold* would like to thank French Cultural Institute and Yapı Kredi Sigorta for their contributions to make the play happen as part of the 17th International İstanbul Theatre Festival.

The team of *On the Threshold* would like to extend special thanks to Dikmen Gürün, Leman Yılmaz, Ekim Öztürk, Suna Mağara, Gözde Oral, Banu and Sinan Ecer.

BELÇİKA-HOLLANDA BELGIUM-NETHERLANDS

TONEELHUIS & RO THEATRE

DAMITILMIŞ KIRMIZI**SUNKEN RED**

Yazar Written by JEROEN BROUWERS

Uyarlayan Adapted by CORIEN BAART, GUY CASSIERS,
DIRK ROOFTHOOFTYöneten Directed by Guy CASSIERS, with DIRK
ROOFTHOOFT ile birlikte

Dramaturji Dramaturgy CORIEN BAART, ERWIN JANS SET

Oyuncu Performer DIRK ROOFTHOOFT

Video ve Işık Tasarımı Video and Light Design PETER
MISSOTTEN (DE FILMFABRIEK)

Video Uygulama Video Realisation ARJEN KLERKX

Ses Sound DIEDERIK DE COCK

Kostümler Costumes KATELIJNE DAMEN

Hollandalı yazar Jeroen Brouwers'in aynı adlı romanından uyarlanmış olan *Damitilmiş Kırmızı*, hem ölmüş bir annenin ardından yakılan bir ağıt, hem de ikinci Dünya Savaşı'ndaki Japon esir kamplarına dair bir hatırlatır. Jeroen Brouwers, 1943'te, üç yaşındayken, kızkardeşi, annesi ve büyükannesiyle beraber bugünkü Jakarta'da bulunan Tjideng (Endonezya) kadınlar kamplında esirdi. Yazar annesiyle ilişkisinin nasıl bir daha düzelmemeceşine hasar gördüğünü ve girdiği her yeni aşk ilişkisinin bu yük yüzünden nasıl parçalı olduğunu anlatıyor.

Kırk yıl içinde Brouwers'in eserleri Hollanda edebiyatında benzersiz bir yer edindi. Eserleri üç tema etrafında şekilleniyor: aşk, edebiyat ve ölüm. Kadınla erkek arasındaki zorlu ilişki, yaşamaktan ve ölümden duyan korku, bedenselliğe ve sonluluğa, hatırlama ve unutmaya yönelik sapıltılı bir ilgi, edebiyat uğraşı ve yazmanın gerekliliği; tüm bunlar sürekli değişen müzik motifleri gibi Brouwers'in kitaplarında ortaya çıkıp duruyor.

Brouwers'in deyişisiyle: "Yapıtımın bir bütün olmasını istiyorum. Bir yapıt hiçbir zaman yazarın hayatından ayrı bir şey değildir." Ama buna rağmen Brouwers'in yapıtı her türlü otobiografik hikâyeyin ötesine geçiyor.

Başrolünü Dirk Roofthooft'un oynadığı "imkânsız hafiza ve aynı derecede imkânsız unutuş"larındaki bu sert ve etkileyici hikâyeyi Guy Cassiers yönetti. Cassiers, *Damitilmiş Kırmızı'yı* sahneye koymak en önemli Avrupalı oyunculardan Dirk Roofthooft ve uzun süredir işbirliği halinde olduğu Peter Missotten'le beraber çalıştı. *Damitilmiş Kırmızı* için geçmişten görüntülerin geliştirildiği –damitilmiş kırmızı rengindeki– karanlık odayı tasarlandı.

Sponsor

09.06.2010, Ça Wed, 20.30
10.06.2010, Pe Thu, 20.30
Harbiye Muhsin Ertuğrul Sahnesi
Harbiye Muhsin Ertuğrul Stage
90' süre; ara yoktur.
İngilizce; Türkçe üstyzili.
Lasts 90'; no intermission.
English; with Turkish surtitles.

Dirk Roofthooft, bir monologdan oluşan oyunu Hollandaca, Fransızca, İspanyolca ve İngilizce oynuyor. *Damitilmiş Kırmızı'nın* Hollandaca versiyonu (*Bezonken rood*) geçtiğimiz yıllarda Flanders'te (Hollanda) sahnelendi ve 2005 Flanders Tiyatro Festivali final adayları arasında yer aldı. Oyunun Fransızca versiyonu (*Rouge décanté*) 2006 Avignon Festivali'nde başarılı bir Fransa prömiyeri yaptı, çeşitli Fransız tiyatrolarında ve 2007'de Montreal'deki (Kanada) TransAmériques Festivali'nde sahnelendi. İngilizce versiyonu (*Sunken Red*), 2005'te Zürih'teki Theater Spektakel'de, 2008'de New York'taki efsanevi Brooklyn Müzik Akademisi'nde ve 2009'da Polonya'daki Wroclaw'da övgüyle karşılandı. Oyunun Fransızca versiyonu bu sezon başarılı Fransa turuna devam ediyor; İspanyolca versiyonuya prömiyerini Madrid'de yapacak.

GUY CASSIERS

Toneelhuis'in sanat yönetmeni Guy Cassiers (1960), teknolojinin şartı bir şekilde duyguları derinleştirme etkisini yaratlığı çok kişisel bir tiyatro dili geliştirmiştir. Cassiers'in dili edebiyata beslediği tutkuyla teknoloji karşısında duyduğu büyülü heyecanı birleştirir. Bu dilin en mükemmel örnekleri, Jeroen Brouwers'in romanından uyarladığı *Damitilmiş Kırmızı* (2004) ve dört bölümlük Proust dizisidir (2002-2004).

Cassiers'in çalışmalarının gördüğü uluslararası ilgi de her geçen gün artmaktadır. Yakın zamanlarda yoğunlaştiği projesi, sanat, siyaset ve iktidar arasındaki karmaşık ilişkiler hakkındaki *Iktidar Üçlemesi*'dir –*Daima Mefisto*, *Wolfshers* ve *Atropa*. Cassiers şimdi, Robert Musil'in romanı *Niteliksiz Adam* üzerine kurulu bir üçlemeyle bu temayı bir adım öteye taşıyor. Üçlemenin ilk parçasının prömiyeri 2009-2010 sezonu sonunda gerçekleşecektir. Görüntünün yanısıra müziğin rolü de Cassiers'in çalışmalarında gitgide artıyor. Bunun en iyi örnekleri, iki yeni opera eseri: *Uykuda Sevilen Kızlar* (müzik: Kris Defoort) ve *Sürgündeki Adem* (müzik: Rob Zuidam). Milano ve Berlin'de Wagner'in *Nibelungen*'in Yüzüği isimli eserini sahneye koymasının istenmiş olması tesadüf değil. Cassiers 2009-2010 sezonunu bir diğer Götterdämmerung ile açıyor: Malcolm Lowry'nin Meksika'daki alkollük bir konsolosun trajik çöküşünü anlatığı romanı *Yanardağın Altında*'nın bir uyarlaması. Önümüzdeki birkaç yılda hayatı geçireceği tiyatro projeleri, Cassiers'in Avrupa tarihine ve bir fay hattı üzerinde durduğumuz gerçegine duyduğu ilginin arttığını gösteriyor.

DIRK ROOFTHOOFT

Dirk Roofthooft Avrupa'nın en büyük aktörlerinden biri. Jan Fabre, Jan Lauwers/Needcompany, Luk Perceval, Ivo van Hove, Theu Boermans, Jan Ritsema, Josse De Pauw, Peter Vermeersch, Wim Vandekeybus, Ron Vawter (The Wooster Group), René Pollesch (Volksbühne, Berlin), Lotte van den Berg, Zita Swoon, Londra Senfoni Orkestrası, Schönberg Ensemble, Collegium Vocale,

efsanevi caçıcı Henry Threadgill (1998 Salzburg Festivali açılış konseri) ve opera yöneticisi Peter Sellars gibi ünlü tiyatro yönetmeni, koreograf ve müzisyenlerle çalıştı. Bütün dünyada Hollandaca, Fransızca, İspanyolca, Almanca ve İngilizce dillerinde oynadı, Belçika içinde ve dışında pek çok sinema ve tiyatro ödülüne layık göründü. Roofthooft iki sefer Belçika'nın en prestijli film ve televizyon ödülü Joseph Plateau Ödülü'nü; *Ağlama Germaine*'deki (*Pleure pas, Germaine*) rolüyle Uluslararası Fort Lauderdale Film Festivali'nde (Miami) En İyi Erkek Oyuncu Ödülü'nü; *Sombermans aktie*'deki rolüyle de Prescara'da (İtalya) Yılın En İyi Erkek Oyuncusu Ödülü'nü kazandı. Roofthooft, *İkiz Kızkardeşler*'in (*Twin Sisters*) En İyi Yabancı Film dalında Oscar adayı yönetmeni Ben Sombogaert'in *Fırtına* (*Storm*) isimli filminde rol alacak.

Roofthooft, Guy Cassiers'le beraber 1980'lerin başında *Kaspar ve Tristan*'ı (Klaus Mann), 1993'te de *Yalanın Çürüyüşü*'nü (Kaatheater) sahneye koydu. Bu ikinci oyunda Guy Cassiers yönetmenliği, Roofthooft da oyunculuğu üstlenmişti. *Tristan*'daysa roller tersine çevrilmiştir. Roofthooft, Guy Cassiers'in 2007 Avignon Festivali'nde büyük başarı kazanan oyunu *Daima Mefisto*'nın başrolündeydi. Bu oyundaki rolüyle, 2007 yılında, Hollanda'da her yıl en iyi erkek sahne oyuncusuna verilen Louis d'Or Ödülü'ne layık görüldü. Jüri'nin ödülü verirkenki açıklaması şöyleydi: "Roofthooft, *Daima Mefisto*'da, huzursuz karakterinin bütün nüanslarını aktararak ve ahlaki çürüyüşünün bütün aşamalarını gözler önüne sererek seyircisine heyecan verici bir tiyatro deneyimi hediye ediyor." Oyun 2008 sonbaharında bütün Avrupa'yı turladı.

Dirk Roofthooft 2009'da Guy Cassiers ve besteci Kris Defoort tarafından tasarlanan ve Yasunari Kawabata'nın aynı adlı kitabından uyarlanan *Uykuda Sevilen Kızlar* isimli opera oynadı. Roofthooft, 2010 sonbaharında, besteci ve caz müzisyeni Kris Defoort'la beraber Joseph Brodsky'nin metinlerinden uyarlanan Brodsky Konserleri'ni gerçekleştirecek.

Sunken Red is a lamentation for a deceased mother and a recollection of the Japanese prison camps of the Second World War, based on the novel *Bezonken Rood* by the Dutch author Jeroen Brouwers. In 1943, the then three-year-old Jeroen Brouwers was imprisoned at a women's camp called Tjideng, in present-day Jakarta, together with his little sister, mother and grandmother. The author narrates how his relationship with his mother was damaged for the rest of his life and how every new love relationship goes to pieces under this burden.

Over a period of four decades, Brouwers' work has come to occupy a unique place in Dutch literature. His oeuvre centres around three themes: love, literature and death. The difficult relationship between man and woman, the fear of living as well as death, the obsession

with corporeality and finiteness, with remembering and forgetting, the struggle with literature and the necessity of writing; they reappear throughout his books like musical motifs in ever-changing variations. As Brouwers puts it: "I want my oeuvre to become one. An oeuvre is never detached from the life of the author". And yet the oeuvre of Brouwers transcends any autobiographical anecdote.

Guy Cassiers directed this harsh and also moving story "about the impossible memory and an equally

impossible oblivion" with Dirk Roofthooft in a star role. For the production of *Sunken Red*, Guy Cassiers collaborated with Dirk Roofthooft, one of the best European actors, and with Peter Missotten, also a long-standing collaborator of Cassiers. For *Sunken Red*, he designed the darkroom where –in sunken red– the images of the past are developed.

Dirk Roofthooft performs the monologue either in Dutch, French, Spanish or English. The Dutch version *Bezonken rood* has already been performed in recent years in Flanders, the Netherlands and was short-listed for the 2005 Theaterfestival Vlaanderen (Flanders Theatre Festival). As *Rouge décanté*, the French version, the production had a successful French première at the 2006 Avignon Festival and was also performed in several French theatres and at the Festival

TransAmériques 2007 in Montreal (CA). The English version *Sunken Red* was very well received at the Theater Spektakel in Zurich in 2005, at the legendary Brooklyn Academy of Music in New York (2008) and in Wroclaw in Poland (2009). This season *Rouge décanté* continues its successful French tour and the Spanish version will have its première in Madrid.

GUY CASSIERS

Guy Cassiers (1960), artistic director of Toneelhuis, has developed a very personal theatrical language in which technology has the rather surprising effect of deepening emotions. He combines his fascination with technology with a passion for literature. High points include *Bezonken rood* (*Sunken Red*, 2004) after the novel by Jeroen Brouwers, and the four-part Proust cycle (2002-2004).

There is also a growing appreciation of his work internationally. In recent years he has concentrated on his *Triptych of Power –Mefisto For Ever*, *Wolfshers* and *Atropa*. He is now taking that theme a step further in a new triptych based on Robert Musil's novel *Der Mann ohne Eigenschaften* (*The Man Without Qualities*), the first part of which will have its première at the end of the 2009-2010 season. Apart from the image, music is also playing an increasingly important role in Cassiers'

productions as evidenced once again by two new opera creations: *House of the Sleeping Beauties* (music Kris Defoort) and *Adam in Ballingschap* (*Adam in Exile*, music Rob Zuidam). It is perhaps no coincidence that he has been asked to direct Wagner's *Der Ring des*

Nibelungen in Milan and Berlin. Cassiers opens the 2009-2010 season with another *Götterdämmerung*: *Onder de vulkaan* (*Under the Volcano*) after the novel by Malcolm Lowry about the tragic decline of an alcoholic consul in Mexico.

Cassiers' theatre projects for the next few years reflect a growing interest in European history and the realization that we are standing on a fault line.

DIRK ROOFTHOOFT

Dirk Roofthooft is one of Europe's greatest actors. He worked with famous theatre directors, choreographers and musicians like Jan Fabre, Jan Lauwers/Needcompany, Luk Perceval, Ivo van Hove,

Theu Boermans, Jan Ritsema, Josse De Pauw, Peter Vermeersch, Wim Vandekeybus, Ron Vawter (The Wooster Group), René Pollesch (Volksbühne, Berlin), Lotte van den Berg, Zita Swoon, the London Symphonietta, Schönberg Ensemble, Collegium Vocale, the jazz legend Henry Threadgill (opening Salsburg Festival '98) and the opera director Peter Sellars. He has performed all over the world in Dutch, French, Spanish, German and English and has won several film and theatre prizes, in Belgium and abroad.

Roofthooft has won two Joseph Plateau Awards, Belgium's most prestigious honour for film and television work; he won the Best Actor Award at the Fort Lauderdale International Film Festival (Miami) for his part in *Pleure pas, Germaine* (*Don't Cry Germaine*). For his part in *Sombermans Actie* he received the Best Actor of the Year Award in Pescara, Italy. Dirk Roofthooft will play in *Storm* by Ben Sombogaert, the director of *Twin Sisters* who received an Oscar nomination for Best Foreign Language Film.

With Guy Cassiers he created *Kaspar and Tristan* (Klaus Mann) in the early 1980s and *Lying in decomposition* (Kaatheater) in 1993. In the latter, Guy Cassiers was responsible for the directing, and Dirk Roofthooft for the acting. In *Tristan*, the roles were reversed.

Roofthooft played the leading part in Guy Cassiers' *Mefisto For Ever*, a big success at the 2007 Festival d'Avignon. In 2007 he received the Louis d'Or for his role in *Mefisto For Ever*. The Louis d'Or is an annual award for the best male stage performance in The Netherlands. The jury said: "In *Mefisto For Ever*, Roofthooft treats his audience to a fascinating piece of theatre, transferring all the nuances of his troubled personage, and showing all the phases of his moral decay". The production toured all over Europe in Autumn 2008.

In 2009 Dirk Roofthooft performed in *House of the Sleeping Beauties*, an opera based on the book by Yasunari Kawabata, conceived by Guy Cassiers and the composer Kris Defoort. In autumn 2010 Dirk Roofthooft will create together with Kris Defoort, composer and jazz-musician, The Brodsky Concerts, based upon the texts of Joseph Brodsky.

PINA BAUSCH'UN ANISINA
DEDICATED TO THE MEMORY OF PINA BAUSCH

NEFÉS

Koreografi Choreography PINA BAUSCH

Bir Tanztheater Wuppertal, Pina Bausch ve Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali Ortak Yapımı
Tanztheater Wuppertal and Pina Bausch & International İstanbul Theatre Festival Joint Production

İstanbul 2010 Avrupa Kültür Başkenti Ajansı
Özel Gösterisi
Special Performance Hosted by İstanbul 2010 European Capital of Culture Agency

İstanbul seyircisi Pina Bausch ve Tanztheater Wuppertal'ı ilk kez 1998 yılında, 10. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali'nde, Hong Kong üstüne yapmış olduğu *Cam Temizleyici* ile tanıdı ve çok sevdı. İki yıl sonra, Lizbon için tasarladığı *Masurco Fogo* ile AKM bir kez daha doldu taştı. Pina Bausch'un İstanbul'a gelmesi hayli zaman almıştı ama, o da İstanbul'u bizim onu sevdiğimiz kadar sevmiştir.

Pina Bausch gibi duyarlı bir insanın İstanbul'un büyüsüne kapılmaması olanaksızdı. "Bu kent insanı yakalıyor ve içine çekiyor" diyen sanatçı, 2002 yılında düşlerimizi gerçeğe dönüştürdü ve hayli etkilendiği bu kent için bir koreografi yapmak istediğini bildirdi. İstanbul Kültür Sanat Vakfı (IKSV) olarak bu büyük sanatçı ile işbirliği yapmak elbette çok heyecanlandırdı bizleri. Ağustos 2002'de 30 dansçısı, tasarımcıları ve müzik ekibiyle İstanbul'a geldi Pina Bausch. Üç hafta kaldılar burada. Bu zaman dilimi içinde kimi zaman dansçılarıyla, kimi zaman bizlerle ve kimi zaman da tek başına şehri dolaştı, dinledi, kokladı, izledi ve sürekli prova yaptı. Gözlemlerini hareketlere, sese, müziğe aktardı... Ardından Wuppertal'de devam etti çalışmalar... Zaman zaman kısa gidip-gelişler yaşandı. Bedenlerini ustaca kullanan oyuncu/dansçıları, ünlü tasarımcılarıyla Kentler ve İnsanlar projesinin İstanbul ayağını hayatı geçirerek üzere ill adımlar böyle atıldı, gelişti ve bütün dünyayı dolaşan, mükemmel eleştiriler alan Nefés, 2003 yılında doğdu... İlk gösterimlerini Wuppertal'de yaptıktan sonra, 30 Mayıs 2003 akşamı AKM'de perde açtı. Sanatçının İstanbul sevgisi hayatın her sahnesinde hissediliyor. Teşekkürler Pina Bausch.

Ne garip bir tesadüf; öldüğü akşam, 30 Haziran 2009'da, dansçıları Varşova'da Nefés'le sahnedeymişler...

"Bu kocaman şehirde küçükük insanlar gibiyiz" derken, İstanbul'un zenginliklerinden ne denli etkilendiğini vurguluyordu Pina Bausch. "Bu şehirle ilgili binlerce proje üretebilirsiniz. İstanbul, her kösesi, her yönüyle öylesine farklı ve özel ki... Ben ve dansçılarmı bu zenginliklerin sadece küçük bir bölümüne dokunmaya gayret ediyorum." Gerçeklerden, düşlerden, renklerden, çağrımlardan esinlenen bir süreçte Nefés'in yaratım süreci. Şimdi, yeniden düşünüyorum da, bir imgeler, zihinde oluşan resimler bütünü Bausch'un İstanbul'u. Mercan Dede'den Burhan Öcal'a, Suren Asaduryan'dan Tom Waits'e uzanan müziklerle, yalnızlığı içinde etkileyici sahne tasarımlıyla ve zarif dansçılarıyla sanki derin anımlar kazanıyor sanatçının bütüne bakışı. Nefés'i izlerken bir yandan Boğaz sularında yakamozları görüyor, öte yandan İstanbul'u kirilgan, gülüçlü, özgür, kaotik, mistik, erotik bir şehir olarak soluduğunu hissediyorum Pina Bausch'un... Derinlerine daldığı bu sularda insanlık halleriyle hesaplaşıyor. Kimi zaman gülümseten, kimi zaman düşündüren ve de gerçeğin ta kendisi olan insanlık halleri... Bir yaşam skalası.

Son kez Şubat 2009'da gördüm Pina Bausch'u, Paris'te. Yedi yıllık bir aradan sonra İstanbul'a geleceği için mutluydu. İstanbul 2010 AKB Ajansı'nda Sahne ve

21.06.2010 Pt Mon, 20.30
22.06.2010 Sa Tue, 20.30
23.06.2010 Ça Wed, 20.30
Muhsin Ertuğrul Sahnesi

Gösteri Sanatları Yönetmeni olarak da görev yaptığı o dönemde Nefés'in 2010 gibi özel bir yılda yeniden İstanbul'a gelmesi gerektiğini düşünüyordum. Aynı yıl yollarımız ayrıldı AKB Ajansı ile ama, ne güzel ki bu görevi devenan değerli koreograf Beyhan Murphy bu konuda aynı hassasiyeti gösterdi.

Evet, Nefés bir kez daha geçiyor İstanbul'dan, ama Pina'sız... Ve ben, bir Şubat akşamı Paris'te bir kahvede İstanbul'a geliş heyecanını paylaştığımız o sıcak sohbeti her hatırlayışında önlenemez bir burukluk yaşıyorum.
Prof. Dr. Dikmen Gürün

It is first through *Cam Temizleyici* (Fentzerputzer), Pina Bausch's work on Hong Kong, that İstanbul audience came to know and love Tanztheater Wuppertal and Pina Bausch in 1998, at the 10th International İstanbul Theatre Festival. Two years later, with her *Masurco Fogo* which she dedicated to Lisbon, The Atatürk Cultural Center was packed with an audience that was hers. If it has taken a good deal of time for Pina Bausch to arrive in İstanbul at last, it is not that she has avoided it. Indeed she turned out to become a very strong lover of İstanbul.

For any one as sensitive as Pina Bausch, İstanbul is hard not to be beguiled by. The artist, who had once said "this city catches you and absorbs you in"

actualised a long-awaited dream in 2002; and informed us that she was willing to make a choreography for İstanbul. The İstanbul Foundation for Culture and Arts (IKSV) was excited enough, of course, at the possibility of collaborating with her. There came Pina Bausch with all her 30 dancers, designers and musicians to İstanbul in August 2002. They stayed with us for three weeks. She used this period of time to wonder about in the city, at times with us, at times alone, to listen to, to smell, to watch the city and to continuously rehearse towards her performance. She transformed her observations into sounds, acts, music... There followed the body of work at Wuppertal... We did also experience short-lived commutes between here and there at times. To bring to life the İstanbul branch of the "Cities and Peoples,"

these were the first steps taken forward, owing to her well-known designers, along with her actors and dancers in all their perfectly empowered bodies, all of whom finally made Nefés possible in 2003, bringing it further into the world scene, where it was met with much appreciative criticism all around... The İstanbul debut at The Atatürk Culture Center in the evening of 30 May 2003 was actually the follow-up of the first performance staged at Wuppertal... The artist's ardor for İstanbul manifests itself at every single scene of the performance... Pina Bausch, thank you.

What a coincidence!, that night, when she passed away on 30 June 2009, the dancers in her group were in Warsaw, staging Nefés...

Pina Bausch laid special emphasis on how the resourcefulness of İstanbul meant deeply to her when she once said "*we are like people so tiny little in this vast city.*" She would add, "*you can make a thousand projects to do with this city. İstanbul is so different and special at all its faces, in all its aspects... For me and my dancers, touching only a smaller portion of all these resources should suffice.*"

The process through which "Nefés" was created involved many realities, but dreams as well, so many colours, meanings and free association of ideas. Looking back now, in reconsidering the work, Bausch's İstanbul is a "gestalt" of images and pictures that integrate to reconstruct the city in the mind. It is through the choreographer's gaze at this very wholesomeness that each of the pieces by *Mercan Dede*, *Burhan Öcal*, *Suren Asaduryan* and *Tom Waits* acquire their deeply ingrained meanings, within the framework of the stage design, itself impressive in its unadorned style, wherein delicate movements by slender dancers are placed. Watching Nefés with the backdrop of moonlight bathing on the surface of the Bosphorus, I feel how Pina Bausch must have felt, inhaling İstanbul's air, requalifying the city as frail yet strong, free, chaotic, mystical and erotic... It is in the depths of these waters that she feels called to face the kaleidoscope of being human. A kaleidoscope of human conditions that, at times, makes one smile, while ponderous at other times, yet totally real in their human immediacy... A scale that unfolds what life is about.

The last time I saw Pina Bausch was in Paris, the February of 2009. She was treading on air for coming back to İstanbul after 7 years. Being The Theatre and Performaning Arts Director of The İstanbul 2010 European Capital of Culture Agency in that period, I was of the opinion that Nefés should be brought back to İstanbul for the occasion of this special year. Upon my resignation from İstanbul 2010 due to differing opinions, Beyhan Murphy, a distinguished choreographer, who undertook the position after me, paid equal attention on the matter.

Yes, Nefés is passing through İstanbul but... in the absence of Pina this time... And a picture that comes to my mind again and again, whenever I remember her... a picture of she and I immersed in a conversation at a café in the Paris of a cold February evening, on her visit to İstanbul in June 2010...

Prof. Dr. Dikmen Gürün

Çeviri Translation: ÖNDER OTÇU

FESTİVAL ETKİNLİKLERİ
FESTIVAL EVENTS

**WILLIAM SHAKESPEARE'İN
TITUS ANDRONICUS'U.
BEŞ PERDELİK MANZUM MAGANDA
FACİASI OLARAK YENİDEN
ANLATAN: SİNAN FİŞEK**
WILLIAM SHAKESPEARE'S
TITUS ANDRONICUS.
RETOLED AS A TRAGEDY OF THUGS,
IN FIVE ACTS AND IN VERSE,
BY SİNAN FİŞEK

24.05.2010 Pt Mon 20.00
Sabancı Üniversitesi Gösteri Merkezi
Sabancı University, Performing Arts Centre
Orhanlı, Tuzla
T: (216) 483 90 00

**PERFORMANS KOMPOZİSYONU
PERFORMANCE COMPOSITION**
SERAP ERİNCİN

Bu atölye çalışmasında, katılımcılar kendilerinin, ya da bir başkasının imge, hatırlı, kişisel deneyim, hayalgücü, saplantı, gerçek ya da kurgu öykülerini, rüyalarını, ve en önemlisi tutkularını kullanmayı içeren performans eserleri yaratma yöntemleriyle tanışacak. Bir performans eserinde hikâye örgüsüne gerek yoktur, tek gereken söyleyeceği sözü olan, ve bunu performatif bir yolla iletmek arzusundaki bir oyuncu/performans sanatçısıdır. Bir performans sanatçısının başka bir karakter olmasına gerek yoktur; sadece hazır bulunması gereklidir. Bu atölye çalışmasında, katılımcılar, sanat aracılığıyla kişisel ya da politik söylemlerde bulunabilmek amacıyla, imgeler ve dörtüler gibi kendi içsel kaynaklarını ve fiziksel materyallerini, başkalarına da hitap edip, etki edecek performatif eylemlere çevirmenin yollarını keşfedecekler. Çalışmalar sırasında yaratıcı ve çözümssel düşünmeye, fiziksel ve yazılı egzersizleri ve metodlar içine geçerek katılımcıların kendi başlarına, ya da daha uzun solo, ya da toplu bir performansta kullanabilecek performatif eylemler yaratmalarını sağlayacak.
(Katılımcıların bir defter, ve belki bazı başka nesneler getirmeleri, ve en sevdikleri -ve nispeten rahat- giysilerini giymeleri gerekiyor.)

Serap Erincin İstanbul, Londra ve New York'ta yaşamış bir performans sanatçısı, yönetmen ve yazar. Türkiye'de ve Amerika'da hem pek çok defa başka sanatçılara çalışarak sahne aldı, hem de solo gösteriler hazırladı ve oynadı. New York'ta çeşitli üniversitelerde oyunculuk, tiyatro, drama ve iletişim dersleri verdi. NYU Tisch Sanat Okulu Performans Çalışmaları bölümünde doktora öğrencisi. Akademisyen ve gazeteci olarak yazılar ve makaleler yazdı. New York'ta aralarında Karen Finley, Anna Deavere Smith, Wooster Grup'tan Elizabeth LeCompte, Augusto Boal, Jesusa Rodríguez, Richard Schechner ve East Coast Artists, Guillermo Gómez-Peña ve Marina Abramovic de dahil, çalıştığı çok sayıda sanatçıdan dersler aldı, seminerlerine, atölye çalışmalarına katıldı.

This workshop on Performance Composition will introduce the participants to ways of creating performance pieces that involve using one's own, or another person's images, memory, personal experience, imagination, obsessions, real or fictional stories, dreams, and, most importantly, desires. A performance piece does not need a plot; all that is necessary is a performer/performance artist who has a desire to make a statement or a point and is willing to find a

performative way to communicate it. A performance artist does not need to become another character; she only needs to be present. In this workshop, participants will explore ways to transform their inner resources such as impulses and images, and physical material into performative acts that will appeal to and influence others, in order to make personal or political statements through art. The workshop will integrate creative and critical thinking with physical and writing exercises and methods that will compel the participants to generate performative acts that can be used on their own or as part of a longer solo or collaborative performance. (Participants will need to bring a notebook, and perhaps a few other objects and material and wear their favorite - and relatively comfortable- clothes.)

Serap Erincin is a performance artist, director and writer who has lived and worked in İstanbul, London, and New York. She has often collaborated with others and has produced and performed in several solo performances in Turkey, and the US. She has taught acting, theatre, drama, and communication in various universities in New York City. She is a doctoral student in the department of Performance Studies at NYU's Tisch School of the Arts. As a scholar and a journalist, she published and broadcast various pieces of writing, features and interviews. In New York, she has worked with, taken classes and workshops from and attended lectures of many artists including Karen Finley, Anna Deavere Smith, Elizabeth LeCompte of the Wooster Group, Augusto Boal, Jesusa Rodríguez, Richard Schechner and East Coast Artists, Guillermo Gómez-Peña and Marina Abramovic.

**SAHNEDE DÖVÜŞ İLLÜZYONLARI
OLUŞTURMAK**
CREATING FIGHT ILLUSIONS ON
STAGE

GÜRHAN ELMALIOĞLU
Maltepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi
Oyunculuk Bölüm Başkanı
Head of the Acting Department, Maltepe University,
Faculty of Fine Arts

29.05.2010, Ct Sat, 11.00–14.00
Üsküdar Tekel Sahnesi
Üsküdar Tekel Stage
Katılım 15 kişi ile sınırlıdır.
Limited to 15 people.

OYUNCUNUN PERFORMANSINDA
DÜRÜSLÜK
HONESTY OF THE PLAYER
ŞAHİKA TEKAND

28.05.2010, Cu Fri, 14.00–17.00
Stüdyo Oyuncuları
Studio Players

BEDEN FARKINDALIĞI
BODY AWARENESS
AYDIN TEKER

21.05.2010 Cu Fri, 16.00–18.00
22.05.2010 Ct Sat, 16.00–18.00
Aydin Teker Stüdyo Aydin Teker Studio
Katılım 15 kişi ile sınırlıdır. Atölye sadece oyunculara açıktır.
Limited to 15 people. The workshop is only open to actors.

PICCOLO TEATRO DI MILANO
TONI SERVILLO

30.05.2010 Pz Sun 11.00
Muhsin Ertuğrul Tiyatrosu

BEDENİN LİMİTLERİ
THE BODY'S LIMITS
Ko Murobushi

06.06.2010 Pz Sun 10.00-13.00
Garajistanbul

SUZUKI METODU
SUZUKI METHOD
TADASHI SUZUKI

BARIŞ İÇİNDE BİR DÜNYA İÇİN
'SANAT'A SAHİP ÇIKMALIYIZ.'

2010 RESMİ TAŞİYICI
IKSV

Sektörümüzün dünya lideri olarak bu sorumluluğu
yillardır üstleniyor, sanatçının ve sanatseverin yanında
yer almaktan mutluluk duyuyoruz.

444 00 40
www.dhl.com.tr

DHL
EXPRESS

Hayatımız tiyatro!

Aksam gazetesi, 17. Uluslararası Tiyatro Festivalinin medya sponsoru.

dün, bugün, BirGün...

BİR GÜN

Bu ülkenin aydınlatık insanları
size yakışır.

17. ULUSLARARASI İSTANBUL
TİYATRO FESTİVALİ 2010 MEDYA SPONSORU

Cumhuriyet

Tiyatro Severlerine İyi Seyirler Diler

TİYATRO SEVERLERİNE İYİ SEYIRLER DILER

Sanata destek

“Olmak ya da olmamak”

Gazete Habertürk

17. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali Medya Sponsoru

Tiyatroseverlere de
daha fazla hürriyet.
HERKESE DAHA FAZLA HÜRRIYET!

Tiyatroseverlere yarın hediye oluyor! 17. Uluslararası
İstanbul Tiyatro Festivali'nin medya sponsoru Hürriyet,
sanata destek vermeye devam ediyor.

Hürriyet

02.05.1989

En güncel tiyatro haberleri, yillardır Milliyet kültür-sanat sayfalarında.

Tiyatro festivalini desteklemeye devam ediyoruz.

17. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali medya sponsoru Milliyet,
tiyatroseverlere iyi seyirler diler.

Milliyet
BASINDA GÜVEN

**Hayat bir
tiyatro sahnesi.**

17. Uluslararası İstanbul
Tiyatro Festivali'ne katılan
tüm tiyatroseverlere
iyi seyirler dileriz.

Radikal

İstanbul'un taşı toprağı sahne!

Medya Sponsoru Sabah,
17. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali'ne
başarılar diler.

SABAH

Biz başkalarının gizlediğini açıklarız.
Başkalarının yazmadığını yazarız.

Taraf

**Taraflı gazetelerin
yanıltıcı etkilerinden
korur.**

Her gün mutlaka alın.

**Sadece haberin değil
Kültür - Sanat'ın da adresi...**

Ortalıkta ne oyunlar dönüyor haberiniz var mı?

CNN TÜRK 17. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali'ne
medya sponsoru olmaktan gurur duyur.

D-smart 30. kanal
Digiturk 42. kanal
Kablo S22
Türksat 2A uydu
cnnturk.com
facebook.com/cnnturkcom
twitter.com/cnnturkcom
www.ofansif.com/cnnturk
Radyo 92.5

FESTİVALİ DE KACIRMA,
DİZİLERİ DE!

X X X
TİNİ.
BITTİ.
SİMDİ
DİCİ

UZAKTAN
KAYIT

TELEFONUNDAN
HAFIZAMA KAYDET,
İSTEDİĞİN ZAMAN
SEYRET.

DIGITURK
Digiturk TV
0212 473 7777

Tiyatroyla gülüp,
tiyatroyla ağlayanlara...

Yerli ve yabancı tiyatro topluluklarının sahneleyeceği
90 ayrı oyun, dans, performans ve özel gösterinin
seyirciyle buluşacağı 17. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali
10 Mayıs'ta başlıyor. Festivalin medya yayın sponsoru
Dream TV'den tüm tiyatro severlere iyi soylar...

www.dreamtv.com.tr

Herkes Tiyatro Festivali'nde.

FOXlife

**HABER
TURK**

cinek

"Dünya bir sahnedir ve biz de oyuncuları."

William Shakespeare

İKSV Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali 2010
medya sponsoru Kanal D, iyi seyirler diler.

www.kanalid.com.tr

Alo D: (0212) 478 00 88 | D Smart 22. Kanal

Türkiye'nin Kanalı

natgeotv.com.tr

live curious NATIONAL
GEOGRAPHIC
CHANNEL

ve perde...

TNT, 17. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali
Medya Sponsoru olmaktan gurur duyuyor.

17. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali'nı

Desteklemekten Gurur Duyar

www.tv8.com.tr

Forbes hayatınızı zenginleştirir

Forbes
Tüm Tiyatroseverlere İyi Seyirler Diler

Get a clear view...

Don't get lost... get The Guide

Tiyatro festivalde,
yıldızlar *InStyle Home*'da...

TİYATRO, TÜM DETAYLARIYLA
VİLLARDİR MİLLİYET SANAT SAYFALARINDA.

17. ULUSLARARASI İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ MEDYA SPONSORU
MİLLİYET SANAT, TİYATROSEVERLERE İYİ SEYİRLER DİLER.

Uluslararası
İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ
2010 MEDYA SPONSORU
İKSİ TİYATRO

TÜRKİYE'NİN İLK VE TEK
SANAT DERGİSİ

Büyük resmi görebiliyor musunuz?

TÜRKİYE
Newsweek

Newsweek Türkiye
17. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali Medya Sponsoru

Uluslararası
İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ
2010 MEDYA SPONSORU
İKSİ TİYATRO

cineR

NTV Tarih yazıyor

DÜNÜ UNUTMA GÜNÜ YAŞA

PERDEYİ ARALADIK...

Time Out iyi seyirler diler.

Time Out
istanbul

Uluslararası
İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ
2010 MEDYA SPONSORU
IKSV
TİYATRO

Tiyatro... Tiyatro... Dergisi 20 nci Yılında...
1991 yılında yayın hayatına başlayan Dergi 20 nci yılina girdi...

Tiyatro... Tiyatro... Dergisi Yenilendi...
Dergi, artık tamamen renkli ve 80 sayfa...

Tiyatro... Tiyatro... Dergisi Yaygınlaştı...
Dergi, yaygın dağıtıma girdi, artık Türkiye'nin her noktasında...

Tiyatro... Tiyatro... Dergisi Arşivi Okurların Hizmetinde...
Dergi aboneleri, 19 yıllık arşive ulaşabiliyor, tıkikbasım olarak okuyabiliyor...

Tiyatro... Tiyatro... Dergisi Okurlarına DVD Arşivi...
Dergi, kendi produksyonu olarak hazırladığı "Tiyatrodada Bir Ömür"
DVD'lerini Mayıs 2010'dan itibaren okurlarına Dergi ile birlikte armağan ediyor.

Uluslararası
İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ
2010 MEDYA SPONSORU
IKSV
TİYATRO

Abonelik için: 0212. 444 53 53 www.boyutstore.com
Bilgi için: www.tiyatrodergisi.com.tr

Açık havada Clear Channel, Sahnede İKSV...

Açık hava reklamcılığında İstanbul'a değer
katmaya devam eden Clear Channel,
Sanat dünyasında değerli projeler gerçekleştiren
İstanbul Kültür Sanat Vakfı'na
destek vermekten mutluluk duyar.

CLEAR CHANNEL

Genel Müdürlüğü

Palanga Caddesi No: 24 34347 Ortaköy - İstanbul Tel: (0212) 227 96 96 Faks: (0212) 288 93 87

Antalya Bölge Müdürlüğü

Etiler Mahallesi, Adnan Menderes Bulvarı, Sarginlar İş Merkezi No: 55/25 Tel: (0242) 311 82 22 Faks: (0242) 311 05 18
www.clearchannel.com.tr www.clearchannel.com

GfK

GfK. Growth from Knowledge

**Focus on the markets:
Leading through Knowledge**

Client - driven

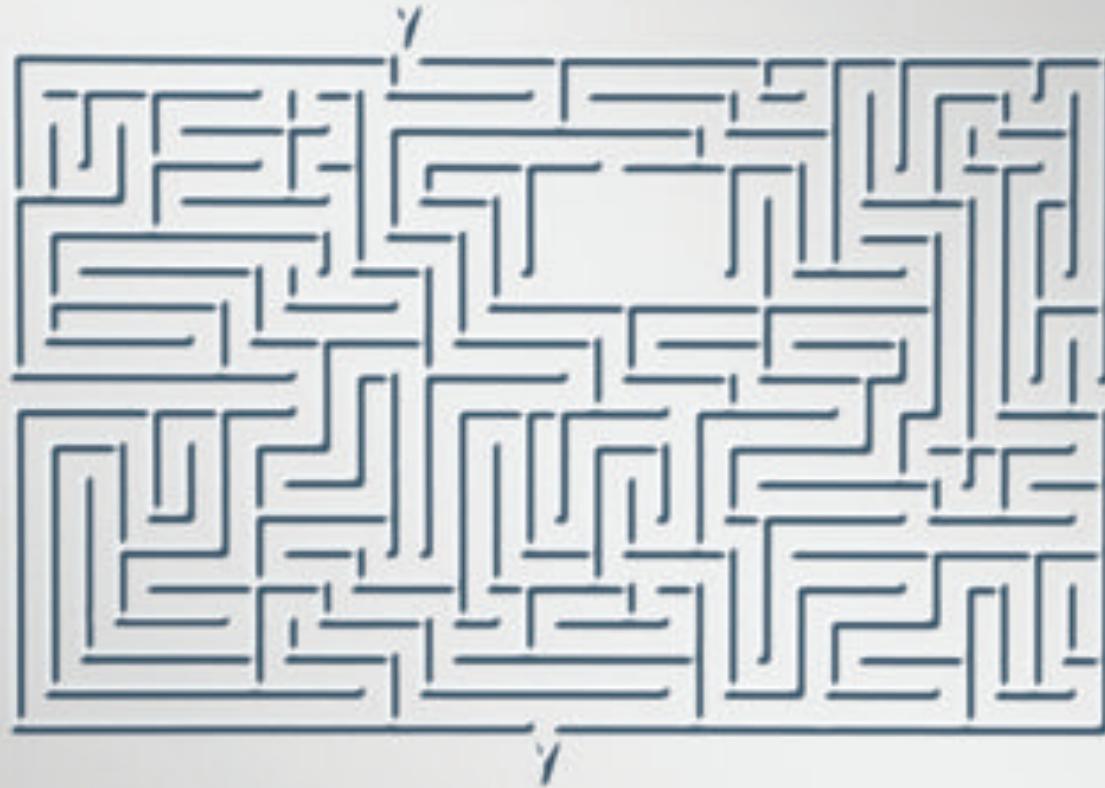
Our people

Innovation

Global expertise - local knowledge

Growth

KARMAŞADA KAYBOLMAYINI..

Wall'in etkili network sistemleri ile karmaşada kaybolmazsınız!

Şehirler için. İnsanlar için. Wall

www.wall.com.tr

Wall Şehir Dizayn ve Ticaret Ltd. Şti. Gazeteciler Sitesi, 23 Temmuz Meydanı No: 5 34394
Esenler/İstanbul • Tel: (0212) 217 92 02 • Faks: (0212) 217 94 54 • wall@wall.com.tr

www.fidafilm.com | Reklam rezervasyonlarınız için : 0212 325 90 10

markanız
sinemada
büyü

2010 SİNEMA
YAYIN SPONSORU

45 YIL
FIDA
FILM

Hayat için sanat
sanat için Lale Kart

Lale Kart'la İstanbul'un sanat yaşamında pek çok öncelik
ve ayrıcalık sizi bekliyor. Üye olun, İKSV'nin sunduğu
Lale Kart ile kültür ve sanata katkıda bulunun.

Ayrıntılı bilgi ve üyelik için:

Lale Kart İletişim Merkezi (216) 556 98 56 www.lalekart.org

DENİZ YILMAZ

0401 0154 8296 2201
12/10

LALE KART

Birlikte
renkli festivallere...

**İstanbul Kültür Sanat Vakfı,
tüm Lale üyelerine
verdikleri destek için
teşekkür eder.**

SİYAH LALE ÜYELERİ

A. LEVENT ÇETİNOR
ALEV QUHADAROĞLU
ALİ AKENGİN
ALİ SENİN TÜRKBAY
ARIF OBDAN
ARMACAN ULUŞAHİN
ASLİ ATAY MERAL
ATAKAN ÖZTÜRKAYI
AVNİ CELİK
AYBIKE SÜMER
AYDIN HAREZİ
AYFER SENGİR
AYGEN GÜRTUNCA
AYLAN EŞİN EYÜBOĞLU
AYŞE ZEYNEP KOÇABIYIK
AYTUĞ KOLANKAYA
BANU ONUR
BARBAROS ÇAĞA
BARIS EKİNCİ
BELKİŞ KARACÜLLÜ
BİLGE SOYAK
BİNGÜL CERRAHOĞLU
BORA ONAT
BORA TAYFUN ŞAHİNOĞLU
BUKET AYMAK
BÜLENT PULAK
BURHAN İNCEÖĞLU
CAHİT ERAY YILMAZ
CAN NAHUM
CANAN PAK
CELAL DOĞAN
CEM BOYNER
COŞKUN MUTLU
DERYA DOĞAN
DOĞAN TEKELİ
DUYGU ARABACI ATEŞ
EBRU ÖZDEMİR
EBRU ÜZÜMÜCÜ
ELİF ERBİL ALPTEMÖCİN
ELVAN GOKŞAHİN
EMİN ASITANELİÖĞLU
EMİNE BAŞDAĞ
EMİNE ERDEM
ERAY YÜKSEK
ERDAL AKGÜN
EREN İNONU
EREN TUNGA
ERİN ATASOY
ERTÜRKUL ÇAR
ETHELL LYALL LUNSFORD
EVREN İÇLİ
FAİK VOLCAN ARSEVEN
FATMA SAFFET ETTUŞ
FUAT YÜKSEL
GÜLGÜN ÜNLÜÖĞLU
GÜLSEREN YALÇIN
GÜLSUM AKINCI
GÜNSİNİN GÜNEL
HAMİT BELİC BELLİ
HANDE BOZOĞAN
HANDE EROĞAÇAN
HASİP GENÇER
HİFZİ ALİ GÜRELİ
HİLMI GÖVENCİ
HİLMI ÜÇÖNCÜ
HULUSİ ŞAHİN
HÜSAMETTİN NAMLIÇİ

IFFET BERNA ÇAPAN
İHSAN ÇAĞLAR
İNÇ ATAMAN-FİĞANMEŞE
İSMAIL CEM YÜKSEL
JAK BARUH
JAK KAMHİ
KAAN KARAKULLUKU
KAAN KENAN KIVRAK
KANIYE HASIRIOĞLU
KEREM KEMERLİ
LİZ BEHMOORAS
MEHMET GÜN
MEHMET KENAN TEKDÄC
MEHMET RAGIP DEVRES
MEHMET SAÇIR
MEHMET SERHAT GÖRAY
MEHVEŞ DEMIREN
MEMET ALİ EROĞAN
METE TÜRKYLİMZAĞ
MURAT BARLAS
MURAT BEYAZIT
MUSTAFA ALACA
MUSTAFA BİRÇİ
MUSTAFA ÖZDEMİR
NEJAT EKREM BASMACI
NEJAT ÖNEN
NUR BANU HALAÇ
NURAL TURHAN
OKTAY DURAN
ÖMER FARUK ÇELİK
ÖMER KARACAN
OSMAN YÜCESAN
ÖYKÜ ÖZCAN
ÖZANT ÖZİSTMİZ
ÖZEN İNCECİK
ÖZGÜR KURŞUN
ÖZLEM UNAY DEMİREL
PERİHAN İNCİ
RANA SENGİL
RIMA KOLBAŞI
ROBI EBOĞLU
SAIT MISIRIOĞLU
SAVAN YILMAZER
SEBA GACEMER
SEHNAH KARAMANCI
SELEN ÖZEL
SEMA SARPER
SEMŞA POZCU
SEN AKÇİT
SENEM GAZİOĞLU
SEVİL GÜNEŞ
SEZEN AMANVERMEZ KARAHAN
ŞÜKRÜ VECİHI YAVUZ
TACETİN TUNC
TEZCAN YARAMANCI
TİMUÇİN ERDAL
TULAY OĞCAN
TURAN DURGUNÖĞLU
TURTUL NOYAN KILIŃ
TÜRKAN ÖZLÜHAN
VEYSİ CENGİZ
ZEYNEP KILIĆ

BEYAZ LALE ÜYELERİ

A. YESİT ÜNÜĞUR
ALİ İSMAN ARDUMAN
AHMET HASEKİ
AHMET NURSET SELEN
AHMET TALHA ÇATLI
AKGÜL MUTLU
AKSEL KERİBAN
ALEV TOPŞAKAL
ALİ ALPER KARAHÖYÜKLÜ
ALİ ALPER
ALİ DOĞRAMACI
ALİ HİZIROĞLU
ALİ NAZIM TOKUZ
ALİ OSMAN AYDIN
AMBER GÖKDENİ RESNE
AMER İLKAM
ARZU GÖKTAS
ASLİ BAŞCOZ
ASLİ EKSİÖĞLU
ASLİHAN YETİŞ
ASUDE ASİL TEKİ
ATILLA ANSAL
AYŞE AYŞE
AYDIN SILKEF
AYDIN UÇUR
AYHAN MIZRAKİ
AYLA SABUNIS
AYLA SENCER
AYLA SEVAND
AYŞE BERİL COŞKUN
AYŞE BİROL İNSOY
AYŞE GÜNEŞ
AYŞE GÜVENİR
AYŞE VERDA METİN
AYŞE YAŞAR
AYŞEGÜL GÖÇİN
AYŞEGÜL KİPER
AYSEL ÖZTÜRK
AYŞE YILMAZ
AYŞİN ALİŞBAH OTTEM
B. TUİL ALACAM
BADRİK BÜKEK
BAHADIR ERDEM
BAŞAK AKINCI
BEDİN TİNMAZ
BELÇİĞİN MİRBAĞ
BEMİ SARI
BILLUR ÖZKEK
BÜLENT KAHYOĞLU
BURAK BAYKAN
BURÇİN ÖZYOL
BURHAN KARA
CANAN CELEBİOĞLU TOKGOZ
CANAN GÜRSOY
CANAN REEVES
CANAN ÜNAL
CEM TÜZÜM
CEMALİYE BEZMEN
CENGİZ ALTÖR
ÇİĞDEM DENİZ ÖZYERİ
ÇİĞDEM GÜBARAN
ÇİĞDEM SEYİMMEN
DAVİT BESKİNAZ
DEMET ALP
DEMET KUŞCU
DENİZ MUT
DERYA ÖZYAKA
DERYA TAHSİLDAROĞLU
DİLLİK İNCE
DİLLİK İÇTA
DOĞAN PINHAS
DR.YAVUZ TEZELLER
EBRU EDİN
EDA DEMİREL
EFSA KURANEK
ELVAN KURAS
EMİN PIRAN
EMİNE BİRÇİ
EMİNE ONEN
EMİNE ÖZ
ERHAN ARAS
ERHAN SEYFI MOROĞLU
EROL BAKKALBAŞI
ERYA OZTURK
ERÝA TÜRK
ESİN TABOOGLU
EZEL YÜKSEL
FAHRI NAKIBOĞLU
FARUK BUVRU
FATMA GAYE KAYMAK
FATMA İNCEBOZ
FATMA REZAN BOZDAĞ
FATMA SEHER ERKSN
FATMA ŞEHİR AYDEMİR
FAZLIÖZCAN
FEYZİ ERÇİN
FİDAN TÜRKENT
FİLİZ AKKANAT
FUGE DEMİROK
GAMZE DINÇKÖK YÜCAOĞLU
GAMZE EİDER
GINA ERTAŞ
GONCA AÇIKALIN
GUHER PEKİNEL
GÜL ÜSTÜN
GÜLCİN MERCAN
GÜLŞAHİN ÖZTARAKÇI
GÜLEN İŞİLER
GÜLER VAFİ
GÜLFİLİZ AİRİBURUN TANMAN
GÜLGÜN ÜZELÖZ
GÜLŞÜN ERTAN
GÜLŞÜN KONURAY
GÜNER AKMAN
GÜNDÜZ İLK
GÜNNUR EKEN
GÜRDAL KURTULAN
GÜRKAN KILÇAŞLAN
GÜZİDE BALÇI
H. ŞENİZ EKLER
H. UMUR KALAÇ
HACERİYAH YAMAN
HAKİMDAŞ
HAÜL DİLEK
HAMİDİ GOCEN
HAMİT HAMUTÇU
HANDAN BOZBAĞ
HANDE BENÇİSİ
HANDE OVAÇIK
HANIF İNCE
HASAN BURAK SARIOĞLU
HASAN ÜSKÜR AKÇAL
HÜLYA SİREL
HÜLYA VARDAR
HÜSAMETTİN ZILER
İCTEN ERİN
İFFET ÖZSEVEN
İHLAS İNCE
İHMET İNCECAN AİAŞ
İPER MERYE
İŞİL TOKCAN TUÇ
İSMAIL BERK TUZEMEN
JUDITH KUMRU
KAMURAN HASEKİ
KAYA TURGUT
KERMİCAYA
KİNGARTASIN KOÇAK
KORHAN CÜRSEL
LALE ÇAPOVAL
LERZAN BOYNER
LEVENT AKSON
LEYLA AKTAY
LEYLA İLKAYAN
LEYLA PEKİN
LEYLA PEHİN
LEYLA TEKBULUT
M. PINAR ARAN
MAHMUT GENCİ YÜCEL
MEHMET BİRCED
MEHMET ERTİN
MEHMET GÜLŞAHİN SONMEZ
MEHMET İLKAYA
MEHMET KEMAL ŞARMAN
MEHMET SELAHATTİN DEMİRhan
MEHMET HALEFOĞLU
MELİH MEKİK
MELİH TARHAN
MELİS TERZİOĞLU
MEŞİH İLKAYAN
MERAL AYAN
METİN EGELİ
METİN GOKSEL
METİN REYNA
MEVCE İLCİ
MEYZİ BARİN
MEYŞİ İLKAYAN
MİRAC ATUNA
MOİZ ZİLBİRMAN
MUATTAR SAYDAM
MÜGE BAYRAKTAR
MÜGE SÖKMEN
MUĽEVİNER ERO
MURAT ERYUREKLİ
MURAT TEKİN
MURATTEŞİN
MÜSERREF CİMCÖZ
MUSTAFA İSTİOTAN
MUSTAFA TERZİOĞLU
MUSTAFA TÜRK KARAMİZRAK
MUSTAFA YILMAZ
MUŞTEŞİN
MÜZENİN SÜRENM
NAĞİ KORZAY
NAĐİDE EREN ALKAN
NAHİDE KAYA KORAL
NANCY CAROL ATAKAN
NEJLA RESEN
NEŞE BÜYÜKÇERAN

NESE DÖRTER
NESİN SAMİÖĞLU
NIHAL ATES
NIHAL BURSA
NIHAL İNCİ SENOL ACAR
NIHAYET DURAKANOĞLU
NILGÜN ULKÜ
NILÜFER TAPAN
NİNGÜZ
NURCAN ÖZDES
NURHAN BAYER
NURTEEN EVRENOSOĞLU
Ö. SELÇUK ÖZDİL
ÖÇÜZ AYDINOĞLU
ÖMER ERGÜDER
OSMAN RÜŞTU TOKAT
OSMAN SULTAN KIR
OSMAN ULACAN
OYA PAKYÜREK
OYA YÜREKLİ
ÖZDEN SÖZALAN
PEARLY GABAY
PELIN ÇINAR
PROF. DR. İNENİZ ERDEN
RAMA CABAR
RAUF HOTİLLİ
REZAN SÜKÜROĞLU
REZZAN ATAMAN
RİZA GÜZKURT
Ş. GÜLER ZEYNELOĞLU
SABA ERDEM
SABİHA CANŞIZ
SAMİ SEKİHİ ÇEKİRDEKÇİ
SAMİL TİSÖCLÜ
SANEM DİKMEN
SARP TIRYAKİOĞLU
ŞEBNEM KABADAYI
SEDAT UYAR
SEHNAZ APAYDIN
SELEN İNCEKILI
SELİN SENGÜNLÜ
SELİMAN BİLAL
SELİMİN ALTINORDU
SENCER SOLAKOĞLU
SERDAR TURHAL
SERPİL SEREN
SERŞAH İNCEKILI
SERİA DİRMETKİN
SEVİĞ EDİN
SEYHAN AYEL GİRİT
SEYHAN ZEİDLER
SEZİNCİ İLKAY
SEBİ YÜCESAN
SİDİKA OKAR
SİMİ DÖLKİ
SİNAN EMOK
SİRİN GÜLAY SABİRLİ
SÜHER PEKİNEL
ŞÜKRİYE KESKİN
SUHAYLA İLKAY
TAHSİN İLKAY COYUER
TAYFUN İNDİRAS
TAYFUN ÖZATALAY
TAYFUR EKİN
TAYİYE NEDRET BUTLER
TEMİZ ÜSTÜ
TİJEN KAYRALI
TOCA İLKAY
TUBA ÖZTEK
TÜCRÜL SEZER
TÜLAY GÜNGEN
TÜLİN AKGÜN
TÜLİN URAS
ULKEM ÖZGE SEVGİLER
ULUSAL İLKAY
ÜLKÜ GÜNLASAN
ÜLKÜ NEKİPOĞLU
ÜMİT TABAK
VEDAT AYBAK
VESILE KARAMANCI
VİLİ KAMHİ
VURAL AKMAN
YASİN KARAMANCI OSAR
YUSUF ERİNTAN
YUSUF BITON
ZAFER ÇOKER
ZEHRİ KEMERLİ
ZEYNEP AYARSUVAT
ZEYNEP OZTUR
ZEYNEP SADET OGZUN
ZEYNEP SEBİEN SEVİNİ
ZEYNEP LYUN

Hayat için sanat
sanat için Lale Kart

Lale Kart'la İstanbul'un sanat yaşamında pek çok öncelik
ve ayrıcalık siz bekliyor. Üye olun, İKSV'nin sunduğu
Lale Kart ile kültür ve sanata katkıda bulunun.
Ayrıntılı bilgi ve üyelik için:

Lale Kart İletişim Merkezi (216) 556 98 56 www.lalekart.org

bu sayfayı çevirirken parmaklarınızı afiyetle yalayabilirsiniz.

Hayat için sanat, sanat için Lale Kart diyenlere yepeneli bir üyelik: Lale Kart Artı
Lale Kart Artı, Kırmızı ve Sarı Lale üyelerinin ayrıcalıklarına yenilerini ekliyor.
Siz de Kırmızı Lale Artı üyesi olun, tüm yıl boyunca kültür ve sanat etkinliklerini öncelik ve
ayrılaklılarla takip edin.
Ayrıntılı bilgi ve üyelik için: **Lale Kart İletişim Merkezi (216) 556 98 56** www.lalekart.org

Hayat için sanat, sanat için Lale Kart diyenlere yepeneli bir üyelik: Lale Kart Artı
Lale Kart Artı, Kırmızı ve Sarı Lale üyelerinin ayrıcalıklarına yenilerini ekliyor.
Siz de Sarı Lale Artı üyesi olun, tüm yıl boyunca kültür ve sanat etkinliklerini öncelik ve
ayrılaklılarla takip edin.
Ayrıntılı bilgi ve üyelik için: **Lale Kart İletişim Merkezi (216) 556 98 56** www.lalekart.org

TEŞEKKÜR
ACKNOWLEDGEMENTS

İstanbul Kültür Sanat Vakfı, 17. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali'nin gerçekleşmesine katkıda bulunan tüm bakanlık, kurum ve kişilere teşekkür eder.
The İstanbul Foundation for Culture and Arts would like to thank the following ministries, institutions, companies and individuals for the generous support they have given to the 17th International İstanbul Theatre Festival.

Sayın Ali Babacan, Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı
Sayın Ertuğrul Günay, Kültür ve Turizm Bakanı
TC İstanbul Valiliği
İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı
TC Başbakanlık Başmüşavirliği
TC Başbakanlık Tanıtma Fonu Kurulu
TC Başbakanlık Dış Tanıtım Başmüşavirliği
TC Başbakanlık Gümrük Müsteşarlığı
TC Kültür ve Turizm Bakanlığı
TC Kültür ve Turizm Bakanlığı Müsteşarlığı
TC Kültür ve Turizm Bakanlığı Müşteresvarlıklar
TC Kültür ve Turizm Bakanlığı Telif Hakları ve Sinema Genel Müdürlüğü
TC Kültür ve Turizm Bakanlığı Döner Sermaye İşletmesi Merkez Müdürlüğü
TC Dışişleri Bakanlığı Yurtdışı Tanıtma ve Kültür İşleri Genel Müdürlüğü
TC Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü
TC Kültür ve Turizm Bakanlığı Yatırım İşletmeler Genel Müdürlüğü
TC Kültür ve Turizm Bakanlığı Tanıtma Genel Müdürlüğü
TC İstanbul Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü
Türkiye Radyo Televizyon Kurumu Genel Müdürlüğü
Türk Hava Yolları Genel Müdürlüğü
Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğü
Atatürk Havalimanı Mülki İdare Amirliği
İstanbul Gümrukler Başmüdürlüğü
İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür ve Turizm Daire Başkanlığı
İstanbul İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü
Gümrükler Genel Müdürlüğü Geçici Muafiyetler Şube Müdürlüğü
Beyoğlu Belediye Başkanlığı
Eminönü Belediye Başkanlığı
Kadıköy Belediye Başkanlığı
Sarıyer Belediye Başkanlığı
Şişli Belediye Başkanlığı
İstanbul İlk Emniyet Müdürlüğü
Beyoğlu Kaymakamlığı
Beyoğlu Emniyet Müdürlüğü
Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü
İstanbul Devlet Tiyatroları Müdürlüğü
İstanbul Büyükşehir Belediyesi Şehir Tiyatroları Müdürlüğü
Atatürk Havalimanı Giriş Gümrüğü Müdürlüğü
Atatürk Havalimanı Çıkış Gümrüğü Müdürlüğü
Atatürk Havalimanı Yolcu Salonu Gümrük Müdürlüğü

1000 Volt
AB-Ertrans Gümrükleme (Cem Ertaş)
Aslan Ruso
Aydın Teker
Bek Tasarım
Benice Fine Art Logistics
Biletix
Bülent Erkmen
Clear Channel
Defne Halman
Entes Apart Hotel (Göksel Alaçam)
Fransız Kültür Merkezi, İstanbul

Fida Film (Selma Yalazan)
Goethe-Institut İstanbul (Claudia Hahn-Raabe)
Gül Mimaroglu
Gürhan Elmalioğlu
Ilgin Erarslan Yanmaz
İstanbul Deniz Otobüsleri A.Ş.
İtalyan Kültür Merkezi
Lares Parj Hotel (Nevzat Ateş)
Lotus Reklam
Karya Şarapları
Mas Matbaacılık (Lokman Şahin, Cenap Kangöz, Ufuk Şahin)
Mimeray (Erol-Eray Ağatay)
Muammer Yanmaz
Ofset Yapımеви
Pano Türk
Post Office
Powerplay
Promat Matbaa
Serra Yılmaz
Square Group
Studio Oyuncuları
Şahika Tekand
Tamer Giray
The Marmara
The Marmara Pera
The Peak Hotel (Deniz Çakım)
Vedat Ruso
Wall Şehir Design
Yaratıcı Meclarlar

A
 aHHval 75
 Airswimming 82
 Ararken – Bir Arama Hikâyesi 64
 Arianna - Sevda Dolu 78

B
 Bay Hiç 110

C
 Cadaqués 51
 Civa & Ölüm 105
 Cinecittà Aperta /
 Ruhr Üçlemesi, 2. Bölüm 34

D
 Damitilmiş Kırmızı 119
 Dans Etmek Ya Da... 65
 Dava 45
 Dünyanın Ortasında Bir Yer 58

E
 Edebistanbul 77
 Elektra 80
 Eşikte 117

F
 Fırtına 108

H
 Hava 62
 Hekate'nin Şarkısı 28
 Hoop Gitti Kafa 47

I
 Islak Hacim 69

J
 İkiye Bölünen Vikont 71
 İsmene 40

K
 Kerem Gibi,
 Nâzım Hikmet'le 35 Yıl 67

M
 Malafa 87
 Martı 93
 Mesele 85

N
 Nefes 122
 Nora/Nurê 48

Ö
 Ölüleri Gömün 55

P
 Phaedra'nın Aşkı 96
 Piyano 113

R
 Ruhundan Tramvay
 Geçen Adam 95

S
 Son Bir Kez 53
 Su Yeşili Hikâyesi 89
 Sutra 100

T
 A Place at the Centre of the Earth 58
 Airswimming 82
 Arianna – The Path of Love 78

B
 Bury the Dead 55

C
 Cadaqués 51
 Cinecittà Aperta /
 Ruhr Trilogy, Part 2 34
 cirCUMstances 75
 Condolence 47

E
 Electra 80

H
 Hava 62
 Hekate's Song 28
 Holiday Trilogy 90

I
 Infernal Comedy: Confessions of a Serial Killer 37
 Ismene 40
 Issue 85

L
 Like Kerem, 35 Years with Nâzım Hikmet 67
 Literarystanbul 77

M
 Mandrel 87
 Mr. Nothing 110

N
 Nefes 122
 Nora/Nurê 48

O
 On the Threshold 117
 One Last Time 53

P
 Phaedra's Love 96
 Piano 113
 Pursuit – Story of a Quest 64

Q
 Quick Silver & Dead 105

S
 Seagreen Story 89
 Sunken Red 119
 Sutra 100

GÖSTERİ MEKÂNları
VENUES

Aydın Teker atölye adresi
 Address for Aydin Teker's workshop
 İskete Sokak No: 1 Şişli
 (Apeks Tıp Merkezi'nin içine girip
 asansörle 6. katta çıkılacak
 on the 6th floor of Apeks Medical Centre)

Bayrampaşa Eski Cezaevi
 Bayrampaşa Prison (now-defunct)
 T: (212) 613 23 29

Caddebostan Kültür Merkezi
 Caddebostan Cultural Centre
 Bağdat Cad. Haldun Taner Sok. No: 11
 Caddebostan
 T: (216) 467 36 00

Cemal Reşit Rey Konser Salonu
 Cemal Reşit Rey Concert Hall
 Darülbeydi Caddesi Harbiye
 T: (212) 231 54 97

Çiplak Ayaklar Dans Stüdyosu
 Çukurcuma Cad. No: 6/3 Beyoğlu
 T: (212) 252 30 13

Fransız Kültür Merkezi
 French Cultural Institute
 İstiklal Caddesi No: 4 Taksim
 T: (212) 393 81 11

Garajistanbul
 Yeni Çarşı Cad. Kaymakam Reşat Bey Sok. No: 11a Galatasaray
 T: (212) 244 44 99

Haldun Taner Sahnesi İBB Şehir Tiyatroları
 Haldun Taner Stage
 İstanbul Municipal Theatres
 Kadıköy
 T: (216) 349 04 63

Harbiye Muhsin Ertuğrul Sahnesi
 İBB Şehir Tiyatroları
 Harbiye Muhsin Ertuğrul Stage
 İBB Municipal Theatres
 Darüllbedai Cad. No: 3 Harbiye
 T: (212) 455 39 19

Kumbaracı 50
 Kumbaracı Yokuşu No: 50 Kat: 2 Beyoğlu
 T: (212) 243 50 51

Lütfi Kırdar Uluslararası Kongre ve Sergi Sarayı
 Lütfi Kırdar Convention & Exhibition Centre
 Harbiye
 T: (212) 373 11 00
 Sabancı Üniversitesi
 Gösteri Merkezi
 Sabancı University
 Performance Centre
 Orhanlı Tuzla
 T: (216) 483 90 00

Salon
 İstanbul Kültür Sanat Vakfı
 İstanbul Foundation for Culture and Arts
 Sadı Konuralp Caddesi No: 5 Şişhane
 T: (212) 334 07 00

Semaver Kumpanya Çevre Tiyatrosu
 Kuvayı Milliye Cad. Çevre Sok.
 Kocamustafapaşa
 T: (212) 585 59 35

Ses Tiyatrosu Ses Theatre
 İstiklal Caddesi No: 62/90 Beyoğlu
 T: (212) 251 18 65

Stüdyo Oyuncuları
 Studio Players
 Valikonagi Caddesi
 Akkirmanlı Sokak 30/38 Nişantaşı
 T: (212) 246 77 25

Şişli Cevahir Sahnesi Şişli Cevahir Stage
 İstanbul Devlet Tiyatrosu
 İstanbul State Theatre
 Cevahir Alışveriş Merkezi 2. Kat
 (Sinema Kat), Şişli
 T: (212) 380 12 38

Talimhane Tiyatrosu Talimhane Theatre
 Taksim Caddesi No: 97 Taksim
 T: (212) 238 85 06

Tiyatro Pera Pera Theatre
 Siraselviler Cad. No: 26 (Yeni)
 Taksim
 T: (212) 245 44 60

Üsküdar Tekel Sahnesi
 Üsküdar Tekel Stage
 Üsküdar Stüdyo Sahnesi
 Üsküdar Studio Stage
 İstanbul Devlet Tiyatrosu
 İstanbul State Theatre
 Paşa Limanı Cad. No: 66
 Üsküdar
 T: (216) 532 02 03

ONUR KURULU HONORARY BOARD	Dr. NEJAT F. ECZACIBAŞI ŞAKİR ECZACIBAŞI NECİL KAZIM AKSES FERİT ALNAR PROF. CEVAT MEMDÜH ALTAR PIERLUIGI ALVERA HARRY BAGGE DR. DJAMCHID BEHNAM PRINCE BERNHARD LEONARD BERNSTEIN BERTIL BOKSTEDT NADIA BOULANGER JEANDE BROGLIE PABLO CASALS DAME NINETTE DE VALOIS PROF. CARL EBERT SAIME EREN PHILIPPE ER LANGER AHMET M. ERTEGÜN MUHSİN ERTUĞRUL BURHAN FELEK ROBERT FENAUX JANOS FERENCSIK ZINO FRANCESCATTI LEYLA GENCER DR. ANTONIO GHIRINGHELLI PIERRE GILBERT ORD. PROF. DR. FAHRETTİN KERİM GÖKAY AYDIN GÜN VAHİT HALEFOĞLU ERNESTO HALFFTER FEYZİ HALICI WILLIAM J. HANDLEY ARTHUR HAULOT DR. FRANZ HERBATSHEK CLEMENS HOLZMEISTER MAURICE HUISMAN KOÜIS JOXE BARON G. BEGOUGNE DE JUNIAC HERBERT VON KARAJAN YAKUP KADRI KARAOSMANOĞLU PROF. DR. HANS ERICH KASPER PROF. WILHELM KEMPF DR. RAYMOND KENDALL DR. SADEGH KIA LORD KINROSS ONAT KUTLAR LUIS GARCIA DE LLERA IGNACY LOGA-SOWIŃSKI PIERRE LYAUTHEY ORD. PROF. DR. ARİF MÜFİT MANSEL ZUBİN MEHTA YEHUDI MENUHIN MARIO MONDELLO MARIO MORTARI SEppo NUMMI NURVER NUREŞ SHINZO OHYA DR. SEROITE OKACHA HİKMET ONAT PROF. CARL ORFF PROF. GYULA ORTUTAY MEHRDAD PAHLBOD	ANDRE PARROT LUCA PIETROMARCHI DR. STANISLAW PIOTROWSKI PROF. KLAUS PRINGSHEIM CEMAL REŞİT REY ARTHUR RUBINSTEIN SIR RODERICK SARELL A. ADNAN SAYGUN MUKADDER SEZGİN RENZO SILVESTRİ DR. GUSTAV ADOLF SONNENHOL LEOPOLD STOKOWSKI JAMES J. SWEENEY MITSUO TANAKA AFEWORK TEKE ARNAUD WAPLER ANDRE WENDELLEN
Kültür ve Turizm Bakanlığı Minister of Culture and Tourism ERTUĞRUL GÜNEY	BAŞKAN President TALAT S. HALMAN	
İstanbul Valisi Governor of İstanbul MUAMMER GÜLER	BAŞKAN Yardımcısı Vice President MEHMET ŞUHUBİ	
İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Mayor of İstanbul DR. MİMAR KADİR TOPBAŞ	Kurucular Founders FETTAH ATTAŞ BELL HOLDİNG AŞ BURLA MAKİNA TİCARET VE YATIRIM AŞ MEHMET R. DEVRES PROF. HAYRİ DOMANIÇ ECZACIBAŞI HOLDİNG AŞ ALİ KOÇMAN BERNAR NAHUM İZZET PENSOY SİNAYI YATIRIM VE KREDİ BANKASI AO TATKO, OTOMOBİL LASTİK VE MAKİNA TİC. TAŞ AFİF TEKTAŞ TÜRKİYE SINAI KALKINMA BANKASI AŞ TÜRKİYE TURING VE OTOMOBİL KURUMU	
Uluslararası İstanbul Müzik Festivali Direktörü International İstanbul Music Festival Director DR. YEŞİM GÜRER OYMAK	Üyeler Members HAMİT BELLİ Nuri ÇOLAKOĞLU AHMET MİSBAH DEMİRÇAN SUZAN SABANCI DİNÇER OYA ECZACIBAŞI PROF. DR. MÜNİR EKONOMİ GENÇAY GÜRUN TAYFUN İNDİRKAŞ Doç. YEKTA KARA ERGUN ÖZEN ETHEM SANCAK DR. MİMAR KADİR TOPBAŞ	

YÖNETİM KURULU BOARD OF ADMINISTRATION	YÖRÜTME KURULU EXECUTIVE BOARD	YÖNETİM MANAGEMENT	Uluslararası İstanbul Müzik Festivali Direktörü International İstanbul Music Festival Director DR. YEŞİM GÜRER OYMAK
Başkan Chairman BÜLENT ECZACIBAŞI	Başkan Chairman BÜLENT ECZACIBAŞI	Genel Müdür General Director GÖRGÜN TANER	Uluslararası İstanbul Film Festivali Direktörü International İstanbul Film Festival Director AZİZE TAN
Üyeler Members HAMİT BELLİ Nuri ÇOLAKOĞLU AHMET MİSBAH DEMİRÇAN SUZAN SABANCI DİNÇER OYA ECZACIBAŞI PROF. DR. MÜNİR EKONOMİ GENÇAY GÜRUN TAYFUN İNDİRKAŞ Doç. YEKTA KARA ERGUN ÖZEN ETHEM SANCAK DR. MİMAR KADİR TOPBAŞ	Üyeler Members HAMİT BELLİ Nuri ÇOLAKOĞLU AHMET MİSBAH DEMİRÇAN SUZAN SABANCI DİNÇER OYA ECZACIBAŞI PROF. DR. MÜNİR EKONOMİ GENÇAY GÜRUN TAYFUN İNDİRKAŞ Doç. YEKTA KARA ERGUN ÖZEN ETHEM SANCAK DR. MİMAR KADİR TOPBAŞ	Genel Müdür Yardımcısı Assistant General Director ÖMÜR BOZKURT	Uluslararası İstanbul Film Festivali Direktörü International İstanbul Film Festival Director BİGE ÖRER
DENETLEME KURULU AUDITORS	DENETLEME KURULU AUDITORS	Sponsorluk Programı Direktörü Sponsorship Programme Director	Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali Direktörü International İstanbul Theatre Festival Director PROF. DR. DİKMEN GÜRUN
Kurumsal Kimlik Danışmanı Corporate Identity Advisor BÜLENT ERKmen	Hukuk Danışmanları Legal Advisors ESAT BERKSAN SADIFFE KARATAŞ KURAL	Kurumsal Kimlik Danışmanı Corporate Identity Advisor BÜLENT ERKmen	Uluslararası İstanbul Caz Festivali Direktörü International İstanbul Jazz Festival Director PELIN OPCİN ÇORUMLUOĞLU
İdari İşler Danışmanı Advisor for Administrative Affairs RİFAT ÖKTEM	İdari İşler Danışmanı Advisor for Administrative Affairs RİFAT ÖKTEM	İnsan Kaynakları Direktörü Human Resources Director SEMİN AKSOY	Genel Müdür Asistanı Assistant to the General Director BURCU UYSAL
Yönetim Kurulu Başkanı Asistanı Assistant to the Chairman FUL DURAN			

DANIŞMA KURULU
ADVISORY COMMITTEE

ESEN ÇAMURDAN
PROF. DR. CEVAT ÇAPAN
Metin Deniz
PROF. DR. ZEHRA İPŞİROĞLU
PROF. YILDIZ KENTER
PROF. DR. ÖZDEMİR NUTKU
ZEYNEP ORAL
PROF. DR. AYŞEGÜL YÜKSEL

FESTİVAL
THE FESTIVAL

Asistanlar
Assistants

CEREN ÖZMİMAR
EDA ERMIŞ

Stajyerler
Interns

SİNEM KILIÇ
NUR ATÇI

Konuk Ağırlama
Hospitality

Ebru Kaya (Yönetici Manager)
ZEYNEP AKDAMAR

MEDYA İLİŞKİLERİ
MEDIA RELATIONS

ÜSTÜNGEL İNANÇ
AYŞE BULUTGİL
BERNA ÖZDEMİR
ÖZLEM ECE
ARZU DEDEOĞLU (Web Editörü
Web Editor)
SEZEN ÖZGÜR (Web Sitesi
Yöneticisi Webmaster)

Arşiv Fotoğrafları
Archives Photos

MUAMMER YANMAZ
İLGİN ERARSLAN YANMAZ
MAHMUT CEYLAN

Video Çekimleri
Video Recordings

İKSV STÜDYO

İKSV STÜDYO
İKSV STUDIO
SELÇUK METİN (Yönetici
Manager)

YAYINLAR
PUBLICATIONS
DİDEM ERMIŞ (Editor Editor)
FERHAT BALAMİR
(Yayın Operatörü
Publications Operator)

BORA FER
(Grafik Operatörü
Graphic Operator)

SPONSORLUK PROGRAMI
SPONSORSHIP PROGRAMME

Direktör Director
MİNE TAŞ EYMÜR

Yardımcılar Assistants
YASEMİN ÇAVUŞOĞLU
SENEM ERBERK
ASLI YURDANUR

PAZARLAMA
MARKETING

Pazarlama Direktörü
Marketing Director
TUBA TORTOP

Uzman Yardımcısı
Assistant Specialist

SEYHUN ÖZBEK

Üye İlişkileri Sorumlusu
Member Relations

DİLАН BEYHAN

Satış Operasyonları Sorumlusu
Sales Operations Supervisor

SİNEM YAYLA

Satış Operasyonları Asistanı
Sales Operations Assistant

HÜLYA TARLAN

PROTOKOL
PROTOCOL
DENİZ MUMCUOĞLU

MALİ İŞLER
FINANCE

Direktör Director
AHMET BALTA

Yöneticiler Managers
HASAN ALKAYA
AHMET BURUK

Muhasebe Uzmanları
Accountants

BAŞAK SUCU YILDIZ
EMİNE TÖRE
ÖZLEM CAN YAŞAR

**BİNA YÖNETİMİ VE
TEKNİK İŞLER**

BUILDING
ADMINISTRATION &
TECHNICAL SERVICES

Direktör Director
DR. YÜK. MİM. BURHAN SATICI

Teknik İşler Yöneticisi
Technical Manager
GÖKHAN URULU

Prodüksiyon Sorumlusu
Production Manager
UMUT KURÇ

Prodüksiyon Asistanı
Production Assistant
BURAK ÖZTÜRK MEN

Satınalma Purchasing
NIHAT KARAKAYA

Bilgi ve Belge Merkezi
Information & Records Centre
ESRA ÇANKAYA

Sistem Yöneticisi
System Administrator
EMRE GÜNGÖR

Güvenlik Sorumlusu
Security Supervisor
ERSİN KILIÇCAN

Danışma Görevlileri
Reception Officers
DİDEM AYTEKİN
HANDAN UZAL

Depo Sorumluları Shopkeepers
MUZAFFER SAYAN
KADİR GELMEN

Yardımcı Hizmetler Services
AZMI AKSUN
ÖZDEN ATUKEREN
HATİCE BAYMAN
AYDIN KAYA
HAYRULLAH NiŞANCI
SERAP SÜRGİT

**İKSV TASARIM
İKSV DESIGN**

Direktör Director
AYLIN KUTNAY

Tasarım, Alım ve Üretim Müdürü
Design and Merchandising
Manager

ESRA ÜSTÜNDAĞ

Satış Sorumlusu
Sales Representative
YASEMİN KALAÇ
ÖMER FILİZ

SALON
SALON

BENGİ ÜNSAL (Director
Director)
DENİZ OVA
EGEMEN Eri (Prodüksiyon
Sorumlusu Production
Manager)

Sistem Yöneticisi
System Administrator
EMRE GÜNGÖR

Baskıya Hazırlayan Editor
İLKAY BALIÇ

Çeviri Translation
IRMAK ERTUNA
FİKRET EKE
EMİL TAN ERTEM
ÖNDER OTÇU

Düzeltili Proofreading
EMRE AYVAZ

Grafik Tasarım Graphic Design
EMRE ÇIKINOĞLU, BEK

Grafik Uygulama Graphic Application
FERHAT BALAMİR, İKSV

Baskı ve Cilt Printing and Binding
OFSET YAPIMEVİ
ŞAIR Sok. No: 4
ÇAĞLAYAN MAHALLESİ
KÂÇITHANE 34410 İSTANBUL

© İstanbul Kültür Sanat Vakfı

Tüm hakları saklıdır.
Bu yayının herhangi bir bölümü İstanbul Kültür Sanat Vakfı'nın yazılı izni olmadan kayıt, fotokopi ve bilgi depolama dahil olmak üzere hiçbir elektronik veya mekanik yöntemle yeniden basılamaz veya çoğaltılamaz.

All rights reserved.
No part of this publication may be reproduced in any form or by any electronic or mechanical means, including photocopy, recording or other information retrieval systems, without permission in writing from the İstanbul Foundation for Culture and Arts.

Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali
İstanbul Kültür Sanat Vakfı
International İstanbul Theatre Festival
İstanbul Foundation for Culture and Arts
Sadi Konuralp Caddesi No: 5
Şişhane 34433 İstanbul
T: (212) 334 07 93
F: (212) 334 07 05
E: theatre.fest@iksv.org
www.iksv.org

İstanbul, Mayıs May 2010
ISBN 978-975-7363-86-6

Bandrol Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin
beşinci maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması zorunlu değildir.

FESTİVAL KAMpanyASI YARATICI EKİBİ
FESTIVAL CAMPAIGN CREATIVE TEAM

Reklam Ajansı Advertising Agency
HEP İLETİŞİM

Yaratıcı Yönetmen Creative Director
BARış AKBAŞ

Sanat Yönetmeni Art Director
DİLEK TÜRKmen

Film Yönetmeni Film Director
SERKAN TUNç

LeylaGencerEvi
Viale Maino 17/a
Milano

İKSV, Leyla Gencer'in Milano'daki yaşamını
Şişhane'deki binasına taşıyor.

Leyla Gencer Evi,
Çarşamba, Perşembe, Cuma ve Cumartesi günleri
11.00-16.30 saatleri arasında, en fazla 5 kişilik gruplarla,
yalnızca rezervasyonla ve rehber eşliğinde gezilebilir.

Bilgi ve rezervasyon için
İstanbul Kültür Sanat Vakfı
Sadi Konuralp Caddesi No: 5
Şişhane 34433 İstanbul
T: (212) 334 08 21

www.iksv.org

Tiyatro enerji ister

Bitmeyen enerjimizle yanınızdayız.

Uluslararası
İstanbul Tiyatro Festivali
2010 İSPARK

EKO Koç

AYGAZ

IKSV
Tiyatro

epet